

A. T. Hovannessian

Raw Eating

Finally, the cure of all diseases is discovered
Raw Veganism is the only treatment

There is no disease for Humans

The reasons of illnesses are: animal products consumption,
eating cooked stuffs, taking medicines and chemicals

By "Raw-Eating", all simple or heavy sicknesses will be cured

There is no food shortage, even there is a groceration,
Raw vegetables & fruits are the only real foods

Carnage and animal eating
turns people into senseless brutal beasts

Tehran

अस्य पुस्तकस्य लेखक अश्ववीर तेर होवनेस यन् यः दबावेन मूर यमाणः अस्मीत्
व भ न् न रोगाणां १९ वर्षपूर्वं अधुना कम्बुचेशाकहारेण सर्वेभ्यः कष्टेभ्यः पूर्णतया उद्धारतः अस्ति
७५ वर्षे च सः युवकस्य बलेन पूर्णतया स्वस्थः अस्ति तस्य
न त्यक्त्वा याः ज्ञानदर्शय तु भवत यत् अस्य जातः सर्वे रोगाः अग्रे च दुःखः पक्वज्ञानं हतानं अहारस्य
रसायन कौशलानां च मृतानां पदार्थानां सेवनेन भवन्ति इति ।

अश्वीर तेरहोवनैस यन् ATERHOV ९ .

कच्चाभक्षणम्

रोगैः दुरगुणैः व षैः च मुक्तः नूतनः व श्वः

अशैः कृत्वा RAWEATING प्रसारयन् तु

कच्चाभक्षणस्य प्रसारः उ दातततमः AND

अस्मिन् जात सर्वाथ कं मान वीयं कर्यं

सं स्करणम् English rd edition revised Persian th edition &
Cooked eating a deadly addiction १९८० इत शीर्षकेण फारसी पुस्त क
अङ्ग्लभाषायां अनुवाद ता

व षयवस्तु

द्व तीयसं स्वरूपस्य परस्तावन ।.....

प्रथमः भागः

मया क्वाभक्षणस्य व चारः क्वा कल्प तः .....

प्रत्येकस्य करखन स्य कुशलस चालनं अभ यं ता न र्द ष्टस्य सर्वेषां क्वाचामालस्य ए क्कूपस्य अमूरत स्य
अधनीनं भवत

प्रत्येकं परोक्षं च पोषणरोगाः .....

क्वरोगकेश क क्षीणभोजन स्य प्रत्येकस्य ततः : अस्त ....

पक्वभोजन स्य व्यसनं सर्वेषु दुरगुणेषु सर्वाध कं खतरन किं भवत .....

पक्वभोजन स्य माङ्गल्यं न क्षुध ।

पक्वभक्षणं मान वअङ्गानाम् सामान्यक्षमतायाः त्र चतुरगुणं कर्त्यं कर्तुं
बाधयते.....

मान वपोषणं जीव तक्वैश क्वाभ : भव तव्यं न तु शवैः .....

अदूरदर्श ता च क त्साव ज्ञान स्य बृहत्तमः दोषः .....

पक्वभक्षणस्य भारः सुस्वास्थ्यस्य मापदण्डः इत न गणय तुं शक्यते..

आन नान ष्टस्य क्वाचामालस्य स्थाने कोऽप औषधः न स्थातुं शक्नोत .....

पक्वभक्षणं औषध च क त्सा च मान वजतं सर्वथा व न शं प्रत नेतुं प्रवृत्ताः
सनत .....

प्राक्त कखद्यपदार्थानाम् उपयोगः च क त्सकै केवलं अस्थायी च क त्सासाधन रूपेण न
करणीयः

अस्माभ : मान वक्वाचामालस्य अङ्गतां क्वाप न व्यथ तव्या.....

रोगाः कथं जयन्ते.....

श शुं पक्त्वा दरव्यं अभ्यसतं कर्तुं अपराधानां दुष्टतमम् अस्त .....

जठरजीवज्जाननः प्रकृत्या त्रुटः कृता इत स दधं कर्तव्यम्.....

एकशशुः पक्वभोजनस्य स्वादं घृणां करोत .....

मम कुटुम्बे क्वचाभोजनस्य अभ्यासः .....

मनुष्यस्य सर्वाणामदुष्टानामपराधानां च पक्वभोजनस्य परणामः एव.....

अहारस्य परक्लृप्तं । अप्राकृतकमोषणस्य प्राकृतकभोजनपद्धत्या प्रतस्थापनपर्यन्तं सीमितं भवतुमर्हतम्

कुत्र मवतामनस्य खज्जस्य च उपयोगः अशयं स्थगितव्यः .....

बालकेषु क्वचाभोजनस्य पक्वभोजनस्य च स्वास्थ्यस्य तुलना । पक्वभोजनस्य सेवनेन भवतु हानिः पुष्ट्यस्तु सर्वोत्तमः साधनः अस्त .....

वैजानकसंस्थाः उत्तरदायी राजसंस्थाः च क्वचाभोजनस्य समस्यायाः परीक्षणं वना ।
अधक्कलम्बेन अशयं कुर्वन्त .....

सत्यं वक्तुं पापं नास्ति .....

मानवकरखनस्य अभिप्रेतस्य क्वचामालस्य वनाशस्य वरुद्धं कोऽप्यनूनी बाधा नास्ति

क्वचाभोजनेन सार्वजनिकस्थव्यवस्थायां अपारं लाभं सुनिश्चितं भवति .....

सर्वेषां स्वशरीरस्य वास्तविकं अन्तर्ग्रामीणं च क्वचामालं अशयं ज्ञातव्यम्.....

पक्वभोजनस्य युगः सः युगः यदा व्यसनः । अथवा श्वासाः सूक्ष्मजीवाः च सर्वोच्चाः
भवन्ति .....

परशष्टः.....

द्वितीयः भागः

मानवजीवस्य नरमाणम्.....

पोषणं कम्

.....

क्वचानं शाकनं सर्वाण कस्मान् आ वार्यतया समान घटकै न र्म ताः .....

व शेषपरोटीन व टाम न खन जगुणाः चर्चायाः आरः न भवेयुः

वास्तव कशरीरं तथा म थ्या शरीरं .....

परकृतेः न यमानाम् उल्लङ्घनेन रोगाः भवन्तु .....

मनुष्यस्य संक्रामकोगपरत रोधः पीडितः यावत् दुर्बलः भवत

पीडी .....

क्वक्रोगः केश कनं अस्थनत्तं क्खयस्य परणामः अस्त .....

पक्वभोजनस्य न रमाणस्य शर्मः व्ययः च केवलं न ष्कमटः एव
अश ष्टं

पक्वभक्वस्य औषधं सम्पूर्णतया तदुत् पूर्णं व ज्ञानम् अस्त .....

वर्तमान कले मान वजतः सभ्यत्वात् दूरम् अस्त .....

जैवामः .....

तृतीयः भागः

क्वचाभक्वणस्य उल्लङ्घनं यः .....

क वरज्जियम् .....

तेहरान क्वाशाकहारी संघस्य साहस कं .....

द्व तीयसं स्वरणस्य भूम क

वर्तमान पुस्तकस्य प्रथमः भागः १९ ६३ तमे वर्षे RAWATING इत शीर्षकेण प्रकश तः । तस्मिन् न् अल्पे खण्डे यस्मिन् न् मम पोषणव षये अग्रह रणान् । सं क्ष प्तसारं शः अस्मिन् तस्मिन् न् मया क्वाहारस्य प्रायः प्रत्येकं महत्त्वपूर्णं पक्षं स्पष्टम् अस्मिन् । सामान्यतया दीर्घवायुव वरणेषु प्रवेशस्य अग्रशय्यक्ता न् आस्ति यत् सरलसत्यं जात घोषय तुं शक्यते यत् पाकस्य पर ष्वरस्य च कस्याण येषां माध्यमेन प्राकृत कपोषकः अप्राकृत कप्रदार्थेषु क्षीणाः भवन्त तेन केवलं हान करकम्प याः सन्त ये प्रकृतेः न यमान् भङ्गयन्त परन्तु ते सर्वेषां रोगान् अमुख्यकरणाः सन्त । अयन्तं अज्ञानं स्पष्टतया अग्नन्तं शक्नोति यत् ज्ञानं रोगात् मुक्तं कर्तुं स्थाने पक्वभोजन व षौषधेषु अज्ञानं च क त्साव ज्ञानं मान वजतं गम्भीररोगाणां बहुलतां प्रत नेति यस्मात् अये सर्वे जीवाः अमृत रक्ष ताः सन्त

व षये क्त पयान पङ्क्तयः ए व पठ त्वा स्पष्टदृष्टः : स्वस्य अस्वस्यस्य उदासीनतायाः जगरणं कृत्वा पर स्थ तेः पूर्णं गुरुत्वाकर्षणं अग्रच्छत परन्तु बहुसं ख्यकज्जः । च क त्साव ज्ञानस्य वर्तमान दुर्धराणां : अन्धः । पूर्ववत्प तव चारसमूहेन पूर्वाग्रही च सन्तः अस्मिन् न् व षये अग्र क्थ कं सूचनं । प्रापतुम् इच्छन्त आ ए व अस्य पुस्तकस्य द्व तीयभागे अहं क्त पयेषु महत्त्वपूर्णप्रश्नेषु अज्ञानं र क्तव स्तुतव्याख्यानान् आरे आतः । तत्सह प्रथमभागे अनेकः लघुपुनरीक्षाणाः सुधाराः च कर्तुं अग्रसरस्य लाभः गृहीतः अस्ति । पुस्तकस्य प्रथमसं स्वरणस्य समये क्वाभोजनस्य च चारः अद्याप प्रारम्भ कप्रदे ए व अस्मिन् अद्य बहुषु देशेषु व्यवहारे स्थाप तः अस्ति । पक्वान् अहारपदार्थान् व षाण च त्यक्त्वा सम्पूर्णेव श्वे सहस्राण बुद्ध मनः ज्ञानः स्वस्य दीर्घकालीन रोगाणां च क त्सां कृत्वा अधुना स्वास्थ्यस्य सुखस्य च न श्च न्तर्जीवनं भोक्तुं समर्थाः सन्त पुस्तकस्य अन्ते मया ए तादृशेभ्यः ज्ञानेभ्यः प्राप्तान् अस्ति ख्यानं पत्राणां अल्पं चयनं कृतम् ।

यदानूतनं यन्त्रं वा यन्त्रं वा अग्र ष्वक्तं भवत तदा तस्य अग्र ष्वरस्य पुष्ट्यर्थं स द्धयर्थं वा क्त पयान सफलपरीक्षाण पर्याप्ताः इत गण्यन्ते । अद्यत्वे सम्पूर्णेव श्वे सहस्राण स्वस्थज्जः । तस्य जीवनं तं प्रमाणान् सन्त

क्वचाहारः मान वजतं पृथक् व्यां प्रत्येक्स्य रोगस्य न र्दयपर ग्रहात् तारयत । ए तत्
वैज्जं न कजात् मनः उ दासीन तायाः उ त्तेज्जं य क्वचाभोजनेन अस्माकं सर्वेषां कृते यत्
महत् लाभं भवत तस्य व ष्ये सर्वेभ्यः प्रत्ययय तुं पर्याप्तं स्यात् इत कश्चन
सम्यक्च न त तवान् स्यात्

अद्यत्वे व्यसनैः अर्धः १ः ज्ञः १ः अ त्त्राष्ट्रीयसम्मेलनं न अोज्जनं येन
व श्वे खदयपदारथान् अभावस्य न वारणं भवत हास्यास्पदव ष्येषु अ न तं
भाषणं च कुरुवन्त यदा तु प्रकृत्या अस्मान् दत्तान् वासुतव कभोजनं ८० प्रत शतं
पाकं कृत्वा पर ष्करं कृत्वा स्वहस्तेन अ चार त्रूपेण न ष्टं भवत

अहं सर्वेभ्यः सत्याम् मान वतावाद भ्यः अह्वानं करोम यत् ते स्वरं उ तथापयन् तु
तेषां न रन्तरमागधैः च क्वचाहारस्य स दध न तान् व्यवहारे स्थापय तुं तत्कलं
पदान् स्वीकुरुवन्तु इत अ कर णः अन्तर्याम . कर्मणः कलः पक्वः अस्ति ।

प्रथमः भागः

क्वचं मया क्वचाभोजनं स्य व चारः कल्प तः

क्वचा शाकहारी भोजनं मनुष्येण गृहीतं ए क्मात्रं पोषणं भवेत् ।
पक्वान् न भक्षणाभ्यासः सकृद् लोके पर त्यजेत् । ए षा प्रकृतेः अद्युतमागधः ।
पक्वभोजनं स्य सेवनं मान वजतेः इत हासे सर्वाध कं घोरं बर्बरं भवत यत् बर्बरं
कोऽप न जन त इव दृश्यते यस्यः श कराः सर्वे अन्तेन रूपेण पतन्त केभ्यः अ
व चारः क यत् अ व च त्रः इव भासते तथाप सः ए व न रपेक्षसत्यः यस्य
सह वयं अमुोदनं न कर्तुं न शक्नुमः ।

ए तत् सत्यं मम कृते तदा सपष्टं जतम् यदा १८ वर्षाणां सावधानीपूर्वकं अध्ययनं
अ वेक्षणं च कृत्वा मम १० १० वर्षाणां मृत्योः व ष्ये मम व श्वासः अभवत् ।
वर्षीयः पुत्रः १४ वर्षीयः पुत्री च अम्राकृत कपोषणस्य कारणेन अभवन् । फारस
फरान्स जर्मनी स्व ट्ज रल्याण्ड् देशेषु तेषां जीवेषु कश्चन व श ष्टः रोगः
अ ष्कर्तुं व व ध प्रयासेषु कृतान् च क त्सापरीक्षाणां बहून् सं ख्या
तदनन्तरं च अन्तेन अमुपायान् प्रशासनं स्य अ दुः खघटनयाः श रस
अर्तुं पर्याप्तः भागः अस्तीत् मम बालकः अम्राकृत कभोजनं व षौषधैः कर्मण
क्षीणतायाः सर्वेषां अह्वानं अमव्ययस्य च कारणेन मृताः ।

अहं च क त्साव ज् न स्य रहस्यं प्रव षट् तस्य शुभाशुभपक्षं च अहं कं
 स्पष्टतया अलोक्य तुं समर्थः अभवम् यतोह वैद्यत्वस्य अथ कलाभस्य वा आयाः
 प्रेरणा न प्राप्ता मम प्रोत्साहनं प्रथमतया मम प्र यसन त्त न । औग्यस्य
 पुन रप्राप्त्यर्थं यथाशक्तं कर्तुं इच्छा अ न त्तरं मान वतायाः उ पयोग नो भूत्वा
 तेषां स्मृतं स्थापय तुं प्रचण्डा इच्छा च अभवत्

अ यत् करकं यत् मम उ त्तमसाक्षात्करे योगदानं दत्तवान्
 च क त्साव ज् न स्य दोषाः सर्वथा नूतन । व्यवस्था अस्त यया अहं
 शैक्षण क्त्वर्यक्रमस्य भारात् मुक्तः स्वश क्षणेन मम अध्ययनं कृतवान् ।
 च क त्साव ज् न स्य पक्षतः कृतप्रगतेः अ शयोक्त पूर्णदावैः औषधैः प्राप्त्वान् ।
 अद्भुतलाभान् । सर्वाभः कल्पन क्वथैः वा अहं कदापि न मत्तः अभवम्
 ए तेषां प्रश्नान् । समीपं मया समीक्षात्मकेन मन सागतं तेषां दोषेषु सर्वदा अहं कं
 बलं दत्तम् । अ च कोट कोट योग्यवैद्यान् । नोबेलपुरस्कारव ज्ञानं च बहून् ।
 सङ्ख्यायाः अस्त त्वेऽपि सभ्यः मनुष्यः आर्येभ्यः पशूभ्यः अ क्वारं व व ध
 रोगाणां स्क्लेरोसि स् रोगाणां च श करः भवत इत तथ्यं मया सततं
 मन स स्थाप तं मधुमेहः हृदयघातः कर्करोगः च अङ्कजं क्वेगेन
 वर्ध न ते येन मान वजतेः पृथ व्याः मुखत्न रमूलन स्य तर्ज्जं भवत । रोगान् म्
 लक्षणं औषधान् । नमान मात्राः तान अं ख्यान ज् लान
 सूत्राण च कण्ठस्थं कृत्वा मया समयः न व्यय तः यतोह मम कदापि
 परीक्षायां उपव श्य उपाध प्राप्तेः अभ प्रायः नसीत् अ तु यथासम्भवं
 मया व ज् न स्य महतीनं शाखनं । अध्ययनं य ज् न स्य बहुव ध स्रोतान् ।
 परीक्षणाय च समयः समर्प तः येषां मौल क्सामान्यस द्धान् तेभ्यः मया वैचन
 अश्याकः महत्त्वपूर्णं पक्षः ।

१८ वर्षाणां पर श्रमस्य अध्ययनस्य श्रमस्य च पर णामाः द्वयोः बृहत्खण्डयोः
 ग्रन्थे समाह ताः सन्त येषु प्रथमं ५६८ पृष्ठीयं पुस्तकं १९ ६० तमे वर्षे
 अस्मेन याभाषायां प्रकाश तम्

प्रत्येकस्य करखनस्य कुशलं सं चालनं अभयं तान् रदष्टस्य
सर्वेषां क्वचामालस्य ए कूपस्य अपूरतस्य अधीन म् अस्त

आन् स्य अष्टपरपर्यन्तं शेषपशुराज्येन सह मानवः प्राकृतस्य क्वचस्य पोषणस्य सेवनेन
स्वस्य व कसं व कस तवान् स्वस्य व कसं च कृतवान् क न तु आन् न इव प्रकरात् परं बहुच न तन्
व न । मनुष्याः प्राकृतं कन आहारपदार्थान् आनैः स्थापयन् त्वा स्वस्य अश्वकन घटकन
न षट्कन तः तान् अन्नं यन्त ततः तेभ्यः सह स्वशरीरस्य पोषणं कृतवन्तः । प्रत्यक्षं परणामः
अस्त यत् अद्यत्वे सर्वे मनुष्याः ये रोगाः पीडिताः सन्त ते सर्वे रोगाः अभवन् ।

मानवजीवः प्रकृतेः अत्र रामप्रयत्नेन न रमन्तः जीवः करखनः अस्त । तत्सङ्गमे अस्य
करखनस्य न रमाणेन सह अस्माकं अद्भुतप्रकृत्या सूर्यस्य करणानामुपयोगः कृतः यत् अस्माकं जीवस्य
सहस्राणि जटिलकर्याणि समन्वययन्तुं तदनुसृत्य उत्पादनं सुनिश्चितं त्वं च त्वं च अश्वकन सर्वाणि
क्वचामालानि व कस तान् सन्त अपि च प्रकृत्या तान् क्वचामालानि सम्पूर्णं दधौ तेषां
व व ध घटकान् अन् रदोषसाहचरे च कुम्भकस्य क्वद्वरकण कयां दाड मस्य गुल्मबीजे द्राक्षाजमुने
वनस्पतपत्रे वा स्थापयन्तः पृथक्पृथक्गृहीतेषु प्रत्येकं क्वद्वर आहारपदार्थेषु ते सर्वे करकाः सन्त ये
मनुष्यसदृशस्य जीवस्य जीवन्तं स्थापयन्तुं अश्वकः सन्त

भौतकलोकेव सृष्टेभ्यः लघुतमं व्यभिचारम्

करखनस्य तन्त्रस्य सुचारुकरणं कर्तुं अभयं तेन व कस तं अथवा तस्य सामान्योत्पादकतां सुनिश्चितं त्वं च त्वं
न रदष्टेषु क्वचामालेषु दोषः सं यं त्रस्य सं चालनं तदनुसृत्य भङ्गं ज्ञायत तथैव मानवजीवस्य
जटिलप्रकर्याणां सुचारुचालनं सुनिश्चितं त्वं च त्वं प्रकृत्या व ह तस्य क्वचामालस्य क च त्वं क्षयः
परवर्तनं वा अस्माकं अङ्गानाम् सामान्यजैः क्वचयेषु व करं ज्ञायत तथा च एते व कराः रोगरूपेण दृश्यन्ते

प्रवृत्त्या स्वजीवस्य सामान्यस्य चालनार्थं वह तस्य
 पूरणस्य तुल्यत्वम् चामालस्य न शस्य क्षयस्य वा व धाः पदधतयः च न तन् न
 सहन ते तदर्थं सभ्यपुरुषेण अङ्गीकरन्तान् अण्डान् भट्टयः पाक्शालाः च
 अष्टकृताः सन्त । प्राकृत कर्मोक्तस्य गुणवत्तायाः प्रत्येकं क्षयः मानवजीवे
 तदनुरूपः क्षयः भवति । प्राकृत कर्मोक्तं सामान्यं कर्तुं सुनिश्चितं
 करोति अस्माकं जीवस्य यदा तु अप्राकृत कर्मोक्तस्य अनन्तरं तस्य कार्याणां
 असामान्यः न र्वहनः भवति । प्राकृत कर्मोक्तस्य घटकेषु क्षयस्य महती
 व धतायाः परणामः रोगानाम् बहुलता अस्ति ।

यद्यपि तस्य सर्वाणाम् अश्वयुक्तानां प्रवृत्तेः न यमैः पूर्यन्ते चेत् तस्य...
 मानवजीवः यः पशुराज्ये सर्वाधकं स दधः जीवः अस्ति सः
 न युनित न युनित १५० वर्षाणां यावत् अक्षयं २०० २५० वर्षाणां यावत् तत्तमस्वास्थ्येन
 जीवतुं शक्नोति पक्वान् अहारपदार्थान् मानवस्य अङ्गानाम् सामान्यक्षमतायाः
 अङ्गेषु कर्तुं बाधयन्ते तान् अक्षयं क्लान्तयन्त व धाः रोगाः
 जयन्त मनुष्यस्य अङ्गैः सामान्यकालस्य अंशं यावत् लघुं कुर्वन्त वर्तमान
 वैज्ञानिकान् कान्त युगे मनुष्यः पक्वभोजनं प्रपूतया न वृत्त्या सर्वान् रोगान्
 मुक्तुं शक्नोति स्मृततः सः केवलं दीर्घायुषः समस्यानं । अध्ययनार्थं स्वशक्तयः
 समर्पयन्तु शक्नोति स्म
 तत्सह प्राकृत कर्मोक्तेन सह मनुष्यः अपि स्वस्य शेषं प्राकृतं कर्म अश्वयुक्तां पूरयति
 इति निश्चयं कर्तव्यम् । एते स्वच्छवायुः प्राकृत द्वा प्राकृत दयः
 शरीरवर्धनः कृत्वा मतापनं न वृत्तिः स्वच्छता इत्यादयः ।

प्रत्यक्ष एव परीक्षा पोषणरोग

पोषणरोगाः मुख्यतया द्वयोः वर्गयोः व भक्ताः सन्त प्रत्यक्षम्
 परीक्षां च व्याधयः । प्रत्यक्षपोषणरोगाः ते सन्ति ये केषां चन पोषणघटनानाम्
 अपि प्रचुरतायां अयेषां न युनिततायाः वा कारणेन भवन्ति । अपि पशुअहारस्य
 प्रभावः अहारस्य प्रोटीन वसासान्द्रीकरणस्य वर्धनस्य च भवति तत्सहकालं
 उच्चपोषकमूलानां पदार्थानां न राकरणं च भवति व ज्ञानम् एतावता एतेषां
 पदार्थानां न गणयसङ्ख्या एव ज्ञातुं समर्थम् अस्ति येषां न राकरणं व टामनं
 कृतम् येषां व ना जीवनं च

न भव तुं शक्नोत । प्रत्यक्षपोषणरोगेषु सर्वे दीर्घकालीन व काराः आहाररोगाः च स्थापनीयाः सन्ति । अयनं तं मन्यतायाः गोपनीयतायाः च सह रोगाः व कस्य ताः भवन्ति । यावत्कालं यावत् रोगः अतः मपदेषु न प्रवृष्टः अङ्गाः च कस्य न त्यक्तवन्तः तावत् व्यक्तः : स्वं स्वस्थं मन्यते । आशं कमश्च तव टाम न आवास्य सन् द्रुमे पाठ्यपुस्तकेषु वर्णनैः एव टाम नोऽस्व शेषलक्षणैः रोगः न दृश्यते अतः तु अमुलभव्याख्यानाः शक्यतया एव स्वस्य प्रादुर्भावं करोति ।

अप्रत्यक्षपाचन रोगाः संक्रामक रोगाः सन्ति । मानवजीवे प्रायः व वधाः सूक्ष्मजीवाः न वसन्ति ये सामान्यपरिस्थितौ जीवस्य उपयोगीसेवां कुर्वन्ति तथा च ये व शेष व भेदं तं मानवकोशं वनं । न यन्त्रणे भवन्ति येषां अङ्गानुसारं ते अङ्गपालनेन अधीनः भवन्ति परन्तु दोषपूर्णपोषणद्वारा क्षीणाः क्षीणाः च कोशं क एतावन्तः दुर्बलाः भवन्ति यत् जीव तस्य न यमेन ते सूक्ष्मजीवाः अधः पतयं प्राप्नुवन्ति तासां कोशं वनं । न यन्त्रणात् मुक्ताः भवन्ति स्वस्वामीव रुद्धं व द्रोहं कुर्वन्ति रोगजनकः भवन्ति संक्रामकरोगान् च एतावत्सुष्ठु ज्ञेयन्ति अस्माकं ज्ञातम् ।

कदाचित् अमरकसूक्ष्मजीवान् । अमरमणकारी सेन । या स्वस्थजीवे अमरं रोधय्य रोधं प्राप्नुयात् सद्यः एव नष्टा च स्यात् सा वृक्षजीवे तादृशव रोधेन सह न मलत तस्य व शष्टसंक्रमणं च ज्ञेयम् ।

मम अमेन यापुस्तकस्य द्वितीयखण्डे मया संक्रामकरोगाणां समस्यायाः कृते पर्याप्तं स्थानं समर्पितं यस्य परीक्षणार्थं मया पैथोलॉजिक्ल एन टॉमी एण्ड पैथोजेनेसिस् अफ् ह्यूमन् डिजीज् इतर्ग्रन्थस्य प्रथमखण्डस्य केवलं भागाः व श्लेषताः the eminent Soviet scientist IV Davydovsky published in . लेखकः अमेरिकन आविस्कारतथ्यानां माध्यमेन सद्धयत यत् संक्रामकरोगाणां कारणं न तु सूक्ष्मजीवाः एव दोषिणः सन्ति अतः तु शरीरस्य दुरागतः : तस्य शक्तिं क्षयः प्रत रक्ष्यते । परन्तु दुरागतेन सर्वेषां पक्वभोजनं व्यसनं न : इव दाव दोवस्की अ व्याख्यातुं असमर्थः अस्ति यत् वयं कथं तां रोगप्रत रोधकशक्तिं पुनः स्थापयितुं शक्नुमः अथवा तस्मात् अतत्तमम् तस्य क्षयः न वारयितुं शक्नुमः ।

सूक्ष्मजीवभयेन मनुष्याः एतावत् भयभीताः कृताः यत्तेभ्यः पलायनार्थं तेषां भयङ्करतमानां उपायानां अन्वयः भवति तथापि ते सर्वथा वपरीतफलं प्राप्नुवन्तः सूक्ष्मजीवानां परहारार्थं कच्चाहारस्य पाकं च कृत्वा तसावज्जानस्य दैवयोग्यदोषेषु अत्यन्तमस्ति ।

वयं पृथग् व्याख्याः मुखत्सूक्ष्मजीवानां नाशं कर्तुं न शक्नुमः । ते सर्वत्र दृश्यन्ते ते सर्वदा वदन्त्यन्ते बहुधा मार्गेण अस्माकं जीवेषु प्रवेशं कर्तुं शक्नुवन्ति च । वशेषतः अस्माकं भोजनं पाक्य त्वावयं प्रथमं अस्माकं केशकानां प्रति रोधं दुर्बलं कुरुमः ततः अस्माकं अहारपदार्थेषु तान् प्राकृतं कर्मजिवकान् नाशयामः ये प्रकृत्या सूक्ष्मजीवविरुद्धं युद्धं कर्तुं न यताः सन्ति ते वैद्याः पक्वभोजनं व्यसनं नः सन्ति ते अनादिनष्टाः बहवः वटानां जीवाणुगुणाः सन्ति इति पुष्टं कुर्वन्ति । अतएव क्वचराशं खदन्ति पशवः मनुष्यवत्सं क्रामकोगाणां प्रायः न भवन्ति ।

क्वचरोगकेशकक्षीणानां प्रतिरूपकसन्ति : अस्ति
अहारः

बहवः पक्वभक्षकाः मनुष्ये यत्ततः मनुष्यः शताब्दशः पक्वभोजनं खदति तस्मात्सः तस्य अभ्यस्तः भवति तुम्हति यदसि एव क्वचान् भोजनं खदति तुम् अस्मिन् तर्ह इदानीं दुःखं प्राप्नुयात् अयेषु शब्देषु यदवयं मोटरकारं न शक्नोति तत्कालं यावत् मलं न अपरपेट्रोलेन पूरयामः तर्ह इज्जानस्य अभ्यस्तं जतम् अस्ति तथा च यदमलं न पेट्रोलेस्य स्थाने स्वच्छइन्धनेन स्थापितं भवति तर्ह तस्य क्षतिः भवति तुम् अहति

प्रथमं कतिपयवर्षसहस्राणां कालः तेषां कोटकोटवर्षाणां तुलनां मपि नास्ति यस्मिन् काले मनुष्यः स्वपशुः सह केवलं कच्चाहारेण एव जीवति स्म वसति च करोति स्म तदन्तरं कति मनुष्यः वस्तुतः पक्वभोजनस्य अभ्यस्तः न अभवति इति रोगानाम् अस्ति त्वेन एव सद्धं भवति ये अत्र धानं भवन्ति ततः मनुष्यः क्वचपोषणस्य अन्वयं कृत्वा जीवः स्वस्य सामान्यकार्यं प्रति आच्छति

सत्यं यत्तव कसस्य नयमैः अस्माकं जीवः अकुलतां प्राप्नुं प्रयतते स्वयमेव प्राप्यमाणं भोजनं प्रति परन्तु न तु यथा केनचित् कल्पयन्ति । अन्त्ये पोषकघटकाः जटिलप्रकारं यानां केशकानां वशेषप्रमुखकार्यस्य च कृते अत्यावश्यकः सन्ति ते अन्तः प्रभावेण सहजतया नष्टाः भवन्ति अत इति

पक्वभक्षकैः पौष्टं कं मन्यमानेषु अहारपदार्थेषु तेषां अश्वयक्मटकनम्भावः भवत
परन्तु तस्य स्थाने तेषु प्रोटीन् मेदः कर्बोहाइड्रेट् च प्रचुरं अपूरतः भवत यत्
कोशकनः माङ्गल्याः अपेक्षया बहुगुणं भवत

उच्चतरकर्यस्य न र्वहनार्थं अश्वयक्मैः पोषकघटकेभ्यः न रन्तरं वं च ताः
सन्तः कोशकाः स्वस्य पूर्णवत् कसं व शेषीकरणं च न प्राप्नुवन्तः अथवा एकदा तान्
प्राप्य पश्चात् तान् कार्याण कर्तुं क्षमता नष्टं कृन्वन्तः क्त पयवर्षेभ्यः अभावस्य
सहन शक्त्यस्य च अनन्तरं एकदवसः आच्छत यदा कोट कोट कोशकनः
मध्ये एक तेषां अश्वयक्मैः सामर्थ्यात्वं च तः अन्ततः कोशकनः वृद्धः
सीमा तं कृन्वन्तः तन्त्रात् मुक्ताः भवन्तः ते साम्प्रदायिकजीवनत्वं च्छन्ति
भूत्वा स्वायत्ततां प्राप्य तान् उत्तम र्माणसामग्रीण लोभीतया भक्षयन्तः ये
सामान्यकोशकाः अश्वयक्ताभ्यः महतीतरक्ताः इत त रस्कृताः ये च गर्वेण सन्तः
ज्वररोगवज्जाननः प्रशंसिताः प्रोटीनः व शेषतः पशुप्रोटीनान्
मेदः सर्वे न इटरोज्ज युक्ताः पदार्थाः च । तदनन्तरं ते भयङ्करवेगेन प्रमादहीनः
अज्जं च वर्धन्ते अश्वयस्थ तरूपेण च वर्धन्ते घोरं द्रव्यं नूतनं जिवं
न र्मान्तं यत् वृद्धेः क्रमेण परतः सर्वं वशं करोत अन्ते च एकं सुन्दरं
दवसं च न शयत तत् अद्भुतं भवनं मानवशरीरं अन्तरतः । तस्य नूतनस्य
प्राणनः नाम कर्कशः अस्ति । पक्वभोजनस्य सच्च दानन्दः कोशकनः
अहारपुरुषाणां संरचनायाः अनुकूलता कथं भवति इत जीवनं तं प्रमाणम्

प्लक्ख

यदा अस्माकं ग्रहे प्रथमवारं जीवनं प्रादुर्भूतं तदा प्रकृतेः न ज्ञातुं ग्रहे अस्तीति
केवलं अयन्तं मौलिकं न र्माणसामग्री प्रोटीन् मेदः कर्बोहाइड्रेट्
च यस्यमात्प्रथमैकोशकीयजीवानां न र्माणे सफलः अभवत् । यथा स लण्डरस्य
यन्त्रस्य लघुव वरणस्य वा योजनेन अभयं ता स्वस्य कर्खनं नूतनं कर्खं योजयत तथैव
तदनन्तरं स्वस्य न र्माणसामग्रीषु शाक्य ण्डेषु नूतनं घटकं योजयत्वा
प्रकृतः पशुअङ्गानामुपरि नूतनं कर्खं योजयत एतत्कृत्वा न कर्खं
प्रकृतं कोटशः वर्षाण यावत् व्यस्तं कृतवती तस्मिन् काले सा सामान्यजीवाणुतः अश्वय
स्वस्य कर्चामालस्य व कसं कृतवती अस्ति

अद्यत्वे वयं ये फलान् जननीमः तेषां शाकम्बुचामालानाम् एज्जीसीद्वारा च
परन्तु तेषां व कसेन सह युगपत् तयान् एतन् एव कश्चेश कीयं पशुजीवं अभ्युत्तं
पशुं कृत्वा व कस्य तम्

दुर्भाग्येन आन् स्य अष्टाष्टकरान् न त्रं मनुष्यस्य स्वाभावः कः व कसः
स्थगः तः अस्तः कः च दुष्टतरं यत्सः व शालक्यगत्या पश्चात्तापं करोत
सभयमनुष्येण अष्टाष्टकाः आन् : आये हास्यास्पदाः कृष्यसाधनाः तान् सर्वान्
श्रेष्ठान् पोषकगुणान् नश्यन्तः ये कोट कोट वर्षेषु प्राकृत कर्मोक्त्येषु फलतः पशुकेशः कसु
च सं गृहीताः सन्तः तान् स्वस्य अष्टाष्टकरं परतः परत्यागच्छन्तः
परन्तु ते महता परश्रमेण अमूर्तः कुर्वन्तः तेषां केशः कनः न रथक्वृद्धः
सुनः शचः त्यक्त्वा कुर्वन्तः सर्वाधः कसामान्यन् रमाणसामग्रीः। कर्करोगकेशः कः
तेषां अष्टाष्टकेशः कनः सत्यान् न मूनान् सन्तः। अद्विदरशः नः
जीववज्जानः नः कृते शरीरस्य न रमाणसामग्री प्रोटीनान् सन्तः यथा अत्यन्तं
सामान्यसं रचनायाः केवलं शलाः इष्टकश्च तेषां रुचः नः सन्तः व भन्नेषु
उलूखनेषु जटलकरखनस्य न रमाणार्थं अपरः हार्यवः वरणेषु च ये गोमांसस्य वा
बारबेक्स्वान् व द्यन्ते

मम अस्मेन यापुस्तकस्य द्वितीयखण्डे मया प्रायः समर्पितं
कर्करोगस्य उत्पत्तः समस्यायाः परीक्षणाय ३०० पृष्ठान् ।
एतदर्थं मया प्रसिद्धस्य अमेरिका केशः कवज्जानः नः ई.वी. मताः
नष्टाः च ये अष्टाष्टकः प्रसिद्धः वैज्जानः कैः प्रकाशिताः सन्तः ।
केशः कवज्जानः भः एव प्राप्तान् शोधदत्तां शस्य अष्टाष्टकमया
नष्टात्मकवृषेण सद्धः कृतं यत् कर्करोगकेशः कनः उत्पत्तः :
उत्तमपोषणघटकानाम् अभावात् तथा च तेषां सामान्यन् रमाणसामग्रीणां
अप्रचुरतायां भवतः ये केशः कनः उद्देश्यहीनवृद्धः प्रोत्साहयन्तः

पक्वभोजनस्य व्यसनं सर्वेषां मध्ये सर्वाधः कं खरनः। कम् अस्त
कुरीतः :

पाठक स्वाभाव क्तया च न तयत यत् अं ख्याकन । प्रख्यातान् ।
 वैज्जान कन । प्राध्यापकन । च कश्चन अ ए तान सरलसत्यं क मर्थं
 न पश्यत तथा च पक्वभोजन स्य अभ्यासः अप्राकृत क भयङ्करः च इत क मर्थं
 कोऽपि अस्मान् न वदत । करणं यत् समग्रं मान वजत : अन् व्यसन न :
 अस्त अन् व्यसनं सर्वेषां अधः अभवत् । न कश्च त्जनत यत्
 पक्वभोजनं दुष्टं खलु च सर्वेषां दुष्टान् । घोरतमम् । न तु केवलमेकप्रकारस्य
 पदार्थस्य तृष्णा अ तु सहस्राणां पदार्थान् । तथा च के आचर्यन्त कः

इष्टाः पदार्थाः कस्यच त्क्षुधार्तस्य अं क्षायाः योगः । तदत र क्तं
 अदृश न : पक्वभक्षकः अहारपदार्थान् । अन्न त न । बहुलतायां समृद्ध
 उ त्कृष्टतां च पश्यन्त यदा तु बहुव धं हान करकं ज्ञायत अमान नान् ।
 सा ए व बहुलता यस्य यथार्थपरत ब म्बं द्रष्टुं शक्यते जात प्रचल तान् । रोगान् ।
 व शालव व ध तायां ।

मनुष्यः तेषु पदार्थेषु व्यसनं प्राप्नोति येषु व षाण सन्त यथा चाय
 कफी केके तम्बाकू मदयं अफीम केकेन मॉर्फ न इत्यादीन् । पदार्थान् । कृते
 तेषां पदार्थान् । प्रबलः तृष्णा मान वजीवे सं गृहीतैः तदनुपैः व षैः
 उ त्तेज्यते पक्वान् व षाण व व धान व षाण उ त्पद्यन्ते ये कलान्तरेण जीवस्य
 व भ न नेषु भागेषु यथा न डीकेश कभ त्त षु सन्ध योः मध्ये
 मेदः केश कन । केन द्रे अ यत् च सं गृह्यन्ते यथा मादक्द्रव्यस्य तृष्णा तस्य शरीरस्य
 सामान्यशरीर कवश्यक्ताभ्यः न उ त्पद्यते तथैव पक्वभोजन स्य इच्छा तस्य
 क्षुधभावः तस्य जीवस्य सामान्या आरहः न भवत अ तु तस्य व्यसन स्य आरहः
 ए व । मान वजीवे सं गृहीतव षैः उ त्तेज तान् । अगान् । अभ व्यक्त : ए व
 शरीरे न ह तान् । रोगान् । आरहः मनुष्यस्य दुष्टतमस्य शत्रुस्य अह्वानम् ।

सः घोरः दुष्टः प्रत्येकस्य मनुष्यस्य शरीरे प्रव षटः भवत
 स्वमातृप तृभ : पालनत् ए व । अ ए व यस्मिन् नक्षणे श शुः लक्ष्यं कृत्वा
 वार्तालापं अश्नते तस्मिन् नक्षणे अन् व्यसनं तस्य दृढं धारणं प्राप्य अस्त तथा च
 तस्मात् क्षणात् अभ्य जीवन स्य अत्यपर्यन्तं सः पक्वं भोजनं स्वस्य सामान्याहारं
 स्वस्य प्रबलं तृष्णां च मन्यते

तस्य शरीरं कमागध रूपेण तस्य कृते ए तदेव सः वास्तव कक्षुधः । भरमत ।

पक्वभोजनं स्य माङ्गल्यं न कक्षुधः ।

यदा पक्वभक्षकः केवलं प्राकृतं कभोजनं यथा अखोटं धान्यं
कक्षं फलं शाकं च खदं तुम् प्रयतते तस्य च कस्यापि प्रकारस्य कक्षाहारस्य
व षये अथ कं रुचः न सति तदा तस्य जीवस्य स्वाभावः कः आरहाः तस्मिन्
क्षणे सम्पूर्णतया पूर्यते तथा च सः पूरणतया तृप्तः भवति । परन्तु ए तदपि सामान्यस्य
दैनन्दिनस्य अहारस्य अङ्गुणाः पूर्वमेव ग्रहीतव्याः अन्नचिदपि सः कम्प
न खदं तवान्दिव वर्तते अथ न तं मसालेन युक्तस्य मांसस्य समृद्धस्य
रुचिः कस्य च वयं ज्ञस्य महती माङ्गं अनुभवति इदं न पुनः कक्षुधः ॥ शरीरे
सं गृहीतैः वृषैः इदानीं न वव षान् आरहीभः उत्कृष्टः एव । तत्रैव स्तुतः
स्थितस्य राक्षसस्य अङ्गोशः एव मानवजीवस्य खण्डान् व दारयति नूतनान्
साधनान् आरहयति । व वैकी बलवान् कक्षाभक्षकः तत् रोदनं सर्वेषु प्रचण्डेषु दने
दने शृणोति परन्तु सः सर्वात्मनः तत् उपेक्षते एकं अपि रयायतं न करोति ।

पक्वं खदनं मानवस्य अङ्गानाम् कर्यं कर्तुं बाध्यते
तेषां सामान्यक्षमता त्रचतुर्गुणा

मानवस्य सर्वेषु अङ्गेषु प्राकृतं कक्षचयशक्तेः भण्डारः भवति ।
प्रायः ते स्वस्य सम्भाव्यक्षमतायाः चतुर्थांशं कर्यं कुर्वन्ति शेषं उर्जं पश्चात्
व शेषे अतृप्तले वा वृद्धे वा स्थायां वा उपयोगाय स्थापयन्ति । एवं सामान्य
परस्थितौ हृदयस्य नीडिवेगः ७० ७० भवति ।
प्रत न मेषं ७२ ताडनान् कक्षाभक्षकस्य तु केवलं ५८ ६२ यत्
अवादात्मकम् स्थितौ प्रत न मेषं २०० ताडनान् कं यावत् वर्धयति शक्यते
पुनः सामान्यश्वसनकाले ५०० सीसी वायुः फुफ्फुसेषु आतः बहः च गच्छति
परन्तु व शेषेण श्वसनप्रयासेन वयं ३७०० सी.सी

कक्षाभक्षकः चतुर्थांशं स्वस्य पाचनविवानं उपयोगं करोति
तेषां सम्भाव्यक्षमता यस्य परणामेण तस्य अङ्गाः कदापि अभावाः वा
शरान्ताः वा न भवन्ति । पक्वभक्षकः तु परस्थितौ प्रत न मेषैः स्वस्य
भूखं उत्तेज्य त्वा करोति ज्ञयन्

मसालाः ए पेरे ट फ् इत्यादयः अमूरताः उत्तेज्जः तस्य उदरं ए तावत् पूरयत
 यत् पाचन अङ्गाः स्वस्य सर्वाण अक्ष तशक्तयः कार्ये आर्तुं बाधयन्ते तदा अ
 ते स्वस्य उ पर स्थाप तायाः आरहस्य सामन । कर्तुं असमर्थाः भवन्त यत्र मनुष्यः
 घृण तम् आन् यथा प्रेष तवान् तथैव मार्गेण प्रत्यागन्तुं वा शुद्ध करणैः आत्रात्
 न षक्स्य तुं वा बाध्यः भवत । आचर्यं यत् पर्याप्ताः ए तादृशाः उदरेण
 कर्माण पक्वभक्ष्येन व च त्रं न मन्यन्ते ।

पाचन अङ्गानाम् आ भारेण हृदयं यक्त् वृक्म इत्यादयः अपि बहवः सहायकः
 अङ्गाः कार्यं कर्तुं प्रवृत्ताः भवन्त ।
 ए तेषां अङ्गानाम् आ र क्तकार्यस्य प्रभावः शीघ्रमेव भवत यत् तेषां क्लान्तीकरणं
 भवत अमलं कार्यात् बहः भवत च । अतः फलतः अमुः आक्चारं लघु भवत
 इत न आचर्यम् । न षप्रयोजन हान करकष षदरव्याण खद त्वा
 आन् व्यसन नः स्वस्य रागान् प्रसादयत उदरस्य क्वा यां लक्वाग्रस्तं
 करोत स्वस्य कृते तृप्त भ्रमं च सृजत यदा तु तस्य केश कः वस्तुतः
 अश्वक्मोषकाणां आभावात् क्खुधयाः व लपन्त . क्वाभक्ष्यस्य उदरं सामान्यतः
 शून्यमपि सदा व श्रामं भवत क न तु तस्य शरीरं ख्खु सत्पार्थे पूर्णं तृप्तं च
 भवत ।

यदा पक्वभक्ष्यं क्वाचारं प्रत पर वर्तनं कर्तुं न शक्यत तदा प्रथमं
 सः क यत् अपि खदत चेदपि कदापि तृप्तं न अभवत । प्रायः भोजनं व्यसन नः
 सुखं अभवतुं स्थाने तथा असुखायाः व षये असन्तुष्टाः भवन्त । तेषां मते
 तेषां न रन्तरक्खुधयाः कारणं अस्ति यत् ते ये आहारपदार्थाः सेवन्ते तेषां पोषणमूल्यं
 न युनं भवत पोषणरूपेण व्यर्थं च भवत एषा घोरः दुर्भावना अस्ति । प्रतप्युत तान्
 आहारपदार्थान् पौष्टि कान् पूरणसन्तुल तान् च भवन्त । मानवकेश क
 वर्षाणां यावत् तेषां आभावात् दुःखं प्राप्नुवन्त । मानवपाचन अङ्गानाम् क्षमता तेषां
 रचनयाः तेषां घटकानां व्यवस्थायाः च पूरणतया अनुरूपाः सन्त । अपि ए व उदरः
 तान् आहारपदार्थान् हर्षेण स्वागतं करोत शीघ्रं मृदु कृत्वा बहुव लम्बं व न ।
 अत्रेष्टु प्रसारयत केश कः तु स्वक्रमेण बुभुक्षयाः यथावत् कृशाः दुर्बलाः च
 तान् बहुमूल्यान् पदार्थान् अमुरतया अशोष्य पुनः पुनः अध कं आरहं कुर्वन्त
 तथा च तेषां अध कम् ।

रोगग्रस्ताः च क त्स ताः भवन्त कृशाः स्वस्थाः भवन्त
 न षक्नो याः पुनः जीवनं शक्नुवन्तः । मेदः कोशः कतुबुभुक्षायाः
 माध्यमेन द्रव्यं तुं अन्नं भवन्ते व षस्य चयः क्रमेण अत्रार्थान् भवन्त
 अविशयकं जलं शरीरात् न र्गच्छत ततः सामान्याः सक्नो यकोशः कः तासां
 मन्दकोशः कानि स्थानं गृह्णन्त ये अस्मिन् न षक्नो यतायाः च स्थूलाः अन्नं ।
 शरीरस्य भारस्य शीघ्रं क्षयः पुनः ओग्यस्य ओजस्य च न श्च तं लक्षणम्
 अस्ति ।

एतत्तथ्यं पुरुषस्य हृदयं आनन्देन सुखेन च पूरयेत् । तेह पोषकः सदयः तस्य
 सम्पूर्णे शरीरे प्रसृताः तस्मै ओग्यं बलं ओजं उर्जं च ददत । तस्य जीवनं
 प्रथमवारं यद्यपि तस्य सर्वे अङ्गाः ग्रन्थः च अत्यन्तं प्रचुरं पोषणं
 प्राप्नुवन्त तथापि ते अस्मिन् सहजतया च कार्यं कर्तुं समर्थाः भवन्त तस्मिन्
 दने सः जीवस्य अश्वशोषायाः अपेक्षया अधः कं कच्चाहारं गृह्णात चेदपि अथवा
 तस्य अत्राण कोशः कश्चिदशोषयं तुं समर्थाः सन्त तर्ह तस्य उदरं तत् न
 न राकरोत न च तस्मिन् उदकस्य भावः ज्ञायते यतः येन तस्य कारणं भवत
 ह साबलेन च न षक्नो यतु । तस्य सामान्यापेक्षया अत्र कान्ताः आहारपदार्थाः
 सडनार्थं उदरं न त ष्ठन्त न तेव षरूपेण परणम्यन्त न च
 पाचनं व कार्यं ज्ञायते यतः । अपि तु पाचनं व ना ते सदयः उदरं कृत्वा
 अत्रेषु गम्यन्त ततः तस्मिन् एव दने व ष्ठया सह शरीरं त्यक्त्वा
 जीवस्य न्यूनतमं हानं न कृत्वन्तः एव तस्य उदरं सर्वदालघुं भवत्यतः
 तस्य अत्राण तस्य रक्तं च पूरणं तुल्यं तपोषकं भारं तम् भवत्यतः ।

ततः एतादृशे क्षणे सः केवलं पक्वभोजनस्य क्तपयानं खण्डान् खदतुम्
 प्रयतेत । तान् व च त्रान् अष्टान् च पदार्थान् तस्य उदरं कुदधतया
 न राकरोत । तस्य तालुः यत् अत्यन्तं सुखं अनुभवत तदपि तान् खण्डान्
 तस्य उदरे च रक्तां यावत् शयनं कर्ष्यन्त तस्य भूखं न मील्यं तुं रोधकं
 कार्यं कर्ष्यन्त तस्य पाचनं कर्ष्यायाः सामान्यं क्रमं लक्षाग्रस्तं कर्ष्यन्त
 परन्तु पक्वभक्षकं तया अस्वाध्यायाः व षये अत्यन्तं सन्तुष्टः प्रसन्नः च भवत
 यतः सः स्वस्य रागान् तृप्तवान् सः स्वस्य उदरं पूरितवान् अन्नु । पूर्णः
 अस्ति कच्चाहारस्य मूल्यं यः पुरुषः ज्ञायते सः तां स्थितिं भयभीतं करोति ।
 सः पूरणतया अगच्छत यत् कच्चां शाकमोषणान् एव शरीरस्य पोषणं कुर्वन्त
 मृतशवः तु तत्

आन् नान रगच्छन्त केवलं इन्धनं व व ध व षरोगाणां च स्रोतः ।

मान वपोषणं जीव तकोश कभ : युक्तं भवेत् तथा च...

न तु मृतकोश कन । शवः

पूरणतया सन तुल तान आहारपदार्थान जीव तकोश कभ : युक्तान भवन्त । इदानीं शाकशरीराः पृथ वी त्यक्त्वा च रक्कलं जीवनं तु । गुलाबस्य अङ्कुरः क्लेशेन रन्तरं प्रफुल्ल तः भवत धान्यान् तु सङ्गृहीतस्य वर्षाणां आन्तरं रोप तस्य अङ्कुरन्त । परन्तु हतान् पशून् वा तेषां शरीरात् अहृतस्य क्शीरस्य वा केश कन । केश कन । सदयः ए व मूर यते ततः तेव घटनं कृत्वा व षरूपेण पर णतुं अभन ते पाक तु तान्क मप वास्तव कं भयं कं पर णमयत पशुप्रोटीनान शाकप्रोटीनान् त् श्रेष्ठान इत गणय तुं अम्यन्तं दुर्भाग्यपूर्णं न र्णयदोषः मां सपूज्यजीव ज्ञान न । अह्रदृश तायाः स्पष्टं प्रमाणम् यद वयं स्वीकुरुमः यत् पशुजीवः शाकप्रोटीनान् स्थानान्तरयत तान् पूरणसन्तुल तपोषकद्रव्येषु पर णमयत तर्ह तेषां पशून् मां सं यथा शृगालः वृक श्वः ब डालः व्याघ्रः च ये ए तादृशान् पूरणसन्तुल त प्रोटीनान् खदन्त तेषां मां सं भव तव्यम् उ च्छतमं पोषकमूल्यं यदा तु तादृशान् पशून् मां सस्य व षं चर त्रं तावत् स्पष्टं यत् अम्यन्तं भक्तः मां सव्यसन नः अ तस्य भोजनं कर्तुं न साहसं करोत ।

ये जीव ज्ञान नोस्वस्य व्यक्त गतप्रधान तायाः आर्हेण...

मां सेव शेषलाभान् अवेष्टुम् तथाकथ तान् अमृत स्थापनीयान् अमीनो अम्लान् । अ ष्वरे ते अमीनो अम्लाः पशुभः सेव तान् सामान्यतमतृणान् न र्माणं भवन्त इत कार्यं न व चार तवान् ज्ञानस्य केन न यमेन गोजीवस्य क्षमता अस्त नीचतमतृणतृणभ्यः अमीनो अम्लान् न र्मान् परन्तु मनुष्यस्य जीवस्य उ च्छतमपोषकाणवत्तायाः शाकभोजनभ्यः समानान् यौग कन न र्मातुं साधनान् नास्त

मां सेन प्रदत्तान् अमीनो अम्लान् व नाक्त कोटः भारतीयाः जीवन्त

अदूरदर्श ता च क त्साशास्त्रस्य बृहत्तमः दोषः अस्ति
व ज्ञानम्

पक्वभोजन व्यसन नः जीव ज्ञान नः महती त्रुटिः
इत तेषां अदूरदर्श ता। ते लघुदूषेषु हानिषु नेत्राणां न मीलनं त शीघ्रं वा
पश्चात्वा न गण्यप्रतीतिकरणानां गम्भीरान्परिणामान् न पश्यन्त क्त पयैः उदाहरणैः
अस्माकं वचनं दृष्टान्तरूपेण दर्शयामः। पक्वान् मां सान् व शेषतः
व षपूर्णान् भवन्तः। अन्तः। सर्वदा अत्यक्षरूपेण प्रचलत दीर्घकालीनं व षस्य
कोऽपि ध्यानं न लभते तथा च यदा एतादृशव षस्य परिणामेण यत् हृदयं वा
वृक्कं वा क्लान्तरे क्तं प्राप्नोत तदा अपि अज्ञातकरणानां कारणेन एषा
स्थितिः शोच्यता भवति यदा व षं तीव्रतरं भवति अतः सारवमन सह तं च
ज्जरव करः इत गण्यते। व षेण ते केवलं तां स्थितिं अगच्छन्त्या
समग्रजीवं प्रभाव तं करोति पीडितैः सदयः मृत्युं च तर्ज्यत। क्त
न दोषाः प्राणाः एवं बलदानं भवन्तः

मनुष्याः प्रतदन्तः अन्तःमाध्यमेन स्वधमनीनां डीषु गच्छन्तं मलं न
पश्यन्त यदा च न डीभूतं शुक्लं सत्तं उपविशत तदा तेषां मार्गां संकुच्य तं
कृत्वा सहसा रक्तसंचारं एवम् नन्दने स्थगयति हरस्वम् दृष्टुं ज्ञातः घटनं
अप्रत्याशितम् इत मन्यन्ते।

कोटिनक्षमतायुक्तं व शालं जलबन्धं प्रतत्त्वं तम्
आच्छन्त्याः प्रचण्डजलप्लावनस्य भयं करं दबावं मनुष्याः न लक्षयन्तः।
परन्तु यदा तेषां जलप्लावनजलानाम् आतेन च रक्तं यावत् भ्रमन्तः जलबन्धः अस्ति
पतति तदा तस्य अन्तःमहङ्गस्य कारणं तस्य शलाकाः शोच्यता भवति यत् बालेन
यदृच्छया तस्मिन् क्क्षपन्तम् अस्तीति क्क्षाभक्ता क्क्कोगस्य कारणान् इत सम्यक्
धारणा धारयति इत अस्माभ्यः पूर्वमेव दृष्टा। अस्य व रुद्धं पक्वभोजनस्य
व्यसननः शोधवैज्ञानिकः अस्मान्प्रति प्रस्तुताः ४०० क्क्कोगजनकः
पदार्थाः येषु यां त्रिंशत् क्क्कोगैः स ग्रेटदाहः इत्यादीन् वस्तून् सन्ति
तेषां मूल्यं बालेन क्क्षपन्तं लायापेक्षया अधिकं नस्ति

परत्येकं अहस्य समन्व तेन पर श्रमेण कोट कोट कोश कः भवन्त येषां
 तस्य अहस्य कार्यं कर्तव्यं यते। यदा तासु कोश कसु बलात् उ पर स्थाप ते पोषणे
 क्त पयानां अश्वयकनानां घटकनानां अभावः भवत तदा कोश कनानां जीवन शक्तः
 नष्टा भवत अग्रयोगे च पतन्ति । अजस चयः इदानीं क्षेत्रे आच्छन्ति
 परन्तु ते अश्वीघ्रमेव क्षीणाः भवन्ति । यावत् अहं कथं च त्वा स्वकार्यं करोत
 तावत् अहं दर्शयः नः रक्तप्रकाशं न पश्यन्ति कन्तु अहं ते यदा तस्य कार्येषु
 पश्चात्तापः भवत तदा ते वदन्ति यत् तादृशं अहं रोगी अस्मि औषधस्य आहारः
 च अस्ति । परन्तु कन्तु सम्भवत यत् कदापि कन्तु च त्गोली वा वषस्य मात्रा वा
 वर्षाणां यावत् आनन्तरीयं न दग्धं न खदयपदार्थानाम् पोषकघटकानाम् स्थाने
 व शेषकार्यस्य नष्टकमता व क्लाङ्गकोश कसु पुनः आनन्तरीयं शक्नोति

आहारं ह कथां द वसान् यावत् शयनं नन्तरं मां सङ्घट्टितपनिरसमूहाः
 सङ्घट्टितं कृत्वा अत्राणां शोथं ज्ञायन्ति यस्य लक्षणं अत्र सारः एव परन्तु यदा
 बालक वसन्तुतः अत्र सारस्य लक्षणं दर्शयत तदा वषट्कायां दृश्यमानानां क्त पयानां
 फलचर्मणां उपरि समग्रः दोषः स्थापितः भवति । न कश्चिन् पृच्छति यत्
 फलचर्मः कथं बालस्य अत्रेणु कम्प शोथं ज्ञायति तुं शक्नोति यदा ते पूर्वैशात्
 क्त पयेषु घण्टेषु शरीरं अग्रं वर्तते तं त्यजन्ति अङ्गानां मां संघट्टितं
 मधुच ज्ञातः सामान्यं अश्वयकं च आहारं मन्यन्ते परन्तु फलं कम्प गौणम्
 इति मन्यन्ते यत् खदं तं वान खदयते वा इति समग्रं दुःखघटनं उत्पद्यते
 कदाचित् बालकानां फलभक्षणं नष्टं दग्धं अत्र अश्वयकं मन्यते यथा तेषां
 उदरं व्यवस्थितं न भवति इति ।

पक्वभक्षकस्य भारः सुस्वास्थ्यस्य मापदण्डः इति न गण्यतुं शक्यते।

स्थूलता सर्वाध कं खतरनाक रोगः अस्ति

यावत् मानवजीवः अद्यापि अग्राकृतं कं परत रोधयति तुं समर्थः अस्ति
 आहारं च तस्य व रुद्धं तस्य संघर्षं कर्तुं च भूखस्य हानिः अत्रः
 ज्वरशोथः इत्यादयः उदरवकाराः कोलाइटसः इत्यादयः व वधः।
 शक्यतां दृश्यन्ते एते सर्वे जीवस्य परत्येकं साधनं स्वस्थानं उपयोक्तुं संघर्षस्य
 बाह्यव्यञ्जम्

अम्राकृत कअहारस्य हान करकम्रभावं न षप्रभावीकृत्य तस्मात् उ त्पन्न व षद्व्याण
 शरीरात् न षक्सय तुं च न षक्सन म्। रोगी वज्ज न यूनीवक्तुं अश्वते ततः ते
 तस्मै पोषक भोजनं दत्त्वा तं दृढं कर्तुं प्रयतन्ते। यस्य न्द ने जीवः अस्ते
 पराज तः भवत तस्य सं घर्षः च न वृत्तः भवत तस्म न्द ने मनुष्यः
 अस्य जातः व दां करोत वा प्रत्युत तस्य भूख वर्धते सः अमृत्तूपेण खद तुम्
 अश्वते सुपचय तुं भारं धारय तुं स्वास्थ्यं पुनः प्रापतुं
 अश्वते बलं च इत । अयेषु शब्देषु तस्म न्द ने मान वजीवः स्वसङ्घर्षं
 त्यक्त्वा अम्राकृत कअहारस्य अमुकूलतां प्राप्नोत तथा च मान वस्य ए कस्य भयङ्करस्य
 रोगस्य अकारः स्थाप तः भवत अम्राकृत कशरीरता

अम्राकृत कअहारस्य दबावेन वशीकृतः शरीरं तादृशैः अहारैः उत्पाद तान् ।
 व व धानं हान करकद्व्याणां स चयं स्वस्य अमुकूलतां जीवे प्रवेशय तुं च
 बाध्यते ततः वसा यू र कअम्लः तस्य व्युत्पन्नाः च कोलेस्टेरिन्
 सामान्य लवणम् अस्मिन् क्तद्वयम् पथरी स रसन् रमाणम् अर्बुदः
 न षक्नोति यः परजीवी च कोश क बहूनाम् क्युक्ताः व शालाः कोश क
 बहुक्ल योसाइटस् अस्मिन् प्रमाणेन न । भ क्युक्ताः कोश क मेगाक्ल योसाइटस्
 इत्यादयः न क्षेपाः न र्मीयन्ते कदाच त ए ताः कोश क सामान्य कोश कान् ।
 परमाणं क्त पयान शतगुणान् प्राप्नुवन्त परन्तु तेषु क मप
 उपयोगी कर्तुं क्क्षमता न ।

ते सर्वे राक्षसाः शरीरे स चयन्त पुरुषे सृजन्ते
 अग्न्यबलस्य भ्रमः यदा तु वसतुतः सः क्रमेण क्षीणतां प्राप्नोत । तस्य सन्तः
 कृशाः दुर्बलाः च भवन्त तस्य व शेषसक् यकोश कान् । सं ख्या न यून । भवत
 तस्य अह्गानाम् अवयवः भवत । ये स्थूलाः दृढाः पुरुषाः उदग्रपौ चाः
 स्थूलाः मेदः बाहुः पोड्जी हस्ताः मेदः स्य उ पर लम्बमानाः च सत्राः
 सन्त येषां अस्माकं जातप्रचुरं वर्तते ते वसतुतः त्वचाभः अमृताः कङ्कलाः
 ए व सन्त तेषां प्रत्येकं दुर्बलकृशास्न । येषु स्थूलमेषं भारं तस्मात् यत्सः
 नः शुलकं पोषयत सर्वत्र स्वयमेव वहत च परन्तु व च त्रं वक्तुं शक्यते
 यत् ए तादृशाः ज्ञाः न रन्तं स्वस्य स्वास्थ्यस्य अजस्य बलस्य च गर्वं
 कुर्वन्त ।
 तेषां स्थूलतायाः ए तावत् गर्वः भवत यत् यदा कदापि सं भाषणे तस्य सन्द्भः क्नोति
 तदा ते कष्ठं स्पृशन्त अथवा पूर्वद श रोदन्त मा भूत् तेषां प्र यभारस्य
 कण क अ न ष्टा भवेत् । ए तादृशस्य दुः खस्य अदृश तायाः उ दाहरणैः दशकं
 खण्डान् पूरय तुं शक्यते ।

आन् नान षट्स्य कच्चाभालस्य स्थाने कोऽप औषधः न शक्नोति

सामान्यप्रयोगे सर्वाण्य औषधानि लक्षणात्मकानि सन्ति । अयेषु शब्देषु ते रोगी अस्थायी उपशमं दातुं वा रोगस्य लक्षणं गोपयितुं वा उपशमकूपेण कर्यं कुर्वन्ति । न कश्चित् पाक्वमभेषु नष्टानि कच्चानि पोषकाणां स्थानं ग्रहीतुं शक्नुवन्ति । अनेके महान् वैज्जानकाः औषधस्य प्रयोगं कठोररूपेण न षड्धं कुर्वन्ति । इङ्ग्लैण्ड्देशे अङ्ग्लज्जानानाम् सुसम्पन्नसूत्रस्य वं शालखण्डे सार्धं चतुर्वर्षपर्यन्तं परशरामं कृत्वा पेक्कमजीवज्जानानः नः न षड्धं प्राप्नुवन्ति यत् केवलं न वपुस्ततश्च संख्या एव आनन्दं लभते उत्तमं स्वास्थ्यं शेषाः ९१ परतः शताः ज्ञानाः रोगाग्रान्ता अस्मिन् यद्यपि तेषु अर्धं कंशः स्वरोगस्य वष्ये अग्नितः नासीत् । च कत्साच कत्सानि आनन्तरं तेषां न षड्धः अस्तीति यत्प्रायः अवादां वनाच कत्सायाः कृते ये वक्राः चयन्ताः सन्ति ते च कत्सायाः परतः क्वायां ददन्ति परन्तु तदनन्तरं रोगिणां सामान्यस्वास्थ्यस्य लक्षणीयः कषयः अलोकितः इति औषधानि केवलं रोगस्य लक्षणं गोपयन्ति यदा तु ते यत्तानि कुर्वन्ति तत् पूर्वमेव दुर्बलजीवस्य स्थितिं अर्धकं दुरगतमप्यच्छति इति अर्थः

अतः यः कोऽपि रोगी न भवतुमिच्छति वा यदि पूर्वमेव रोगी अभवत् तर्ह्यस्वस्य स्वास्थ्यं पुनः प्राप्तुं इच्छति सः मादक्द्रव्येषु अस्मां न स्थापयितव्यः अपि तु अप्राकृतकभोजनानाम् औषधानि च सेवन्ति तत्परहेजं कर्तव्यं कच्चाभक्षणेन प्रकृतेः न यमानुसारं जीवन्ति च अहति

एषः एव सत्यः सुरक्षितः वैज्जानकचमार्गः यदा तु औषधं च कत्सा बर्चरबेन रस्य उद्धृत्य केवलं वचनं छलः च इति । मम मते माया अमवचनं इति अर्धकं युक्तं भवेत् । नीतिज्ञे इत्यनेन मादक्द्रव्याणां चाबुक्स्य पलकः इति उक्तम् । वैद्याः स्वच कत्सालयस्य रोगिणः समानसमूहद्वये व भज्य एक्स्य समूहस्य औषधैः पक्वैः अहारैः अयस्य व शुद्धकच्चाहारस्य अहारेण ततः परणामद्वयस्य तुलनं कृत्वा मम वचनस्य सत्यतां सहजतया प्रतीययितुं शक्नुवन्ति परस्परं सह । एषा मूलभूतं न रणायकं च परीक्षा अयथा कच्चाभोजनं व रुद्धः प्रत्येकं तर्कनयूनतममूल्यं मूल्यं वा वना । एवमभवत्यतः । लक्षणात्मकौषधं च कत्सायाः क्तपयैः उदाहरणैः अस्माकं कथनं निदृष्टान्तरूपेण दर्शयामः ।

वेदन । शरीरस्य सं कटे अस्ति इत चेतावनी च हनं अस्माकं जीवस्य साहाय्यार्थं
 अह्वानम् । परन्तु एतत्सं कटं न वारयतुं स्थाने वयं अस्माकं मस्तु षकं प्रत
 अस्य सं कटस्य भावः प्रसारयन्तः तं तत्र कः मृत्युव षस्य मात्रायाः माध्यमेन
 तेषां स्वरं मौनं मृकुरः तावत् औषधानां हानं करकप्रभावेण इदानीं व्याधतः रोगः
 आ वार्यं मार्गं गृह्णात ।
 अयत्तु दाहरणं दातुं यदा अस्माकं धमनीनां मार्गाः शुद्धा भः पूरताः
 सन्तः सं कीरणाः भवन्त तदा हृदयेन शरीरेण रक्तस्य परस्परचरणार्थं अथ कं
 बलं प्रयोक्तव्यं भवत फलतः रक्तचापः वर्धते परन्तु ताभ्यां रक्तवाहनीनां
 शोधनस्य स्थाने वयं केवलं वषाणां उपयोगेन तासां तं तत्र कनं उततेज्ज
 कुरमः येषां मार्गं प्रसारयतुं वस्तारयतुं च समर्थाः सन्त यावत्कलं
 यावत् षस्य प्रभावशीलता स्थास्यत तावत् रक्तं न डीषु अथ कं स्वतन्त्रतया
 प्रवहत अस्थायीरूपेण च दबावः पतत । परन्तु तस्य प्रभावः व्यतीतः एव न डयः
 प्रयुक्तानां औषधानां क्वायाः कारणेन अथ कं दुर्बलाः भूत्वा पूर्वस्थं तौ आच्छन्त

न क मप औषधं यस्य जीवस्य उपरि हानं करकं परः प्रभावः नास्ति ।
 परन्तु अधुना एव अस्य वषयस्य वषये अपसंख्याकः प्रकाशनानां प्रादुर्भूताः
 येषु एकं Reactions with Drug Therapy १९५५ वाशिंगटन विश्वविद्यालयस्य
 च कत्साव विद्यालयस्य नैदानिक च कत्सायाः एमेरिटस प्राध्यापकस्य डॉ.
 हैरी एल अस्मान् बहु उपयोगी सूचनं ददात । अश्व्यं सामान्यतया औषधानां केवलं
 तासां जलानां प्रतक्वाणां च उत्तरदायी भवन्त ये तत्क्षणमेव पीडितं
 मारयन्त अथवा गम्भीररोगरूपेण स्वस्य स्वरूपं कुर्वन्त तदा अतासु जलतासु सहस्रेषु
 एक एव वस्तुतः अभिलेखितः भवति शेषाः शाश्वतवस्मृतौ तं षठन्त ।

स्थापितं यत् ३५० ००० पदार्थेषु प्रत्येकं
 ये औषधानां रसाणार्थं प्रयुज्यन्ते ते जलतां ज्ञायतुं समर्थाः भवन्त ।
 परन्तु तेषु सर्वाथ कं खरनिकः सन्त पेनसिलिन ऑरेओमाइसन्
 स्ट्रेप्टोमाइसन् पारास्युताः औषधानां सल्फोनामाइड्स समूहः
 डोजिटलसः टीकाः सीरमाः कृत्रिमवटामनाः थायमाइन्
 नयासन् इत्यादयः एटोफान् केस्टेसोन यक्त् अक् इनसुलिन
 एड्रेनलिन इत्यादयः बहवः अन्येषां औषधानां सामान्यप्रयोगे ।

अस्य प्रश्नस्य अत्यन्तं सावधानीपूर्वकं च चारः करणीयः ।

कृत्स्नं मव टाम नाः जैः कसाराः च येन ज्ञातः पाक्शालायां दग्धः ।
पोषकघटकः तेषां उत्पादाः च प्रतः स्थापय तुम् इच्छन्त तेव द्युतवेगेन
व्यक्तं मारयन्त बहुधा शरीरे प्रवेशानन्तरं पचनमेषेषु एव १९ ५१ तमे
वर्षे ३२४ म लयनं १९ ५२ तमे वर्षे च पाक्शालायां दग्धः ।
प्राकृतं कम्पत जीवकद्वानां स्थानं केवलं ३५ कोटि ग्रामं पेन सलन्
मानवस्य रक्ते प्रवृष्टम्

मनुष्यशरीरे प्रवेशानन्तरं औषधानां सहस्राणां ज्ञानं कदाचित्
पचदशनमेषेषु एनाफलेक्ससद्वारा मारयन्त अत्येदशसहस्राणां तु
अकरोगाणां शकाराः भवन्त येषां वषये वयं नेटल्दाहः चरुमशोधः
कण्टकरोगः च उल्लेख्यामः ताप एका मापरपुरा ब्रोनक यल अस्थमा
बहुधा मनीशोथ यक्तस्य सरोसस्पीलया नेफ्राइटस नेफ्रोसस
एप्लास्ट करक्ताल्पता सीरमरोगः खसरा च ।

एतेषां मृत्योः रोगानां च कारणे तेषां औषधानां उत्तरदायित्वं प्रतः ज्ञातः
दृष्टं पातं कर्तुम् इच्छन्त शरीरस्य अस्माकं वेदनशीलतायाः दोषं च स्थापय तुम्
इच्छन्त परन्तु एतस्य अस्माकं वेदनशीलतायाः कारणं कम्पितं
वषये ते मौनं प्रश्नस्य उपरि गच्छन्त ।

मम दरदराः बालकाः वर्षे अक्वारं एतादृशैः रोगैः त्वक् रोगैः च प्रभावताः
भवन्तस्म। तेषां खदतस्य अकारस्य दोषं आवेषटुं वयं सर्वदा प्रयत्नशीलाः
स्मः यदा तु औषधपुटं दत्तवन्तः वैद्याः तेषां औषधानां खराणां
वषये कदापि एकं वचनं न वदन्तस्माकं येषां कोटकोटजानाम् इव वयं अपि
मन्यन्ते स्म यत् औषधानां केवलं ज्ञानं च कत्सायै एव भवन्तं न तु तेषां
व्याधं कर्तुं । एवमा मम बालकै एक्स्मन्दिने पीतरोगेण शयनं कृतवन्तौ । वयं
वस्मयेन अहताः अभवमयतः वयं ज्ञातवन्तः यत् पाण्डुरोगः न
संक्रामक रोगः यत्तौ एका प्रभावतं कर्तुं शक्नोत । अह्यममातः करणस्य
दंशानां नवारणाय अयेभ्यः मातापतृभ्यः एतादृशेभ्यः संकटेभ्यः
चेतयितुं वनाकमपि कर्तुं न शक्यते ।

अनुनामधुरगीतानां अक्षरवच्च तस्य च साहाय्येन अत्यन्तं खतरनाकान्
औषधानां प्रतदनं गृहीतुं शक्यन्ते इतलाभप्रदानवस्तूना इतकथं
लोकमयाः भवन्त इत अलोक्य तु दुःखम् । केषुच तद्देशेषु खलु ।

च क त्साशास्त्रं औषध शास्त्रं च व्यावसाय क्तायाः लाभस्य च महती
च न त्सारूपेण पर णता अस्ति ।

क्वचाभक्षणेन सर्वव धौषध प्रयोगस्य सदयः समाप्तः : भव ष्यत यतः
रोगान् अम्भावे स्वाभाव क्तया औषधान् । अश्वयक्ता न भव ष्यत
रोगाः अहारस्य क्षयस्य उ त्पादाः सन्त ते केवलं अस्माकं अहारस्य सं शोधनेन
ए व ज तुं शक्यन्ते। औषधैः रोगान् ज तुम् अस्माकं सर्वे प्रयत्नः । अन्यन्तं
भयानकः न ररथकः प्रयोगाः सन्त ये असफलतायाः व न यशीलाः
सन्त । पूर्वमेव तेषां दुः खं पर णामं अस्मान् मुखं प्रेक्षते।

नूतनः । प्रकाराः रोगाः न रन्तं स्वस्य प्रादुर्भावं कुर्वन्त लघु
रोगाः अ क्ताम्भीरव करान् अस्थानं ददत । फलतः पुरुषाः न रन्तं
नूतन प्रकारस्य सीरमस्य टीकनं । च सज्जीकरणं कुर्वन्त दृढतरं बल ष्ठतरं
च परत जीवकद्वान् । अ ष्वकरं कुर्वन्त तथा च क्रमेण तुरट ज् लतान् ।
अप्रदानं । च चक्व्यूहे प्रवृत्ताः भवन्त

च क त्साशास्त्रस्य क्षेत्रे अपूरवः मूलभूतः च पर वर्तनः अश्वयं करणीयः ।
सर्वेषां इमान् दारान् अ ज्ञ भावनं युक्तान् । च वैद्यान् । ए क्दा ए व उ त्थाय सक्र यपदं
ग्रहीतव्यं येन मान वकरखन स्य अ न न स्य अ न न क्चामालस्य व न शः न
भवेत्।

अदूरदर्श नं । मतेन क्चचाहारः सदृशः
प्रागैत हास क्युरुषस्य अ मजीवने पुन रागमनम् । वस्तुतः पाक्स्य पर ष्वरस्य च
कर्याणाम् अपेक्षया सभ्यतायाः अ क्ता अमानः न सति । क्चचाभक्षक केवलं
सभ्यतायाः तथाक्थ तरोगज्ज्यदुः खं पर त्यज्य सभ्यतायाः परदत्तां तां त्र क्मरगत
मान वक्चामालस्य शुद्ध व न शस्य साधन रूपेण पर णतुं न करयत अ यथा दूरभाषेण
वक्त्रं वायुयान यात्रायाः शीतलक्स्य अ तः फलं न वीनं स्थापय तुं वा सुव धं
न त्यजत ।

शताब्दशः मनुष्याः ए तावन्तः अ धः । अ ज्ञान नः च सन्त यत्ते
पक्वभोजनस्य भोजनं स्वाभाव कं शल्यक् यारूपेण सर्वदा मन्यन्ते । इदानीं च यदा
प्रथमवारं क्चचाहारस्य व ष्ये शृण्वन्त तदा ते तत्क मप व च त्रं ज ज् असुं च
मन्यन्ते यदा तु वस्तुतः पाक्द्वारा प्राकृत कभोजनस्य क्षयः ए व अ क्ता भवत

अम्राकृतं कं व च त्रं ज ज् असुं च यत्च मान वैः कृतं महत्तमं मूरखा इत
इत हासे अभ लेख तव्यम्।

पक्वभक्षणं औषधं च क त्सा च आरणीः सन्त
मान वजत : सर्वथा व न शं यावत्

ए कदा अस्म न् पृथ व्यां बहवः व शालजतयः न वसन्त स्म ततः तेषां
पूर्णव लुप्तता अभवत्। अधुना स्वहस्तेन ए व मनुष्यः तादृशीः प्रत क्लृप्तः स्थ तः
सृजत यत् ए कस्म न् द ने अस्य पृथ व्याः मुखत्वं न रमूलय ष्यत । अस्मिन्
क्षयप्रकर्षा यायाः समानान्तरेणानानि रोगाणां व व ध तायां अमृततः : च वर्धते ।
अनेकः अधः पीडयः गमनं त्पूर्वं ज्ञातः यौवन वयोः पूर्वं हृदयरोगेण वा
कृक्त्रोगेण वा मर्यते स्वस्य प्रज्ज न क्षमतायाः व कसस्य अस्मिन् च
प्राप्नुयुः गतदशकेषु तेषां रोगानाम् अङ्क तवेगस्य अस्मिन् यद मनुष्याः अद्याप
स्वमूर्खायां त ष्ठन्त तर्ह सः दैवयोग्यः द वसः दूरं न भवेत् इत
पूर्वानुमानं सुलभम्

पक्वभोजनस्य औषधं च क त्सायाः च लाभं दर्शयत यः वैज्जान क सः
वण क्इव अस्त यः द वाल यापनस्य मार्गे स्थ तः स्वस्य पैसां गणयन् प्रसन्नः
भवत यदा तु तस्य मुखं प्रेक्षमाणानां कोट कोट हानिषु नेत्राणां न मीलत
प्रत्येकस्य व्यवसायस्य अन्त मपर णामस्य न्यायः तस्य अन्त मतुल्यपत्रेण अश्रयं
करणीयः । पश्यामः यत् सभ्यः मनुष्यः पाक्वला औषधं अ ष्वकरैः स्वस्य कृते
केलाभान् लाभान् च प्रापतुं समर्थः अभवत् यत् अस्मिन् ख्यव भ न्न पशूनां अन्त
लभन्ते मनुष्यः आयेभ्यः जीवेभ्यः अपेक्षया नानि रोगेभ्यः अध क भवत ।

व टाम नानाम् अ ष्वकरानन्तरं मनुष्याणां बुद्धिः सद्यः ए व
भव तुमर्हत स्म यत् पाक्वद्वारा सः प्राकृत कभोजनेषु तान् ए व घटकन् न शयत येषां
अभावः तस्य अन्तं त्वरयत सः तस्य अश्रयं षट्स्य ए क्वारं सर्वदा समाप्तं
करतुं अर्हत स्म प्राकृत कभोजनस्य रोगप्रत रोध क्क्षत् क्षयात् रक्ष तुं च
अर्हत स्म । परन्तु पक्वभोजनस्य अक्षयम् ए तावत् महत् यत् ए तादृशान् सर्वान्
सुध रपर्यासान् व फलं करोत । व्यसनं व ज्ञानं ज त्वा गृह्णात

तस्य पङ्क्तौ । ए तस्मिन् समये अद्यापि पक्वभोजनं लम्बमानम् । पुरुषाः अहारस्य रहस्यं
 प्रवृत्तं प्रयतन्ते पाकप्रकारं यायां नष्टान् तान् घटकान् ज्ञातुं ततः तेषां
 स्थानं कृत्वा मदरव्याणं स्थापयन्तुं प्रयतन्ते तान् अश्वयक्त्रान् घटकान् स्वहस्तेन
 दहन्ति । शय्यं तु रोगाक्रान्ता भवन्तु च तापार्श्वे स्थित्वा ततः वृक्षसाधनेन
 अमरकषणाय न राशाज्ज्वलः प्रयासाः करणं न मूर्खा अस्माभ्यः । एतत्तथ्यं मनसि
 स्थापयन्तव्यं यत्ते घटकः जीवन्ति न भवति । स्वीकृतेषु ४० ५० वटाम्नेषु एव
 सीमा ताः न सन्ति ।

तेषु एतावन्तः सन्ति यत् आम्बु वर्षसहस्रेषु तेषां गुणात्मकप्रमाणमात्मकगुणानि
 समीचीनं च त्रं न रमातुं न शक्यते क्षणं कल्पयामः यत् एवम् नन्दने
 वैजानकः तेषां सर्वाणामेव प्रधानं ज्ञातुं सफलाः भवेयुः । ततः
 गोधूमात्रात् बहवः क्षपन्तान् घटकान् कृत्वा मसाधनेन प्रतः स्थापनार्थं
 प्रत्येकस्य व्यक्तस्य कृते सहस्राणामेव हताः सज्जताः च अश्वयक्त्राः
 भवन्त्यन्तः न तु तत्र प्रवृत्तानि न श्रेष्ठान् मन्त्रव्ययस्य वषट्

फलशास्त्रज्ञानं पृथक्पृथक्प्रकारेषु कृतैः संशोधनैः आनन्दयन्तः नः
 जीवन्ति नः एवमदधयन्ति यत् प्राकृतकभोजनेषु प्रायः सर्ववधरोगस्य
 च कत्सागुणः भवति परन्तु मानवजीवः बाल्यकालात् अभ्यप्राकृतकभोजनमात्रेण
 पोषितः चेत् तेभ्यः रोगेभ्यः मुक्तः एव तेषु इति ज्ञातम् । स्वीकृत्वा तु न
 इच्छन्ति अम्भादेव पक्वभोजनं वृत्तेः चारः एव तेषां स्पष्टं च नन्तस्य
 क्क्षमतां वंचयन्तः ततः वज्रान् व्यसनस्य कृते स्वस्थानं ददात

प्राकृतकखद्यपदार्थानामुपयोगः वैद्यैः केवलं अस्थायी

च कत्सासाधनरूपेण करणीयः । तेषां मनुष्यस्य कृते एकात्रं अहारं
 घोषितं भवतु महत्

बहवः प्रगतशीलाः वैद्याः औषधं च कत्सायाः नन्दां कुर्वन्ति । तेषु
 केचन औषधं च कत्सायाः अभावपरिणामेन एतावन्तः न राशाः भवन्ति
 यत्ते च कत्साशास्त्रं परित्यज्य रोगं वारणस्य मौलिकमस्यान्ति । अध्ययनार्थं
 समर्पयन्ति तेषु प्रसिद्धः स्वसर्वैर्यः बर्चर्बेन रस्य जर्मनं अध्ययनं
 मया मम अमेन्यापुस्तके अमेकः लघुअनुवादः प्रवर्तते । च कत्सावृत्तेः
 अम्भे बर्चर्बेन रस्य तथैव भवति

वर्तमान च क त्सापद्धत भ : न राशः यत्तदासः सं योगेन
 प्राकृत कभोजनस्य पोषणमूल्यानं पर चयं कृतवान् तदासः प्राकृत कमोषणस्य
 साहाय्येन औषधं व न । स्वरोग णः च क त्सां कर्तुं अश्वध वान् अ रेणैव
 बहुसं ख्यातः रोग णः ये सम्पूर्णेव श्वे व व ध वैद्यैः असफलतया च क त्सां
 कृतवन्तः तेषां पर णामः न । सीत् ते ज्घूर च न गरे तस्य सन । टोर यमं गत्वा
 अम्यल्पकले ए व क्वचै शाकहारेण सम्पूर्णं च क त्सां प्राप्तवन्तः

परन्तु ब र्चरबेन रक्त्वचान् आहारपदारथान् च क त्सासाधनम्
 इत मन्यते स्म न तु सर्वेषां जीवनं कृते योग्यं ए कमात्रं आहारं इत । इव पुरुषाः
 बाल्यकलात् ए व अम्राकृत कभोजनैः पोषणं कर्तुं बाध्यन्ते ततः रोगी भूत्वा प्रौढवयस
 च क त्सा आहारेण च क त्सां कर्तुं बाध्यन्ते परन्तु अस्य प्रतीयमानस्य
 व रोधाभासस्य न श्च तत्करणान् अस्मिन् । प्रथमं जात कोऽप न । स्त
 क्वचा पोषणस्य आरणीः व शेषज् : ब र्चरबेन र्अ न । स्त यः पक्वभोजनं
 व्यसन म् इत अग्न्यच्छत पक्वभोजनस्य व षये ज्ञातः यत् इच्छां अनुभवन्त
 तन् क्लृप्तान् च ज्ञेयं कमागधा इत कोष्ठकः ।

ततः च क त्सक्त्वेन ब र्चरबेन र्इत्ययं व द्यमान रोगाणां च क त्सायै
 प्रश क्तः अस्तीति । यद सः सार्वजन्यं कूपेण ए तादृशस्य पोषणव्यवस्थायाः वक्त्रतम्
 अत्रोत्पद्यमान वज्रतः सर्वव्याधिरह तं भवत स्म तर्ह कोऽप तस्मै क मप
 शुल्कं न दास्यत स्म गम्भीरतापूर्वकं अ न गृहणीयात् स्म

वर्तमान क्क्षणे पोषणव षये द्वौ व रुद्धौ मतौ स्तः ।
 तेषु ए क क्वचाहारस्य रक्क्षणं करोत अयः पक्वभोजनस्य अनुकूलतां करोत तेषु
 ए क शाकहारस्य वक्त्रतम् करोत अयः पशुभोजनं प्राधान्यं ददात ।
 अधुना व ज्ञानं राजनीतिः न । स्त । यः पुरुषः गलतदृष्ट कोणं धारयत तस्य
 न र्दोषबालान् । उपर स्वस्य भ्रान्तं हान करकं च मतं ओषय तुं
 अध करः न । स्त । अस्माकं समयस्य अ वार्यमागधा । स्त यत्तयोः
 दृष्ट कोणयोः अत्र राष्ट्रीयवैज्ञानिकसांस्कृतिकवृत्तेषु परीक्षणं करणीयम् येन यः
 दोषः अस्ति तस्य न न दा भवत यदा तु सत्यं ज्ञा सामान्यं प्रत घोष तं
 सामान्यव्यवहारे स्थापनीयम् ।

प्रथमदृष्टया ये सरलच त्ताः ज्ञातः समस्यायाः गम्भीरताम् आप्तुम् इच्छन्त
 ते मन्यन्ते यत् क्वचाहारस्य अर्धशः शीघ्रं साक्षात्कारं कर्तुं न शक्यते पुरुषाः स्वस्य
 गहनमूलं त्यक्त्वा अ सज्जः न भव ष्यन्त इत अतः । परन्तु ए वा वाणी अस्ति

व्यसनं न व ज्ञानस्य। व ज्ञानं तु व्यसनं तत्पृथक्करणीयम्। अस्माभः प्रथमं स्वीकरणीयं यत्
 कच्चाहाराः एव मानवजीवस्य अङ्गुलीः वास्तविकः पूरणाः च कच्चा मालाः सन्त तदनन्तरं ये
 स्वस्य स्वसन्त न च कच्चा मालस्य क्वयः कर्तुम् इच्छन्त ते हृदयस्य सन्तुष्टं कुर्वन्तु

प्रथमतया अस्माभः कच्चाभोजनं तत्प्राप्तस्य अनुभवस्य उपयोगः करणीयः यत्पोषणं ज्ञाने प्रचलितं न
 मध्यासं कल्पनं न सद्यः संशोधनं करणीयम् येषां अनुसारं अस्यन्तं अश्वयकः अहारपदार्थाः
 हानकरकः इत गण्यन्ते यदा तु वास्तविकूपेण हानकरकः इत अनुशंसताः भवन्त
 ह त्वम्। स्पष्टतया अग्नित्वं यत् अवादं व न। येषु सर्वेषु प्रकारेषु कच्चा अहारपदार्थान् दुर्बलानाम्
 रोगिणाम् उदरविरादरोगिणाम् कृतेन षड्धानं सन्त तान् एव न षड्धानं
 अहारपदार्थान् एव रोगिणः च कृत्वा कुर्वन्त धारयन्त दृढं च करिष्यन्त।

एतादृशेषु सत् दुर्व्यवहारस्य वच्छेदस्य प्रश्नः न भवति।
 प्रत्युत रोगी इदानीं फलं याचते परन्तु वयं तत् करयामः सः पक्वभोजनं रोगी भवति परन्तु वयं तं
 कचत् अकं खदतुम् अनुयामः बालस्य हस्तात् फलं हृत्वा तस्य कण्ठे कचत् पक्वं भोजनं
 बाधयं कुरमः। अथात्तेषां व्याधौ अस्मत्प्रतापकरणान् एव अहाराः खदतुम् बाधयं कृत्वा तेषां अन्तं त्वरयामः
 एतादृशान् दुर्बोधानाम् संशोधनमात्रेण आत्मयः कृत्युसङ्ख्या ५० पर्यन्तं न्यूनीकरिष्यते।

तत्र एतेषां वचनानां सत्यतां प्रत्यययन्तुं
 न अत्युत्साहनं कर्तुं पयान्मासान् यावत् कच्चाहारं व्यवहारे स्थापयन्तुं
 अं प्रयोगः च प्रत्येके बुद्धिमानव्यक्तं न। प्रयततव्यः। एवं एव
 पोषणं षडेव द्यमानं नमस्तु पूर्णान् व रोधभासान् च दृष्टं कोणान्
 अन्तमः अन्तः स्थापितः भविष्यति।

कच्चाहारस्य ओषधेपोषणस्य मूलभूतसंज्ञानं ताः न पुनः
 व श्ववदालयेषु शोधसंस्थासु च सीमताः एव तेषु अतु सर्वेषां मानवजैः
 प्रथमं कमहत्त्वस्य वषयाः भवन्त। सामान्यजानाम् कृते सहस्राणां खदयपदार्थानाम्
 वैज्ञानिकमान्यतेषां जटिलसूत्राणां तेषां पोषकगुणानां कथं तलाभानां च
 दीर्घाणाम् क्लान्तिवर्णनं च तेषु सारांशं तु शक्यन्ते

words only RAW VEGAN FOOD अथवा मान वशरीरस्य कृते सम्पूर्णं कच्चा मालम्।

एवं कच्चाहारः च क त्साशास्त्रात् व हाय अर्शः भवत अर्शः
यः न वैज्ज् न कसूतैः अ तु तर्केन व्याख्यातुं शक्यते तस्य प्रमाणान् प्रकृतेः
अखण्डनीयाः न यमाः मूलभूतानुभवात् प्राप्ताः मूलभूताः पर णामाः च
भवन्त ।

अस्माभः कदापि मान वक्त्रायाः अखण्डतां न व्यथ त्वया
सामग्रीः

मान वशरीरं जट लं करखन म् अस्त । अद्यापि इदं अ कं समीचीनं तथा
करखनानि । प्रणालीनि च व शालः सं सारः इत गणनीयः स्यात् यत् पृथक्
गृहीतः प्रत्येकं कोष्ठकं स्वयमेव जट लं करखन म् अस्त यत् स्वस्य क्रमेण अ यैः
असं ख्याभः करखनैः युक्तम् अस्त वर्तमान पर्यन्तं शोध वैज्ज् न कः
प्रत्येकस्मिन् कोष्ठे दशसहस्राण्यवात् भागाः अ ष्कृतुं समर्थाः सन्त । प्रत्येकं
ग्रन्थं वा अङ्गं वा तादृशकेश कनिकां कोटिभः न र्म तं भवत
तासां ग्रन्थं अङ्गतन्त्रकङ्कलत्वक्सं योगात् एव मान वशरीरस्य न र्माणं भवत

एतेषां अत्यन्तं जट लानि करखनानि प्रणालीनि च कृते दशसहस्राण्य
भ न्नानि पदार्थानि युक्तानि कच्चा मालानि प्रदातव्यानि येषां प्रत्येकस्य
मान वजीवस्य सामान्यसङ्गठनं स्वस्य व शेषं कर्तव्यं भवत ते सर्वे सूर्यप्रकाशसाहाय्येन
न र्म ताः वनस्पतः पुसमाह ताः । यथा बीजं पत्रं वा कुक्कुटधान्यं वा
स्वयमेव तानि सर्वाणि पोषकानि सन्ति ये पशुजीवस्य अत्यावश्यकानि सन्ति ।
इदानीं यद्यपि ते घटकः व व ध वनस्पतः पुतेषां रचनाव्यवस्थायाः व ष्ये
भ न्नानि सन्ति तथापि एतस्य बहु महत्त्वं नास्ति यतः तेषां जीवे प्रवेशानन्तरं
ते भग्नानि भूत्वा पुनः सं श्लेष ताः भवन्ति तस्मिन् क्रमेण क पदार्थः
अ यस्मिन् पदार्थे पर णमत ए वं जीवः स्वस्य अश्न्यक्तानुसारं
व व ध घटकानि पर माणं पर वर्तय तुं समर्थः भवत परन्तु कस्यचिद्
रासायन कर्तृत्वस्य अभावे सः तत् लुप्ततत्त्वं जीवस्य अतः अस्ति त्वं अतुं वा
अ येन तत्त्वेन प्रत स्थापय तुं वान शक्नोति

यथा प्रयोगशालायां त पत याक्लक्स्य व टाम न स्य प्रोटीन स्य वा
 व शालसान्द्रतायाः अषकरः कर्तुं न शक्यते तथापि त पत याद् अद्यापि
 सामान्यतया एव पशवः स्वस्य सर्वाणाम् व टाम नान् खन जलवणान् च
 गृहीत्वा स्वस्य व शालान् अस्थि न रमाणं कुर्वन्त मां सं मेदः च । अयेषु
 शब्देषु दुग्धस्य घृतस्य पनीरस्य मसूत षक्स्य यकृतस्य मां सस्य च स्थाने यत्
 अदृश नः ज्ञातः वैज्ञानिकस्य फास्फोरसस्य व टाम न स्य
 पूर्णसन्तुलितस्य प्रोटीनस्य च स्रोतः इति अमुं सन्तुलितं केवलं
 त पत या एव भवतुम् अहं अमुं सन्तुलितं ह त लात् एव ते सर्वे पदार्थाः
 उत्पद्यन्ते । अतः तादृशं खदयं कस्मिन् श्वेतत्वं टाम न न समृद्धं अपरं तु
 खन ज्ञातं शेषं प्रचुरं भवति इति दावान् सर्वथा न ररथक न ररथक
 हान करकम् अभवत् यतः ज्ञानं भ्रामकं भ्रान्तं च व हाय ए तादृशाः
 दावाः न सेवन्ते क मपि उपयोगी प्रयोजनम् ।

जीवे पोषकघटकानाम् मुख्यकार्यं भवति
 त्रयं धर्मः । प्रथमं ते केषून् कानि न रमाणानि वीकरणाय च
 न रमाणसामग्रीरूपेण कार्यं कुर्वन्त ततः ते तान् केश कन्तुं स्थापयन्तुं
 शरीराय उष्णतां दातुं च अश्वयं ऊर्जं उत्पादयन्त अतः च व शेषकेश कानि
 उत्पादककार्याणां कृते अश्वयं कच्चा मालां प्रयच्छन्त

यथा न रमाता स्वस्य करखनस्य पालनं करोति तथा अस्माभः अस्माकं जीवस्य
 पालनं करणीयम् इति अद्यावश्यम् । तदनुसारं पूर्वोक्तं त्रयं धर्मकार्यस्य सं चालनं य
 अस्माभः अस्माकं शरीरे सर्वान् अश्वयन् पोषकघटकान् अभिन्नं समग्ररूपेण तथा च
 प्रकृतः यथा अस्मान् प्रस्तुतं करोति तथा सन्तुलितप्रमाणेन अभूरत् कर्तव्यम्

अथ यथा यद् कस्मिन् अघटकेन युन ता भवति तर्ह ए तत् तथ्यं जीवस्य न रमाणे
 कार्ये च प्रत कूलप्रभावं ज्ञायते इति अ वार्यम्

परन्तु अद्यतनस्य सभ्यः पुरुषः स्वस्य शरीरस्य कथं व्यवहारं करोति सः
 स्वस्य कच्चा मालस्य अखाडितां व सरज्यत दहत हन्ति व क्षपन्ति च करोति
 ततः सः मृतैः व षैः च श्वैः यादृच्छ कूपेण स्वस्य उदरं पूरयति । एवं
 तस्य कस्यचिद् घटकस्य सेवनं तस्य जीवस्य सामान्यापेक्षां शतगुणं अ क्म तुं
 शक्नोति तदनु रूपं अयस्य कस्यचिद् घटकस्य सेवनं स्य न युन ता च भवति

पक्ष्मां सात् श्वेतरोट क मैक्रोनी तण्डुल म ष्टान् सपष्टीकृतं घृतं
 मार्ज्ज न च अयन तं सरलसं रचन याः असमर्थाः परजीवीकेश कः न र्मीयन्ते
 येषां भारेण अ न व्यसन न : न मत
 शोध वैज्ज न कः सहज्यया स दधं कर्तुं शक्नुवन्त यत् ५० १०० वा २००
 वर्षाण पूर्व मान वीयव भावाः अध क्तया अ कृशतायाः सह भवन्त स्म ।
 तस्म न क्ले मनुष्यस्य परत रोध शक्त : अध क अस्ती तथा च मान वशरीरम्
 अप्राकृत कभोजन सह तुं समर्थं भवत स्म तथा च भूख शः अ सारः
 वमन इ भ : ए तादृशान् पदार्थान् अत्यध क्मात्रायां प्रवेशं न वारय तुं
 समर्थः अस्ती परन्तु कलान त्रे मान वजीवः क्शीणभोजन द्रव्याणां दबावेन न मत तेभ्यः
 स्वयमेव अगुहणात् तेषां श शुनं अ रामं स्थूलतां मुखस्य
 गोलगुलतां च अमुन्यते ए तेजः । प्रथमं स्वस्य सं रचनानुरूपं सरलं
 न ष्प्रयोजनं न ष्क्व यं केश कं न र्मायततः पोषणं कृत्वा नतः । अ ए व
 अद्यत्वे कृशत्वं न युनं भवत जातुकूपैः अस्वाभाव कै स्थूलैः पूर तम् अस्ति ।

अद्यत्वे बहवः बालकः न ष्प्रयोजनस्य घोरं भारं गृहीत्वा जयन्ते
 न ष्क्व यकेश क च । तेषां सरलबुद्धौ माताप तरौ स्वश शुनं स्थूलतायाः
 मुखस्य गोलगण्डतायाः च गर्व ताः सन्त । कदाच त ए षा स्थूलता ए तावता महता
 पर माणेन भवत यत् तस्य यथार्थस्वरूपं अग्नं तुं भयङ्करं करोत । तथाप मूर्खः
 ज्ञः तान् राक्षसान् स्वश शुभोजन पुटेषु सुस्वास्थ्यस्य न श्च तच्च हन रूपेण
 परत न ध यन्त ।

मान वजीवः परजीवीन ष्प्रयोजन केश कान् अत्यध कवृद्धं केन च त
 न यन्त्रे स्थापय तुं महत् प्रयत्नः करोत तान् शरीरस्य सर्वेषु मुक्त अङ्गेषु
 व तर त्वा ऊर्ध्व अधः अत्योः हनुमत्पर क्रमे उदरस्य त्वचायाः अधः
 न तम्बं च अत्यत्र च । तथाप ए तत् भवत यत् यदा कदा तेषु केचन केश क तत्
 न यन्त्रेण कम्पय तुं साम्प्रदाय कजीवनं पृथक् भव तुं स्वतन्त्रतां प्राप्नुं
 व्यक्त गतं अस्ति त्वं अभ्य सीमां व ना बहुल तुं च समर्थाः भवन्त
 बहुधा जीवः तेषां केश कान् समूहान् ए कस्म न स्थाने अत्युत्थापय तुं
 सफलः भवत तेषां प्रसारं न वारयत च । ततः पर णामी वृद्धः
 सौम्य न वप्लाज्म अधवा सौम्य अर्बुद इत उच्यते तस्याः वृद्धेः भेदः
 कर्णीयः यः शरीरस्य व भ न्न भागेषु स्वतन्त्रतया शाखः भवत

प्रोटीनेषु व शेषतः पशुप्रोटीनेषु च वर्धय तु तथा च यत् घातक
न वप्लाज्म इत नाम् । अथा वेन्नलं कर्करोगः इत नाम् । प्रस द्धम् अस्ति ।

पाककला एव आहारपदार्थानां पोषणमूल्ये हानः न भवति इति तथ्यं
बोध्यं तु अश्वयक्म् । श्वेतप षट् पाल श ततण्डुलं च कच्चे खदनं अ
हान करकं खदयं भवति ।
शुष्कं तृणमपि न सम्यक् आहारं भवति यद्यपि तत् जीवं जीवं तु समर्थं भवति ।
सम्यक् आहारः कृणसह तं गोधूमस्य कूचा भवतुम् अहति यद् ग्रीष्मकाले हर तं
श श रे शुष्कं च खदयते । गोमेषस्य च पर्वतस्य सामान्यतृणं सम्यक् भोजनं न गणय तुं
शक्यते । ते पशवः स्वतन्त्रप्रकृतौ स्वस्य व कसं गतवन्तः तृणपत्रफलशाक्योः युगपत्
खदन्ति । अ ए व तेषु पशूषु रोगव शेषाः भवन्ति येषां केश कनः । अश्वयक्तानुसारं
भोजनं मनुष्यस्य हस्तक्षेपेण न राकृतम् तथापि कदापि सामान्यतृणभक्षकमशूनां
अङ्गाः मनुष्याणां इव व पदानां अधीनाः न भवन्ति न च तेषां कृते तादृशं
अङ्गस्य सूक्ष्मजीवाः अस्माकं कृते इव सन्ति तेषां पाकशाला नास्ति इति सरलकरणात् ।
क सामान्यकेश कनः । उच्चगुणान् कर्करोगकेश कभ्यः प्रदातुं फलानां
सेवनेन समुदायस्य वक्षसः प्रत्यागन्तुं च न शक्यते ये खलु प्रोटीन युक्ताः परन्तु
व टाम नाद भः घटकैः समृद्धाः सन्ति उच्चतमं पोषणमूल्यं तर्ह
पृथक् पृथक् औषधैः कदापि तत् कार्यं कर्तुं न शक्नुते । औषधैः
शल्यकृ याभः च कर्करोगस्य च क त्सायाः सर्वे प्रयासाः सर्वथा व्यर्थाः सन्ति
तेषां सर्वथा असफलता च व वशता भवति । परन्तु व वेकी कदापि कर्करोगेण पीडितः
न भवेत् यद् सः स्वस्य कच्चा मालस्य अखण्डतां न बाधते ।

एवं कुम्भटतण्डुलसूपभृष्टयक्त्रोट कघृतमधुज्जम षटान् इत्यस्मात् ये
केश क उतपद्यन्ते ते क मपि उपयोगी कार्यं कर्तुं सामर्थ्यं व हीनाः भवन्ति
मानवशरीरस्य सकृ यः व शेषः पूर्णतया स्वस्थः च केश क वेन्नलं कच्चेषु
फलेषु शाक्येषु च जयते अेषु शब्देषु तेषां प्रोटीनानां ये मानवशरीरे सहस्राण
भ नाना पोषकघटकाः स्वप्राकृत कजीवन स्थितौ प्रव शन्ति येषां
खदयव्यसनः नः कदाचिद् ए कर्मकारस्य ओषक व लासरूपेण खद तुम् अश्वयत् ।
सर्वेषां इदानीं कर्तव्यम्

मातापुत्रा कृत्स्नस्य अपराधस्य महत्त्वं ज्ञातुं शक्नुवन्त्यास्वबालकं वदत यत्
रात्रिं भोजनं तत्पूर्वं फलैः तस्य भूखं न दूषयतु यतोऽहं तस्य भोजनं शीघ्रमेव
भवतु मरुहत् । एतत् तस्य जीवस्य पराकृतं कर्तव्यं तावत्स्थायां अश्वयक्ता
कच्चा मालसहस्राणां न खदतु अतः तु तेषां कृतं पयानं मृतानां न क्षप्राणानां च
शवाणां प्रतीक्षेत इतः वक्तुं सदृशं यत् सा तस्मै दातुं गच्छतः शीघ्रमेव भोजनं रूपेण ।

पक्वभक्षकः येषु अहारपदार्थेषु सेवनं कुरुवन्तः तेषु कैलोरीयुक्तानां सन्ति इतः
व चारेण प्रसन्नाः भवन्ति । अधुना कैलोरी तदा एव उपयोगी भवतु मरुहत् यदा
तेषां पूर्णः लाभः गृह्यते । यदा सन्त्युक्तेषां कानां संख्या अल्पा भवतः तेषां
दुर्बलाः रोगग्रस्ताः लोचहीनाः च भवन्ति तदा अधः कंशः कैलोरी अग्रयुक्तः
एव तत् षष्ठं शरीरे पर्याप्तं क्लेशं कृत्वा जीवं अष्टरूपेण त्यजति
तापः अग्रयोजनं च न षटाः भवन्ति । यदा वयं मुक्तवायुः आन्तः प्रज्वालयामः
तदा तस्य आन्तेः ऊर्जनं रक्थक्वपेण न षटा भवतः परन्तु यदा वयं तत् आन्तः
करखनस्य मोटरे दहामः तदा तत् पूर्णतया तस्य प्रयोजनं सेवते पक्त्वा अहारव्यसनः नः
स्वशरीरे स्वस्य जीवस्य कार्यात्मकपेक्षया त्रिगुणाधः कंशः कैलोरीसेवनं प्रवृत्तं
कच्चा अहारपदार्थभ्यः ये कैलोरीः प्राप्यन्ते ते तेषां प्रयोजनं पूर्णतया सेवन्ते यतः
एतादृशाः अहारपदार्थाः तासां कैलोरीनां उपयोगाय अश्वयक्तेः सर्वैः करकैः
सह भवन्ति

जीवज्ज्ञानं न वैद्यानां च कर्तव्यं भवेत्युक्तं । पोषकद्रव्याणां परस्परं
न पृथक्कुरुवन्तु अतः तु सर्वदा एतत् स्वाभाविकं क्लृप्तं तुल्यं तत्प्रमाणेन
स्वजीवकेशकैः च सह सेवनं कुरुवन्तु तेषां व्यक्तं गतपोषकघटकानामुपयोगितायाः
व षये कदापि न वक्तव्यं अतः तु तेषां अवार्यतायाः व षये बलं दातव्यं यथा
वयं पेट्रोलस्य शुद्धतां न केवलं व मानस्य उपयोगं नो अतः तु
अवार्यं मन्यामहे । ते कदापि कस्यचिद्द्वयं त्वं ताम् न व शेषस्य लाभस्य व षये न
वक्तव्याः अतः तु स्वस्य अखण्डतायाः व क्षप्यतायाः तेषां न शस्य च खराणां
व षये तन्नामं दातव्यम्

सामान्यतया पोषणस्य समग्रं व ज्ञानं मुख्यद्वये बन्दी सारांशतः
कृत्वा सर्वेषां मानवजतेः च न ताज्जकं भवतुं शक्यते।

.मानवपोषणं सम्पूर्णतया जीवतकेशकम्भः युक्तं भवेत्। केवलम्
येषु अहारपदार्थेषु जीवकेशकं भवत तेषु मानवजीवस्य आरहाणां पूर्यते अशक्यः
सर्वे गुणाः सन्त । मानवः श्वभक्षकः न स्यात् । सः वायुतले मक्षकं गृहीत्वा
जीवतं ग्रस्यतुं वा वन्यपशुवत् शक्यं व दारयत्वा सर्वैः आर्तैः
अस्थिभः च बूटं कर्तुं भक्ष्यं तुम् अ अ कं मां साहारी भवतुम् न
शक्नोति स्म

.प्रकृतौ सामान्यान चयनतान च शाकशरीराण्यसन्त ।
अन्यन्तं स दधाः अन्यन्तं पोषकः च शाकशरीराः सन्त फलानि ।
हरतशाकानि । अजानि । मूलस्य च उत्तमाः प्रकाराः ।

पक्वभोजनं खदत्वा मनुष्यः चतुर्णां क्षीणद्रव्याणां त्रयाणां कृते भूखं
न मीलत अयेषां सहस्राणां अवावश्यकघटकानाम् अजीवं चयनस्य
प्रतपादनस्य एकं अचर्यजनकं प्रमाणं तथ्यं अस्ति यत्सहस्राणां
चकत्सावधानेषु एतादृशं वहतं प्राप्नुं कठिनं भवति यस्मिन् नक्षत्रं
व टामनः अयः वानरदष्टः न स्यात् परन्तु भवन्तः दुर्लभाः एव
एतादृशं वधानं मलष्यन्त यत्र प्रोटीनस्य मेदः कार्बोहाइड्रेट इत्यादीनि ।
नमान उल्लेखतान्यसन्त

संक्षेपेण मनुष्यः केवलं कच्चान शाकहारीभोजनं खदति चेत्सम्यक्
स्वास्थ्यं प्राप्नोति सः एतावत् रोगी भवति यत्सः पक्वं भोजनं सेवते तथा च
सः केवलं एतादृशेन आहारेण एव जीवति तदा सः म्रियते।

रोगाः कथं जयन्ते

कोटकोटसंयुक्तां ग्रन्थं गृह्णीमः । एते केशाः बहुवधाः सन्ति
येषां प्रत्येकस्य कार्यं व शेषं वाक्यं वा भवति । एवं सन्त्युक्तेश्च उक्तपक्लाकेशक
च सन्ति अयेषां बहुप्रयोजनानि । कृते तं त्रिकोशककोशकच सन्ति । परन्तु
कस्यापि ग्रन्थस्य कोशकानि मुख्यं कार्यं द्रवस्रावः भवति ।

पक्वभोजनभक्षकस्य ग्रन्थेषु कोशकानि पूर्णपूरकं भवति
सम्भवतः अधः कमप परन्तु तेषां चतुर्थांशः पचमांशः वा कस्यापि उपयोगी
कार्यस्य योग्यः भवति तच्च न सम्यक्प्रोटीनम्

ए क ए व व शेषतः मृतः पशुप्रोटीनः यः अदूरदर्श भः ज्ञातः सम्यक्
 न र्माणसामग्रीरूपेण गण्यते सः अथ क्तया अ मप्रकरस्य अन्नरहीनस्य
 असमर्थस्य न रर्थवत्स्य च केश कयाः सरलतमं सं रचनमेव अस्तु त्वं
 अह्वय तुं शक्नुते स्वसं रचने एताः केश क तेषां अ मजीवानां सदृशाः
 सन्त येषां व कसात्मकं कसस्य प्रारम्भ कप्रदेशेषु पृथ व्यां प्रथमवारं
 प्रादुर्भावः अभवत् तथा च येषां न र्माणं सामान्यतमेन न र्माणसामग्रीभः
 प्रोटीनैः मेदः कर्बोहाइड्रेट् च कृतम् अस्तीति

परन्तु तदनन्तरं कोट शताब्दयोः क्रमेण ते अ म ए केश कीयजीवाः
 उच्चतमगुणवता युक्तानां पोषकद्रव्याणां साहाय्येन दीर्घकालं यावत् कसप्रक्क याम्
 अमुन् यथा अस्माकं ज्ञाताः अज्ञाताः च व टाम नाः ख जः च

तस्मिन् व कसे तेषां व कसः अभवत् व व धाः ज्ञाताः जीवाः च प्रसूताः ।
 पशुस्य भ्रूणस्य जीवानां अस्य ऐत हास कस्य व कसस्य सं कष पुन पुनः
 सं कषेपं वयं दर्ष्टुं शक्नुमः तस्य न षेचन कषणात् अभ्य तस्य
 पूर्णव कसपर्यन्तं व्यक्त गतमान वकेश कनं व कसे अ ए षा ए व प्रक्क या
 पुन रावृत्तः भवति ।

कस्मिन् अ ग्रन्थेषु प्रत्येकस्मिन् व शेषकेश कयां
 व शेषतन्त्राण भवन्त येषां अज्ञातं केवलं व शेषपोषकद्रव्यकानाम्
 अमूर्त द्वारा सक्क यकार्यक्षमतां प्राप्नु कर्तुं शक्यते
 अधुना तेषां तन्त्राणां उत्पादककार्यार्थं अश्वकः क्वचामालाः केवलं क्वचाहारैः ए व
 प्रदातुं शक्यन्ते । पक्वपुष्पामृतात् कोऽप भृङ्गः मधु कर्तुं न शक्नुते

यदा व शेषघटकः पर्याप्तमात्रायां कोष्ठकं न प्राप्नुवन्त तदा तस्य व कसः
 मन्दः भवति अथवा सः स्थगितुं अ शक्नुते । एतेन वसायुक्ताः
 एन प्लास्ट कः घातकः वा क्वरोगकेश कः मैक्रोफेज मेगाकैर योसाइटस्
 बहुकैर योसाइटस् इत्यादयः व व धाः रोगग्रस्ताः केश कः उत्पद्यन्ते

एवं न केवलं प्रश्न ग्रन्थस्य अ कं शकेश कन
 व शेषीकरणं भेदं प्राप्नुवन्त परन्तु दरवसरावार्थं अश्वकः
 क्वचामालाः अ तान्क्त पयान् केश कन् प्राप्नुवन्त ये अद्याप कस्य कर्तुं
 क्षमताम् अलम्बन्ते यस्य पर णामेण ग्रन्थः स्वस्य उत्पादनस्य समुच्च तस्तरं
 न स्वाहयितुं समर्थानास्त ए व ए व ग्रन्थः

रोगेण प्रभावः तः भवति । अयेषु सर्वेषु अङ्गेषु तन्त्रेषु च केशः कनः ।
असन्तोषजनकः कसः । अमुचः तत्कार्यं च भवति तुम् अहम् यस्य परः नाम्ने
तदनुरूपरोगाणां प्रादुर्भावः भवति

वृद्धाच्च त्वत्स्यापः ग्रन्थः : अथवा अङ्गस्य एतावत् कृत्तः : भवति
तस्य न षक्सनः अरः हार्यः भवति इति । प्रथमतया तस्य अङ्गस्य वः नः शं
नः वारयः तुं स्वाभावः क्तमानः उपायानः स्वीकृत्वा तुं स्थानं मनुष्याः तस्य
न षक्सनः इत्थं महत्तमं कृत्तं कृत्वा ततः एतादृशस्य चमत्कारस्य कृते
गर्वं कृत्वा तत् कृत्वा शाकहारीव्यक्तः स्य कृते एतत् सर्वथा स्पष्टं यत् केषु
औषधैः क्शीणकेशः कयाः सामान्यस्थः तौ पुनः स्थापयः तुं शक्नोति तस्याः
कार्यक्षमतां च प्रत्यागन् तुं शक्नोति

वृद्धाभक्षकस्य सूक्ष्मजीवभयं नास्ति यतः सः रक्षः तः अस्ति
तेषां वः रुद्धः स्वाभावः क्लृप्तः । सूक्ष्मजीवाः पूरणतया वः कसः तानः ।
वः शेषाणां वः भेदः तानः । केशः कनः । हानः कर्तुं न शक्नुवन्ति । ते
दुर्बलसुकुमारकेशः कसु स्वस्य वः नः शं प्रसारयन्ति स्म ।

वसन्ततः पक्वभक्षकः तान् क्तः पयान् क्चान् पोषकान् स्वस्य अस्ति त्वं ऋणी
अस्ति येषां पूरणं महत्त्वं न वः चार्यः वृद्धाच्च त्वेकलं भोगार्थं खदति अधुना यतो
हः मानः वज्रिवः । अश्वसनीयरूपेण अम्पमात्रायां पोषणेन स्वस्य अस्ति त्वं
स्थापयः तुं शक्नोति तस्मात् तान् अपानः क्चान् पोषाणः क्च त्वत्कलं
यावत् जीवः तुं पर्याप्ताः सन्ति

अद्यत्वे पोषणवः शेषजः । अः प्रायः सडः नः दूषणं च अहारपदार्थानाम्
एकमात्रं दोषं मन्यन्ते ।
ते तान् सर्वान् अहारपदार्थान् पौष्टः कन् पौष्टः कन् सामान्यान् च मन्यन्ते ये
न वीनः । स्वच्छाः सुपक्वाः च सन्ति । तेषु सहस्राणां
अस्यावश्यकघटकानाम् अभावः तेषां च न ताम् सर्वथा न करोति इव । स्मरः ते सतः ते अ
फलं खदन्ति इति प्रतः वदन्ति । एतत् अयनं न ररथकं उत्तरम् अस्ति ।
मनुष्यजीवस्य रोगाः तस्मात् एव उत्पद्यन्ते यत् वयं पोषकद्रव्याणां परस्परं पृथक्
कृत्वा ततः पृथक्पृथक्सेवयामः यथा यदृच्छया सम्यक् योजनं वः नः ।

अहारपदार्थानाम् पोषकमूल्यं अज्ञायं अवेष्टव्यं न तु वः वः धः तायां
उपभोक्तानाम् अहारानाम् परन्तु घटकानां वः वः धः तायां रचयः ता

तान अहारपदार्थान । सामान्यतमं तृणं स्वयमेव तस्य पोषकघटकानाम्
परमाणेन अयनं तं व लासपूर्णेषु भोजेषु परोक्षं तानि व्यञ्जानि । बहुलस्य
समग्रसङ्ग्रहेण च समृद्धतरं भवति इति वञ्जितस्य नृणः ।

रोगान् वारणाय अनेकः च कृत्वा साम्प्रत्येन भवन्ति यत्र गौणवर्षेषु
घण्टाभः यावत् पूर्ववचनं कृत्वा च कृत्वा ज्ञानस्य आरणीप्रत नृधः
स्वभोजनस्य समृद्धसज्जं तमेजस्य गोलरूपेण समागच्छन्ति ततः पूर्वतः
अद्भुतप्रयोगशालायां रोगान् वारणार्थं नृम तानाम् सहस्रशः जीवद्वयानां च
मूलभूतानाम् पूरणसन्तुलनं तानि च अहारपदार्थानाम् अहेलनं कृत्वा ते क्षीणमृतशवैः
पात्रैः पूरयन्ति इतः अत्र दुर्बलतरं यत् तेषु बहवः प्राकृतकमोषकान् अयावश्यकं इति
मत्वा काफीस ग्रेट् इत्यनेन स्वस्य पोषणस्य कार्यक्रमं सम्पन्नं कुर्वन्ति ।
अस्य कठोरतायां वैद्याः मां क्षमन्तु परन्तु कश्चित् नृत्नानन्तरं ते मया
सह अश्वमेव सहमताः भवेयुः यत् एषा पोषणस्य सम्यक् व्यवस्था नास्ति वर्तमानस्य
अहारस्य त्रुटि पूरणरीतिरवाजेषु मूलभूतपरवर्तनं कर्तुं तेषां गम्भीरतापूर्वकं
व चारः करणीयः इति समयः अस्ति

एकस्मिन् काले केषुचिदृशयादेशेषु मृत्योः दण्डिताः अपराधिनः
केवलं पक्षमां सस्य अहारेण पोषिताः अस्मन् । प्रायः ते २८ ३० दिवसेषु एव
मृताः यदा तु पूरणभुक्तायाः सप्त पुरुषः ७० दिवसपर्यन्तं जीवन्ति शक्नुते
। न केवलं पक्षमां सं दुर्बलभोजनं भवति अपि तु तस्य वैः सह तत्त्वस्तुतः
अल्पकाले एव मनुष्यस्य वधं वृषं भवति इति भावः

सामान्यतया ज्ञायते यत् ये ज्ञाः आशयेन पालयन्ति ततण्डुलानि सेवन्
कुर्वन्ति ते बेरि बेरी इत्यस्य अधीनः भवन्ति यत् महती दुःखं ज्ञायत्वा रोगी
मारयति इदानीं सम्भवति बेरि बेरीरोगस्य महत्त्वपूर्णं लक्षणं बहुन्यूरट् अस्ति
परन्तु एतत् एव रोगस्य लक्षणं नास्ति केवलं बहुसंख्याकानि लक्षणानि एव कं
लक्षणम् अस्ति । न च वटाम् न बी १ अभावः एव अस्य रोगस्य कारणं भवति
यथा सामान्यतया कल्प्यते । पालयन्ति ततण्डुलेषु ज्ञातेषु अज्ञातेषु वा वटाम् नेषु
कम्पनं भवति । श्वेतरोटि क सामान्यतया च सर्वाण्यसृज्जीवणानि

श्वेतप ष्टात् यथा पाल श ततण्डुलान् । लक्षणं भवत तथा एव भवत ।
 कृत् मशरकायाः सूपष्टवसायाश्च व षये अ तथैव भवत ये सहस्राणां पोषकघटकान् ।
 ए वस्य वा अ यस्य वा परत न ध त्वं कुर्वन्त

उ पर्युक्तान् आहारपदार्थान् ये पक्त्वा भक्षकस्य मुखमाहारं भवन्त ते ए व
 मुख्याः करकाः सन्त ये मृत्युं ज्ञानं तेनैव सारस्य
 सं क्रामकोगाणां वातरोगस्य बवासीरस्य स्कूलोरोस सस्य मधुमेहस्य
 ए पोप्लेक्सी कृक्लोगस्य अं ख्यानं । च अम्बरेण मनुष्यस्य वधं कुर्वन्त अ ये रोगाः ।
 कदाच त् केवलं ए क्वर्षे अ यदा प च १० ५० ७० वा वयस सेव तस्य आहारस्य
 द्वयोः वर्गयोः सापेक्षानुपातस्य अनुवं श क्तायाः प्रमाणस्य च अरेण हन्त
 व्यक्तं परत प्रसार तः परत रोधः ।

दोषपूर्णपोषणस्य पर णामेण अयत्वे बहवः मातृणां श शुपालनार्थं दुग्धं
 न ासत् आः तेषु केचन शुष्कदुग्धं ब स्रुष्टं श्वेतरोट कं चायं च
 श शून्यपोषयन्त सवाभाव क्त्या बालक अवययः कृशः च भव तुम् अभते ।
 व श्वस्य बालक क त्सालयाः आ थायाः च ए तादृशैः रोग भः पूर्णाः सन्त
 ।

तादृशबालान् । कृते केवलं द्वौ टम्बलरौ फलरसस्य दातव्या
 न त् यं यथा ते पख्वाडे सम्पूर्णतया स्वस्थतां प्राप्नुयुः । परन्तु
 अ न व्यसन नः आहारव शेषज्ञः । फलस्य अशक्त्या उ पेक्ष्य बालस्य अवययशरीरे
 सर्वव धं कष्टप्रदं प्रयोगं कुर्वन्त तस्मात् रक्तस्य अ त मब न दून्
 बहः अक्षय्य शुष्कक्षीरेण मां ससारैः तस्य पोषणं कर्तुं प्रयतन्ते
 कृत् मव टाम नं व व धान औषधान च । अ येषु शब्देषु प्रकृत्या उ दारतया
 प्रदत्तान् । पोषणघटकान् सामं ज्ञस्यपूर्णं सं तुलनं अहेत्येते तस्य बालस्य कृशशरीरे
 क्त पयैः घटकैः प्रयोगं कर्तुं अभिन ते येषां व षये तेषां प्रयोगशालासु क च त्
 खण्ड तं ज्ञानं प्राप्तमयद सः बालक कथं च त्वा अ यत्क मप
 प्राकृतं कं भोजनं न प्राप्नोत तर्ह सः अश्वस्यमेव म्र यते तथा च तादृशाः मृत्युः
 खलु सहस्रेषु भवत । परन्तु कं अद्याप भयं करं बहवः भोला आहारव शेषज्ञः ।
 तादृशबालान् । क्वचान् फलान् खद तुं न अमुन्यन्ते ये यत् तेषां दुर्बलं उ दरं
 तत्पचय तुं न शक्नोत इत व श्वासेन अथवा सर्वोत्तमे फलस्य प्रशन् तेषां
 व वेकेत्यज्जन्त बालमाताप तरौ व षये

अल्पमहत्त्वस्य आ त्वश्यक्व लासत्वेन तत्। तथ्यस्य साक्षी भवन तु यत् अनेकेषु च क त्सालयेषु
मां सं ब स्रुत् शृष्कं दुग्धं शर्करा चायं मार्ज्ज न् तण्डुलं
श्वेतरोट क कृत् मव टाम नान औषधान च यथा इच्छन्त तथा
प्राप्नुवन्त परन्तु फलं न पीडय तुं एकं यन्त्रं न द्रक्ष्यन्त रसाः
फलक्षयणं च बाधयमप नास्ति । ए तादृशेभ्यः च क त्सालेभ्यः दशकक्षाः
बालशवः बहः न ष्वस ताः भवन्त परन्तु तेषां मृत्योः कृते
अप्राकृत क्मोषणव्यवस्थां कोऽपि उत्तरदायी न कर्तुम् इच्छत

सर्वेषां वैद्यानां मानवीयभावनां आह्वानं करोम । अस्मिन् व ष्ये गम्भीरं
व चारं कुर्वन्तु। अहं सर्वान् व श्वव द्यालयव्याख्यातान् व श्वस्य प्रत्येकस्य देशस्य
सर्वेभ्यः उत्तरदायीसं स्थाभ्यः स्वास्थ्यमन्त्रालयेभ्यः च पृच्छाम यत् ते स्वजनस्य
स्वास्थ्यं कल्याणाय च नन्ताः सन्त वानवा इत । यद सन्त तर्ह
तेषां कार्यं व लम्बं व ना कार्यं कर्तुं स्थापनीयम्। मम वचनां न केवलं
पर कल्पन । एवम् अपि तु अङ्गुलं तत्थ्यान सन्त ये पाठकस्य समक्षं न
ग नीशूत्रप्रयोगस्य पर णामेण अपि तु मम कुटुम्बस्य मम च जीवन्तं उ दाहरणेन
प्रसृतं करोम

रोगान् वारणस्य च क त्सायाश्च तथा च जीवन स्र्तरस्य उन्नयनस्य च
सर्वोत्तमसाधनं भवति यत् प्रत्येकं स्वास्थ्यमन्त्रालयं सूचनं वा भागानाम् स्थापनं यै
न गण्यं बज्रं व न योज्येत् यस्य स्पष्टप्रयोजनं भवति यत् जनसमूहस्य
समीपं आनेतुं पाकेन तथा च व टाम नस्य अभावयुक्तैः आहारपदार्थैः व शेषतः
श्वेतरोट क तण्डुलैः मांसैः स्पष्टवसा शर्करा चायं कफी
मद्ययुक्तान् अमद्यपानान् च इत हानः ततः तेजान् यथाशक्तं
पक्वभोजनस्य सेवनं न्यूनिकर्तुं तेषां पोषणव्यवहारस्य क्रमेण पर वर्तनं कर्तुं च
प्रेरयेयुः

स्वाभाव क्तया यथा सर्वे मनुष्याः बुद्धिमान्ताः न सन्त तथा सर्वान् ए कदा
एव क्वचिभक्षकं कर्तुं न शक्यते परन्तु जनैः शैशवकालात् एव स्वशरीरस्य सम्यक्
क्वचिभालस्य पर चयं कुर्वन्तु मुक्ताः भवेयुः इत अत्यावश्यकं भ्रान्तं भयङ्करं
च पूरवाग्रहं तथा च अग्नान्तु अहति यत् तेषां बालकानां च स्वास्थ्यं बलं
च ददाति कुक्कुटसूपः तण्डुलः कटलेट् अण्डः गोमांसः च न अपि तु
अङ्कुरं तं गोधूमं गाजरं टमाटरं नटस् द्राक्षाफलं इत्यादयः मम स्वस्य
प्रकरणं गृहीत्वा उ दाहरणार्थं ५२ वर्षाण्यवात् मां साद पक्वभोजनस्य फलस्वरूपं मम
सर्वं बलं नष्टं शक्यं च नष्टम् आसीत्

न द्वौ सोपानौ उ पर गच्छतु न : श्वासं व ना परन तु अद्य
अष्टवर्षपर्यन्तं पक्वभोजनं त्यक्त्वा अन्यन्तं सहजतया परवतानाम् उ पर धावतुं
शक्नोति ।

अहं न जनानामयत् अद्यत्वे बहुषु बालगृहेषु द वसपाल कस्यच केषु वैजानक
अग्रेण ते बालकानां न जगर्हन् ब सुकुटपेटकः स्थापयन्त यदा इच्छन्त तदा
स्वस्य साहाय्यार्थं .
तेषां व नाशकरीणां पेटिनानां स्थाने ग्रीष्मकाले न वफलानां गाजस्य क्वचि
टमाटरस्य श श रे च शुष्कफलस्य टोपले स्थापनीयान यस्मात् बालकः सर्वघण्टेषु
स्वतन्त्रतया यथा इच्छन्त तथा खदतुम् अर्हन्त द वसस्य । तदा सर्वे पश्यन्त यत्
प्रकृतेः न यमैः एव बालकः स्वयमेव क्लीणभोजनस्य स्थाने फलानां सेवनं कर्तुं
अभ्यन्ते एवं स्वहस्तेन स्वस्य स्वास्थ्यस्य आवासनं प्राप्नुयुः

सर्ववधस्य च क त्सालयेषु क्वचाहारव्यवस्थां स्वीकृत्य यताम्
रोगाणां ज्ञानं सामान्यं च प्राप्तपरिणामानां व षये सूचयितव्यम् ।
सार्वजनिकभोजनगारयोः अस्ति उपयोगी सुधारः भवतुं शक्नोति ।
अन्यव्यसनानां पक्वभोजनस्य सुखं पूर्णतया वंचितं व ना यथा ते
घातकः सन्त तावत्पर्यन्तं तेषां परिमाणं न्यूनतमं न्यूनं ५० प्रतिशतं
न्यूनीकर्तुं शक्यते तथा च हानस्य स्थाने ताजः सलादः क्वचाकम्पोट् च तथा च
ऋतुफलानां बहुवधाः । एवं न केवलं भोजनं अन्नं कं व व धं सुखं च
भवत्यत आ तु ज्ञानं स्वास्थ्यमप्यसुदृढं भवत्यत सार्वजनिक
अथव्यवस्थायां च पर्याप्तं बचतं प्रभावतं भवत्यत

एकदा ज्ञानसमूहः पक्वभोजनैः कृते हानं व षये पर च तः भवत तदा ते
तान्परिहरतुं प्रयत्नन्ते । तत्र अ बहुसंख्याकः बुद्धिमान् ज्ञातः लभ्यन्ते ये
स्वव्यसनस्य स्वरं मज्जन्तु त्वा अस्माकं उदाहरणम् असृज्य पूर्णक्वाहारस्य अभ्यासेन
स्वस्य परवारस्य च सम्यक्स्वास्थ्यं आवासयन्त्यन्त । ये ज्ञातः पुनरप्राप्तेः सर्वाण
आशाः नष्टाः अथवा अप्राकृतकशुद्धिः : व कृताः अभवन् ते क्वचाहारस्य
कोठरपालनेन क्त पयेषु मासेषु एव स्वपूरेण रूपेण दृष्टं स्वास्थ्यं प्राप्तुं शक्नुवन्त
इति अगमयन्त

च क त्साशास्त्रस्य प्रदर्शनार्थं ज्ञातः अस्ति ख्यान पुस्तकान् प्रकाशयन्त
 द्राक्षाखरूपायैः अङ्गप्याजमूली इत्यादीनां पृथक्पृथक्फलशाकगुणाः तेषां सेवनस्य
 व शेषवधवत् कसेन च तान् कार्याण्यैजान् कर्तव्यं यायाः अस्माकं
 न वेश्यन्तुं प्रयत्नं ते वस्तुतः क्वचान् सर्वेषां खद्यजतीनां सम्यक्
 पोषणं भवतु समानगुणाः च सन्ति । मनुष्यः केन प रोगेन पीडितः भवतु ते
 जीवस्य आरहान् पूरयन्तु ते अङ्गान् कार्याण्यनयन्त्यन्तु ते रोगी औषध्यं
 पुनः स्थापयन्तु । एतादृशसत्यवश्यं सूचनः नः शुल्कं ज्ञायन् यन्त्रणे
 स्थापनीयाः यतः एतादृशपरामर्शार्थं कम्पधनं प्राप्नुमः आनवीयः

पक्वभक्षकस्य आहारशास्त्रं घातकं रोधीः पूरणम् अस्ति । बहुषु हानि कारकभोजनं
 उपयोगी इति ज्ञातुं स तं ज्ञायन्तं अश्वयं तु हानि कारकत्वेन प्रत न धत्वं
 कृत्वा कठोररूपेण न षड्धं भवतु यतो ह पक्वभक्षकान् ज्ञातुं भवः
 आहारपदार्थान् तात्कालिकमृतीतव रोधीप्रभावेषु प्रयोगशालायां कृतेषु त्रुटि पूरणगणनेषु च
 आहारतः भवतु तेषां व रोधीभासानां दोषपूरणानां च गणनानां परिणामेण
 कोटिशो न र्दोषाः ज्ञातः व न श्यन्ति ।

ज्ञायन्तं व श्वसनियः मार्गदर्शकं क्वचाभक्षकस्य मौलिकसद्विधः च
 ज्ञातुं भवः अस्ति यस्य परिणामेण च कत्सावज्ज्ञाने सामान्यतया आहारवज्ज्ञाने
 च ये सर्वे दोषाः व रोधीभासाः दुर्बोधः च सन्ति ते एव क्वारं प्रकाशं
 ज्ञायन्तु सम्यक् च भवन्ति सर्वेषां कृते । तस्य ज्ञातव्यस्य उदाहरणान् दूरं बहुगुण्य
 सर्वान्मानवजतीयान् प्राप्तफलेन पर च तं कर्तुं अश्वयम् ।

न वजतश्च शुं पक्वसामग्रीणां अभ्यस्तं कर्तुं अपराधिनं दुष्टतमम् अस्ति

यदा सर्वेषां कृते स्पष्टं भवतु यत्पाकभोजनं अपराक्तकभ्यासः सर्वेषां
 मानव रोगाणां कारणं एतादृशं घोरं व्यसनं च यत् एव कदा मनुष्यः तस्य अपश्चात्ताप
 परग्रहस्य शकारः भवतु चेत् पीडितः व रले एव मुक्तुं समर्थः भवतु
 पुनः तस्य ग्रहणात् स्वयमेव ।
 तस्य जीवे प्रवेशं कर्तुं बुद्धिमान् व्यक्तः कश्चिदकारः अस्ति

न र्दोषं न वजतं बालकं स्वहस्तेन एव दग्धैः न ष्टैः आनीहैः अहारैः
स्वस्य अल्पशः शुस्य अङ्गं वध्वं सयं तु तस्याः कश्चिन्नकारः अस्ति ।
कश्चिन्नसर्वेषु अपराधेषु न र्दयीतमः कश्चिन्नवसतुतः वधः कूरः पुलः हत्या
मया एव तथैव स्वहस्तेन मम परं यौ बालकौ हतः अपराधस्य महत्त्वं च अहं सम्यक्
अगतः अस्मि ।

यथार्थतः सर्वे अन्नं व्यसनः नः मातापतरः फलसाइड् भवन्तः । वर्तमाने
शताब्दे कोऽपि स्वाभाविकं मृत्युं न मरयते । सर्वे मृत्योः
पक्वभोजनं जन्यरोगाणां परणामः भवत्येज्जः । बालकान् पक्वभोजनं
शिक्षयन्तं तेषां मातापतरौ भवन्तः । पक्वभक्षकमातापतरौ पूर्णतया अगन्तुं
शक्नुवन्तः यत् तेषां बालकान् । प्रत्येकस्य रोगस्य चकारस्य च उत्तरदायित्वं तेषां
स्वस्वकंधेषु चतुरभुजूपेण अलम्बते । तेषां सामान्यभ्रान्तमार्गं स्थातुं पूर्वं अस्य वष्यस्य
गम्भीरतापूर्वकं तौलनं करणीयम् ।
प्रत्येकस्य कर्करोगस्य हृदयान्नातस्य वा अहारः शंशुं दत्तस्य पक्वस्य भोजनस्य
प्रथमखण्डेन एव स्थापितः भवत्येदा अरोगः अस्मिन्तं प्रौढे वयसि प्रादुर्भावं
करोति

प्रौढान् कृते पक्वभोजनं तत्स्वथावहीनता कठिनं । इतः वाच्यम् । अस्मिन्
साधुत्वे तस्मिन् सति ते हृदयस्य अकुलतां यावत् स्वस्य वनशिकरीषु अन्तेषु
तष्ठन्तः । परन्तु कश्चित् शुबालस्य अन्नं न क्वचामालं दहतुं न शक्यं तु
तेषां अत्यावश्यकमटकन्यं चयं तु हानकरकद्रव्येषु परन्तु ततः शंशुं दातुं
च बाध्यते न र्दोषबालान् । प्रत्येकः एषः अन्नविद्यः व्यवहारः एषा बर्बरता
अवश्यमेव न वर्तनीया ।

वज्रानस्य कोऽपि नयमः नास्ति यत् मातापता स्वसन्तः
श्वेतरोटिकायाः पालशतण्डुलस्य वा मैक्रोनी इत्यस्य स्थाने अङ्कुरं तं गोधूमं
दातुं न शक्नोति शुष्कदुग्धस्य स्थाने गाजरस्य संतराणां द्राक्षाफलस्य सेबस्य
च न वीनः । रसाः कम्पोट् इत्यस्य स्थाने क्वचान् फलान् अखोटं
बादामं अङ्कुरं तं ताम्बूलं मटरं च मांसस्य मेदस्य च स्थाने । क्वचाहारं
खदत्वा बालकस्वस्थं सुखी दीर्घायुषः च अनादं प्राप्नोति यदा तु
वैक्लपकअहारः तं रोगं असमयमृत्युं च नयति । बालः सर्वात्मनः । क्वचान्नं
कामयति इति भवन्तः नश्च नन्ताः भवेयुः । सः स्वस्य क्वचामालं
अभ्युपेक्षावस्थायां प्राप्नुयात् इति आग्रहं करोति तेषु तस्य न र्ववादः अकारः अस्ति ।

यः वैद्यः माताप ता वा सामान्यबुद्धि व हीनः न इति सः तदनुसारं कार्यं
कृतव्यः क च त्वा सं कोचं व न ।।

त्र चतुर्मासेषु यदा श शुस्य अङ्गाः अभ्यन्ते
आ यम तूपेण शल्यकृ या कर्तुं अदृश्यी वैद्यः आन नाउ पर दग्धानां
सहस्राणां पदार्थानां स्थाने द्वौ वा त्र व धौ कृत् मव टाम नं व ह तं
करोत अथवा अ क्तया सः ए कप्रकारस्य औषध रूपेण क्त पयान माप तान
चम्मचान फलान आशुं सत रसः ए वं स्वस्य अतः क्त्वा श शुमातृप तृणां
च अतः क्त्वा व श्रामं ददात । क मर्थं बालः व टाम न आवेन पीड तः
भवेत् यद तस्याः हस्तेनैव माता प्राकृत् कभोजनेषु व द्यमानं व टाम नं न
न शयत

क्षणं यावत् नेत्रे न मीलय प्रकृतः यत् च मत्कारं करोत तस्य सम्पूर्णतया
अमनः च त्रं कुर्यात् । वयं मुखद्वारा मान वशीरकरखन ए कं गोधूमस्य ए कं कणकं
प्रव ष्टमात्रेण जीवः तत् धनं यं गृहीत्वा व भङ्ग सम्पूर्णशरीरे व तरत तस्मिन्
धनये ये सहस्राणां भ न्नान् द्रव्याणां समाह ताः सन्त ते
सर्वद शः गच्छन्त तेषां प्रत्येकं स्वस्वकार्यं कर्तुं गच्छत । ए वं
गोधूमकण कयां व व धाः पोषकघटकः दशसहस्राणां भ न्नान् कार्याणां
कुर्वन्त जीवस्य जैव क्त्वा च न र्दोषं दोषं वा व न । कुर्वन्त

परन्तु यदा वयं उदरे ए कं खण्डं प्रव शामः तदा क भवत
श्वेत रोट का उद्देश्यहीन तया उदरं कार्यं कर्तुं स्थापयत दग्धं कृत्वा
न षप्रयोजन तापं पर णमत अथवा उत्तमतया केषु च त्वासी
न षप्रयोजन कोष्ठकेषु क्त पयान उलूखलहीनान् इष्टकः श लाः वा योज्य तुं
गच्छत । शुद्ध गोधूमभक्षकस्य हृदयं कुक्कुटधन्यवत् दृढं बलवन्तं च भवत
श्वेतरोट कभक्षकस्य हृदयं तु यत् रोट कं सेवते तथा दुर्बलं भं गुरं च भवत अस्य
हृदयव फलतायाः न त्वं वर्धमानस्य साक्षी भवतु ।

क केन च त्वमत्कारेण अद्य सर्वं जातं चेत्स आच्छेत्
तथा क्त्वा भोजनस्य अभ्यासं स्वीकुर्वन्तु केचन व शेषाः प्रकरणाः अत्रादरूपेण
तेषां रोगेषु दूरम् आ प्रगताः आमा षु त्रयः चत्वार वा दशकेषु अस्माकं कृत्युः
न भव ष्यत यावत् वृद्धाः न भव ष्यन्त

ज्म १: अम्यन तं वृद्धावस्थां प्राप्नुवन्त । यथावत् पक्वभोजनं ज्ञायमृत्युः युद्धं महत्सु मृत्योः अङ्गुणाध क भवत ।

प्रत्येकस्य अहायस्य बालकस्य नामधेयेन पुनः सर्वेभ्यः वैजान केभ्यः अह्वानं करोम व दयापुरुषाः राष्ट्रानां नेतारः स्वास्थ्यमन्त्रालयाः मातापतरी दयालुपुरुषाः च सम्पूर्णेव श्वेलघुबालानां व रुद्धं तस्य भयं कस्य अपराधस्य तत्कालं समाप्तं कर्तुं । परंतु न व लम्बेन सहस्राणाम् न रदोषाणां प्राणाः भवन्त । प्रौढाः पक्वभोजनस्य घातकुखनं कृते स्वप्राणान् त्यागयन्तु एवं अमहत्यां कर्तुं च स्वतन्त्राः सन्त परन्तु केन तेभ्यः स्वस्य दरदरबालानां न रसं हारस्य अध करः दत्तः व शेषतः यतः ते अहाराः तेभ्यः क मप सुखं दातुं दूरं केवलं पूरयन्त व तृष्णायुक्ताः बालकाः बालाः यदा वर्धते तदा अयान् खदनं दरक्षयत ततः स्वयं भोजनं च्छां अनुभव ष्यत इत तर्क न रथक । प्रथमं पक्वभोजनं इदं : बर्बरता दीर्घकालं यावत् स्थातुं न शक्नोत तथा च वयं कच्चाभोजनस्य प्रारम्भं क्व ज्ञं अमव श्वासेन प्रतीक्षामहे । ततः कोट कोट ज्ञाः सन्त ये परेषां मदयपानं मादकद्रव्यव्यसनं वा पशयन्त परन्तु एतादृशेभ्यः दुराचारेभ्यः स्वं सम्यक्दूरं धारयन्त । मम बालक पूर्वमेव ६ वर्षीयः अस्त

एतत् १९६३ तमे वर्षे न र्द शत यदा पुस्तकस्य एषः खण्डः ल ख तः अस्ति सा च सर्वं अगन्तुं शक्नोत सा पक्वं भोजनं पश्यत परन्तु सा स्वयमेव सर्वात्मन । तद्द्वेष्ट । क अमीमव्यसन नः स्वस्य श शुबालकं पालनं त एव मादकद्रव्यस्य अन्तं प्रापतुं श क्षयत क सामान्य बुद्धः पुरुषं स्वपुत्रस्य त्यागं कृत्वा स्वस्य घृण त अभ्यासानं प्रारम्भं क सहचरं कर्तुं प्रेरयत यत्सः स्वस्य व्यक्त गतव्यसनानाम् अनुमोदनं स्थाप्य त्वं च करोत मातापतरी प्रथमं प्रकृतेः न यमानुसारं स्वस्थं बालकं पालयन्त ततः तस्य प्रौढतायाः आन्तरं तस्य भव ष्यस्य कर्णं स्वेच्छया त्यजन्तु यथा अप्येषु सर्वेषु दुष्टेषु

एताः पङ्क्तयः पठन्त आर्यैः अध कर भः सर्वथा भ न्नः उपदेशः दत्तः इत कोऽपि व वेकी मातापतान् याययं न प्राप्नुयात् । यदा सा सत्यस्य स्वरस्य अहेलनायां स्थास्यत तर्ह स्वस्य बालस्य स्वास्थ्यस्य न शस्य तस्य भव ष्यस्य क्क्षतं च कर्तुं उत्तरदाय त्वं स्वस्वन्धेषु अश्रयं गृहणीयात् १० ००० पदार्थानां स्थानं शून्यपदार्थाः जीव तकोश कनं स्थानं मृतकोश कः पूरणतया सन्तुल तक्वचामालस्य स्थानं क्लीपपदार्थाः प्राकृत कः अम्यन तं मौल क्व वेक्व हीनः भव तुमर्हन्त

अम्राकृत क्मोषणैः पोषणं श्वेतरोट कभः : अह्कुर तं गोधूमं मां सेन
हर तमटरं मुरब्बेणन वफलं च।

ज्जरोगव ज्ञान नः अश्वमेव स दधं कुर्वन्तु यत् प्रकृतेः ...
अस्मान् खदयपदारथान् न प्रसतुत्य क
पक्त्वा राज्ञम्

अहं सर्वेभ्यः वैज्ञान कैभ्यः सार्वज्ज कूपेण अह्वानं करोम यत् ते मम मतस्य पुष्टं कुर्वन्तु तथा च ...
तान् समग्रं जात घोषयन्तु अथवा प्राकृत कभोजनं यदा आनै स्थापयन्त
तदा तेषां पोषकघटकेषु अजसामग्रीषु वा कोऽपि हानः न भवत इतः स दधयं तुं
वान जीव तशाकमेश कनः मृत्युः भवत परमाणुसं व धानं च पर वर्तनं न
भवत । तेषां कृते अ स दधं कर्तव्यं यत् मान वजीवस्य कृते पोषकद्रव्याणां न र्माणे
पर पक्वः तरुटं कृत्वान् यत् तेभ्यः शुद्धं पक्वे वा दग्धं वा अस्थायी
खदयपदारथैः सह अस्माकं समक्षं न प्रसतुतवान् यत् करखनेषु पाकशालासु च
क्व यमाणान् कर्याण प्रकृतेः दोषाणां सम्पादनार्थं वैज्ञानिकः
उपायाः सन्त तथा च प्रकृतौ दृश्यमानानि व टाम नानि अपेक्षया
कृत्स्न ममान वन र्म तव टाम नानि अपि क्मोषणमूलयान सन्त इत ।
तत् असफलं कृत्वा ते अद्यावध कृताः दुः खः तरुटयः स्वीकुर्वन्तु पक्वभोजनं
ए क्वारं सर्वदा कृते दूरीकृत्य ब्रह्माण्डस्य प्रज्ञं शरणं कृत्वा पृथ व्याः स्वभावेन
न र्म तानि अप्राकृत कभोजन द्रव्याणां रचनयां बाधं कर्तुं त्यक्तव्याः ये
मां सभक्षकः मन्यन्ते ते मां सभक्षकः यद शक्नुवन्त तर्ह मां साहारणः इव
न वीनं सम्पूर्णं च सेवनं तु तस्य केश कनः वधं न कृत्वा तस्य क्षयम् अपि
न कथ्य च त्।

मान वजीवस्य कृते प्रकृत्या न र्म तस्य कच्चा मालस्य अखाण्डतां व क्षपतुं अस्माकं
अध करः न सित यदा अस्माकं न ज्ञा गृहे सर्वाण वैज्ञानिकसाधनानि
सन्त चेत् वयं क्षुद्रतमं ए क्मेश कीयं जीवनं र्मातुं न शक्नुमः यदा
अस्माकं ज्ञातानि सर्वेषां पोषकघटकानि साहाय्येन वयं कृत्स्न मरूपेण जीवं पोषयं तुं
दीर्घकलं यावत् जीव तुं न शक्नुमः यदा च वयं धान्यकण कयां पदारथान्
सहस्रभागं ज्ञातुं कष्टेन एव सफलाः अभवम। सत्यमेव यत् बहुसं शोधनं कृत्वा अस्ति तथा
च व भ न्नानि पोषकाणां ज्ञापनस्य व षये पर्याप्तं प्रगतः कृत्वा अस्ति तथा च
फलतः अनेके महत्त्वपूर्णः पोषकः

घटकः अत्र षक्ताः परन्तु तान् सर्वाणाम् षक्ताः कृत्स्नं मउ पग्रहानाम्
 अत्र षक्तात् अत्र कं महत्त्वं न भवतुम् अहन्त । कृत्स्नं मव टाम न स्य कुक्कुटस्य
 कण कयाः रचनं विरस्य पोषकघटकस्य च भेदः मानं वनं रम तत्कृत्स्नं मउ पग्रहानाम्
 अस्माकं समग्रस्य अन्नशगङ्गातन्त्रस्य न रमाणं कुर्वतां अन्नशप ण्डानाम् च
 भेदस्य समानं क्रमस्य भवतु कृत्स्नं मउ पग्रहान् न रमायन्ते ये वैजानकाः ते कदापि
 व दयमानानाम् अन्नशगङ्गानाम् सं हारं कृत्वा तेषां स्थानं स्वयमेव न वनं रम तान्
 तारां त्रप ण्डानां स्थापयन्तु न अमानयन्तु

अस्माकं सर्वोत्तमः पाठ्यक्रमः प्राकृतस्य न यमानाम् समयक अध्ययनम् अस्ति
 पशुशाकजीवानाम् व कसः । परन्तु कस्यापि परस्थितौ अस्माभ्यः
 प्रकृतेः कार्यं पूर्ववत् कृत्वा ततः दुः खग्रन्थं सारस्य कृत्स्नं मव टाम न स्य
 च साहाय्येन तस्य पुनरन् रमाणस्य प्रयासः न करणीयः ।

यदा वयं अन्नस्य मज्जयाः वा खण्डं घृते स्थापयन्तु तदा तस्य भर्जनं अश्वभामः तदा
 प्रथमकृष्णात् एव तस्य वनं शस्य प्रकृयां अश्वभामः ।
 सद्यः श्वसन्तु सं कुचन्तु श्यामवर्णं भवन्तु ततः शुष्कं भवन्तु अश्वभते
 यदवयं कच त् अत्र क्कलं यावत् कार्यं न रन्तं कृमः तर्ह्य तत् चरत
 नीचभस्मरूपेण परणमतः सः रुचः कः गन्धः यः अस्माकं नासकं गुदगुदी
 करोतः सः प्राकृतकभोजनस्य बहुमूल्यघटकस्य गन्धः अस्ति ये अस्माकं
 इन्द्रयाणहसन्तं कृषावायुरूपेण च वलुप्ताः भवन्तु

पाकपाक इति पदयोः अर्थेन प्रयोक्तव्यम्
 सज्जीकरणं न रमाणं सुधारणं च यथा ते अद्यावध उपयोगाः सन्ति
 तेषां प्रयोगः अश्वयं करणीयः अतुन शस्य न शस्य दहनस्य वधस्य
 सं हारस्य वा भावस्य बोधनाय यतः ताभ्यः कृयाभ्यः वयं अस्माकं जीवस्य
 महत्त्वपूर्णं बहुमूल्यं पदार्थं न श्यामः तथा च वयं मानवतायाः वरुद्धं ज्ञानं यतमं
 अपराधं कृमः .

श शुः पक्वभोजनस्य स्वादं घृणां करोति यत्...
 केवलं खद्यव्यसनं नः कृते रुचिं कर्तुं दृश्यन्ते यथा
 अग्निमः मादकद्रव्यस्य व्यसनं नः प्रयं प्रतीयते

सरलचर्ताः ज्ञातः मन्यन्ते यत्वं च न कूरं भवष्यत
 पक्वभोजनस्य रसजन्यसुखस्य बालकाः एतादृशः

ज्म १: अग्नयन्तुं अहन्त यत् वसन्तुः पक्वान् आहारपदार्थान् सर्वथा स्वादुः
न भवन्त ते केवलं भोजनं व्यसनं नः एव स्वादुः ष्टाः दृश्यन्ते यथा
अग्निमः मादकद्रव्यव्यसनं नः परं यः इव भासते। अद्यावधं अस्मान् एतत् सरलं
सत्यं वक्तुं कोऽपि न सीत्यतः आदि कलात्कोऽपि अन्नं व्यसनं तत् मुक्तः न सीत्यतः ।

न वज्रतस्य अङ्गाः क्वचाहारस्य रचनयाः आकूलाः भवन्तः । शः शुः
क्वचान् फलान् शाकान् च बहु भोजयन्तः ।
सः क्वचान् धान्यान् आकूलां ताम्बूलं बैगन् हरतमटं मसूरं च
खदत येषां स्वादुः तस्य अजीव सुस्वादुः परन्तु पक्वभक्षकस्य कृते अर्घ्यः ।

पक्वभोजनस्य रसात् बालः कम्पं सुखं न प्राप्नोति सः तान् सर्वात्मनः ।
द्वेष्यं परं हरतं च महता दुःखेन तान् अप्राकृतान् ग्रसति ।
परन्तु दरदरः सरलचतुः मातापता एतन् अगच्छति । सा केवलं स्वस्य
व्यसनं एव मार्गदर्शिता भवति बालस्य सम्यक्पोषणस्य च न तायां सा तान्
नीचभोजनं तस्य कण्ठे एतावत् बाध्यं करोति यत् बालकं सम्यक् व्यसनं करोति
अतः तस्य स्वास्थ्यं सुखं च न शयति ।

जीवनस्य प्रथमेषु क्तपयेषु वर्षेषु शः शुः घोरं वहति
अप्राकृतं कम्पोजनं द्रव्याणां वरुद्धं संघर्षं कुर्वन्तः । एतत् बालानाम्
अनेकव्याधयः बालकानां न त्वं उदरं करात् च शः शुमृत्युस्य उच्चदरात् च
स्पष्टं भवति शः शुः न वनं रमन्तः सम्यक्करन्तः अस्ति । यद्वयं तस्य
अङ्गानाम् सामान्यपोषणं याणां कृते प्राकृतं कम्पोजनं प्रयच्छामः तर्ह्यसः कदापि
रोगी न भविष्यति ।

क्वचेशाकाहारस्य सारवत् कं स्वीकरणं सर्वेषां मुक्तं कर्तुं एवमात्रः उपायः अस्ति
रोगशापात् मानं वज्रं सक्दं सर्वदा क्वचाभक्षणस्य प्रसारः रोगीभः न वज्रतैः
बालकैः अश्वकैः इच्छाशक्तैः भः प्रज्जः च युक्तैः ज्ञानिभिः
क्वचाभक्षणैः बालकानां बुद्धिमान् मातापतृभिः च अभ्यतव्यः ये स्वगृहात्
सर्वाणाम् कम्पोजनस्य लेशान् बहु वक्तुं बाध्यन्ते यथा न तु स्वसनं तत् मार्गं
प्रलोभनं स्थापयन्तु । पक्वभोजनं तत्स्वेच्छया न वृत्तेः एषः प्रारम्भः क्लमः
तावत्पर्यन्तं स्थास्यत यस्मिन् न दाने अन्तरं आमिष्यन्तः ।

तेषां इन्द्र याण कच्चाहारं च बाध्यं घोषय तु सं कल्पं कर ष्यन्त
एवं प्रकृतेः व वेकमूर्णं इच्छां अज्ञानं आ र्देश तज्ज समूहानां
उपर प्रवर्तय ष्यन्त । सः समयः आम ष्यत यदा कच्चाहारः समग्रे जात
प्रबलः भव ष्यत । तेषु धन्येषु भव ष्येषु पाक अपराधः इत प्रस द्धः भव ष्यत ।

पक्वभोजनस्य शीघ्रं न राकरणस्य कथं तं कठं न तातया कृतस्य हानस्य
अस्वीकरणस्य बहानरूपेण न कार्यं कृतव्यम्
चोरी चोरी हत्यां च न्याय्यं कर्तुं कोऽपि न प्रयतते यद्यपि मानवसमाजत्वं
एतान् दुष्टान् व्याधं नाम् उन्मूलनं कर्तुं न शक्यते ।
अत्यावश्यकं वषयः अस्ति यत् वैज्ञानिकः स द्धान्ततः स्वीकुर्वन् तु
खदयपदार्थानां पाकस्य संचालनं गलत् अप्राकृतिकं भयङ्करं च इत
जमसामान्यं परत घोषयन्तु तत्च प्रत्यक्षं रोगानाम् कारणम् इत ततः कच्चाहारं
वास्तव कव्यवहारे स्थापय तुं गौणः प्रश्नः आन्तरं घटनक्रमे एव त्यक्तुं शक्यते ।

पक्वभक्षणणेन क्रमेण आहारव्यसनं रोगाः च कत्सावज्ञानं
औषधवज्ञानं च जतम् । च कत्सावज्ञानस्य परमं उद्देश्यं मानवस्य कक्षीण
व कृतअङ्गानाम् संशोधनं नवीनीकरणं च भवत । च कत्सावज्ञानस्य
स्थाने कच्चाभक्षणस्य तस्य वज्ञानं वास्वास्थ्यं वा भवत यस्य उद्देश्यं
उपर उल्लखतानां क्षयस्य नवारणं वर्तमानस्य भव ष्यस्य च पीढीनां
स्वस्थं सुखी दीर्घं शान्तं च जीवनं सुनिश्चितं कर्तुं भवत् सर्वे रोगाः
प्रकृतेः नयमस्य उल्लङ्घनेन भवन्त । कच्चाभोजनं ज्ञानान्तां
नयमानाम् अपरं कर्तुं बाध्यते ।

मम वृद्धिर्बे कच्चाभोजनस्य अभ्यासः

६० वर्षे एताः पङ्क्तयः लखन्तुं समर्थः अस्मि इत तथ्यस्य कारणम् अस्ति
कच्चाभक्षणम् । सप्तअष्टवर्षपूर्वं मम हृदयस्य स्थितिः : एतादृशी दुर्गता अस्ती
यत् हृदयस्य अन्तः आचार्यः इव अस्ती । क्तपयान सोपानानि औह्य अहं
न : श्वासं प्राप्नोमस्मि जलस्य लोटां उत्थापयन्तुं मम बलं नसीत् ।
कब्जः अपचः हृदयरोगः आदराशरोवेदनं । ढेरः बवासीरः
सक्लेरोसिसः उच्चरक्तचापः कृष्णप्रहृदयशोथः दीर्घकालीनः
ब्रॉन्काइटिसः बवासीरः न त्वं शीतरोगः च मम जीवनस्य सहचराः अस्मिन्
बहुकालात् कच्चाहारस्य कारणेन अहं तान् सर्वान् वकारान् मुकुत्वान् । मया स्थाय्यरूपेण
मम रक्तचापः १८ २० तः १३ यावत् न्यूनीकृतः मम नीडिगतः ८० ९० तः ५८ ६०
यावत् न्यूनीकृतः । शर्मस्य लक्षणं वना २.

अहं चतुरघण्टेषु ताज्जीशं परत गन तुं पुन : २४ क लोमीटर्दूरं गन तुं
 शक्नोम बक इव परवतानाम् उ पर ओहणं कर्तुं शक्नोम सोपानस्य
 उ पर गुरुसूटवेसान् उ तथापय तुं शक्नोम तथा च यदा मम समयः भवत तदा अहं
 साधारणं दैनन्दिनं कार्यक्रमरूपेण १२ क लोमीटर् यावत् व हारं कर्तुं
 शक्नोम । अहं यः ए कस्मिन् कले दीर्घकालीनं ब्रोनकाइट सरोगेण पीडितः
 अस्मीत् वर्षे अक्वारं इनफ्लूएन्जरोगेण सह व्यवस्थितः अस्मीत् गतकृतं पयेषु
 वर्षेषु सामान्यशीतरोगः अग्नौ न अभवत् वर्षभरं मुक्तवायुः अग्नौ सुप्तवान् शशरे
 ग्रीष्मकाले च शीतस्य सूक्ष्मजीवस्य वा नयूनं तथा भयं वनात् ।

वर्षाणां पूर्वमम बवासीरस्य एतादृशः तीव्रः अग्रमणः अभवत् यत् अहं स्पर्शं कर्तुं न शक्तवान्
 मम बृहत् अङ्गुष्ठस्य सन्धिः : अद्य अहं तान् सर्वशक्त्या ववर्तय तुं
 शक्नोम यत्कञ्चित् अग्नौ दुःखस्य लक्षणं नास्ति । ए टोफान् ए सीटीए च
 ड जटलस् ब्रोमाइडस् ओडीन एस्पिरिन् एंटीबायोटिक्स इत्यादीनां
 सहस्राणां औषधानां माध्यमेन वश्वे कुत्र एतादृशः परिणामः प्राप्ताः

यत् हृदयं न मेषे ५८ स्पन्दनानां वेगेन कार्यं करोत तत् कदापि
 आतस्य संकटं न प्राप्य महती वर्षाणं यावत् कार्यं कुर्वन् भवष्यति इति
 अस्मिन् श्वासेन ओष्यं तुं शक्यते पक्वभोजनं स्थितौ नीडिवेगस्य पतनं हृदयस्य
 दुर्बलत्वे एव भवति परन्तु मम सन्दर्भे मम पाचन अङ्गस्य चालनेन यमतायाः
 स्वाभाविकं परिणामः एव

अन्यतः महत्त्वपूर्णं यत् यदा कदापि अहं प्राकृतं कभोजनस्य सामान्यमात्रायां
 बहुगुणं मम उदरं आभारं कर्तुं प्रयतन्ते तदा ते उदरं दीर्घकालं यावत् न
 तृणन्ति अतुल्यदयः एव अतरेषु गत्वा कृतपयेषु घण्टेषु शरीरात् न र्गच्छन्ति
 अभ्यस्तं वनायत्कमपि अघटनं कञ्चित् पाचनं वकारं न ज्ञायत्वा
 मम कमपि असुविधां न ज्ञायति । अस्मिन् परिस्थितौ मम नीडिस्पन्दनं
 न मेषे चतुः पञ्चस्पन्दनात् अधिकं न वर्धते यदा तु सामान्यमानवः इव
 पक्त्वा भोजनेन तृप्तं कर्तुं प्रयतमानोऽस्मि तदा मम हृदयस्पन्दनं
 तत्क्षणमेव ८५ ९० पर्यन्तं कूदति तथा मम उदरस्य सामान्यलघुतायाः भावः
 पुनः प्राप्तुं दवसाः भवन्ति ।

अहं स्वस्य तृतीयं बालकं कच्चाभक्षकत्वेन पालयाम ।
 सा सप्तवर्षीयः कञ्चित् बालका अस्ति परन्तु सा कदापि एकं अक्षीणभोजनस्य
 कटाक्षं मुखं न स्थापयति । तस्याः आरोग्यमस्ति

स दधेः मूरतरूपम् । क्वचाभक्षकाणां पक्वभक्षकाणां च बालकानां । मध्ये क यत् महत्
 अन्तरं वर्तते इत आनु । अहं पश्याम । ए केन पक्वभक्षकबालकत् क्वचाभक्षकातं
 पालनं सुकरम् । बालस्य शीतशीतस्य सारक्वज्जस्य रोगाणां च न ता बालस्य अ
 अल्पभोजनस्य वा कष्टस्य वा कदापि असरः न भवति । सारकडव परसन न । अस्तु तथा च
 यदा यदा इच्छते तदा मेज्जस्य समीपं गत्वा यत्क मप खद तुम् रोचते तस्मिन् स्वस्य
 साहाय्यं करोति । सा सर्वं द वसं क्रीडति गायति नृत्यति च न ।
 क मप सन कं वामन मौजि वा न रोदनं परतः ज्ञानं । कृते क्लेशं न ज्ञायति ।

सा सायं कले समयक्लवादनं शयनं करोति क्त पयन मेषान्यावत् स्वयमेव गायत्वा
 नेत्राणां न मील्य प्रातः ६ वादन पर्यन्तं शीर्षवत् न दरां करोति अपि च
 प्रथममासानां । अन्तरं वयं केवलं त्रीणि वाचत्वार वा असरान् स्मरन्तुं
 शक्नुमः । यदा सा रात्रौ जगरति तवती एतावता गभीरा सुषुप्तिश्च तस्याः न दरा यत्
 कोऽपि कोलाहलः गतः । वा तस्याः जगरणं न करोति ।

बालवाडियां यदा अग्रे बालकः स्वप्रातः भोजन मेज्जस्य समीपे उपविश्य रोटि कं
 पनीरं च रोटि कं घृतं च पेस्ट्री इत्यादीन् खदन्ति तदा सा गृहात् गृहीतं फलपुटं
 बहः । अयन् शान्ततया तस्य अन्तर्दं लभते
 यदा वयं मन्त्राणां भ्रमणं कुरुमः तदा सा तान् आभारतान् चायमेजनं पूर्यतया
 उदासीनतया पश्यति येषु परतः ज्ञानः । उपविश्य सर्ववधं पेस्ट्रीमं षटान्
 भोजयन्ति । सा कदापि इच्छां न व्यज्यते न कौतुकम् अपि तेषु कस्यापि
 स्वादनस्य । एवं एव क्वचाहाराः सर्वे बालकः पालिताः भवेयुः ।

मम भार्यायाः उपरमया कदापि मतं बलात् न कृतम् क्रमेण
 बालस्य स्वास्थ्यस्य च कृते स्वस्य पोषणव्यवस्थां परवर्तयन्ती आनु । पूर्यतया
 क्वचाभक्षक अभवत् तस्याः स्थितिः च अयन्तं सन्तुष्टा अस्तु अस्मिन् भार्थं सा
 मां सर्वथा त्यक्त्वतीतः मां सहानं पक्वं व्यञ्जं सप्ताहे एकं वा द्वौ वा
 न्यूनीकृतवती । यथा यथा बालकः क्वचिदपि कं वर्धते स्म तथा तथा एतेषां
 स्थाने यदा कदा गृहीताः क्त पयान् क्वाथान् अस्नून् स्थापयन्तान् अस्नन् । अन्ते
 एते अपि सर्वथा त्यक्ताः यदा एवम् नन्दने बालकः पृष्टवान्यत् कस्मात्सः
 दुष्टः गन्धः मम्मा तदनन्तरं सा केवलं कृष्णं साकं भोजनं रोटि कं गृहीतवती
 यत् सा कदाचिदुच्छ्रोतैः सह खदति स्म बालेन अदृष्टम् । अद्य सा क्वचाहारस्य
 अभुतं प्रभावं स्वजीवे पश्यति तथा च न आचर्यं

अः सा सर्वान् पक्वान् आहारान् पर हरत इत । ए तत् च सर्वं बहु कष्टं व न ।
 स दध्म् ए क्दान रणयः गम्भीरतापूर्वकं कृतः । यदा गृहे पक्वभोजनं स्य गन्धः
 न सत् तदा क्वचाहारः अजीव सरलः व षयः भवत । ए षः ए व मार्गः तेषां सर्वेषां
 माताप तृणां आसुरणं कर्तव्यं ये स्वस्वास्थ्यस्य मूल्यं ददत स्वसनन्तं परेम्णा
 च कुर्वन्त ।

मनुष्यस्य सर्वाण दुष्टाभ्यासाः पक्त्वा पर णामः ए व
 प्सान

क्वचाभोजनेन आये सर्वे दुष्टाः यथा मदयपानं तम्बाकूधूमरपानं
 मादक्द्रव्यव्यसनं लोभः च रङ्गमण्डपात् बहः न ष्वसताः
 भव ष्यन्त । ए ते व्यसनः । क्वचाहारस्य सह अ कं न भव तुम् अहन्त । ए ते
 दुराचाराः आन् व्यसनस्य उपग्रहाः सन्त ।

क्वचाहारस्य व ज्ञेन आते जात राष्ट्रेषु च स्थाय शान्तः स्थापता
 भव ष्यत । सर्वे अपराधाः द्वेषः वैरभावः दम्भः ईर्ष्या
 सामान्यतया च मनुष्यस्य सर्वे दुष्टाभ्यासाः पक्वभोजनस्य सन्तानः ए व सन्त ।
 पक्वभक्षणस्य उन्मूलनेन मनुष्याणां रागाः शान्ताः भव ष्यन्त तेषां मनः
 उदात्तं भव ष्यत जीवनं च ए तावत् सुलभं भव ष्यत यत् मनुष्याः पुनः
 परस्परं मां सं व दारयन्तु वा पीडास्य गडबडात् स्वस्य अन्तःकरणं व क्रेतुं वा
 बाध्यन्ते ।

आहारस्य पर कल्पनं केवलं यावत् सीम तं भव तुमर्हत
 अप्राकृत कमोषणस्य स्थाने प्राकृत कस्य
 भोजनस्य व धः

सम्पूर्णक्वचाहारः ए व मनुष्यजतेः रोगेभ्यः मुक्तं कर्तुं ए कमात्रं
 मार्गम् अस्ति । अथ मापाः कदापि पर णामं न दत्तवन्तः न च दास्यन्त ।
 पक्वभोजनस्य वर्तमानस्थौ व श ष्टाहारस्य पोषणमूल्यानं सर्वाण स्वीकृतगणानां
 आस्वचनीयरूपेण अशयं व्यवहरतव्यानं व्याधः क मपि न भवतु आहारस्य
 प्रशने चर्चा क् यमाणे सत अस्माभः केवलं क्वचानं पक्वानं च प्राकृत कस्य
 अप्राकृत कस्य शुद्धस्य क्शीणस्य च दृष्ट्या ए व च न्तनीयम् । रेड योद्वारा
 वृत्तपत्रेषु अप्यैः व व धैः साधनैः च व श षट्वाटाम न ख जपरोटीन
 उपयोगव ष्ये प्रत द नं कृताः आशुं साः तेषां कैलरीमूल्यानं व ष्ये च दत्ताः
 सूचनः । पूर्णतया ए व सन्त

अव्यावहार कं न ष्वप्रयोजनं भयान कं च व शेषतः यदा ते औषधस्य पशुभोजनस्य च प्रयोगे अस्ति तदा भवन्ति ।

व्यक्त गतपोषकमदारधानम् गुणानाम् चारे अस्माभः सर्वथा च नाना कृतव्या यत्कस्मिन् अपि पोषकस्य शेषे केकेव शेषाः व टामनाः अयेवाघटकः व द्यन्ते प्रत्येकं मुखं भोजने सर्वेषां व व ध घटकनम् अकरी उपस्थितः एव आचार्यः भवतु महत् । अतः अस्माभः अश्वस्यं भवतव्यं यत्तव्यं यत्तु अहारं सेवयामः तस्मिन् नक्षत्रेण अपि घटकं अनुपस्थितं न भवति । एतद्यदा वयं क्वचा शाकभोजनं खदामः पक्षिषु तु ते सहस्रशः अनुपस्थिताः भवन्ति ।

शताब्दशः सहस्राणं व शेषज्ज्ञानं अहारवज्ज्ञानं न स्मृतवन्तिः तेषां व शेषाध्ययनम् । परन्तु यतः तेषां गौणसमस्यासु एव ध्यानं दत्तं पाकशालाग्नौ नाकृतं क्षतं न व चारतम् तेषां संशोधनं इष्टं परणामं प्राप्तुं असफलं जतम् तस्मात् अपि दुर्बलतरं यत् तेषां असंख्यानं व रोधाभासानां कारणात् ते मानवजतेः कृते व नाशकरीः भवन्ति । तेषु प्रगतं शीलतमाः इत गणनीयाः शाकहारिणः अपि न केवलं आग्निं नाकृतं क्षतं सहन्ति अपि तु सर्वेषां बहुमूल्यघटकनम् अभावस्य श्वेतरोटिकायाः पर ष्वृत्तशर्करायाः च उपयोगं सहन्ति तथापि मानवव्यसनं व ज्यैशाकहारिणः तीव्रतममार्गं गतवन्तिः इत स्वीकरणीयम् । कठिनतमं कदमः मांसं सन् वृत्तः अस्ति तदनन्तरं मांसं सहितं स्य अहारस्य स्थाने क्वचान् अहारपदार्थान् स्थापनं केवलं लघुपदं भवति यद्यपि एतेन लघुपदेन एव तेषां अतिमलक्ष्यं प्राप्तव्यम् अतः सर्वेषां मतच्छायां शाकहारिणः क्वचाभोजनस्य स दधानं तान् स्वीकृत्य एव कस्मिन् एव ध्वजस्य अधः एव कर्तुं सङ्गृहीताः भवन्ति यत् तस्य सुखजीवनस्य अस्ति स्थापयितुं शक्यते यत् सर्वदा मानवजतेः स्वप्नमस्तीति

अहारवज्ज्ञानं व शेषज्ज्ञानेन अमेरिकादेशे जी. हाउसर इत्यनेन महती प्रगतिः कृता प्राप्ता अस्ति । परन्तु अयेषां अहारवज्ज्ञानं न तुलने यथा प्रगतं शीलः हाउसरः अपि पाकशालायां कृतं हानं न व चारयति अतः सः पाकशालायां कृतं क्षतं व हतैः पुनः स्थापयितुं प्रयतते क्षणं कल्पयामः यत् तस्य उपदेशः

क च त् उ पयोगी प्रयोजनं सेव तुं शक्नोति । परन्तु प्रातः कले क यत् कृष्णगुडं
ग्रहीतव्यं सायं कले क यत् खीरं ग्रहीतव्यं इति सूचनं प्राप्तं यत्
सहस्ररूपयक्षुलकं दातव्यं तत् आ वेषटुं वीथ कयां शर्म क कृष्ण मज्जूरः वा
सामान्यः पुरुषः कुत्र अस्ति अथवा प्रत द नं कस्यच त्व टाम न व शेषस्य
क्त सहस्राणं यूना ट्मात्राणं न गलनीयान्

ए षः सम्यक् उपायः नास्ति । समग्रस्य पर चयः अश्वयक्
व श्वं यथासम्भवं सम्यक्मान वजीवस्य अभि नन् कच्चांमालेन सह वर्तमान पोषण
अभ्यासेषु मौल कूपेण पर वर्तनं कर्तुं तथा च व श ष्टाहारस्य व्यक्त गतव टाम न स्य
च अभुशं सानाम् स्थगनं कर्तुं ।

व ज्ञान पुरुषाः जनन्त यत् केवलं रोट कयाः पाल श ततण्डुलानां
मांसस्य वा अहारं खदन्कोऽप व्यक्तः दीर्घकालं जीव तुं शक्नोति न शक्नोति
। सामान्यः तु ए तत् जनान् । तस्य मते तान् अहारपदार्थान् उत्तमं पोषणं
ददति । कथं वयं गारण्टी ददामः यत् पर स्थ त बलेन वा दार द्रव्यस्य दबावेन वा
व्यक्तः मूर्खतापूर्वकं तान् अहारपदार्थान् एव स्वस्य बालकान् च न पोषय ष्यति
फलतः स्वस्य नाशं न कर ष्यति इति प्रख्याततमः वैज्ञानिक अभि
समग्रव षये पर च तः अभि स्वस्य लोभस्य आरंभं प्रत रोधय तुं अस्मरथः भवत
तथा च सः तान् शाप तद्वयान् ए तावत् खदति यत् सः शनैः शनैः अस्महत्यां
करोति तस्य माध्यमेन च शीघ्रमेव अस्महत्यां करोति कर्कशः हृदयघातः वा । अभिः
ए तेषां व चाराणां पुस्तकेषु प्रचारः एव न पर्याप्तः ज्ञानं पोषण अभ्यासेषु मूलभूत
न योज तपर वर्तनान् प्रवर्तय तुं राज्यस्य समुच्च तद्भागानाम् संयोजनं
अश्वयक् अस्ति । पोषणघटकानाम् अत्यधिकं अवयवं क्रमेण सीम तं कर्तुं कच्चां
अशुद्धानां च खदयपदार्थानां सेवनं प्रोत्साहय तुं सक्क यपर हाराः अश्वयं
करणीयाः प्रत्येकस्य प्रकारस्य अहारस्य अन्तः मः उद्देश्यः कच्चाभोजनं भवति यदा
अहारः इति शब्दस्य अर्थः नष्टः भवति तथा च NATURAL
NUTRITION अथवा THE INTEGRAL RAW MATERIALS FOR THE HUMAN FACTORY
इति अभि व्यक्तः स्थानं ददाति

कुत्र मव टाम न स्य खन जस्य च उ पयोगः अश्वयमेव भव तुमरुह

स्थग तम्

प्राकृत कभोज्मेषु पोषकघटकानां सापेक्ष्य कमात्रायां बहु भ न ता भवत
यत् ए कस्य घटकस्य ए कस्य म लीग्रामस्य व रुद्धं द्व त्रियघटकस्य म लीग्रामस्य
सहस्रभागः तृतीयस्य म लीग्रामस्य कोट भागः च भव तुम् अहत परन्तु
म लीग्रामस्य कोट भागस्य घटक मान वक्रखन स्य कृते यथा अश्वयक अस्त
तथा ए क्म ल ग्रामभारस्य । अधुना पाक्मले ये घटकाः केवलं लघुलेशेषु व द्यन्ते ते ए व
प्रथमतया न ष्टाः भवन्त ।

ए तादृशैः दोषपूर्णैः क्वचामालैः क मर्थं मान वक्रखनः सदयः ए व कर्ष्यं न
त्यज्य यथा साधारणः कर्खनः करोत अ तु बहुकालं यावत् कर्ष्यं न रन्तरे
करोत ए वं ज्ञानं भूखं यत्क मप पूरयत तत् पोषणम् इत भ्रान्तन ष्वर्षं
प्राप्नोत ।

तथ्यं तु ए तत् यत् मान वशीरं न साधारणम्
यन्तर्शाला। कोट कोट न वास नः अं ख्यकर्खनान
व व धाः संस्थाः व्यवस्थाः भण्डाराः भण्डाराः इत्यादयः सन्त इत
व शालः जात अस्त । यद सर्वथा क मप पोषणं न प्राप्नोत चेदप सः
स्वस्य सं गृहीतभण्डारं उपयोगाय अह्य ७० द वसान् यावत्वा अध कं वा जीव तुं
शक्नोत

जीवे प्रवेशानन्तरं पोषकद्रव्याण रक्तमाध्यमेन सम्पूर्णे मान वशीरे
व तन्त तथा च प्रत्येकं केश क तस्य सं रचन इव शेषानुकूलं पदार्थं प्राप्नोत
परन्तु ग्रन्थ अङ्गकेश काः पक्वहारेषु ये अप्व व ध अङ्गुलीषु गणय तुं
शक्यन्ते तेभ्यः अप्तेभ्यः क्लीणघटकेभ्यः क मप न गृह्णन्ते ते
प्रतीक्षन्ते क्लृप्ता । अभावेन च यावत् तेषां स्वाम न । प्याजस्य हर तशाकस्य
फलस्य वा खण्डे स्वस्य साहाय्यार्थं अङ्गुलीः प्रसारय तुं न प्रवृत्ताः ।

मनुष्यः व्यक्त गतकेश कानं बुभुक्षां न अनुभवत यतः
ग्रन्थ ज्ञेय केश कानं अन्यन्तं क्लृप्तायाः अभावेऽप तस्य उदरं पूर्णं भवत
तस्य व्यसनं तृप्तं भवत सः स्वयमेव सन्तुष्टः भवत । परन्तु अद्याप अध कं
सामग्री व्यर्थाः अस्तस्याः न ष्वर्षायाः च केश का सन्त ये लोभेन
तदनुपूषं पूर्णसन तुल तं न र्माणसामग्री भक्षयन्त

तेषां सं रचन अभ्यः तथा शरीरस्य बलं वर्धय त्वा बलं सुदृढीकरणं च करोत ।

अ ए व ५० ६० क लोग्रामपर्यन्तं आ आवश्यक न ररथक्केश कभः
सह तथाक्थ तस्य स्वस्थस्य स्थूलस्य प्रबलस्य च व्यक्तस्य पयान शतान
ग्रामाणः सकृ यव शेषकेशः कः न भवन्त येन तस्य एक वा अयः ग्रन्थः
न यम तरूपेण कार्यं कर्तुं शक्नोत तथा न र्दोषपदार्थानाम् न र्माणं कुर्वन्त ।
यावत् ग्रन्थः अङ्गाः च सकृ यकेशः कनः । अतः मावशेषेभ्यः न वं च ताः
तावत् यावत् मनुष्यः कथं च तस्वस्य अस्तु त्वं कृष्यं तुं समर्थः भवत यदा तु
अस्ते व्ययः ताः भवन्त तदा मृत्युः आ वार्यः भवत ।
ततः तृप्तः स्थूलः ओज्ज्वली च व्यक्तः स्वग्रन्थः अङ्गानाम्
बुभुक्ष तः कृत्वा म्रियते । यथा हृदयकेशः क सामान्यसं कोचनार्थं
अश्वक्शक्तं लोचनं च नष्टं कुर्वन्त । ततः हृदयं स्वकेशः कनः सं ख्यां
वर्धय त्वा स्थ तं रक्ष्यं तुं प्रयतते यस्य पर णामेण पशुप्रोटीनैः
श्वेतरोट कभः च न र्म तैः केशः कभः सह वर्धते परन्तु ए तस्य कोऽप
लाभः न अस्त यतः ए तेषु केशः कस्यु क मप उ पयोगी कार्यं कर्तुं क्षमतायाः अभावः
भवत तथा च अङ्गस्य ताडनं सर्वथा स्थगय तुं बहुकालं न भवत

न वयं न श्च तरूपेण जननीमः क्त भ न्नाः घटकः गच्छन्त
गोधूमस्य धान्यस्य वा अयस्य शाकशरीरस्य वा न र्माणम् । कल्पनं कं
अनुमानं तसङ्ख्यां गृह्णामः १० ००० इत वदामः । तदा प्रकृतेः अयनं
मौल कन यमैः अस्माभः तर्क कर्तव्यः यत् मान वक्त्रखनस्य कृते अश्वकाः
क्वचामालाः १० ००० भ न्ना पदार्थैः न र्म ताः सन्त तेषां सामग्रीनः
अमूर्तः च व शेषतया सावधानतां ग्रहीतुं महत्त्वपूर्णं यत् घटकेषु एक वा अयः वा
न भवत अनुपस्थितः ।
मान वक्त्रखनस्य सामान्यसं चालनस्य सुन श्च त्वै ए षा ए व अयनं स्वाभाव की
व्यवस्था अस्त ।

अनुपश्यामः यत् अस्य पक्वभक्षणस्य अहारवृत्तं क यत् टॉप्सीटर्वी अस्त
वयः इत । मनुष्याः तेषां अश्वक्द्वयाणां सामूहिकं न शं वहन्त तेषां
घटकनः क्त पयैः ए व स्वशरीरस्य पोषणं कुर्वन्त ।

वर्षाणां पर श्रमस्य शोधस्य अनन्तरं जीववृत्तानः पश्यन्त यत्
पनीरस्य घृतस्य यक्तस्य वा मसूतं षक्स्य वा केवलं १०१५ प्रकाराः पदार्थाः सन्त
। तेषां दीर्घश्रमस्य फलस्वरूपं तादृशाः ए तादृशाः अहाराः केवलं १० १५ ए व भवन्त
इत तेषां स्वीकारः अपेक्षितः स्यात्

प्रकारस्य क्शीणमन तुल तव षथारक क्शीणमृतदरव्याणां अस्माकं क्वचामालस्य न र्माणं
 कुर्वतां घटकन । च ९ ९ ९ ० प्रजतयः अमुपस्थ ताः सन्त आः ते अहारपदार्थाः ए तावन्तः न यून ।
 हान करकः भयङ्कराः च सन्त यत्तेषां पोषकहूपेण उ पयोगः न भव तुमरहत केनपि
 अमुशं स तम् । परन्तु तस्य स्थाने ते तेषु अहारपदार्थेषु ये पदार्थाः प्रापतुं समर्थाः सन्त तेषां
 नाम ए कैकं न र्द शन्त पोषणक्षेत्रे तेषां कर्याण व स्तरेण वर्णयन्त तेषां गुणानाम्
 गणनं कृत्वा लाभकारी पोषणं इत अमुशं सन्त न च ते सहस्राणां पोषकघटकनम् अभावस्य
 व षये ए कं वचनं अ वदनन्त न च पोषणक्षेत्रे तेषां भूम कयाः व षये तेषां अभावस्य
 अमुवर्तमानं व न शिकरी पर णामं वा वदनन्त

तथाप ए तेव चाराः प्रश्नस्य अयन्तं अयावश्यकः पक्षाः सन्त ।

ए तावता बहुव धाः क्वचान् कर्याण इत मनस धारय तव्यम्
 जीवे अ नं यत्केन च त्वचमत्कारेण मनुष्यः तान् सर्वान् ज्ञात्वा अ तेषां वर्णन मातरेण सम्पूर्णं अमुः
 न पर्याप्तं स्यात् अस्माभः ए तत्तथ्यं पोषणस्य मौल क् यमेषु अ यतमं गणनीयं यत्समग्रं
 व हाय कोऽप पोषकघटक ए कन् त्वासेन गृहीतः चेत् तस्य यथार्थप्रयोजनं सेव तुं न शक्नोत

यदा प्रस द्ध तमं वैज्ञान कमप दर्शयत यत् अस्त
 श्वेतरोट कयां व टाम न स्य लेशः नास्ति यत्सः खदत सः क च त् अ सं कोचं
 व न । प्रत वदत यत्सः व टाम न युक्तान् अहारपदार्थान् अ खदत समान युक्त्या
 इष्टककरः सर्वं द वसं स्वस्य इष्टकः स्थापय त्वा भ त्त व न । उ लूखलं उ त्थापय तुं
 शक्नोत ततः तर्क्यन्त यत्सः अ उ लूखलस्य उ पयोगं करोत इत कलाः सन्त ।
 अ न व्यसन न म त्तं तादृशं अ ध त्वम् ।

श्वेतरोट क क म्यद न स्टार्चः शर्करा मेदः प्रोटीन् अक्व धाः मूलवणाः च
 अ येषु शब्देषु अस्माकं क्वचामालस्य न र्माणं कुर्वतां १० ००० घटकनं क्त पयानं न ष्प्राणभस्म
 ए व उ पर्युक्तेषु १० ००० मध्ये ए क न चेत्पर ष्वृत्तशर्करा क म् मां सं क म्यद न
 व ष्युक्ताः प्रोटीनः क्त पयानं क्शीणघटकनम् लेशाः च तथाप मनुष्यः ए तैः अल्पैः
 पदार्थैः स्वस्य उ दरं सीमापर्यन्तं पूरयत स्वस्य अङ्गानाम् सहस्राण वास्तव कूपेण अश्वकन
 पोषकाण च वं चयत । तस्य अङ्गेषु ये पर णामी व कराः भवन्त तेषां न र्माणं भवेत्

च क त्सापाठ्यपुस्तकेषु च त्राण परीक्ष्य वा च क त्सालयं गत्वा वा कश्चन व चारः ।
 कथं तादृशाः घोराः व कृतः वरणाः वरणाः च भवन्तस्मिन् यद न
 श्रेष्ठानि । पोषकाणां आभवेन ।

यद्यपि वैज्जानिकः एतावता सहस्राणां पोषकघटकानाम् केवलं ४० ५० प्रकारान्
 एव अष्टकृत्स्नतः तथापि च क त्सासाहस्यस्य व शालः भागः तेषां पदार्थानां ।
 प्रभावस्य वर्णनं यत् समर्प्य तः अस्ति येन येषां च क त्साक्त्रयाणां महती
 अस्ति रम्य भवन्ति तदन्तरं कृत्वा तेषां पदार्थानां । न र्माणां च व तरणाय च व श्वस्य
 दीर्घतायां व स्तारे च वाणं ज्यं कर्मन्तं श्रुतानि । व शालः जलः प्रसृतः अस्ति

यद तेषां ४० ५० घटकानां स्थाने शोधं वैज्जानिकः एवम् नन्दने ४००
 वा ५०० वा पदार्थानां अष्टकृत्स्नं सफलाः भवन्ति तर्ह्येव सत्यं तः क भवति यत् इत
 वयं सम्यक् कल्पयामः ४००० वा ५००० प्रकारस्य पदार्थानां । व ष्येन वक्तव्यम् अद्यतनः
 पुरुषः स्वशरीरस्य कृते अश्वस्य वास्तव्यं कृत्वा चामालस्य अङ्गुलितां नष्टवान् इव दृश्यते
 सद्यः तस्य न ज्ञातं ग्रहेन सन्ति वातान् प्रापन्तुं असम्भवं वा । अतः तस्य जीवस्य
 अश्वस्य कृत्वा । पूर्यते एवैकं कोणं कोणं च अष्टकृत्स्नं भवति । शोधं वैज्जानिकः तान्
 एव पदार्थानां वैज्जानिकान् मन्यन्ते येषां सूत्राणां तेषां ज्ञातान् सन्ति
 पुस्तकेषु मुदरं तान् च सन्ति । यथा तेषां गोधूमस्य कण कयाः घटकानां ।
 सम्पूर्णसूत्राणां ज्ञानं नास्ति तस्मात् ते तस्मिन् क मपि वैज्जानिकं न
 पश्यन्ति । सामान्य पदार्थः अस्ति यः सुलभः सर्वत्र प्रचुरः सर्वेषां
 ज्ञातः च । परन्तु यदा तेन नूतनं पोषकघटकं अष्टकृत्स्नं तस्य सूत्रं अष्टकृत्स्नं
 सफलाः भवन्ति तदा सर्वथा भिन्नः व ष्यः । तदा वैज्जानिकं भवति तस्य
 अष्टकृत्स्नः च क त्साक्षेत्रे महती व ज्यः इतः प्रशंस्यतः क च
 करखनेषु औषधालयेषु च क त्सालये च नूतनं उत्साहं उत्साहं च
 प्रवर्तयति एतच्च सर्वं यतो ह मनुष्यः स्वस्य श्वेतरोटं कं न त्यक्तुम् इच्छति ।

यत्क मपि भवति ज्ञातः अतः सवीकृत्स्नं यत् रोगात् मुक्तं प्रापन्तुं
 एवमात्रं मार्गं प्रथमं कठोररूपेण सीमां कृत्वा ततः अस्माकं पोषकघटकानाम्
 सामूहिकं च नानां सर्वथा न ष दधं करणीयम् ।

एतदर्थं उत्तरदायीसं स्थापनः गहन प्रचारः करणीयः
 तथा च सामूहिकं च नानाशस्य न वारणाय सक् यपर हाराः अश्वस्य करणीयाः

पोषकघटका तेषां कच्चाहारस्य म शरणात् नूतनान् वयं ज्ञानं प्राप्तव्यान्
तान् ज्ञानं सामान्यं परतः अनुशंसन्तः स तव्यान् येषां पोषणस्य अतः ततः क्रमेण
परवर्तनं भवत्यतः फलतः इदानीं ये रोगाः मानवतां पीडयन्तः ते क्रमेण
न राक्ताः भवत्यन्तः अस्माकं जीवनव्ययस्य अप्रारः अथव्यवस्था प्रभावता
भवत्यतः ।

कच्चाभक्षकत्वात् पूर्वं अस्माकं परवारः परतः न एवकं लोग्रामं
रोटकं सेवते स्म अधुना तु एवकं लोग्रामं गोधूमः अष्टदशानां १० दशवसपर्यन्तं
अस्मान् स्थास्यतः श्वेतरोटकयाः आहारेण अहं बहुकालपूर्वं मृतः भवतुम् अहं स्म
परन्तु जीवनप्रदस्य गोधूमस्य कारणात् अहम् अद्यापि जीवामः नयूनान् ४० ५०
वर्षाणि अपि जीवामः इति मम विश्वासः अस्ति

कच्चाभोजनस्य स्वास्थ्यस्य तुलना च...

पक्वभक्षणबालानां । पक्वभोजनस्य हानिः पुष्ट्यर्थं सर्वोत्तमम् उपायम् अस्ति

स दधानताः सर्वप्रथमं दशवसपालकसु बालगृहेषु च कक्षासालयेषु
भोजनालयेषु च स्वीकृत्यन्ते ततः तेषां लोकप्रियतां ज्ञानं सामान्यस्य मध्ये
प्रचारद्वारा करणीयम् । मया प्रस्तुतैः एतादृशैः सरलैः आख्यानैः तथैः सह
स्पष्टदृष्टं युक्ताः वैज्ञानिकः सदयः एव कार्यं कर्तुं प्रवृत्ताः भवत्यन्तः
इति आशास्ति । परन्तु यद्यपि ते अहं कं ठोसप्रमाणं प्राप्तुम् इच्छन्तः तर्हि अहं
न मूलं खतपरीक्षां प्रस्तावयामि । एवम् न बालगृहे शश्वः समानसमूहद्वये
व भक्ताः भवेयुः येषु एकवर्तमानं च कक्षावधं न । पोषकतयः अप्रारः
कच्चाहारस्य दधानताः पालयितुं भवेत् । अथ द्वयोः समूहयोः स्वास्थ्यं परस्परं
तुल्यताम् । मम कम्पसंशयः नास्ति यत् अहम्भादेव सर्वेभ्यः ज्ञातं स्पष्टं भवत्यतः
यत् द्वयोः व्यवस्थायोः कपोषणस्य यथार्थतया वैज्ञानिकमानवीयः च
अस्ति । अप्रारः रोगाणां च कक्षायाः कृते पदधत्तेः अनुकूलनं कृत्वा अपि एतादृशाः
परिणामाः प्राप्तुं शक्यन्ते ।

बालकेषु एतादृशाः प्रयोगाः करणं पापं वा हानिं करकं वा इति अप्रारिणं
बहवः सरलबुद्धयः ज्ञानाः परीक्षायाः अप्रारं कर्तुं शक्नुवन्ति ।
परन्तु यद्यपि एतादृशाः ज्ञानाः कश्चिद्गंभीरं च नित्यन्तः तर्हि ते पश्यन्ति
यत् बालस्य अप्रारं प्रेतशुद्धं पोषकघटनान् समपूर्णासङ्ग्रहं पोषयित्वा तस्य जीवनस्य
स्वास्थ्यस्य च रक्षणं कर्तुं प्रयोगः नास्ति

स्वभावतः मान वजीवस्य कृते। वास्तव कर्मयोगाः ते आन वीयपरीक्षाः सन्त ये
 व ज्ञानस्य अम्बरेण प्रयोगशालायां अद्याप कष्टेन एव ज्ञानं कृतं पयैः
 कृत्स्न मपदार्थैः सह कृ यन्ते यस्य पर णामेण कोट कोट बालाः शैशवस्थायां जीवनं
 प्रस्थाय माताप त्रौ कटुतां त्यजन्त दुःखा प्रयोगाः ते शल्यक्रियाः सन्त ये
 १००१ क्लीणभोजनैः व भैः च ज्ञानं स्वास्थ्येन सह क्रीडन्त नूतन
 रोगान् च सृजन्त । एतेषां रोगानाम् हास्यरूपेण सभ्यतायाः रोगाः इत नमकरणं
 भवत एतादृशे सभ्यता इत्यत्र न युनित न युनम लज्जभावं वना तथा
 च ये पर स्थ तयः तादृशरोगान् ज्ञयन्त स्म तेषां नम अज्ञानं कूरता बर्बरता
 वा भव तुम् अहं परन्तु कदापि सभ्यता इत न प्रत बम्ब तम्।

वैज्ञानिकं स्थाप्य एव उत्तरदायी राज्यं न कथं अश्नय...

आरेव न। क्वचाभोजनस्य समस्यां परीक्ष्यताम्

व लम्बः

मया कट्टरपंथी तत्सहकलं च असीव सरलं स्वभाव कं च पद्धतः
 प्रस्तावता येन मान वजतः पृथक्वां प्रत्येकं रोगात् मुक्तः भव ष्यत । एषः
 असीव महत्त्वपूर्णः वषयः यस्य वषये सर्वेषां वैज्ञानिकानां वैद्यानां
 बुद्धिजीवीनां उत्तरदायी राज्यसंस्थानं च तत्कलं ध्यानादातव्यम्।
 तेषां वा सार्वजन्य कूपेण मम मते गलतमेतत् सद्धर्ममूलभूतप्रयोगैः तस्य खण्डनं
 करणीयम् अथवा तेषां सत्यतां पुष्ट्यव्यवहारे स्थापयतुं अश्नयकन पदान
 ग्रहीतव्यान व शेषतः यद वैद्यैः क मप उदासीनता मौनं वा प्रदर्शितं
 भवत तर्ह सामान्यजनेन रोगन वारणाय तेषां पक्वतः आच्छायाः
 स्पष्टप्रकरणरूपेण व्याख्यातुं शक्यते यथा तेषां क्षेत्रं वा कर्यं वा न युनीकर्तुं न शक्यते
 व्यक्त गतरूपेण अहं न मन्ये यत् एतत् सामान्यतया सत्यम् अस्ति यतः अल्पाः एव
 मानवाः एतावन्तः न रदयाः भव तुम् अहन्त स्म परन्तु वैद्यैः
 सकारात्मकं प्रमाणं दातव्यं यत् तेषां उद्देश्यं धनं न रमाणपेक्षया उच्चतरं
 उदात्तरं च अस्ति तेषां उद्देश्यं वस्तुतः वज्ञानसेवा मानवतायाः सेवा इति ।

अस्याः जनभावनः। परोपकारी च वैद्याः क्वचाहारस्य स्वीकरेण स्वस्य
 अन्नं कृत्वा तं उद्देश्यं प्राप्नुवन्त यदा तु आन वीयाः स्वार्थनः लोभी
 च वैद्याः तस्मिन् स्वस्य व्यक्त गतहानमपश्यन्त गहनमूलयुक्तानि
 रीतराजानि परवर्तनस्य कथं तावन्ता केवलं कृशं बहानरूपेण कर्यं कर्तुं शक्नुते

दुष्टानां न गार्हस्वस्थान् अर्ह्यादयन्तु। कच्चाहारस्य अष्टाष्टकः अष्टस्य
आर्यस्य शुभस्य दुष्टस्य ज्ञानं नः अष्टस्य च भेदस्य उत्तमः अष्टस्य
अस्तु ।

कच्चाहारस्य प्रसारात् अष्टकं मानवीयमूल्यं कार्यं न अस्ति । सर्वेषां
मानवजतीनां शताब्दपुराणं दरायाः उत्तेजः नेत्राणां उदघाटयतुं तस्य
अस्त्रात् कम्पयतुं वर्तमानस्य दुः स्वप्नं तत्मुक्तं कर्तुं च अष्टस्य कम्पनं नः अष्टस्य
कार्यस्य कृते स्वधनं दानं अष्टस्य कुरुवन्तं बुद्धिजीवः नः तेषां मस्तुष्टम् ।
समाजनां न रमाणं क्लबस्थापनं वृत्तपत्रप्रकाशनं मुद्रणपुस्तकं च
अष्टस्य आवश्यकम् ।

अष्टस्य च व श्रामव नोदक्रीडासर्वसुवधाभिः सह व शालान सेनेटोर या
न रमाणं क्त पयेषु मासेषु करावासस्य माध्यमेन च क त्सां कर्तुं
कयाक्लपं कर्तुं व न शकरीपूर्वाग्रहात् मुक्तं कर्तुं तेषां ज्ञानं साहाय्यं
बोधयतुं च अष्टस्य कम्पयेषां अष्टस्य कम्पूचनः इच्छाशक्तः च न अस्ति । अष्टस्य
प्रयोजनार्थं यत् न उर्जं च समर्पयतुं बहु अष्टकं उपयोगी वां छनीयं च
यत् अष्टमाकं अष्टस्य क्तं न अस्ति यथा च रच वा व द्यालयाः च क त्सालयाः च
इत्यादीनां व्यर्थं भवन्ति न रमाणात्। कच्चाहारः एकस्पर्शशला अस्ति यया
वयं सत्यापयतुं शक्नुमः यत् कस्य बुद्धिजीवः नः वास्तवतः स्वतन्त्रं
न रबाधं च न रण्यं धारयत अथवा कस्य व्यक्तः ज्ञानस्य स्वास्थ्ये कल्याणे च
खलु रुचं लभते। सुवर्णाक्षरेषु एव इति हासः तादृशानां ज्ञानानां नमाना
अष्ट लेख्यं भवति ।

सत्यं वक्तुं न पापम्

केचन ज्ञानः मां तीक्ष्णज ह्वा अस्ति इति श्रोयन्तु । यदा अहं
पक्वभक्षकान् घातकः फलसाइड् अपराधः नः च वदाम तदा अहं श्रोतुं न
करोम अहं केवलं सत्यं वदाम यथा तत् सत्यं कर्तुं भवेत् ।
यदा माता स्वसावधानं हस्तेन प्र यपुत्रस्य मुखं उष्णभोजनेन पूरयति तदा सा शिशुस्य
अङ्गं क्षीणं कृत्वा व्याधं मृत्युं च न यति । यदा वैद्यः लघुबालानां कृते
पोषकं सुलभपच्यं भोजनस्य अहारं सज्जीकरोति तथा च...

शाकस्य फलस्य च व्ययेन कृत्स्नं मव टाम न स्य गोल्यः व धीयते तस्मात् अ
अ कं अमराधं करोत ।

प्रत द नं अहं अलोक्याम यत्कथं दुर्बलाः रोग णः च तान् ए व द्रव्यान्
च क त्साक्त्वेन मन्यन्ते लोभेन च भक्षयन्त परत्युत ते केवलं भयेन पर हरन्त
द्रव्याण क्वचान शाकान फलान च ये तेषां स्वास्थ्यं पुनः
स्थापय तुं शक्नुवन्त केवलं तेषां दुः खस्य कारणं मन्यन्ते इत कारणतः । केवलं
ए तस्य घातकस्य दुर्भावन याः कारणात् कोट ज्ञानं प्राणानं बल दानं भवत ।
यः व्यक्तः : दुः खघटन याः पूर्णाहन तां प्रव शत सः कदाप शीतलः
उ दासीनः : च न त ष्ठत ।

व न शस्य व रुद्धं कोऽप कनूनी बाधानां सत्
मान वकारखन स्य कृते अ प्रेतम् क्वचामालम्

यदा क च तदोषः प्रकशं आच्छत तदा सम्यक्सं तुलन स्य...
कस्यच त्प्राण तस्य उ दयोगाय प्रदत्तं क्वचामालं उत्तरदायीज्ज्ञः ।
प्रमादस्य ओषं कृत्वा पुस्तके अ यन्त यदा तु ये मान वकारखन स्य सम्यक्कार्याय
अशयकेषु क्वचामालेषु घृण ततमं म लावटं कुर्वन्त ते प्रायः स्वर्गमुक्ताः
गच्छन्त वर्तमान वैज्ज्ञान कर्मगतेः शतके अत्यन्तं अज्ञानी मूर्खस्य च
प्राकृत कभोजन स्य क्षयस्य नूतनान पद्धतीनां अवेष्टुं अत्यन्तं हास्यास्पदं
खद्यपदार्थं कल्पय त्वा व क्यणार्थं अप्य तुं च न रपेक्षः अ कारः
अत परन्तु यत् शेषतया व च त्रं तत् अत यत् महान् वैज्ज्ञान क महान्
कोश कव ज्ञानी यः जीवकोश कनं जैव कर्मस्य अ ध्ययनार्थं स्वजीवनं
समर्प तवान् अथवा अहारव शेषज्ज्ञः यस्य जीवनं मुख्यं उद्देश्यं कर्म बहः
कर्मं कर्तुं भवत मनुष्यस्य अर्शः अहारः तादृशानं कृषिणद्रव्याणां राशौ
क्रीत्वा स्वकोशेभ्यः अप्यत अत्यन्तं उ दासीन तायाः प्रमादेन च तस्य तालुमात्रस्य
अज्ञानः : न र्देश तः ।

प्रथमदृष्ट्या अ श्वसनियं दृश्यते यत् वयं स्वं मुकुं शक्नुमः
क्वचाहारद्वारा सर्वे रोगाः । परन्तु प्रस्तावस्य महत्त्वं तस्मिन् ए व अत
यत् अ श्वसनियम् सहजतया स दधं वास्तव क्ता भवत । अ न व्यसन स्य
पर त्यागस्य कठ न ता अर्शस्य साक्षात्करे बाध क्त्वेन न गणनीया

क्वचाभक्षणम् प्रत्युत मान वजते: प्रत शत्रुबलस्य मापन इत्थं मापरूपेण कर्यं
 कृतव्यं न वजतस्य बालस्य जीवे ए तादृशस्य घोरस्य राक्षसस्य प्रवेशं न वारय तु
 सर्वप्रयत्नः ।: कर्तुं अस्मान् प्रेरय त्वयम् ये ज्ञाः स्वयमेव पक्वभोजनं त्यक्तुं
 कष्टं अनुभवंत तथापि स्वस्य हानिं करकअभ्यासेषु त ष्ठन्त तेषां सत्यं
 प्रत पादनीयं उ दयमान जन्मस्य मान वजते: भव ष्यस्य च कृते तेषां प्रचारेन
 तस्य सत्यस्य व ज्ञाय युद्धं कृतव्यम् क्वचाहारस दधन्तानि व्याख्यानं च आयैः
 सर्वैः उपलब्धैः साधनैः ।

अश्व्यं तेषां सं कीर्णच त्तानि पश्चात्तापानि ज्ञानि कृते
 ये पक्वभोजनस्य औषधस्य च पक्वे अ वृत्ततया पक्षपातं कुर्वन्त क्वचाभोजनस्य
 स दधन्ताः दूरम् अ उन्नताः सन्त परन्तु अद्य वयं ब्रह्माण्डयुगे जीवामः
 न तु मध्ययुगे यदा प्रत्येकं प्रगत शीलव चारः महान् अ ष्वकरः वा वर्षाणां यावत्
 उत्पीडितः अस्तीति ज्ञानी समूहः ।
 अद्य अस्माकं पुरतः मान वजते: अस्ति त्वस्य वा प्रलयस्य वा प्रश्नः एव स्थापितः
 अस्ति । सं केचः आन वीयः ।

क्वचाभोजनेन सार्वज्जन्य कूपेण अपारं लाभः सुतश्च तः भवत
 अथ व्यवस्था तथा जीवनस्य स्तरं वर्धयत अनेकः
 टाइम्स

अ श्वसनियं परमाणं पोषकद्रव्याणाम् आनानि श्यन्त तथा च...
 छलकं पर ष्वकरणं संसाधनं च अनेकूपेण । उदाहरणरूपेण वक्तुं शक्यते यत्
 एक लोकरामगोधूमात् प्राप्तस्य श्वेतरोटिकायाः अक्षया १०० ग्रामस्य अङ्गुलं तगोधूमस्य
 अ कं पोषणमूल्यं भवति
 अ येषु सर्वेषु कुम्भट्टदालशाकफलेषु अ तथैव । अद्यत्वे यदा वयं सर्वाणाम् पशुभोजनं
 व स्रज्यामः तर्ह्यजात उत्पादताः शाकः क्वचैः अस्थायीं खद तव्याः इति
 शर्तेन व श्वस्य वर्तमान ज्ञानं संख्यायाः बहुगुणं स्वयमेव पोषयितुं शक्नुवन्त क्वचा
 भोजनस्य वास्तविक अर्थः अ क्तया अगम्यते यदा वयं तान् पोषकान् न शयितुं
 ज्ञाः यत् श्रमं समयं धनं च अव्यययन्ति इति च न्त्यामः ततः
 सर्वान् चारयामः

तेषां स्वयम् पोषकाणां व न शनैः अस्माकं अङ्गानाम् उपर्युक्तं न शं भवत तस्य
न वारणस्य आयां व भ न नैः स्वास्थ्यमनत्रालयैः सामान्यजनेन च
कृतः च क त्साव्ययः । यः कश्च त्व षये अ कं व वरणं प्राप्नुम
इच्छत तस्मै मम वचन स्य सत्यतां ठोसप्रमाणैः प्रदर्शय तुं सज्ज अस्म । ये
अ कर णीः उत्तरदायीजः । अस्म न् व षये उ दासीन तां दर्शयन्त स्वस्य
व्यक्त गतव्यसन स्य न्याय्यतां प्राप्नुं ए तेषु रोदन सत्येषु कृणौ न मीलनं
च तान् अ कर णां उत्तरदायीजानाम् इत हासः कदाप न क्षमत

तेषां कच्चाहारस्य स दधानं न स्वीकुर्वन्त इत करणद्वयं ए व
भव तुम् अहं । अथवा तेषां घोषणं कृतव्यं यत्ते मान वजत पक्वभोजन स्य
सुखं वं चय तुं न अप तु रोगानाम् अस्त त्वं सह तुं रोचन्ते तथा च
पर णामतः प्राप्तानां वैज्जान क्साधनानां सम्पूर्णां शरूङ्खलां
व्यवहारे स्थापय तुं सम्भावनं । त्यक्तं च बहु पर शर्मस्य अथवा मया
प्रस्ताव तानां मूलभूतपरीक्षाणां न षपादनं तेषां प्रमाणं कृतव्यं यत् ज्ञानं
रोगात् मुक्तं कर्तुं दूरं कच्चाभोजनं वस्तुतः तेषां अ कं हानं करोत ।

ए तत्ते कर्तुं सर्वथा अस्मभवं प्राप्नुयुः । तेषां प्रथमतः कस्य अहार्यः व न । आयः
व कल्पः न अस्त इत न षपद्यते यस्य अयनं तं आन वीयता सर्वेषां कृते स्पष्टा
भवत ।

अतः सर्वेषां न र्दोषबालानां कृते अहं आरहं करोम यत् कच्चाभोजन स्य
व रोध नः स्वस्य अक्षेपान् पत्र कयाः समक्षं प्रस्तूयन्ते येन तेषां सम्यक्
उत्तरं प्राप्नुयात् ज्ञानमतस्य च अशयकं षक्त्वा न कस्य तुं तस्य उच्चारणस्य च
असरः भवेत् अतः मः न्यायः च न र्णयः ।

सर्वेषां वास्तव कं अ न नं च कच्चं अशयं ज्ञातव्यम्
तस्य शरीरस्य सामग्रीः

प्रत्येकं व्यक्तः जट लेषु ए कस्य गर्व तः स्वामी भवत
करखनानां जात सन्त तथा च सः ए व दत्तस्य करखन स्य सुचादुस्चालन स्य
उत्तरदायी भवत । अतः अशयकं यत् सः तस्य अभुतस्य करखन स्य वास्तव कं
न र्दोषं अ न नं च कच्चामालं सम्यक्पर च तः भवेत् ।

तेषां कच्चामालस्य अखण्डता वर्तमान कले जीव ज्ञान भः पोषणव षये
पाठ्यपुस्तकेषु न र्दष्टानां प्रोटीनानां मेदानां कर्बोहाइड्रेट
वटामानानां खनजनानां वैलोरिनानां च परमाणेन न न र्धारतं
भवत न च पक्वभोजनस्य पाकमृत्तीनां दीर्घसूची पार्श्वे पार्श्वे स्थापय त्वा तस्य
न र्धारणं कर्तुं शक्यते ।

कोट कोट वर्षेभ्यः सटीकमगणनम् । च अस्माकं अद्भुतप्रकृत्या मानवजीवस्य
कृते अश्चर्यजनकं अत्र न न कच्चामालान एव क्तर आ यत् सम्यक्साम ज्ञस्येन अपेक्ष त
मात्रायां च सं योज्य त्वा जीवनं दत्त्वा शाकमात्रायां केन्द्रीकृतवती जीवकेश करूपेण
शरीराण ।

पोषणस्य समग्रं रहस्यं तेषु केश कसु मृतेषु जीव तेषु वा अस्ति ।
मृतकेश कयुक्ताः पदार्थाः कस्यापि पर स्थ तौ मानवकरखनस्य कच्चामालरूपेण कार्यं
कर्तुं न शक्नुवन्ति ।

न मनुष्यः आपातबोधं न त्यक्त्वा तर्कसीमातः परं स्वस्य अक्षरैः
अनन्दं कुर्यात् । सत्यमेव यत् व्यक्त गतपोषणघटकानाम् अध्ययने जीव ज्ञान नः
आमरं कष्टं स्वीकृत्य महतीः महत्त्वपूर्णाः अक्षराः कृत्वन्तः ये अस्माकं
पूर्णतया प्रशंसायाः अहन्ति ताः सर्वाणि उपलब्धयः तु मनुष्यस्य वर्तमानस्य
तान्त्रिकमानसकव कसस्य सम्बन्धे एव महतीः गणिनीयाः । प्रकृतेः परमप्रज्ञायाः
व रुद्धं प्रख्यातानाम् अपि वैज्ञानिकानां सर्वैः व दयाभः
असंख्याभः । अक्षरैः च पञ्चवर्षीयबालात् अपि क आवेषणं नास्ति अतः
प्रकृत्या न स्म तस्य कच्चामालस्य साम ज्ञस्यं अखण्डतां च व क्ष प्तुं
स्वस्य बाल्यकालं ज्ञानं सम्यक् ज्ञानरूपेण जनसमुदायस्य उपरि आप्य तं
तेषां अपि कारः नास्ति

अनन्तरव्यगुह्यप्रवेशप्रयासे न संशयः
वैज्ञानिकानां परमं उद्देश्यं तेषां सर्वेषां पोषणघटकानाम् अज्ञानं
तेषां सापेक्ष कमात्रायाः न र्धारणं तेषां एव क्तर एकीकरणं च भवति अथात् ते
क्तर मरूपेण गोधूमस्य वा मसूरस्य वा धान्यं कृत्वा तस्य जीवनं दातुमिच्छन्ति । परन्तु
यत् मनुष्यः वर्षसहस्राणां अपि रामशर्मस्य अनन्तरं प्राप्तुं असमर्थः अभवत् तत्
प्रकृतः अद्य अस्मान् : शुल्कं प्रसतुतं करोति । क अपि वयं इच्छामः
क वयं क मपि संशयं मनो रज्यामः प्रज्ञासम्बद्धाः

ब्रह्माण्डं वा मां सव्यसनं मनुष्यं अत्र श्वसनीयतममूर्खां कर्तुं प्रेरयत

अस्माकं अत्र कस्य अश्वयक्ता अस्ति इतः कल्पयितुं अयनं न रथकं भयङ्करं च शाकशरीरेषु यत्क मप भवत तस्मात् अपेक्षया प्रोटीनम् अये वा पोषणघटकः । यदुत्तरेषु केवलं अप्पमात्रायां प्रोटीनानि सन्ति तर्ह्यस्माकं शरीरस्य अत्र कः अश्वयक्ता नास्ति इतः न षपद्यते यतः ताभः : एव परमाणैः अस्माकं जीवस्य न रमाणं व कसः च कोट शताब्दयोः कालखण्डे कृतः

केचन ज्ञातः शरीरस्य व षयेन सन्तं वस्तुं बहु रोचन्ते भवन सामग्री। यद पूर्णसन्तुलितं पशुप्रोटीनानि पोषकभोजनानि च प्रत्येकस्य पीढीयाः ऊर्ध्वतां एक मीटर यावत् न्यूनं कर्तुं शक्नुवन्ति स्म तर्ह्यस्य मनुष्यस्य ऊर्ध्वता पूर्वमेव क्त पयान मीटर यावत् वर्धता स्यात्

सामूहिक रूपेण उत्पादताः कृत्रिमवटामनाः कदापि पोषणघटकरूपेण कार्यं कर्तुं न शक्नुवन्ति अस्य अयनं स्पष्टकरणात् यत् बहुधा । मानवशरीरे प्रवेशस्य पचनमेषेषु एव ते अस्माकं जीवस्य कार्याणः सर्वथा स्थगयन्ति अयेषु शब्देषु ते अस्मान् मृत्युपर्यन्तं प्रेरयन्ति ।

कस्यापि खदयपदार्थस्य व श षट् वटामनस्य अयस्य पोषणघटकस्य वा स्रोतः इतः मन्यते इतः दुःखं अदृशता सर्वे कर्बनं कसं युताः प्रायः समानघटकैः न र्मताः भवन्ति परन्तु तेषां संरचनायाः आग्राहकं रचनायाः च भेदात् तेषां भौत रासायनकगुणयोः भिन्नता भवति एवं सर्वे जनन्ति यत् मद्यः शर्करा च समानरासायनकतत्त्वैः कर्बन हाइड्रोजन अम्लीयं च न र्मताः सन्ति परन्तु तेषु वर्णः रसः रूपः च बहु भिन्नाः सन्ति पक्ष्णः ए कम्पकरस्य बीजं वा धान्येन वा पत्रेषु स्थापयन्ति गृहपशवः प्रायः ए क्व ध तृणमात्रेण खदन्ति । तथापि एते प्राणिनः तेभ्यः दत्तस्य ए कम्पकरस्य अहारस्य प्रोटीनस्य मेदस्य वटामनस्य खजस्य च पूर्णं अमूर्तं प्राप्नुवन्ति ।

मथ्यावटामनैः वनाशकारीप्रत जीवकदवाभः व वधवधैः च रोगानामुपचारः न राशाज्ञकाः प्रयोगाः सन्ति येन तु न म त्तमूलतः कस्य अत्रिणं अतुलक्षणात्मकप्रत्यक्षं रोधीदृतां शैः अत्र ताः सन्ति

आनौदग्धानां प्राकृतं क्व टाम नानाम् अद्भुतं सं तुलनं कोऽप
 कृत्स्नः मः व टाम नः पुनः स्थापय तुं न शक्नोति कोऽप व षः क्षीणानां
 अङ्गानाम् ग्रन्थनां च सामान्यैश्च क्वर्यं न यन्त्रय तुं न शक्नोति पाक्षालायां
 नष्टानां प्राकृतं क्वरत जीवनानां स्थाने कोऽप प्रत जीवनं न शक्नोति ।

पशवः तेषां व्रणान् लेहय त्वाच क त्सन्त । तेषां स्रावः लारः च
 जीवाणुनाशकाण्यैः युक्तः भवति । पक्वभक्षकस्य स्रावस्य तु तादृशगुणवर्जतः ।
 क्वचाभक्षकं श्वसन मार्गस्य उत्तमैः मुक्तस्रावस्य एव जीवीद्वारा गम्भीरशीतस्य सं कटं
 न वारयति पक्वभक्षकं तु कर्मस्य लारस्य च प्रवाहं ज्ञायते परन्तु अद्यापि
 तत् एव सं कटं प्रत रोधय तुं न शक्नोति

पक्वभक्षणस्य युगं व्यसनानाम् २.

अध्वं व श्वासाः सूक्ष्मजीवाः च सर्वोपरं शासनं कुरुवन्त

अनु क्व क त्सा व्यर्थस्य अध्वं व श्वासस्य उलङ्घनं तज्जलेन
 परतः अस्ति । समग्रं च क त्साक्व या लक्षणात्मकं प्रतीयमानं
 वचकं व रोधभासपूर्णं च दत्तांशं अपारं भवति यदा तु अयनं तं अश्व्यक
 मौलिकं च स दधान्तः व स्मृतौ दफनः अस्ति एतत् तथ्यं यत् प्रत्येकस्य
 कर्करखनस्य कुशलं सं चालनं अभयं तान् र्दष्टस्य अङ्गुडं क्वचामालस्य एव कूपस्य
 अमूर्तस्य अधीनम् अस्ति । अस्मिन् सन्दर्भे मानवकर्करखनस्य अङ्गुडं क्वचा
 पदार्थाः जीवताः शाक्रीश्वरः सन्त अत्युत्कृष्टमपि न ।

वक्तव्यैः तान्त्रिकफलताभिः मृतः अद्यतनः पुरुषः सभ्यतायाः
 चरमसीमायां स्वस्य कल्पनां करोति यदा तु वास्तविकतायां सः दुः स्वप्नस्य
 अयनं तं अमं अम्राकृतं कं घोरं च जीवनं कृषति
 सामान्यतया राजनीति अर्थशास्त्रनैति क्ता आोग्यक्षेत्रेषु मनुष्यस्य मनः भावनाः च
 शासताः भवन्ति तस्य कार्याण च घृण तव्यसनैः व्यर्थैः
 अध्वं व श्वासैः च न र्देशताः भवन्ति जीवनस्य अयनं तं अश्व्यकः मूलभूताः च
 समस्याः व स्मृत्य पुरुषाः गौणमहत्त्वस्य अयनं तं तुच्छवषयान् अश्व्योक्तं कृत्वा
 तान् महत्त्वपूर्णप्रश्नेषु पराजयन्ति ततः ते अपारं समयं संसाधनं च
 अव्यययन्तं सृजन्ति

वैरं रक्ताब्धं पातय त्वाव श्वव नः शं व नः शं च प्रसारयन्त
स्म।

व देशीयव जेष्ठः गृहीतं शुल्कं करं च असीतानि इत हासकरैः अम्यन्तं
घृण तवर्णैः च त्र तम् अस्त । यत्र अद्यत्वे यस्य न क्षणे ते राज्ञस्य पतङ्गं
गृहणन्त तस्म न क्षणे ये पुरुषाः सभ्याः प्रबुद्धाः च इत गण्यन्ते तेषां
व्यक्त गतव्यसनानि महत्तत्वाकांक्षाणां च पूर्यते स्वजानाम् कुलउपार्जनस्य ९०
प्रत शताधिकां भागं जम्बुं कर्तुं व व धानं वैधानं कबहनान् प्रयुज्ते ते
तम्बाकू मद्यपानं अमद्यपानं चाय केके काफी इत्यादीनि उत्पादन्
प्रोत्साहयन्त ये सर्वे जानां स्वास्थ्यं क्षीणं कुरुन्त ततः तेभ्यः
स्रोतेभ्यः प्राप्तस्य सर्वकारीयस्य वृद्धेः व ष्ये गर्वं कुरुन्त तथा च कुटुम्बस्य
मूर्ख पता स्वसनन्त भः अग्नयस्य तस्य पौण्ड्रस्य व्ययेन प्राप्तस्य अल्पं धनं
क च दुष्टतरं तेषां स्वास्थ्यस्य क्षतं कर्तुं महता मूल्येन च अनन्दं प्राप्नुयात्

यत् वर्तमान सूचनः आशुं साः च व्यक्त गतव टाम न खन जनं
क मप उपयोगीफलं न प्राप्नुवन्त यत्क मप तथ्यतः स्पष्टं यत्
सर्वशक्त मानव्यसनस्य आरहेण प्रेरताः मानवजैः पोषणभ्यासाः क्रमेण
भयानकरोपेण व क्सा ताः भवन्त येन व टाम न खन जम्भावयुक्तानि
खरनानि खद्यानि उत्पादयन्ति न्यूनतमं व श्रामं वा व श्रामं वा व ना
तम्बाकू मद्यपानं अमद्यपानं ब सुकुटं मष्टान् अस्सक्रीम साँसेज
ड ब्बाबन दभोजनं श्वेतरोट क मार्ज न इत्यादीनि व व धानं
खरनानि पदार्थानि उत्पादयन्ति न रन्तरं करखनानि उत्पद्यन्ते

एते सर्वे न त्यजन्त्यस्य अरणे तत् प्रमाणं तु आच्छन्त
जानः न सामान्यबुद्ध्या अपि तु पक्वभक्षकमनुष्यवशैः
व नः श्वकरीव्यसनैः व्यर्थैः आधव श्वासैः च मार्गदर्शताः भवन्त ।
अस्मिन् जात अस्मां ख्यातः समूहाः सन्त ये कठोररूपेण सीम तुरुच युक्तैः तुच्छैः
गौणैः च प्रशनैः च न त्यन्त ।
अतः परं सभ्यपुरुषस्य प्रथमं कर्तव्यं भवेत्यतः प्रत्येकं वर्णस्य
व्यसनानाम् आधव श्वासानां च व रुद्धं तत्कालं न रणायकं च अभयानं
कर्तुं शक्नोति । एतत् एव मूलभूतं साधनं येन मनुष्यः कर ष्यत

तत् प्रचुरं शान्तं आश्रमदायकं स्वस्थं दीर्घं सुखं च जीवनं प्राप्तुं सफलं भवत यत्सः सर्वदा अहं कृष्ण तवान् ।

ठोस प्रमाणं मम दृष्टेः पुरतः अस्ति । कच्चाभक्षणेन न केवलं मया मम प्राणाः रक्ष्यताः परन्तु तेभ्यः सर्वेभ्यः रोगेभ्यः अपि मुक्तः अस्मि ये मां न रन्तरं पीडयन्तस्मि अहं च मम तत् प्रारम्भ कमृत्युस्य व्याकुलं भूतं सम्पूर्णतया दूरीकृतवान् । ६१ वर्षे यदा पक्वभक्षकः कार्यं त्यक्त्वा न वृत्तौ गच्छन्त तदा अहं २५ वर्षीयस्य युवकस्य स्वास्थ्यं बलं ओजं ऊर्जं च पुनः प्राप्तवान् ।

मासान्यावत् अहं परतः दानं १६ घण्टाः कार्यं करोमि न्यूनतया क्लान्तायाः भावः अपि न अभवाम् । अहं पुनः पक्वभक्षकस्य जीवनस्य पूर्णकालं जीवन्त्याम् इतममवशवासः अस्ति ।

बहुधा उक्तं यत् मनुष्यः जीवतुं खदतव्यः न तु खदतुम् जीवेत् ।

इदानीं केसन्त ये भोजनं अत्यसाधनं मन्यन्ते न तु स्वयमेव अत्यम् इतसद्धयतुं समयः आतः । एतादृशाः ज्ञाताः मम उदाहरणम् असृज्य रङ्गमण्डपे पदान् स्थापयन्तु एवम् न साधारणे कार्ये हस्तं मलत्वा परत्येकस्य मानवव्यसनस्य वरुद्धं युद्धं कुर्वन्तु सर्वेषां मानवजतेः कृते नूतनस्य सुखस्य च जीवनस्य मार्गं उद्घाटयन्तु ।

अस्मिन् पुस्तके ये वषाः चर्चां कृतवन्तः तेव शेषप्रश्नः न सन्त येषां वषयेषु ह तद्वारेषु चर्चा कृतव्या । ते समग्ररूपेण मानवतायाः वषयेषु वषाः सन्त तेषां वषये सार्वजन्य कूपेण वचारः करणीयः यत् सर्वे स्वशरीरस्य वास्तवकं कच्चाभक्षकं ज्ञातुं शक्नुवन्तः ।

तेषां सर्वेषां कृतव्यं यत् ये ज्ञाताः स्वस्य बालकानि च स्वास्थ्ये रुचिं लभन्ते ते स्वरेण उत्थापयन्तु आहं कुर्वन्त यत् कच्चाहारस्य सद्धान्तानि व रोधं कुर्वन्तः ज्ञाताः स्वसमालोचनः पत्रक्याः समक्षं समर्पयन्तु यथा मम कृते... तेभ्यः समुचितं उत्तरं दातुं तथा च कच्चाहारस्य सद्धान्तं परतः सामान्यजस्य संशयस्य नवारणस्य असरः ।

परशष्टम्

मम कच्चाहारवषये पुस्तकानि पाठकः प्रायः मम कृते व्यक्त गतरूपेण लेखने च अनेन कुर्वन्त व शेषकच्चाहारस्य आहारस्य व वरणं च पृच्छन्त । अधुना कच्चाभक्षकस्य प्रातः काले कृते कोऽपि कार्यक्रमवशेषः नास्ति

मध्याह्न भोजनं वा सायं भोजनं वा। सः यदा इच्छति यत्क मप अक्षयत
यावत्तस्य भूखस्य आरहः भवति तत्खदति । क न तु पक्वभक्षकः
व शेषघण्टाभः : भोजनं न यमैः च अभ्यस्ताः सन्तः कच्चाहारव्यवस्थां अप
क्त पयेषु न यमेषु न यमं तं द्रष्टुम् इच्छन्ति अतः एवम् अस्तु। तत्र न व शेषः
हानः : ।

अश्व्यं ए कस्य व्यक्त स्य व सतृत्व्य ज्ञानं कर्तुं नूतनानां
व्य ज्ञानं बहूनां सं ख्यां समावेश्य तुं व व ध मेनूणां योजनं कर्तुं च
क्षमतायाः परम् अस्तु अद्यत्वे वयं यत् अं ख्यव व धं पक्वं व्य ज्ञं
क्षीणभोजनं च पश्यामः तत् क्रमेण वर्षसहस्राणां क्रमेण सहस्राणां ज्ञानं
प्रयत्नेन च व क्स्व तम् अस्तु
यदा अन्ते ज्ञाः कच्चाहारः इति अयनं तं बुद्धिमान् आरव धः इति
न श्चयं कुर्वन्ति तदा अन्ते धाः स्वादुष्ठाः व्य ज्ञानं रात्रौ एव इव
दृश्यन्ते

यद्यपि सा प्रायः पाककलायां यत्समयं यापयति तस्य क्त पयान सप्ताहाण
समर्पयति तथापि प्रत्येक गृह णी अस्माकं कृते उपलब्धानां अं ख्यानां कच्चाणां
खद्यानां म शरणेन स्वस्य रुचिं नुसारं बहुव धं अद्भुतं नवीनं व्य ज्ञं व्यापयाम
कर्तुं शक्नोति तथा कृत्वा सा सामान्यमेनू ए क्स्व न् समये समृद्धं कर्षयति ।
अस्माकं स्वपरं वारं उदाहरणरूपेण गृहणामः ।

अनेकपरीक्षाणां अनन्तरं अहं न ष्वर्षं प्राप्तवान् यत्तान् यदालम्ब्यै गनीमज्ज
अदीनं अहारपदार्थानां येषां कच्चासेवनं अन् व्यसनं नः अस्मभवं मन्यन्ते
तेषां व व ध मातराणां म शर्यत्वा यथा रोचते तथा स्वादुष्ठां सलादानां
न रमातुं शक्यन्ते अयनं तं प्रत्यययुक्तः मां सव्यसनं नः अपि ।

वयं गोधूमं मसूरं चटनी ताम्बूलम् इत्यादीन् प्रचुरजलेन स चामः ।
यदा ते ए क्द न द्रवयेन वा अङ्कुरं तुं अभ्यन्ते तदा वयं तान् न वज्जनेन प्रक्षालयामः ।
ततः वयं ए तत् ज्ञं न ष्वस्य घटं ढक्कनेन अच्छादयत्वा शीतलस्थाने स्थापयामः
। एवं सत त्र चतुर्दशानां भक्षयन्ते । क शम श अखोटखजूआ बहुभः
खद्यैः सह अपि गृहीतुं शक्यन्ते अथा व व धैः सलादैः सह म श्र ताः भवन्ति
।

यदा वयं सलादं न रमातुम् इच्छामः तदा गोधूमं मसूरम् इत्यादीन्
कीमायन त्रेण पारयत्वा अङ्गु गाजं च सूक्ष्मतया कर्षयामः

grater ततः वयं कम्बु १ टमाटर प्याजं च छूरेण कृशखण्डेषु छ त्वा
हर तमर चं अक्व धं हर तशाकं च खण्डयामः

वयम् अधुना तान् सर्वान् ए क्त्र म श्रय त्वा क्वचं जैसुन तैलं न वन मबूरसं
क च त्न वीनं वसन तज्जं च योज्यामः । अखोटं क शम शं खूराद कं च
योज्य तुं शक्यते । सामग्रीन । सापेक्ष कमात्रा व्यक्त गतरसस्य अरेण भवत ।
ग्रीष्मकले ए तादृशं सलादं ह माच्छाद तं खदनं सुखं भवत ।

अस्य सलादस्य न र्माणस्य पद्धतः अरूपेण गृहीत्वा सर्वव धस्य हर तस्य
अस्यस्य च व धस्य शाकस्य यथा पालकस्य सलादस्य बै गनस्य चुक्रन्दरस्य
सामान्यतया च इत्यादीन । उपयोगेन भ न्न भ न्न स्वादरूपेषु व शालव व ध
सलादन र्माणं कर्तुं शक्यते अस्माकं शाकउद्यानेषु यत्क मप प्राप्यते
परन्तु सलादस्य अ्यावश्यकः घटकः धान्यान दालान अणूच सन्त ।

एषः सलादः सर्वेषां मानवजतेः मूलभूतभोजनं भव तुमरुह । धन क
दर दरयोः कृते सर्वाध कं पूर्णं पोषणं भवत एतत् पोषणं स्वास्थ्यप्रदं
सुदृढं तृप्त करकं पौष्टिकं सस्तीच इत लाभं प्राप्नोत । दीर्घकालं
स्वस्थं च जीवनं प्राप्युं सर्वाण अश्वयक्न करकमदारथान सन्त इत
व्यंजम् । सर्वेषां रोगानाम् व धानम् अस्ति । अस्य भोजनस्य थालीपूर्णं क च त्
अ र क्तफलेन सह पुरुषस्य दैनंदिन अश्वयक्तान । पूर्यते तत्सहकालं च
सर्वव ध रोगव रुद्धं उत्तमं रक्षणं दातुं च पर्याप्तम्

क्त पयजतीयान । सापेक्ष कं प्र यतां व चार्य
श श रेदुर्लभान । फलान । केचन ज्ञाः मन्यन्ते यत् तदा क्वचाभोजनं महत्
स दधं भव ष्यत । ते कल्पयन्त यत् क्वचाभक्षक वर्षपर्यन्तं न वफलं व ना ।
अयत्क मप न खद तव्यः । एतत् अश्वयं न सत्यम् । तत्र ज्ञाः सन्त ये
उदारप्रमाणेन फलेन महत् भोजनं समाप्युं कुर्वन्त । यद तादृशाः ज्ञाः तत्फलं
केवलं तस्य रोट कयाः भागेन सह खदन्त यत्ते प्रायः सेवन्ते क न तु गोधूमस्य
क्वचं रूपेण अश्वयं तर्ह ते पूर्यतया तृप्ताः भव ष्यन्त ए वं तेषां पक्वभोजनस्य
चायस्य पेस्ट्रीस्य अयेषां सर्वेषां क्षीणभोजनानि च न र्माणस्य व्ययस्य
कष्टस्य च रक्षणं भव ष्यत

गोधूमः अखोटः मूलशाकन इत्यादयः केचन अहारपदार्थाः
 सन्त ये वर्षस्य सर्वेषु ऋतुषु मूल्येषु क च त उ तारचढावमात्रेण दृश्यन्ते अ च
 ऋतुक्लेन वीन फलानां लाभः भवतुं शक्नोति ए वं शहतूतस्य प्रचुरतायां वयं
 प्रायः शहतूतानां भोजनं कुर्यात् तथा द्राक्षाद फलैः सह ।

श श रे बहुव धं प्राकृत कृष्णफलं शीतजले स क्तं क्वचं कम्पोट् कृत्वा
 बहुप्रसनं तथा भोक्तुं शक्यते अस्मिन् कम्पोट् मध्ये वयं केचन न ट्स् प स्ता
 अङ्कुर तगोधूमः इलायची वा वेन लाचूरणम् इत्यादीन् योज्यं तुं शक्नुमः क्वचा
 कम्पोट् सर्वाध कं क फायती भवति तथा च श श रे सर्वाध कं सुखं भोजनं
 भवति

अखोटं बादामं प स्तां हेज्जं च स्वप्राकृत कस्थ तौ अ यैः शुष्कफलैः
 सह म श्र तं खद तुम् अ र क्तं वयं तान् प षट्वा अ येषु व व ध रूपेण अ
 उ पयोक्तुं शक्नुमः अथवा क्वचाशाकस्य हॉच पॉच् अथवा व व ध कम्पोट् इत्यनेन
 सह म श्रयामः क्वचाभक्षकस्य सर्वाध कं मनोहरं म षटान् हलवा
 अथवा अखोटस्य बादामस्य प स्तास्य वा मधुरमां सम् अस्ति । ए ते मर्द ताः
 इलायची वेन ला वा केसरं वा स्वादु मसालेन कृत्वा लघुचतुष्कोणेषु छ न्दन्त
 । अं हल्वो नाना हर तशाकै सह महता अ न्देन भोज्यते । सलादपत्रे स्थापय त्वा
 ए कम्पकरस्य सैण्डव चरूपेण खद तुं शक्यते । न वन म्बूरसेन सह म श्र तं ज्ञं
 बालकानां कृते उत्तमं पेयं भवति ।

उपसं हारः पुनः पाठकस्य स्मरणं अशक्यं यत् अस्मिन् ...
 महत्त्वपूर्णा पर स्थ तः या सर्वदा मनसि अशक्यं भवति त्वया । क्वचाहारस्य
 अस्मिन् क्वचले व्यसनः नः व व धाः असु व धाः अनुभवंति येन क्वचाहाराः
 तेषां कृते हानि करकः सन्त तेषां दुर्बलीकरणं वा रोगाक्रान्तिं वा भवति इत
 धारणा उत्पद्यते अशक्यं स्मरतव्यं यत् अहारशास्त्रे व द्यमानाः सर्वेऽपि भ्रान्ताः
 व न शक्यः च अथ धारणाः ए तादृशेषु प्रतीयमानेषु व रोध भासेषु च उत्पन्नाः
 सन्त आः बाह्यलक्षणाः कदापि अर्ध क्तं कार्यं त्यक्तुं बहानानां न
 भवेयुः । अतः मपरिणामस्य प्रतीक्षा अशक्यं यत्र क्तं पयान सप्ताहाण
 मासाः वा यावत् समयः भवतुं शक्नोति । परन्तु यद पक्वान् अहारपदार्थान्
 कदाचिद्विचिन्तयन् पोषकणाम् श्र तान् भवन्ति तर्ह्येते परिणामाः अस्मिन्
 व लम्ब ताः भवन्ति प्रभावः न भवन्ति वा सर्वथा न दृश्यन्ते वा ।

तेषां अमुव धाः च क त्साप्रत क्वा याः ए व न स न्त तेषां प्रत
दर्श तप्रत रोधेन ते सर्वेभ्यः ज्ञाताज्ञातरोगेभ्यः मुक्ताः भव तुम् अहन्त

तेषु अमुव धासु स्थाय तमः अश्वमेव तृष्णा ए व
पक्वं भोजनम् । तथापि सर्वदा मनसि स्थापनीयं यत् एतादृशेषु परस्थितेषु
अभूयमानस्य क्लृप्त्याः अग्निः न सामान्यैः स्वस्थैः वा केशकम्भः
अतु क्लीषैः न ष्वप्रयोजनैः न ष्वक्वैः च केशकम्भः शरीरे
स च तैः वषैः च उत्तेजिताः भवन्त अयेषु शब्देषु जीवस्य अवयवस्य रोगेन
एव । अतः तस्य क्लृप्ता इत्यस्य भावस्य सहनप्रत रोधेन एव वयं तान् वषान्
न वारयन्तु व्यर्थकेशकानि । उपस्थितं मुक्तं सक्वयकेशकानि ।
अश्वमेकं पूरकं न र्मातुं ए क्वारं सर्वेषां अग्निर्वादानं । कृते सुरक्षितं तु च
समर्थाः भव ष्यामः सुस्वास्थ्यम् । तस्याः क्लृप्त्याः प्रत घण्टां सहन शक्तः
अस्माकं रोगवदुद्धे युद्धे व ज्ञः एव ।

तेहरान १९६३

द्वितीयः भागः

मानवजीवस्य न र्माणम्

अस्मिन् पुस्तके ये वषयाः अहं चर्चां करोम तेव शेषसमस्याः न
सन्ति । ते प्रश्नाः सन्ति ये समग्ररूपेण मानवतां स्पृशन्ति । ते सर्वान्
प्रभावयन्ति येषां शरीराण्यसन्ति जीवन्ति च ते सर्वेषां मुखं येषां
खदन्ति च तेषां वषये च न्तयन्ति । अ एव अहं सर्वदा यथासम्भवं सरलभाषायां
लेखन्तुं यथाशक्तं प्रयतन्ते सामान्यदत्तां शतकानाम् अग्निरेणमन ष्वक्षान् मम
लेखनं तादृशैः वैज्ञानिकवरणैः अच्यपदार्थैः च अदुद्धं न कृत्वा यत् मम
बहुसंख्यकमाठकानां बोधोत्परं भवत मम त्रक्तेषु अहं प्रयोगशालायां अपूर्णसाधनेन
प्राप्तानि । प्रतीयमानानाम् रोधभासानां च दत्तां शानि । बहुलतां न
अलम्बयाम तस्मात् अदुर्बलतरं यत् तादृशदत्तां शाधार तस्य कस्यापि
तुष्टपूरणानुमानस्य उपरि वान अलम्बन्ते ये प्रमाणानि मया प्रस्तुतानि तानि
प्रकृतेः अखण्डनीयाः न यमाः मूलभूतेन प्राप्ताः सामान्यन ष्वक्षाः च सन्ति

अमुभवः यस्य च प्रत्येकं लोकस्य प्रत्येकस्मिन् कोणे व्यक्तः सहजतया स्वयमेव परीक्ष्य तु सत्यापय तु च शक्नोति ।

यथार्थतः क्वचामभक्षणस्य अग्रधारणा एतावता सरलं यत् सा साधारणवाक्यद्वयेन सारांशं तु शक्यते यत् मनुष्यस्य शरीरस्य निर्माता तस्य तत्सम्बद्धं किञ्चामालानाम् निर्माणं त्वन्तः यद्यपि वयं तान् क्वचामालानां सम्पूर्णतया शरीरे प्रदास्यामः तेषां छेदनं वनात् मानवजीवः कस्यापि रोगस्य वशं न कृत्वा स्वस्य पूर्णं अमुः पूर्णं करिष्यति

यः कोऽपि व्यक्तः ताभ्यां वाक्ययोः यथार्थार्थं अग्नौ तु तदर्थं अश्वयं च चारं च न तन् च दातुं पर्याप्तं स्पष्टदृष्टः अस्ति सः अद्यत्वे मनुष्यस्य पोषणव्यवस्थां कदापि दुःखदशायां वर्तते इति सहजतया ज्ञातुं शक्नोति सः इदमपि तुल्यसुलभतया द्रष्टुं शक्नोति यत् गतशताब्दशः मानवयोगाणां न वारणक्षेत्रे मनुष्याः तादृशसाधनानि निर्माणं कृत्वा तैः भयानकैः च सन्तः अपि च तेषां सर्वेषां साधनानि रोगानि मूलं क्लरणानि सह खलु अस्यल्पः सम्बन्धः अस्ति ।

वर्षाणां सावधानीपूर्वकं अध्ययनं मूलभूतं व्यक्तं गतं अमुभवं च कृत्वा अद्य अहं ... have no doubt whatever that प्राकृतिकं पोषणव्यवस्थानि केवलं मानवजैः सर्ववर्धनरोगाणां मुक्तं करोति अपि तु प्रत्येकस्य मानवस्य कृते शान्तिं सुखं सम्पूर्णं आचर्यजनकं दीर्घं जीवनं अपि प्रदाति ।

अद्यतनस्य पुरुषस्य जीवनं घोरं दुःस्वप्नमस्ति अस्मां ख्यापयस्यतेः दुष्टैः च व्याप्तम् । ननु मनुष्यस्य सर्वेषां दुष्टानि पूर्णवर्णनार्थं तस्य भोजनस्य दोषपूर्णानि वस्तूनि गणनं कर्तुं तस्य शब्दाचारस्य दुष्टभ्रष्टतां सूक्ष्मतया दर्शयितुं अस्ते च एवैकं सूचयितुं सहस्राणि खण्डानि पूरयितुं अश्वयं स्यात् एतान् तान् दोषाणां न वारणार्थं ववधानि भ्रान्तान् साधनानि । परन्तु अस्माकं पुरतः आरणी समस्या अस्ति यत् प्रत्येकं पुरुषः स्पष्टतया जानाति यत् रोगाः कथं जयन्ते तेषां रोगानि अपि क्लृप्तं सर्वदा कृते न मूलनस्य मूलकमदधतः का अस्ति इति ।

प्रथमतया अस्माकं जीवः कथं वर्तते इति ज्ञातव्यम् न तन् पोषणं चकाम् ।

यथा वयं जननीमः अस्माकं ग्रहे जीवनं प्रथमवारं एकेश कजिवरूपेण
 प्रादुर्भूतम् । पश्चात्ते व्यक्त गत एकेश कीयप ण्डाः एक सहकार्यं कृत्वा
 व व ध समूहान् न रमाय बहुकेश कीयजीवान् । न रमाणं कृत्वनतः ।
 क्त पयकेश कन । प्रारम्भ कसहकार्यं कलान्तरेण एतावत् कस तं भवत यत्
 अनेकेषां कोट केश कन । जीवं ज्ञायत

प्रत्येकं व्यक्त गतकेश कस्वयमेव जलः जीवः भवत परन्तु तादृशः
 जीवान् । व कसस्य भ न नः चरणाः भवन्त । अ मत्तमाः
 एकेश कीयजीवाः अत्यन्तं मौल कसं रचनायाः अनीबाः अस्मान् ये जले क मप
 प्रयोजनं व न । भ्रमन्त स्म तेषां वेगलं कार्यं भोजनं आवेषु
 खद तु पचय तु द्व धाव भवन्तु सरलप्रक्रयायाः गुणनं च अस्मीत् ।

तेषां प्रारम्भ कः पाचन अङ्गाः अस्मान् येषां व कसः क्रमेण कलान्तरेण
 भवत स्म । पश्चात् व कसस्य चरणे ताः केश क एक समूहीकृत्य बहुकेश कीयजीवान् ।
 न रमाणं कृत्वनतः । अयेषु शब्देषु व रक्तव्यक्त वादस्य स्वस्य उद्देश्यहीन जीवनं
 पर त्यज्यते सहकार्यजीवनं प्रत गच्छन्त यत्र प्रत्येकस्य केश कयाः
 सामूह क्त्र याक्लापान् समुच्चयरूपेण कर्तुं व शेषं कार्यं भवत

अ मपुरुषस्य व्यक्त वादीजीवनस्य तुलनं । कुत तस्य पुरतः
 सम्यक् अ वक्तुं शक्नोत स्म अत्यन्त महाराष्ट्रान् । सहकारीजीवने सह यत्र
 पृथक्पृथक् जानि । समूहाः एक कार्यं कुर्वन्त । परन्तु अत्यन्त काले अस्माकं
 उन्नत समाजस्य अ अस्माकं अ मद नान् । अस्मत्पूरणान् । पूर्वजनान् । स्मरणं
 ज्ञायन्तः न ररथकः मूर्खः परजीवीः अपराध नः च पात्राः प्राप्यन्ते
 तथापि एतादृशाः प्राण नः असाधारणप्रत भायुक्तैः प्रत भायुक्तैः पुरुषैः सह
 पार्श्वे पार्श्वे न वसन्त ।

मानवशरीरस्य व ष्ये अ तथैव भवत यत्र न ररथकः परजीवीकेश कः अत्यन्तं
 उन्नत तव कसपदे अत्यन्तं उपयोग केश कन । पार्श्वे स्वस्य मन्दं अस्ति त्वं
 कुर्वन्त मानवशरीरस्य व व धाः सं गठनः प्रत ष्ठानः च सन्त येषां
 नमस्करः अङ्गाः तन्त्राः इत्यादयः । ते अङ्गाः तन्त्राणां च
 व शेषकेश कन । व शेषसमूहान् । युगपत् प्रयत्नेन स्वकार्यं न र्वहन्त
 । इदं रोचकं यत् एते व शेषकेश कः व शेषयन्त्राणां साहाय्येन स्वव श ष्टकार्यं
 न कुर्वन्त तथा च...

बह : न र्म ताः उ पकरणाः अ तु तेषां प्रत्येकं स्वयमेव स्वस्य
सम्पूर्णं रचनयाः माध्यमेन अत्यन्तं जटिलं करखनं परणमत ।

एवं वृत्तं न र्मायनते ये केश का सन्त तेव शेषैः न षक्सन छन न
उ पकरणैः युक्ताः भवन्त येन ते रक्तात् पृथक् कृत्वा मूत्रेण सह जीवस्य हान करकं मलं
व षं च न षक्सयनं त ग्रन्थ केश का अंतरकेश कीयद्रवात् अश्वकं
क्वचामालं गृहीत्वा यस्य क्वचामालस्य पक्वभोजनं लेशः न सत् तान् हार्मोन रूपेण
परणमयत्वा शरीरे प्रयच्छन्त मां सपेशीनं । केश कासु व शेषां स वृद्धन शक्तः
भवत या तेषां शरीरस्य गतं कर्तुं गुणं यां त्र कं कर्तुं च समर्थं
करोत अतः तं त्र ककेश कनं । तन्नुगैः शक्तः भवत येषां माध्यमेन
मस्त षक्स्य अश्वः समग्रशरीरे प्रसार ताः भवन्त । अतः मान वशरीरस्य
न र्माणं वृद्धन्त प्रत्येकं केश कन खनं । केशानं । अस्थ नं ।
मां सपेशीनं । ग्रन्थ नं । च केश काभ्यः अश्वमस्त षक्स्य केश काभ्यः यावत्
स्वपर ज्ञस्य कार्येषु भ न्नस्य सं रचनं इव शेषस्य जटिलं करखनः भवत

न : सं देहं सम्पूर्णं भवत स्म इत अतीव रोचकं स्यात्
केश कासं रचनयाः ज्ञानं तेषु भवत सर्वेषां कार्याणां प्रकृयाणां च
स्वरूपं च । परन्तु यद केन च त्चमत्कारेण मनुष्यः केश कनं । सर्वेषु गुणगुह्येषु
तेषां बहुवध कार्येषु च प्रवृत्तं शक्नोति चेदपि तेषां वर्णनार्थं न केवलं
सहस्राणाम् अ तु कोटि खण्डानां पूर्य तुं अश्वकं स्यात् यदा तु अस्माकं
प्रत्येकस्य कृते ए कद्रजं जीवनस्य अश्वकता भव ष्यति यत्क मपि ल ख तं तस्य
केवलं क्षणिकं दर्शनं प्राप्नुवन्तु ।

वेष्मा च न डी गमालाणां अम्बरपूर्णदावानं । व परीतमनुष्य
ए तेषां सर्वेषां व ष्येषु खलु अत्यलपा सूचनं । अस्त । अद्ययनस्य प्रत्येकं उन्नतं
कृत्वा सः अथ कथं न श्रयं कर्तुं अहत समयं यत् ज्ञानं सः प्रापतुं
समर्थः अभवत् तत् अद्यापि तस्मात् न गूढस्य अन्तर्भागः अस्त तथापि
क्त पयैः तान् त्र क्सफलताभः मत्तः अद्यतनः पुरुषः वैज्ञानिकस्य दधेः
चरमसीमायां कल्पयति व ना क मपि अमुत वा बाधं वा तस्य
चमत्कारचमत्कारस्य मान वजीवस्य इच्छानुसारं छेदनं करोति वसतुतः सः तावत्
भोलाभ मान्नीयत् अत्यन्तं घोरस्य माध्यमेन

contrivances and by even more terrible poisons he undertake

desperately insane EXPERIMENTS तस्मिन् जीवे ये व काराः प्रादुर्भूताः तेषां
न वारणाय। न ह खलु प्रयोगैः प्रयोगैः अद्यापि अत्र कैः प्रयोगैः च
एतावता क मपि न कृत्तम्। अत्र च सः तान् प्रयोगान् न केवलं न र्धनानाम्
अमृतं रक्ष्य तान् पशून् उपरि अत्र तु स्वशरीरे प्रयसन्तं तु सर्वेषु
मानवजतेषु अत्र करोति । सः अप्येषां लक्ष्यसाधनान् उपायान् न पश्यति ।

परन्तु अस्माभ्यः सर्वदा एकं आरवचनीयं तथ्यं मनसि स्थापयितव्यं
यत् यस्य मनुष्यस्य साधारणघटकाः कार्यप्रणालीवशेषे सम्यक्ज्ञानं नास्ति
सः कदापि तस्याः मरम्मतं कर्तुं न प्रवृत्तः यतः हस्तस्य सरलेन गलतगतना
समग्रं तन्त्रं अयवस्थायां क्षपितं भयात् अयत्वे वैज्ञानिकैः
मानवजीवस्य उपरि कृताः प्रयोगाः तस्य शर्म कस्य न ररथक्कर्यायाः तुलना
कर्तुं शक्यते यः कतिपयान् दिनानि कारखाने कार्यं कृत्वा तस्य यन्त्राणां
वच्छिद्य पुनः संयोज्य तुं प्रयतते

तीव्ररोगे च कत्सकं सर्वदा प्रकृतः कनतु...
च कत्सा औषधस्य प्रभावशीलतायाः कारणं भवति यदा तु औषधप्रशासनस्य
प्रत्यक्षफलरूपेण रोगः घातकं मार्गं गृह्णाति तदा अस्मिन् ख्यासु प्रसङ्गेषु मृत्युः सर्वदा
रोगस्य स्वाभाविकमार्गेण एव औष्यते दीर्घकालीनरोगेषु औषधेन न यमतः स्थितिः
व्यापकं कुर्वन्ति जीवस्य क्षतिं च कुर्वन्ति इति अश्वश्रुतिं बोधनीयम् ।

ततः यदा पुरुषस्य अङ्गाः अयमत्र रूपेण कार्यं कर्तुं अभ्यनते तदा क
कृतव्यम् कं जातं कोऽपि अस्ति यः मनुष्यस्य जीवस्य सर्वविवरणैः
परिचितः भवति यथा अभयं ता स्वस्य कारखानस्य सर्वेषां भिन्नघटकानाम्
विवरणैः अत्र मपेक्षपर्यन्तं परिचितः भवति अश्वश्रुतिं न । यथा मया
उपरि उक्तं कस्यापि तन्त्रस्य मरम्मतं केवलं तस्मैव शेषज्ञेन यस्मिन् भवेत्
यस्य कौशलं सामर्थ्यं च भवति यत् दत्तस्य यन्त्रस्य सर्वान् भागान् पृथक्कृत्वा पुनः
एकत्र स्थापयितुं शक्नोति परन्तु स्वशरीरस्य सन्दर्भे एतत् लक्ष्यं प्राप्तुं मनुष्यः
कथं दूरः अस्ति

तर्हि मनुष्येण परिस्थितौ कं कृतव्यम् कं बाहून् संयोज्य त्वा स्वस्य
दैवस्य चपलवन्दीदयोः त्यागः कृतव्यः उत वा

न वव षाणां न रन्तरं अ ष्वक्रेण तेषां उ न मत्तप्रयोगैः च व पत्तं श रस
अ यन्त न ए क न च अ यः । तत्र सौभाग्येन तात्काल क आ सुलभः च
व ध : अस्त यया मनुष्यः सर्वेभ्यः रोगेभ्यः मुक्तः भव तुम् अहत् ।

यदा अ यं ता करखन स्य न र्माणं करोत तदा गण तस्य माध यमेन
गणनं । सः तस्य करखन स्य कृते अश्वकन । सर्वेषां कच्चा मालानां गुणवत्तां
पर माणं च न र्धायत तथैव तस्य यन्त्राणां सं चालनं य पर पालनं य च
यत्सावधानी कृतव्या ततः सः दत्तस्य करखन स्य कर्यायुषः गारण्टी ददात
यद्यपि तस्य न र्देशाः सावधानी पूर्वकं न र्वहनं ।

पोषणं क म्

यथा प्रत्येकं अ यं ता व स्तुतगणनं । करोत यत्...
कच्चा मालं यत्सः पर कल्प तवान् तस्य करखन स्य कृते अश्वकः अतः
अयन्तं सटीकाणाम् द्वारा अद्भुतप्रकृत्या मनुष्यसह तं सर्वेषां पशूनां कृते अश्वकं
कच्चा मालं व कस तवती अस्त ।

यदा वयं साधारणं करखन म् न र्मातुम् इच्छामः तदा प्रथमं वयं उ पयुक्तं भवनं
स्थापयामः ततः तस्मिन् सर्वाणाम् अश्वकानां यन्त्राणां डायनं च स्थापयामः
अ त्रे च करखनः उ त्पादनं अभ्यत इत कृते अश्वकं इन्धनं प्रदामः कच्चा मालं च
। अधुना मानवजीवस्य अयन्तं जटिलं न र्माणं भवत इत करणतः तस्य
कच्चा मालः तदनु रूपं लपकृतः भवत यः अत्रैक पदार्थैः युक्तः भवत

तस्मिन् द श प्रकृत्या अद्भुतं कर्यं कृतम् अस्त । प्रथमतया कोष्ठानां
सरलसं रचनायाः कृते तथा सरलन र्माणसामग्रीः न र्मा ताः ये कोष्ठानां
प्रकरणानुसारं भवन्ति । एवं केशकेशकः एकं व शेषं न र्माणसामग्रीम्
आग्रहयन्त न खनं । आयुप्रकरणस्य । सन् आयुर्गन्तं तं त्र कद केशकनं
तथैव च । परन्तु ए तादृशानां सरलसं रचनानां केशकनं । अद्यापि कोऽपि उपयोगः
न अस्ति तेषु प्रत्येकं इदानीं तस्य कर्यव शेषानुरूपं सम्यक् उपकरणं प्रदातव्यं
यस्य कृते अद्यापि अ कन न र्माणसामग्रीणां अश्वकन सन्ति । अ त्रे

तेषां कोश कनः । ऊर्जयाः अमूर्तः । ग्रन्थः नः । उत्पादकः याणां कृते
अश्वयं कं कञ्चामालं च प्रदातुं अश्वयम् ।

अत्र चलप्रयोजनेन प्रवृत्त्या तान् सर्वाणः सं गृहीतान्
सामग्रीः येषां सं ख्या दशसहस्राणः यावत् भवतः । तेषु प्रत्येकस्य पदार्थस्य सटीकं
परमाणुं भवतः । एवम् एव कस्य पदार्थस्य अस्माकं सहस्रग्रामस्य अयस्य प्रकारस्य
केवलं एव ग्रामस्य ग्रामस्य सहस्रभागस्य तृतीयस्य अश्वयं कं भवेत् । सर्वेषु कारखानेषु
एषः एव परचालनं नयति । तान् पदार्थान् पूर्ववत् रथारमात्रायां
कोश कनः । न जम् ग्रहे सर्वदा भवेयुः इति अत्यावश्यकम् । व शेषतः तेषु कश्चन
असमुच्चयसङ्ग्रहे अमुपस्थितः न भवेत् इति व शेषतया सावधानतां
ग्रहीतव्या ।

प्रत्येकं व्यक्तिः । व दान् सरलः धनी दरदरः च स्वस्य शरीरस्य
एकमात्रः स्वामी तस्य चमत्कारस्य अन्तर्काम्नाशङ्कान् जातः उत्तरदायी
एकमात्रः न रक्षकः च अस्ति ।

अस्मिन् पृथक् व्यासः सर्वे जीवाः तः ...
गजस्य पीलः कवागौरवः वा तत्समुच्चयसङ्ग्रहं ज्ञात्वा तस्य पोषणस्य
अश्वयं कतायाः कृते पूर्णतया उपयोगं कुर्वन्तु ।

व रोधभासः अस्ति यत्सभ्यतायाः प्रारम्भात् एव मनुष्यः एव
समग्रवस्तुतज्ज्ञातः एव कन्तः अत्रादरूपेण स्वस्य इन्द्रियाणां व दान् कृत्वा स्वस्य हताय
अत्र हार्यसामग्रीणां अङ्गद्वयं सर्वथा नष्टवान् । एव सः स्वप्रयोगशालासु
शोधकार्यशालासु च द्वात्रिंशत् परश्रमं करोति । सर्ववर्धनं परीक्षाप्रयोगान् करोति
एवैकं समानसामग्रीणां अष्टाकरं करोति । स्वकारखानेषु शीघ्रं न रमायत तेषां
व च त्रिंशत्मानः कल्पयन्तः । पेटेषु पुटेषु च पूरयन्तः तान् च ज्ञातव्यं कीदृशं
करोति । येन ज्ञातः तान् ग्रसन्तः न तु क्लृप्तः । तं शठन्ति । एतच्च सर्वं
व ज्ञानं वदन्ति ।

ते कः । कुर्वन्ति इति न अगत्यैव ज्ञानं कः तत्प्रदानं स्थापयन्तः
प्रकृतेः अहेलन्यां रङ्गमण्डपः । व्यसनैः आध्यातः तेषु पुरुषाः द्रष्टुं असमर्थाः
सन्ति यत्कोटकोटवर्षेभ्यः अत्यन्तं सटीकगणनाभिः च अस्माकं पृथक् वी
माता स्वस्य प्रोवडेन्सन्तः गरे एव क्त्वा तवती वनस्पतयः एव कर्माणां
प्राप्तवती समग्रं च पूरयन्ती ।

जात्ताभः : अस्यान्तं पोषकघटकैः सह यत्ते अधुना एव ज्ञातुं अशब्धः ।
एवैवैवः ।

जात सर्वे जीवाः अतीरणाः सन्त
समानाः । पूर्वजः परन्तु कलान्तरे तेषां व कसद शाभ नन्नाः सन्त
। मान वस्य अेषां च पशून् । शरीररचन शास्त्रीयं शारीर कं च अन्तरं मौल कूपेण
अस्यत्वं भवत ।

मनुष्यवत् तेषां पशून् । अत्र हृदयं फुफ्फुसं यक्त् वृक्कं रक्तं
अस्थ मस्त ष्वम् इत्यादयः सन्त । तेषां अङ्गाः मनुष्यस्य अङ्गानाम् इव
पोषकघटकानाम् आरहं कुर्वन्त । शोध जीव ज्ञानेन । कृता सर्वाध कं तदुतः
अभवत् यत्सः एतादृशानां सामान्यतया । दत्तां शस्य च अलम्बनस्य स्थाने
सम्पूर्णतया गौणतुच्छं रोधी समस्यान् । अन्वेषणाय अस्थ कं सम्यं
पर शर्मं च अवयव तवान् येन सः स्वमस्त ष्वं रुद्धं कृत्वा मनः
भ्रम तवान् यथा तस्य न ज्ञातं ग्रहे सन्त तथा च मूलतः मौल कप्रयोगैः
प्राप्तफलानाम् अन्वेषणं स्वज्ञानम् ।

अस्माभः : एतत्तथ्यं ज्ञातव्यं यत् यदा कश्चन पशुः वने वृक्षात्
क्षुद्रं पत्रं उद्धृत्य तस्य सरलस्य पत्रस्य सेवनेन स्वजीवस्य सर्वाण
अन्नस्यक्तानां पूरयत तस्मिन् एव कस्मिन् पत्रे प्रकृत्या तान सर्वाण पदार्थान
सान्द्रीकृतान् ये तस्य पशुस्य शरीरे नूतनानि । केश कानि न रमाणार्थं
अन्नस्यक्तः सन्त तासां केश कानि भेदं कर्तुं तेषां पोषणं कर्तुं उर्जं
दातुं च अन्तेर्ग्रन्थेनां कृते अन्नस्यक्तं कञ्चामालं प्रदातुं च ।

संक्षेपेण तत्पत्रं पूरयतान् तुल्यं तं कञ्चामालं समावेशयत यत्...
पशुजीवः तत्पत्रं पशुस्य सम्यक् NUTRIMENT अस्ति ।

कञ्चानां शाकानां सर्वाण व व धानां अन्ना वार्यतया...
समान घटक

यद उपर्युक्तः पशुः तस्मात् पत्रात् परं क मप खदयं न प्राप्य मासान्
वर्षाण वा तस्य एव कम्पारस्य अन्नस्य जीवनं यापयतुं बाध्यः भवेत् तर्ह तस्य
जीवः तदर्थं व टाम न । पोषकद्रव्याणां न्यूनतां न अनुभव ष्यत न भेदं
करोत यद

वृक्षस्य पत्रस्य स्थाने आये केचन वनस्पतयः तस्य न जगृहे सन्त ।
महत्त्वपूर्णं तथ्यं यत् यत् आन् सेवते तत् प्राकृतं कं अक्षुण्णं च भवति ।

यदा ते अश्वस्य गदस्य वा पुरतः चाराणां मापं स्थापयन्त तदा ते कदापि एतस्य
व चारेण च न तां न कुर्वन्त यत् प्रोटीनस्य वा वटाम नस्य वा परमाणं
पशुस्य कृते अर्यापत्तं भवेत् यद्यपि वयं सम्यक्जनीमः यत् पशून् । अमनुष्यवत्
अश्वयक्ता वर्तते प्रत्येकं प्रकारस्य वटाम न खज्जाम् पोषकघटकानाम् ।

सर्वेषां स्पष्टतया द्रष्टुं शक्यते यत् सहस्राणां व वधानां पशूनां
न जगृहे अहारपदार्थानाम् वक्त्रः एतावत् सीमा तः यत् तेषां कदापि क
खदं तुम् इच्छत इति च न वतुं चयनस्य च असरः न भवति तेषां समीपस्थेषु
सामान्याहारस्य क्त पयेषु प्रकारेषु जीवनं यापयतुं बाध्यन्ते ।

तथापि तेषु एव वटाम नोसस्य आस्यस्य वा पोषणस्य अभावस्य एकं अप्रकारणं
ज्जितुं न शक्नुमः ।

यद्वत् तेषां पशूनां सेवतान् अहारपदार्थान् गृह्णास्येत्
जीवज्जितानां प्रयोगशालासु तेषु प्रत्येकस्मिन् ते भिन्नगुणानि
परमाणानि च अनेकः पदार्थाः प्राप्नुयुः । ततः ते भवन्तं वक्ष्यन्त यत्
क्वचिन् च त्वनस्पतव शेषे एतावत् प्रोटीनम् एतावत् मेदः एतावत् एक्स्य
वटाम नस्य वा आस्यस्य वा भवति । एवं प्रत्येकस्मिन् संस्रियं त्रेते केचन १० १५
घटकाः गणयन्त येषां आवेषणं ते सफलाः अभवन् तेषां परमाणं च
एवैकं सावधानीपूर्वकं न र्धारयन्त । समृद्धतमेषु फलेषु अपि तेषां
अव्यक्तानि घटकानि संख्या कठोररूपेण सीमा तम् अस्ति । यथार्थतः
एतेन न सद्धं भवति यत् तेषु प्रत्येकं अहारपदार्थेषु केवलं तेषां प्रापतैः दशकं वा
घटकै युक्तम् अस्ति अपि तु तेषां तान्त्रिकवैशालं संसाधनं च पूरणतया
व श्लेषतुं तथा च तेषां सर्वेषां घटकानां गुणात्मकरूपेण परमाण्मकूपेण च
न र्धारयतुं सर्वथा अर्यापत्ताः इति सूचयति ये प्रकृतेः प्रयोगशालायां
एकत्र आत्यन्तशक्तिशालीरस्य जन्मं कृत्वाः ।

अहारव शेषे ते तान् एव क्तपयान् घटकान् अव्यक्तं समर्थाः अभवन् इति अर्थः
शेषाः तेभ्यः गुप्ताः एव तेषु ।

अस्य मुख्यकरणं यत् पदार्थाः अत्र षक्ताः

जीवव ज्ञान भः तेषां शास्त्रनं प्रथमं कथं न सन्त अत्र तु ते भन् शास्त्रे भन् रूपेण
दृश्यमानाः समासाः सन्त । पशुशरीरे प्रवेशे ते यौगकाः भग्नः । भूत्वा पुनः संश्लेषताः
भवन्त तस्मिन् प्रवृत्त्यायां जीवस्य अश्वकान्तानुसारं नूतनः यौगकाः न स्मीयन्ते

पशुभः सेवताः सर्वे शाकाः

CONSIST OF THE SAME BASIC CONSTITUENTS इत

मूलतः सर्वेषु शास्त्रेषु मुख्यतया त्रयः वर्गाः पदार्थाः भवन्त । तेषु एकं जलं यत् अस्माकं
सर्वेषां परं च तम् अस्ति । वयं जन्मः यत् जलं वनाजीवतुं न शक्नुमः अस्माकं ज्ञानः
शुद्धतमः सुरक्षिततमः जलस्य स्रोतः फलेषु शास्त्रेषु च दृश्यते इत वयं सम्यक्स्मरामः तदनन्तरं रूक्षः
आच्छत । एषः एव द्रव्यः शास्त्रशरीराणां रूपं दृढतां च ददाति । रूक्षः पशुअङ्गेषु न भग्नः आरतः
च भवति वष्टारूपेण शरीरात् न षक्स तम् अस्ति । तथापि पशुभोजनस्य अस्वावश्यक
घटक अस्ति । यद् रूक्षं न स्यात् पशुना सेवतं भोजनं च सम्पूर्णतया भग्नं समाश्रितं च
स्यात् तर्हि अत्राणां कम्पनं षक्सनं न स्यात् कलान्तरेण ते संकुचताः शुष्काः च
भवन्त तस्मिन् तथापि वचनं वक्तुं शक्यते यत् बहवः ज्ञानाः एतावन्तः अदृश्य नः
सन्त यत् रूक्षं अच्यम् इत मत्वा ते स्वभोजनं तत् जनबुद्धिर् असायनं तस्य
परिणामेण प्रायः सर्वे मानवाः क्वञ्जस्य पीडिताः भवन्त अथात् क्वञ्जस्य मुख्यं कारणं अहारस्य रूक्षस्य
अभावः एव । परन्तु चर्चायाः वषयं परतः परत्यागनं फलशाक्योः पदार्थानां त्रयाणां वर्गानां
अन्तर्गताः पोषणमेव भवति यत् जीवेन पूर्णतया पच्यते अस्मात् तश्च भवति

व वधशाक्योः अस्वावश्यकः भेदः तेषां त्रयाणां द्रव्यवर्गाणां सापेक्षमात्रायां
व वधतायाः कारणात् उत्पद्यन्ते ।
एवं सामान्यतः फलस्य मुख्यः भेदः अस्ति यत् प्रवृत्तौ रूक्षतापरधानं भवति यदा तु फलेषु केवलं
मध्यममात्रायां रूक्षता भवति यत्र प्रचुरं सान्द्रपोषकं पर्याप्तं जलं च भवति यतो वशेषं रचनम्

तेषां पाचन अङ्गाः तेषां रूम नेशन शक्तः च चतुष्पदाः तृणं मर्दय तुं
तस्मिन् रलतया व कीर्णान पोषकण न षक्सय तुं शेषं शरीरात्
न षक्सय तुं च समर्थाः भवन्त ए वं केचन पशवः शुष्कतृणात् वा तृणात् वा
पोषणं प्राप्य समर्थाः भवन्त उष्ट्रः मरुभूमिषु कण्डुलेषु खः च रूक्षतमेषु
तृणेषु जीवनं धारय तुं समर्थः भवति ।

अतः वयं महत्त्वपूर्णं न षक्त्वं न कस्य तुं शक्नुमः यत्सर्वेषु
शाक्येषु पशुजीवानां पोषणार्थं अश्वयकः पोषकः सन्त केवलं केषुचिद् शाक्येषु
तेव कीर्णरूपेण दृश्यन्ते केषुचिद् अत्यन्तं सान्द्राः भवन्त प्राक्त कभोज्येषु
अखोटः बादामः धान्यः दालः अमू गाजः कद्दलीफलं द्राक्षाफलं
इत्यादीन् सर्वाण फलान् सन्त तदनन्तरं अये मूलान् ओषधीः
हरतान् च आच्छन्त अयेषु शब्देषु ये एव अहारपदार्थाः मनुष्याः
अयं पशुमुखत्वात् अहृत्य स्वस्य कृते न योजयन्ति । तथापि यदा यदा कच्चाहारस्य प्रश्नः
चर्चायै आच्छत तदा स एव पुरुषः न रज्जुस्तया परत वदति यत् पक्वं
भोज्यं न । अहं कथं अस्मिन् पोषणं कर्तुं शक्नुमि अहं कं
अस्मान् जनकं वचनं जातं न लभ्यते परन्तु दुर्भाग्येन शवभक्षणव्यसनेन
मानवजतः एतावत् अर्थः कृता यत् वस्तुतः बहुसं ख्यकज्जानाम् सामान्यपरत कृया
एव येषां अश्वयकानुभवस्य अभावः अस्ति तेषां कृते ते पदार्थाः क यत् समृद्धाः
पौष्टिकाः च सन्त अस्माकं दैनन्दिनं न अश्वयक्तानां पूर्यते क यत् अल्पं
परमाणुं अश्वयकं च इतज्जातुं न शक्नुवन्त मम स्वस्य सन्द्भे सत्यं प्राप्य
वर्षाण्यवत् समयः अभवत् । परन्तु अस्मिन् षये अहं कं पश्चात् वदाम् ।

ये पोषकाः वृक्षस्य फलेषु सान्द्रावस्थायां दृश्यन्ते ते तस्य पत्रेषु वल्कलेषु शाखसु
च रलतया व कीर्णाः दृश्यन्ते जराफसदृशः व शालः पशुः वृक्षपत्राण खदत्वा
स्वस्य पोषणं करोति । यदा वृक्षस्य लघुः अङ्कुरः अयं वृक्षे क्लमति भवति तदा सः
शाखः व सृज्यते अन्ते तदनु रूपं फलं ददाति ।

एतेन स्पष्टं सूचकं यत् अङ्कुरे सर्वाण मौल कघटकाः सन्त ये दत्तस्य फलस्य
न र्माणार्थं अश्वयकः सन्ति ।

अधुना ते प्राथम कघटकाः के सन्त ते परमाणुः ये लघुतमः रसायन रूपेण
अभ्यासः कणः इति गणनीयः स्यात्

रासायन क्मर वर्तन' भागं ग्रहीतुं शक्नुवन्तः तत्त्वस्य सामान्यतया
 पृथक् अस्तु त्वं नेतुं शक्नुवन्तः तत्त्वानां यौगिकस्य बालघुतमाः कणाः अणुः च सर्वे
 खदयवन् स्पृष्टः प्रायः समानतत्त्वैः युक्ताः सन्ति येषां भिन्नानुपातेन
 व्यवस्थाभः च भिन्नाः समासाः परस्परं रूपवर्णरसभिन्नाः
 भवन्ति अपि च लवङ्गः मेषः च यथावत्। मेषस्य उदरं पूर्वः सन् लवङ्गः
 स्वस्य आवरणं रचनं परवर्त्य मेषः भवति ।

फलस्य मनुष्यस्य च तथैव पत्राचारः अस्तु ।

शाक्यशुजीवनं सर्वं शाश्वतं अन्नं प्रदानं वनात् अत्युत्कृष्टं न अस्ति
 परमाणुनां च परस्परं चरणम्। अत्रैव महावस्त्रं प्रकृतं श्वं प्रतपादयति । वयं
 भूमौ कृषिं पामः एकं न मेषधनं पशुस्य शरसा अमेक्षया न बृहत्तरम्।
 क्तं पश्येभ्यः परं शनैः प्ररोहति ततः शाखपत्राणां च न र्वहति समये
 फलं ददाति च। पश्चात्तु गौः अश्वः मानवः वा पराणमतयः कश्चिद्वत्फलं
 यावत् अस्मिन् न जातं भ्रमति ततः स्वपरमाणुः पृथक् व्याप्य प्रत्यागच्छति । तत्र
 सूर्यप्रकाशस्य सजीवीकरणप्रभावेन ते एव परमाणुः पुनः सजिवः भवति तेषु
 नूतनं जीवनं नः श्वसति ते च एकां पुनः समानं वनस्पतिं पशुषु
 पराणमन्ति सृष्टेः अग्र्यचक्रं पुनः पुनः न रन्तरं कर्तुं ।

परन्तु यथा जीवं ज्ञायते तदर्थं शाक्यशरीरं पूर्णं जीवनं च
 भवति तुमर्हति । अपि च अस्मिन्स्य केवलं जीवत्वमेव कथमपि न पर्याप्तम् सम्यक्
 शाक्योपणं ACTIVE भवति तुमर्हति न तु सुप्तम्।

दीर्घकालीनं अणुभवेन अस्मान् ज्ञातं यत्पञ्चपक्षिणः न सन्ति तुष्टाः भवन्ति
 शुष्कबीजनं एव। शुष्कबीजैः कश्चित् नवीनं भोजनं मपि आरहयन्ति । तेषां
 बीजानां वानवभोजनस्य वा वशेषवद्विधा अस्तीव महत्त्वपूर्णानि सन्ति । बीजस्य वा
 धानस्य वा कस्यापि वधतायाः चयनं कृत्वा तस्य प्रकृतेन शाक्यस्य कथं मपि
 प्रकारस्य नवीनं फलेन सम्यक्पोषणं प्राप्नुं शक्यते

एतत्तथ्यं अस्मान् महत्त्वपूर्णं न पक्षिणं न यत् यत् अयन्ति स दधं
 अन्नं कश्चित् शुष्कं कृत्वा स दधं न भवति । तदा

अङ्गान् पाकशालाभ्यः गर्जनं यन्त्राणां जङ्घाभ्यः च न रगच्छन्तं तान्
कथं पोषणत्वेन गणयितुं शक्नुमः

तथापि शशरस्यक्तपयेषु मासेषु न वभोजनं हीनः पशुजीवानां महती
हानिः न भवति ।
तेह वसन्तग्रीष्मकाले सर्वा प्रकृतिः पुनः जीवति तदानयूनतां पूरयन्ति । प्रकृत्या
तान् तस्मिन् जीवने अभ्यस्तम् अस्ति । शुष्कबीजनं दालान् च खनु जीवन्तान्
आहारपदार्थान् सन्ति कान्तु ते जङ्घसुप्तावस्थायां सन्ति । दृष्ट्या ते ज्ञेयं
सक्ताः शीतलवायुना । एकं न द्वयं वा स्थापयित्वा सहजतया उत्तेजितुं सक्ता यं
कर्तुं सम्यक्पोषकूपेण परणतुं च शक्न्यन्ते अतः केवलं अङ्कुरं तान् सक्ता यान् ।
धान्यानां सेवनेन मनुष्यस्य वर्षस्य सर्वेषु ऋतुषु पृथग् व्यापृत्यैव तस्मिन्
कोणे च सम्यक्पोषणं प्राप्य अन्नस्य भवति ततः सः अन्नं पृथगन्तुं सहस्राणां
नवीनानाम् रुचिकरानाम् आहारपदार्थानां उपयोगेन स्वस्य आहारस्य व्यवधानं
पूर्वदृष्टं जीवनं अन्नं कं सुखं कर्तुं च शक्नोति

जीवनं ऊर्जः & द्रव्यस्य संगठनम् अस्ति । यदा वयं यन्त्रस्य नस्मान्
कर्तुम् इच्छामः तदा वयं खचित्रानुसारं सर्वान् अंशान् भागान् एकां यामः
आत्तमववरणं समाप्तमात्रेण यन्त्रं कार्यं कर्तुं जीवाः । यः कारकमानवकरखनं
गतं करोति सः अन्नादितानामयः आयैः सर्वैः कणैः सह मिलित्वा जीवस्य
संरचनां सम्पूर्णं कृत्वा गतं करोति

व शेषप्रोटीनं वटाम् न तथा...

खजः तथा सर्वेषां व्यक्तगतिपोषकघटकानाम्

कं पुनः चर्चायाः आहारः न नस्मात्तव्यः

आत्तमेखण्डे वयं दृष्टवन्ति यत् सर्वे खदयशाकक्षीराः रूपेण भवन्ति
समानतत्त्वान् तेषां रासायनिकभौतिकगुणभेदाः तेषां रचनायाः
आवृत्तं रचनायाः च भेदात् भवन्ति इति दूरभागेन जीवज्जानः एतत्
अखण्डनीयं तथ्यं अहेल्य खदयपदार्थेषु प्राप्तान् । व्यवधानं लसं युतान् ।
अन्नेन स्वस्य सम्पूर्णं व्यवधानं अन्नेन तवन्ति स्वप्रयोगशालासु कृतैः अणुकारैः
मृताः ते तस्मिन् अद्भुते प्रकृतेः प्रयोगशालायां नस्त्राणानमीलितवन्ति यस्मै
वयं एतावत् लघुबीजम् अन्मच्छामः

न गन् नैत्रेण कदापि न दृश्यन्ते परत फलरूपेण क्त पयेषु सप्ताहेषु अस्माकं जीवस्य
सर्वान् अश्वयक्तान् सर्वथा पूरयन्तः स दध तमान आहारपदार्थान् प्रस्तुतान्
भवनन्त क न तु ते तत् उदारं प्रकृतेः उपहारं कृष्यन्त वा तत् दहनन्त
न शयन्त वा तदनन्तरं ते स्वस्य दुःखद्वययोगशालासु तस्य क च तद्दूरस्थं
सादृश्यं धारयन्तः केचन मृताः पदार्थाः सज्जन्त । एतान् कल्पन्तान् ते
इदानीं नानानामसं ख्यायः गौरवं कुर्वन्त प्रथमतया स्वस्य अङ्गानाम्
न रदोषबालानां च कृत्वा कर्तुं तान् उपयुज्येते।

एवं दराक्षासु अनेकान् भन्तान् द्रव्याणाम् प्राप्य अहुः
दराक्षाफलेषु तादृशाः घटकाः सन्त इत आर्यत्कमपि नास्ति इव। ते सर्वेषु
प्राकृत केषु अप्राकृत केषु च आहारपदार्थेषु अपि तथैव कुर्वन्त यस्मिन् आहारपदार्थे ते तेषु
कस्यापि घटकस्य अपेक्षं कर्तुं समर्थाः भवन्त तत् अस्माकं कृते दत्तस्य पोषकस्य
स्रोतः इत आशुं स तम् एतादृशस्य अदूरदर्शितायाः फलस्वरूपं हानिं कारकत्तमान
आहारपदार्थान् पूरयन्तान् सन्तु तपोषणरूपेण परत न धत्वं कुर्वन्त तथा
च वपरीतम्।

केवलं पेन्सलं गृहीत्वा गोमांसं यक्त्वा मसत् षकं हृदयं
दुग्धं मधुपनीरं च इत खद्वयपदार्थेषु जीवन्तान् नः ये पदार्थाः
अश्वयक्तवन्तः तेषां सूचीं कुर्वन्तु। अनुपश्यामः यत् ते तान् सर्वान् पदार्थान्
तल्लेषु सामान्यपरवतअध्वनीषु वा समानरूपेण ज्ञातुं शक्नुवन्त वा। अश्वयं
न। तथापि गोशरीरस्य न र्माणाय ये कच्चामालाः गच्छन्त ते एव वनस्पतयः इत
कोऽपि न न राकर्तुं शक्नुते तेभ्यः तृणभ्यः सम्पूरणतया गौः न र्मीयते
इत्यर्थः। यद्वयं पशुभोजनं मांसाहारीपशुस्य कृते पूरयन्त पर्याप्तं पोषणं
मन्यामहे तर्ह्येतस्य कारणं यत् श्वरस्य सम्पूर्णश्वस्य त्वचा अस्थिरक्ता
मांसं च कच्चं च सर्वाणाम् जीवकोशकान् अक्षुण्णान् सन्त तस्य पोषणमूल्यं
समानं भवति तृणस्य तस्मै। परन्तु कक्षीरं घृतं मांसं वा पृथक्क मूल्यं गृहीतम्
तेषां प्रत्येकस्य सामान्यतृणस्य मूल्यस्य अपेक्षा न तः अशः भवति तथा च कच्चं अस्थ्यायां
भवति चेत्। पाकनन्तरं तेषां पदार्थानां पोषकघटकानाम् कच्चं अश्वयं ष्यते इत
व ष्येत्परवर्धनस्य अश्वयक्तानास्ति। अतः सरलबुद्धिभः शताब्दशः
महामाण्डस्य दुग्धस्य मांसस्य वा यथार्थं पौष्टिकं मूल्यं वयं साक्षात्कारं
कुर्मः

अतः तेषां सर्वेषां वज्जिपानाम् वास्तविकं मूल्यं वयं न्याययामः येषुष्क
अर्ज तदुग्धस्य अंशं ख्यवधत्तायाः टीनडबबेषु अङ्कितः सन्ति

न्यायः आरहं करोत यत् इतः परं तादृशव ज्ञापनप्रसारकन आ य त्वा
भृशं दण्डं दातव्यं यतः कोट कोट बालानां मृत्योः उत्तरदाय त्वं तेषां स्कन्धेषु
चतुर्भुजूपेण अलम्बते।

अहं स्वीकुर्वन् अस्म यत् मनुष्यः नूतनान् वसूतान् ज्ञातुं प्रकृतेः
रहस्यं प्रवृष्टुं स्वज्ञानस्य कृषं तज्जं वसूतं कर्तुं च सदा उद्वेगः
भवति । वशेषतः महत्त्वपूर्णं यत् प्रत्येकं करखनस्य स्वामी स्वस्य करखनस्य कृते अश्वयक्स्य
क्वचामालस्य रहस्यं परं च तं भवेत् ।

शोधवैज्ञानिकः स्वस्य अन्वेषणं स्वप्रयोगशालायाः चतुर्भुजं तत्तुषु यावत् द्रव्यं
यावत् सीमा तं कुर्वन्तु यदा ते स्वकार्यशालासु न रमन्तः पूरणतया कृत्स्नं मघटकैः
न रमन्तस्य बीजत्वनस्पतं वर्धयन्तु सफलाः भवन्त तदा तेषां प्रज्ज् । प्रकृतेः
प्रज्ज् । असमं भवति । परन्तु अस्माकं जातपूर्वमेव एतादृशैः बीजैः परं पूरणम् अस्ति
येषां माध्यमेन वयं अस्माकं जीवस्य सर्वाणामश्वयक्तां अश्वयक्तां पूरयन् प्रयाप्ततमं
पोषणं प्राप्नुमः । स पोषणं क्वचिद्दोषलेशरहं तं भवति ।

न कश्चिद्पदार्थस्य अभावः तस्मिन् न कोऽपि पदार्थः आवश्यकः
भवति प्रत्येकस्य घटकस्य गुणवत्ता परमाणुं तस्य कार्यं च अन्यन्तं सटीकाणामभिः
न रक्षितं तं भवति ।

ते अस्मान् प्रोटीनस्य सेवनं कर्तुं वदन्त यतः प्रोटीनस्वास्थ्याय उत्तमम्
अस्ति । परन्तु अस्माभिः क्वयत्सेवनं कर्तव्यम् अस्माकं दैनन्दिनं अश्वयक्तां
सामान्यतया सम्यक् अङ्कणं अस्ति वा भवन्तस्मादर्थं इष्टकः
अश्वयक्ताः परन्तु अश्वयमेव वयं इष्टकानां सचयं अन्वेष्टुं वा
उलूखन् वनं । परस्परं स्थापयन्तु वानशक्नुमः

नूतनानि तन्त्रिकानि अस्मिन् रङ्गमण्डपे पदानि स्थापयन्तः । तेवस्थापिताः
अनेके लकरखनानि । अनुभवी अभियन्ता अधुना ते तान् करखनानि परंपालनं
संचालनं च स्वयमेव कर्तुम् इच्छन्ति ।
सर्वत्र क्वचामालस्य खण्डाः यादृच्छं कूपेण संचिताः सन्ति ।
तेषु प्रत्येकं यत्कमप्यसुलभहस्तं स्थापयन्तुं शक्नोति तत्लापरवाहीपूर्वकं गृहीत्वा
करखनं प्रत्येकं पोषयति । एकपाषाणान् अयत्त आर्यः लोहं तृतीयः
मृत्तं क्वं वहति चतुर्थः जलं वहति । एतान् सर्वाणामेतेन यतयोज्ज्वाला जडनं
वा वनं । एतत्संयोजनं ततः ते गत्वा अद्यापि अधक्वकं आयन्ति ।
अनेकैः करखनैः अनेकैः च पदार्थाः न रन्तरं स्वस्य...

स्वरूपम् । कश्च त्कस्यच त्पदार्थस्य मुष्ट भ्यां यन् त्रं पोषयत तत्
 उ पयोगी इत दावान् करोत आ यः दव तीयदरव्येण लोटापूरणेन पूरयत अद्याप
 अध कं उ पयोगी इत परत पादयत । ए वं सर्वे यत्क मप कल्पयन्त तत्
 करखनं तस्य सम्यक्कच्चामालस्य घटकवत्गलन्त । प्रयोगाः क् यन्ते आ न्ताः
 प्रयोगाः । ए क्तः क्त पयैः मूरूखै ज्ञानं तान कच्चामालान् आन् न ।
 प्रज्वल तान अपरं तु धूमवेत्तुभस्मात् कं कं अशेषाः उ दधृत्य करखन स्य
 न जलमधये पोषय तुं शक्नुवन्त इत सर्वे त्वर तद्वान् कुरुवन्त

स्वाभाव क्तया ए व करखनः आ यम तरूपेण कर्यं कर्तुं आभते । यथा अध कम्
 आ यम तरूपेण करखन । कर्यं करोत ए तेन वोद तव शेषज्ञः । यथा अध कं
 स्वपरयत्नः । बहुगुणयन्त । तेन नूतनान् साधनान् नूतनान् सामग्रीन् च
 आवेषुं इतस्ततः धावन्त । तस्मिन् च चलतायां ते कच्चामालस्य अयन्तं
 अश्वयकं रासायनं कं घटकं पदात न शयन्त दहनं वा ये घटकाः
 कदाच तेषां लक्ष्मीकरणाय अ लघुः भवन्त यदा ते पश्यन्त यत्तेषां परयत्नः ।
 न षफलाः भवन्त तथा च करखन स्य स्थितः क्रमेण दुर्गता भवत तदा ते अद्याप
 पुरान्तरं गत्वा सर्वथा नूतनान् पदार्थान् प्राप्नुवन्त येषां करखन स्य
 कच्चामालेन सह सर्वथा कोऽपि सम्बन्धः नास्ति तथा च तेषां साहाय्येन स्वस्य
 संयं त्रस्य कर्याणाम् यम तं कर्तुं परयत्नं ते । क च त्वकलं यावत्तेषु
 नूतनेषु पदार्थेषु ए क करखन स्य कर्तुं न वारयत आ यः तस्य भेदनं त्मकं
 चीत्करं न रुद्धं करोत तृतीयः क्त पयान् तन्त्राणां कर्यवेगं मन्युं करोत
 चतुर्थः तु तद्वत् परीतम् अध कं त्वरयत ए ते पर वर्तनः । तेषां कृते शुभलक्षणाः
 दृश्यन्ते ते हरषेण प्लवन्त लघुबालवत् हस्तौ ताडयन्त ततः बल षठ्तरं
 प्रभावी च पदार्थं आवेषुं परवर्तन्ते । कदाच त् करखन स्य केचन व भागाः सर्वथा
 कर्यं त्यजन्त अथा ते ए तावन्तः आ यम तरूपेण कर्यं कुरुवन्त यत् ते
 स्वपर ज्ञ स्य सुरक्षां सं कटं ज्ञयन्त । तदा ए व मनुष्याः स्वस्य महतीं
 न पुणतां दर्शयन्त । ते तान् न षपर्योज्यन् भागान् कुशलतया न षक्स्य
 क्ष पन्त ।

न आचर्यं यत् ते सर्वे परयत्नः । सर्वथा असफलतायां समाप्ताः भवन्त क्रमेण
 करखनः । शीघ्रमेव कार्यात् बहः क्ष प्ताः भवन्त । परन्तु बङ्गलं ग्
 अभयं ताः आनां न त्यजन्त ।

ते स्वस्य न राशप्रयोगेषु त ष्ठन त् तेषां करखनानां वासूतव कं
अभ यं तारं तेषां स्वभावं स्मरतुं न करयन्त यत्तेषां अङ्गीकृतम्।

मान वशरीरस्य करखनेन सह न रन्तरं तुलनां कर कूपेण न कृ यते।
मान वशरीरं ह खनु अ येषां सर्वेषां करखनानां इव करखनम् अनेन भेदेन यत्
साधारणकरखनानां बहुधा कं क्ल ष्टं तस्य घटकः च ए तावन्तः लघुः यत्
अध कं शः मान वस्य अदृश्यः अधोदः च भवत

उपर ष्टादभ यं ताः इव अस्माकं जीव ज्ञान नो प्रयोगान् कुर्वन्त
हस्ते घोरतमैः यन्त्रैः नीचतमैः अस्त्रैः व व धैः कृत्र मैः मनुष्यैः
ज् तैः सर्वैः घातकै व षैः च मनुष्याणां उपर । ते पदार्थानां अ न्तर्गताः
सह आ न त्सूचीः प्रकाशयन्त स्वस्य भ्रामकानुशं सैः ज्ञान च भ्रमन्त ।
प्रत्येकं यत् अदृश्यत तत् सूचयत प्रत्येकं मन स यत् आच्छत तत् वदत
यादृच्छ कूपेण कर्यं कुर्वन् अङ्गुष्ठेन यमेन ।

ते सहस्राणां खण्डानां पूरयन्त तेषां सह जात्प्लावयन्त रेड यो पारं
गरजन्त वृत्तपत्रेषु व ज् अपन मुद्रयन्त ।
क न तु तेषां सर्वं म थ्या सर्वं तेषां वचनं व रोधभासः ।
ते अयन्तं हान करकं द्रव्यं अयन्तं लाभप्रदं परत पादयन्त परन्तु यत्
अदृश्यं तस्य प्रयोगं न ष दधं कुर्वन्त । अस्म न् वेल्डरभ्रमयोः म शरणे
लेखनः ए व सं शयस्य आ रण्यस्य च चक्रव्यूहं स्पृशन्त तेषां प्रेक्षकाः तु
भ्रान्ताः भ्रान्तः च त ष्ठन्त
तावत्पर्यन्तं हा अस्माकं समीपस्थाः कोट भः ए तत् जीवनं स्वसमयात् पूर्वं
आ वश्यकूपेण प्रस्थायन्त ।

अहं सम्पूर्णेन श्वे सर्वेभ्यः अयबुद्ध भ्यः अह्वानं करोम यत्ते बहः आच्छन्तु
तेषां आस्यस्य उ दासीन तायाः यद वेन्नलं स्वस्य अग्न्यस्य कृते स्वबन्धुज्जस्य च कृते।
ते मया सह हस्तं सं योज्यन्तु येन अस्माकं ए क्ताशक्त्या वयं मान वजतेः नेत्राणां
उ द्घाटयामः पोषणस्य वर्तमान दोषाभ्यासानां सं शोधनं कुरुमः तान् घोरान्
न रसं हारान् न वारयामः ।

अस्माकं प्रत्येकं नेत्रे उ द्घाट्य अहं न कस्यभ्यतायाः अग्रमानं ज्ञान यन्तः
आचर्यन्त कः कण्डाः सावधानीपूर्वकं अलोक्यन्त तु। अस्माकं वैज्जान कै
स्वीकृतेन गलतमनोवृत्त्या लाभार्थ नः सट्टाकराः च क्षेत्रे पदानां
स्थाप तवन्तः । अयन्तं हान करकं स्थूलरूपेण च म ल त्वा कृतं खद्यं
स्वतन्त्रतया व टाम न स्य समृद्धं स्रोतः इत व ज् अप तं भवत तथा च...

मुक्ततया ज्ञ सामान्यं परत व क्रीतम्। तेषु ब सुकुटं म ष्टान् नं कोककोला
 न म्बूकं च इत्यादीन शीतलपेयान सङ्गमां सान शुष्कदुग्धान आये
 च सहस्राण व व धान आहारपदार्थान सन्त ये स्वस्य अयनं तुं
 महत्त्वपूर्णपोषकघटकत् सर्वथा वं च ताः सन्त व शेषतया च रोगं ज्ञ य तुं
 ज्ञान्मारय तुं च प्रवृत्ताः सन्त अयनं तुं ज्ञासुपदार्थाः इतः ततः
 ए क्त्वा ताः भवन्त ए क्त्वा म श्र ताः भवन्त टीनेषु कर्टनेषु च
 पूर ताः भवन्त वैज्जान कम्परीतानां पालतूपजीवनां नानामानां दीर्घदंष्ट्राणां
 सह लेबलं कृत्वा अशयेन मूल्येषु आहारवर्जनीय सज्जताः इत गुलगुल्ज सामान्यं परत व
 अमुन क्व क त्सायाः ए तावता व्यावसाय कीकरणं जतम्यत्न जीप्रयोगशालाः
 तेभ्यः प्रेष तानां रोगाणां उपर क्तानां शुलकानां व ष्ये वैदयेभ्यः ५०
 परत शतं ओगं ददत अद्यतन जात सर्वेषां भ्रष्टाचारानां व सृष्टं च त्रं
 प्रसृतं कर्तुमिच्छत चेत् शतशः खण्डाः पूर्य तव्याः स्यात्। सम्प्रत अहं तत्
 कर्यं कर्तुं अक्वशं न प्राप्नुम ।

इदानीं जीव ज्ञान नः स्वसं शोधन कले ए कं न श्च तं
 व टाम नं प्राप्नुवन्त । क च त्पश्चात्ते अ ष्वरोत यत् ए षः सरलः
 समासः न । सत् अ तु ए क्द्रज्ज स्य पदार्थानां व सृष्टः सं कुलः अस्त येषां
 प्रत्येकस्य कृते तेन म च न वन्त क्रमेण ते लक्ष्यन्त यत् कश्चन व टाम नः
 अ येषां अभावे तस्य सामर्थ्यं न दर्शयत अथवा ते अलोक्यन्त यत् जीवे प्रव ष्टः सन्
 ए क पदार्थः अ यस्म न्पदार्थे पर वर्तते इत्याद

मान वजीवे कृत् मव टाम न स्य प्रभावः स्पष्टः व रोधभासः च भवत
 । मनुष्याः गृहस्य इष्टकाः पङ्क्त पङ्क्त व ना उलूखनं स्थापयन्त ततः
 तस्याः त्रुटं सम्यक्कर्तुं नीच उलूखलस्य महती प पासां सज्जीकृत्य भवने सदयः ए व
 पातयन्त इष्टकानां बाह्यपृष्ठे लसन्सः उलूखलः भवनं क च त्कलं यावत्
 वायुवृष्ट्या च रक्षत परन्तु इष्टकानां मध्ये सन्धेयुन प्रव शत अश्वं च
 कदापि सं रचनायाः अतः सृष्टं न प्राप्नुते कदाच त्तस्य म थ्या उलूखलस्य
 अ शयेन पर माणं प्रयुज्यते ततः यस्य भवनस्य अारः क च त्कम्प तः
 भवत सः केवलं पतत । ए त् ए व कदाच त्त्व टाम न स्य इन्जेक्शनस्य समये
 भवत यदा इन्जेक्शनस्य अ न्तरं तत्क्षणमेव रोगी म्र यते । कथं सम्भवः
 पोषकूपेण द्रव्यं परत न ध तुं शक्यते यस्य सूक्ष्मतमः पर माणः अतः पुरुषं
 हन्त

तस्य मान वशरीरे प्रवेशस्य प च न मेषाः कदा चैतन्यमागत्य तादृशान् मूर्खान्
 त्यक्ष्यन्त मनुष्याः । अक्षफलायाः न राशायाः दुर्भाग्यस्य च बहुलतायाः
 अभावेऽपि पुरुषाः एकं पदं अपि न वृत्तं मङ्गीकृत्य स्वस्य भ्रान्तं व न शकरी
 च मार्गं धारयन्त

न वीन पुस्तकान् न रन्तरं स्वस्य प्रादुर्भावं कुर्वन्त पुरातन सूचकः
 अमुं साः च न त्वं योजिताः भवन्त तथा च करखनान् मनुष्याणां अङ्गेषु
 वषाणां अपि न तज्जलप्लावनं न रन्तरं प्रवहत । यथा वर्तते तथा
 पोषणसम्बद्धं वषेषु सहस्राणाम् खण्डानां लक्षणं सर्वेषां
 भिन्नं दृष्टं कोणैः भिन्नं वरणैः भिन्नं वरणैः भिन्नैः
 सूचीभिः सारणीभिः च

क्षणां यावत् कल्पयामः यत् व्यक्तं गतवर्षे लक्षणं पुस्तकान्
 वटामनाः अपि पोषणघटकः पोषणस्य अमुं साः वशेषु टाहारासूची च
 सर्वाणां सत्यानां सन्त । तदा वयं च न त्यामः यत्कं खलु एषा
 मानवपोषणस्य व्यावहारिक व्यवस्था अस्ति तथा च ये ज्ञाताः अस्मिन् जातं जीवं तुं
 इच्छन्त तेषां तान् सर्वाणां पुस्तकान् कण्ठस्थरूपेण ज्ञातव्यस्य दुः खं
 अशक्यं अस्ति वा इति । तर्ह्येकोट्येकोट्यं ज्ञाताः परवतद्रोणीदूरग्रामेषु ग्रामेषु च
 न वसन्त तादृशं आहारसूचीसारणीपरचयस्य असरः नास्ति तेषां क
 भवत्यतः कं ते बुभुक्षयाः कारणेन मरयन्ते

न सुहृद् उदासीनतायाः टोपात् जगरन्तु न ह मनुष्यस्य नयनं
 जीवनपद्धतिः । तत्सदृशं जीवनं खलु सर्वथा जीवनं नास्ति दुः स्वप्नमेव ।
 पोषणसमस्यानां वष्ये अस्माकं दृष्टं कोणे पूर्णतया तत्कालं च वपर्ययः अतैव्यम् ।

व्यक्तं गतपोषकघटकानाम् आहारस्य च वष्ये प्रकशनं स्थगय त्वयं तथा च
 कृत्स्नं मवटामनस्य वषाक्तौषधानां च सर्वाणां वधानानाम् एका एव
 त्यक्तव्याना ।

तस्मात् दुः स्वप्नान् एकां क्वारं मानवजतेः मुक्तं कर्तुं एक एव उपायः
 अस्ति सः अस्ति अस्माकं जीवनशैल्यां पोषणव्यवहारे च अमूल्यं वर्तमानं प्रवर्तय
 एताः अतः एतादृशीत्या परवर्तय त्वयाः येन मनुष्यस्य जीवने सहस्रसंयुक्तं
 पोषणव्यवस्थायाः मश्रुणं सामञ्जस्यं च भवति । तदा व्यक्तं गतपोषकघटकानाम्
 मध्ये व कल्पः पुनः कम्पउपयोगी उद्देश्यं न सेवते तथा च ज्ञाताः
 वशेषु टाहारवष्ये अत्र कंच नन्तं न करिष्यन्त । केवलं तादृशाः पूर्णतया
 सन्तुलिताः

अहारपदार्थाः गृहे ए व स्थापय तव्याः येषां पोषणमूल्यान समानान् सन्त आयेषु शब्देषु मनुष्यस्य सेव तान् । प्रत्येकं अहारं स्वयमेव पूर्णं पोषणं भवेत् ।

पाठकः न मन्यन्ते यत् सर्वेषां मानवजनेः नेतृत्वं अस्ति न म् अस्ति तस्मिन् अभुते मार्गे । केवलं उपरिष्ठात् एव मृद्वदृश्यते । स्वयं तस्य सर्वाण चरणान् गत्वा अहं जनान् यत् कठिनं त्वात् दूरम् अनन्तं सुलभं कार्यम् अस्ति यस्मिन् अहं सर्वं समयं ऊर्जं च समर्पय तुं सज्जं अस्मि

अस्माभः : एतादृशाः परस्थितयः न स्मात्तव्याः येन धनं कदरं महान् बृहत्त्वं दानं सरलयोः कृते तेषां सेव तान् । खदयपदार्थान् । मध्ये आचार्यं व क्लृप्तं कर्तुं न त्वं दाय त्वं व न । स्वस्थजीवनं जीव तुं शक्यते । तदा अन्नस्य चयनं अस्माकं रसभावेन न रक्षितं भवति यत् यस्य आरहाः इच्छाः च प्राकृतं कर्मोक्तं स्य चयनं स्य अस्माकं अद्युतमार्गदर्शकः भवति यन्त ।

वयं सम्यक्च नृत्यामः सर्वथा जीवन्तान् नः कं कं च आचरणं इति तेषां परमं लक्ष्यम् अस्ति । कदाचित् तेषां एव अस्ति मउददेश्यस्य स्पष्टा धारणा नास्ति परन्तु अहं तान् वक्ष्याम । ते ज्ञातुं प्रयत्नं ते यत् अस्माकं शरीरे स्वस्थजीवनं जीव तुं कीदृशान् । पदार्थान् । अश्वयक्ता वर्तते । ते अस्माकं जीवे प्रत्येकस्य वटाम् न स्य प्रत्येकस्य खजस्य च सम्यक्करणं न शक्यं कर्तुम् इच्छन्ति । ते अश्वकरोत यत् कश्चन वटाम् नः अस्माकं वृद्धं प्रेरयत आद्यः अस्मान् संक्रमणात् रक्षत तृतीयः दन्तान् मृद्वीकरणं करोत इत्यादि । परन्तु तत् सर्वं कष्टं स्वीकृत् तुं स्थाने यद एव क्वारमेव अत्र कदेशस्य जङ्गलान् । भ्रमणं कृत्वा तत्रत्यान् गजान् पृच्छन्ति यत् ते दृढहस्तं दन्तस्य उत्पादनार्थं कीदृशाः कैलशं यमगोल्यः सेवन्ते अथवा केषु प्रकारेषु प्रोटीनान् सेवन्ते इति कं न श्रेयस्कर्म ते स्वस्य महतीं द्रव्यमानं संचय तुं सेवन्ते स्म

क्लप्यामः यत् वर्षसहस्राण् अरामं परश्रमं कृत्वा अस्ते ते स्वस्य इष्टं लक्ष्यं प्राप्नुवन्ति । ततः ते गोधूमस्य कणिकायां अयस्मिन् न्वा शाकशरीरे सर्वान् घटकान् ज्ञातुं अस्माकं जीवे तेषां स्वस्वकार्यस्य पूर्णव वरणं च अग्नान् तुं शक्नुवन्ति कन्तु ते यत् एतावत् प्रयत्नं पूर्वकं आचरणं तत् पूर्वमेव हस्ते समृद्धे प्रचुरतायां च अस्ति । एवं परमं प्राप्ताः

aim तत् ए व लक्ष्यं यत् ते अस्मिन् ख्यवरषेभ्यः परं स्वप्रयोगशालासु कदापि प्रापतुं
आशां कर्तुं न शक्नुवन्तस्मिन् । तर्हि ते कः अस्मिन् कः अस्मिन् भवन्तः

परन्तु पाठकेन जीवज्ज्ञानः सर्वथान् ररथकः ज्ञातः इति न कल्पनीयम्
। तेषां यथा कर्तव्यं कर्तुं करणानि सन्ति तथा च स्वदृष्ट्या ते अयनं प्रबलाः
प्रत्ययकरणानि च सन्ति । वैज्ञानिकः ह सभ्याः संस्कृताः च
व्यक्तः भवन्ति न ते कृष्णवर्णेन वसन्ति अस्माः पुरुषाः न च गुच्छेषु
आवाशालासु च न वसन्ति । तर्हि कथं ते स्वस्य श्वेतरोटि कं स्वादुष्टानि
पिष्टानि स्वादुष्टानि पेस्ट्री च त्यक्त्वा अस्मिन् मक्खराणां इव कच्चा गोधूमेन
मुखं पूरयन्ति सत्यमेव यत् मृतस्य शरकरां व हायसाकं न रमलं गोधूमं
श्वेतरोटि कं वा पेस्ट्री वा परिणमयन्तुं तस्य सर्वे दशसहस्राणि पोषकद्रव्याः न श्यन्ति
परन्तु एतेन तेषां च नाना दृश्यते ते अस्मान् कदापि वस्मरन्ति न ददति यत्
न रजिवस्यार्चस्य शरकरायाः च अस्मात् लाभाः सन्ति । ते अस्माकं शरीरे उष्णतां
प्रदातुं अश्वक्वन् वैक्लोरीजं प्रयच्छन्ति यदा तु अस्माकं अङ्गानि गर्न्थं न
तं त्रक्वन् च माङ्गल्याः कृत्स्नं मवटामि न खलु जसज्ज मथ्याहारमोनि
इत्यादिभिः अभ्युतैः वैज्ञानिकैः साधनैः पूरयन्ते सर्वेभ्यः अस्मिन्
च वषाणां बहुलता एकं उत्कृष्टं भवति बलेन सामर्थ्येन च अयः ।

अतः तदा उद्योगानि च कत्सालयाः वैद्यानि परचारकानि
औषधालयानि शल्यचिकित्सायन्त्राणि इत्यादीनि तत्सदृशानि उपकरणानि कर्तुं भवन्ति
तेषां क्रयणे केके प्रयत्नः न कृताः तेषां न रमाणे केके शर्माः न व्ययताः कथं ते
तानि सर्वाणि सद्धयः तस्य तुच्छगोधूमस्य कृते त्यक्तुं शक्नुवन्तस्मिन् एतादृशं
पदं च नित्यं तु अस्मिन् न शक्यते वस्तुतः ग्रहीतुं अस्मिन् न शक्यते । यदसहस्राणि
न कोटकोटज्ज्ञातः हृदयघातेन कर्करोगादिभिः मरयन्ते चेत् अत्यल्पं महत्त्वं
भवति । शीघ्रं वा पश्चात्वा मनुष्याः तथापि मृताः भवेयुः अस्मिन् कर्ते तेषां कृते
कच्चत्पूर्वं मृताः संसारस्य दुःखेभ्यः दुःखेभ्यः च मुक्ताः न श्रेयः
यथावत् आसङ्कीर्णं भवति तस्मिन् जाते २०० वर्षपर्यन्तं जीवन्तु कर्ते
प्रयोजनम् एतादृशी मनीवृत्तयुक्ताः ज्ञातः सन्ति इति ज्ञात्वा अस्मिन् माकुलता
शवभक्षणव्यसनं यथा अस्मिन् मानवजतेः बहुसंख्यकाः अद्यत्वे तथैव च नित्यन्ति इति
खलु परतपादयन्तुं शक्यते । परन्तु अहं गम्भीरतापूर्वकं समग्रं जातु घोषयामि यत् सर्वेषां
मानवानाम् अश्वमेव

क्वचे अस्थायीं वन स्पतयः उ पभोगयन तु। इत परक्तेः अम् ॥

तथाप जीव ज् न न । मार्गदर्शकं प्रेरणा सर्वदा मान वतायाः सेवायाः इच्छा
ए व अभवत् इत अं न न करयाम । परन तु यदा ते स्वपर्यत्न स्य अफलतां पश्यन् त तदा ते
क्षणं अ व लम्बं व न । स्वस्य खरन । कं प्रक् यां पर वरत्त्य तान् व षयान्
सम्बद्धान् । सर्वेषां पुस्तकान् । प्रक्शनं सद्यः ए व स्थगयेयुः अ यथा ते अश्वमेव
आम ज् मन । शापं योग्याः भव ष्यन् त । पोषणव ष्ये पुस्तकेषु दर्ष्टव्यान सर्वाण
व रोध । भासात्मकान् तथ्यान अङ्गान् च ए क्त्वा अ यन् मया
उ पलब्धान् प्रमाणान् सावधानीपूर्वकं छान य त्वा तौल्य मूलन षक्षः
कृतः यत् यावत् पोषणस्य व ष्ये इतः परं सर्वेषां मान वजतीन । समानं च न तन
करणीयम् समान रूपेण पोषयन् त ।

अस्य न षक्षस्य व ष्ये न सं शयः न च व पक्षः भव तुमर्हत ।

अः यतो ह ए तावता व्यक्त गतपोषणघटकान् । व व ध व श ष्टाहारव षयाणां
च पुस्तकान् । प्रक्शनं कृत्वा तेषां सर्वाण प्रचलनान् वृत्तान् भवेयुः येन ज्ञ स्य
मनः तेषां अम्यवस्थ तैः व रोध । भासैः च स द्धान्तैः पुनः भ्रम तं न भवेत् ।
अ येषु शब्देषु येषु पुस्तकेषु प्रोटीन् कर्बोहाइड्रेट् मेदः व टाम नः ख जपदार्थाः
च कर्याण लाभाः च सन्त तेषु सर्वेषु पुस्तकेषु प्रत बन्धः करणीयः । तथा च
तान् सर्वाण भयान् प्रक्शनान् येषु क्त पयान् । खदयपदार्थान् । मूल्यं तेषु
न ह तस्य क्स्म श्च त् पोषक शेषे ए व अस्त इत स द्ध य तुं पर्यत्नः ।
क् यन् ते

येषु पुस्तकेषु तेषां लेखकः अ येषां तुलने क्त पयान् । फलान् । श्रेष्ठतां प्रत पादय तुं
पर्यत्न ते तेषु पुस्तकेषु अ । अ । वश्यकं गणनीयम् अ क्तया भव ष्ये सं शोधनं
सामान्यप्रयोगान् । अङ्गीकरं प्रत न र्देश तं भवेत् यत् अ येषां वर्गान् । तुलने ए कस्य
वर्गस्य खदयपदार्थान् । व कसस्य प्रमाणं लाभं च न र्धारय तुं अश्वमेव तत्तां शः
प्रदातुं शक्यते यथा फलान् । अ । ज्ञस्य दालस्य अङ्गान् । हर तशाकस्य मूलस्य च
व्यापकं भेदं न र्धारय तुं अ ययनं कर्तुं शक्यते यद तादृशाः भेदाः सन्त
तर्ह खलु

अः परं सर्वेषां पूरगत शीललेखनं । वैज्ञानं कनः । वैद्यानं ।
पत्रकारानं । मानवतावादीनं । च मुख्यं कर्तव्यं भवेत् यत् ते प्राकृतं कर्मोपकाराणां कर्मस्य
करणेन यत् महत् कृतं । ज्ञायत तस्य प्रत्येकं पक्षं सामान्यं स्य समक्षं
प्रदर्शयतुं ज्ञानं उद्देशानं । आस्तितया अनीनतां कर्तुं प्रेरयतुं च प्रकृतेः ।

वास्तव कं शरीरं मया शरीरं च

पक्षभोजनस्य अभ्यासग्राहकं वस्तुतः एकस्मिन् नृद्वयोः व्यक्तयोः संयोजनं
भवति तस्य द्वौ शरीरौ सन्तः । प्रथमः शरीरः REAL MAN सः एव सच्चः पुरुषः
यः प्राकृतं कर्मोपकारद्वारा अस्ति त्वं अहूतः अस्ति अद्यापि प्राकृतं कर्मोपकारेण
पालयतः अस्ति द्वितीयं शरीरं FALSE MAN अप्राकृतं कं पक्षं
कृत्स्नं मभोजनं कृत्वा अस्ति त्वं प्राप्तं अप्राकृतं कर्मोपकारमात्रेण जीवति च

मानवशरीरे ये सर्वे केशाः का स्वस्थाः व शेषजः । सक् याः च भूत्वा जीवनं
न स्वाहयन्ति व्यक्तं पादयोः स्थापयन्ति च तेषां न रमाणं पोषणं
संचालनं तस्य स्थानं पूरणतया प्राकृतं कर्मोपकारः भवति ताः केशाः का स्नानाभ्यासः
बलं ददति हृदयस्य संचालनं न यन्त्रयन्ति मस्तु पक्षस्य अंगं शरीरं प्रतः
प्रसारयन्ति सर्वां च उत्पद्यन्ति एतेषां अस्ति त्वं व कस्य त्वेश कनः । पार्श्वे
अये केशाः का सन्ति ये सामान्यकेशाः कनः । कश्च तत्सहीसादृश्यं धारयन्ति
परन्तु वस्तुतः अस्ति त्वं मौलिकं रचना भवति व शेषकार्यार्थं अश्वयक्यन्त्राणां
तन्त्रस्य च अभावः भवति तथा च सामान्यतया क्लीणाः रोगग्रस्ताः च
भवन्ति एताः केशाः का अप्राकृतं कर्मोपकारं तद्विहास्य व्ययेन सम्पूर्णतया जयन्ति
प्रजननं कुर्वन्ति बहुलयन्ति च ।

पक्षभोजनं व्यसनं नः जीवे वास्तव कं पुरुषः अस्मत्पुं व्यापनोत
कर्मः खलु । कृतात्मस्य अपि शरीरस्य पर्याप्तः भागः न पक्षकेशाः कर्मः
युक्तः भवति ।

प्रत्येकं ग्रन्थं वा अङ्गं वा न श्च तस्यङ्ख्यायां
सक् यव शेषकेशाः कनः । अश्वयक्ता भवति परन्तु तादृशकेशाः कनः । ओषधः तपूरकं
न र्मा तमात्रेण दत्ते अङ्गे अस्ति र क्तकेशाः कनः । न रमाणं स्थगयति

अथैवा प्रमाणं यावत् वर्धते स्म। इदानीं यतो ह सक् यवेश कः केवलं
प्राकृत कपोषणद्वारा एव अस्ति त्वं अहताः भवन्त यदा तु अन्न व्यसन नः
स्वशरीरे प्राकृत कभोजनस्य अशयकं परमाणं न प्रयच्छत तस्मात् अङ्गः
परणाम तस्य अभावस्य परत पूर्य कर्तुं बाध्यः भवत तस्य अन्नं च
यथोच तसीमायां स्थापय त्वा कपक्वभोजनान् उपन नानां न षक् यवेश कन
न श्च तसं ख्या। अन्न व्यसन नः सर्वेषु अयवेषु तन्त्रेषु च एतादृशाः
न ररथक्ः परजीव कः च कोशाः प्रचुराः सन्त अस्थ न खक्शान्न
बह षक्त्य।

तथाप केषा च न ज्ञानं जीवः अद्याप अम्राकृत कअहारव रुद्धं
न श्च त्वत्तं यावत्सं घर्षं कर्तुं समर्थः अस्ति। ननु क्षीणभूख उदरव कर
उदरवमन अ दराश रोवेदन अ भः म थ्यापुरुषस्य न रमाणं न वारय तुं
यथाशक्त क्लान्तं करोत। अदूरदर्श नः एतादृशान् सावधान लक्षणं जीवस्य
क च तदुर्बलतायाः लक्षणं मन्यन्ते अः अम्राकृत कभोजनस्य सेवनं
स्थगय तुं स्थाने ते रोगी पोषणं दृढीकरणं च कर्तुं तेषां उपयोगं अ कं
प्रोत्साहयन्त यदा च पोषकानाम् आहारानाम् रन्तर अग्रमणानां अधीनं दीर्घः
अमृष्टः सं घर्षः वास्तव कपुरुषस्य पराजयेन सह दुः खः समाप्तः भवत तदा
जीवः स्वस्य दृढप्रत रोधं त्यक्त्वा तेषु अम्राकृत कअहारदरवेषु आकुलं कर्तुं बाध्यः
भवत अ रेण वृक्त्वत् भक्ष्य तुम् आभते अमृत रोधेन च वर्धमानस्य म थ्यापुरुषस्य
जन्मसं केतः एषः एव। तथाप अदूरदर्श नः ज्ञाः एतां वृद्धं पुनः
स्वस्थतायाः न श्च तं लक्षणं मन्यन्ते।

क्लान्तरे सः परत रोधः दुर्बलः अभवत् अद्य च सः चरणः प्राप्तः यदा
बहुशरीरद्वयेन सह महता बालकः जयन्ते एतादृशाः बालकाः जात आमनान् पूर्वमप
म थ्यापुरुषस्य व कसं कर्तुं अन्नन्ते। सत्र याणां न तम्बपादयोः बालकानां
स्थूलगण्डयोः पुरुषाणां उदग्रपौ चकण्ठयोः अथैव च प्रत्येकं पदे म थ्यापुरुषं
दरष्टुं शक्नुथ म थ्यापुरुषः युवकन्याः सुन्दराणां अमृतयः तेषां जीवनस्य
उदग्रतायां व क्तं करोत प्रौढानां ज्ञानां कर्यक्षमतां व चयत।
मनुष्याणां हृदयं वृक्कं रक्तवाहनी ग्रन्थं उक्तं च प्रव श्य
तेषां क्वाक्लापं लक्वाग्रस्तं करोत। सामान्यतया वास्तव कं पुरुषं स्वपङ्क्तौ
गृहीत्वा क्रमेण तं न पीडयत गले गलत च।

पक्वभोजन व्यसन न : यदा क च त्फलं सेव त्वा स्वस्य क्क्षुध ।
 पूरयत तदा दत्तक्षणे वास्तव क पुरुषः पूर्णतया तृप्तः भवत तस्य अ न स्य इच्छा
 न । सत् इत अर्थः परन्तु म थ्यापुरुषः प्राकृत क्मोषणस्य भागं सर्वथा न
 प्राप्त्वान् अतः सः इदानीं स्वस्य व शेषभोजनं याचते । यत् त्व शेषतया दुरभाग्यपूर्णं
 करोत तत् अस्ति यत् सः वास्तव क्मुरुषस्य मुखे स्वस्य न करात्मकान् इच्छान्
 प्रकटयत । पक्वभोजन स्य तृष्णा तस्य राक्षसस्य आरहः अस्ति तस्य वास्तव क्मुरुषस्य
 आरहैः सह क मप सम्बन्धः न । सत् । सा तृष्णा तस्मिन् न्क्षणे पेटूत्वे पर णमत यदा
 व्यसनं न करात्मकं कमं च द्वौ कूररागौ म ल त्वा भवत ।

अरैव वास्तव क पुरुषः क मप व चारं च न त् न वा व न । अत्यन्तं
 घृण तम्कार्यं करोत । सः द ने द ने अ रामं पर श्रमं करोत महता
 दुः खेन कष्टेन च धनं अज्जयत ततः अद्याप अ क्तया दुः खेन कष्टेन च सः
 स्वस्य कठ न तया अज तध नेन क्रीतान प्राकृत कन अहारपदार्थान
 हान करकद्रव्येषु पर णमयत स्वस्य माध्यमेन स्वशरीरे तान् प्रव शत स्वमुखं
 भोजन न ल केपच्य रक्तप्रवाहे अशोष्य तस्मै राक्षसाय तस्य उ ग्रतमशत्रुं यस्य
 सः स्वस्य वक्षस पोषयत पोषयत च यस्य घृण तशरीरं सः स्वस्य
 दुर्बलस्न यिषु न रन्तं वहत तस्मै प्रयच्छत ।

अप्रोटीन स्य प्रशं सां कुर्वन्तः कृत्स्न मव टाम न स्य कश्च तशक्त व षये
 म थ्याअनां च स्थापयन्तः जीव ज्ञान नो मया पृष्टव्यं यत् ते तान् पुरुषान्
 मह लान् च न दयां न ददत ये वीथ कयां भ्रमन्तः डुलन्त भ्रमन्त च
 कष्टेन ए व प्रचण्डं भारं वृष तुं समर्थाः तेषां दुर्बलपादयोः म थ्यापुरुषः ।
 तेषां ज्ञानं । अतः करणं करणं च कुत्र अस्ति क ते
 न षप्रयोजन वसामां सराश : तान् च चारभोजनं न ददत क न तु स्थूलता
 तेषां पूर्णस्न तुल तस्य पशुप्रोटीन स्य पच्यस्य श्वेतरोट कयाः च फलम्
 अस्ति । केवलं तान् स्थूलज्ज्ञानाम् रोट कं मां सं च वं चय तुं प्रयतस्व
 प्रकृतेः अत्यन्तं मौल क्त यमैः क च त्फलं यावत् पोषयतु ततः अलोक्यतु
 यत् ते प शाचसमूहाः क्त पयेषु मासेषु कथं द्रवन्त आ त् र्थानं च भवन्त ।

यदा वयं व चारयामः यत् वयं तान् अवश्यकान्क यत् सुलभतया मुक्तुं शक्नुमः
 मां सस्य राशौ प्रभावं च सम्पूर्णतया पुन रप्राप्त म् अत्यन्तं सरलेन च

प्राकृत कम्पदं तथा वयं सम्यक्च न त्यामः यत्तु च चक्षुः क्व श षट्तायाः
ज्मः सफलतायाः क मप अन्नां व न । खरन । न ररथक्साध न न । म्
आर्यं क मर्थं कुरुन त ।

म थ्यापुरुषः न केवलं कृषीणकेश कभः । अ तु
अवश्यकद्वयमेदः सं कुचनं लवणं व षाद कं हान करकद्वयं ये
वास्तव क्पुरुषस्य सर्वेषु गुहासु उक्तयोः च प्रव श्य प्रसृताः सन्त अमवादरह तं
प्रत्येकं व्याधं म थ्यापुरुषस्य कोष्ठेषु अह्यते । म थ्यापुरुषस्याप कोष्ठेषु कृत्ः जयते
।

रोगाः स्य न यमस्य उल्लङ्घनेन भवन्त
प्रकृत

करखन स्य भङ्गस्य कारणद्वयं ए व भव तुम् अहत अभावः
तस्य क्चामालेषु सन तुलन स्य बहः । आच्छन्त्याः अस्म क्क्षतः । च । अ यत्
करणं न भव तुमरहत । बाह्यस्रोताभ्यां मान वजीवस्य अस्म क्क्षतः । दाहः
चोटः व षादः सुलभतया अगम्यते तेषां च क त्सायां
प्रयोक्तव्यव ध षु मतभेदः न । सत्

ए तेषु बाह्यक्षत षु सर्वैः स्वयमेव प्रदत्तैः च क त्सा औषधैः कृत् मव टाम नैः
ख जै मदयैः न कोटीनैः चायैः कफीभः तथैव पक्वैः अहारैः
सह शरीरे प्रव ष्टाः अन्नां ख्याक्वः व षाः च जीवस्य हानः । अ
अत्रभव तुं शक्नोत प्रत्येकं अङ्गे च सं गृहीताः भवन्त ।

मान वस्य कृते ए क्मात्रं साम ज्ञस्यपूर्णं न र्दोषं च क्चामालम्
जीवः प्रकृत्या न र्धार ताः क्चचाः वन सप्ततयः सन्त । तेषु शरीरेषु क्तस्य
सूक्ष्मतमस्य पर वर्तन स्य अर्थः दत्तस्य करखन स्य क्चामालस्य साम ज्ञस्यं व क्ष प्तं
भवत ए तस्य तु तस्य करखन स्य सम्यक्कार्याण व क्षेपणम् इत अर्थः
अ येषु शब्देषु रोग इत्यर्थः । प्रकृतेः न यमानुसारं ए तत्स्वयं स दध त्वेन
गणनीयम् यस्य व षये क्दाप सं शयः मतव व ध तावान भव तुमरहत

मान वकरखन स्य क्चामालस्य न । म NOURISHMENT इत अभवत् ।

प्रकृत्या मान वस्य कृते अश्वयकन कचामालान ए तावता सटीकाणन । भः
 न र्म ताः यत् यदा वयं दराक्षाफलस्य ए कं जमुनं मुखं स्थापयामः तदा सः अल्पः
 जमुनः भग्नः भूतवा सम्पूर्णे जीवे प्रसरत यत् तस्य सर्वान् अश्वयक्तान् अवादं व न ।
 पूर्यते सः जमुनः प्रथमं सरलकोश कन । प्रारम्भ कसं रचन ण्याः न र्माणां
 करोत ततः व भेद तकोश कन । सर्वाण आ त्र क्तन त्राण
 न र्मात उत्पादन र्थं अश्वयकं कचामालं प्रदात सर्वान् घटकान्
 स्वच्छं करोत सन्नेहयत च तथा च ये क्षत ग्रस्ताः सन्त तेषां न वीकरणं
 करोत वृद्धान् । स्थाने यौवन कोश कभः श्रान्तकोश कः मोटरैभ्यः
 इन्धनं प्रयच्छत तान्गतं च ददात शरीराय अश्वयकं उष्णतां उर्जं च
 ददात तस्मात् अत्यत्क मप कार्यं करोत च

पाठक च न्तयत यत्क्थं भवत यत्क्वचन ज्ञाः सन्त ये कदाच त्
 सप्ताहान् मासान् वा यावत्क मप फलं न खदन्त तथापि ते जीव तुं समर्थाः
 भवन्त । उ त्तरम् अस्त यत् सामान्यतया अयनं तुं पुष्टः पक्वभोजन व्यसन नः
 अ इदानीं तदा क च त्वक्चं पोषणं गृह्णात । कदाच त् सामान्यकोश कः खलु
 सप्ताहान् मासान् च बुभुक्ष ताः भवन्त परन्तु फलान् अयनं तुं
 सघनान् अयनं तुं पोषकाण च भवन्त इत कारणतः तेषां अत्यल्पः
 परमाणुः कथं च त्पादयोः स्थापयत यद तु सा बुभुक्षा अमुक्ततया दीर्घा भवत
 व षयः ए वह ए तत्क्वधु । न आ भवत जीवे व व धाः व कराः
 व्रणाः रोगजनकः अस्थाः च दृश्यन्ते येषु गम्भीरतमः स्क्वी इत

स्क्वीकाले कोश कन । क्रमेण अव्ययः भवत यत् उ त्तमपोषकघटकान् अभावात्
 भवत । पश्चात् कोश कभ त्तः स्फुटं तुं अभते येन रक्तस्य बह ष्वरः भवत ।
 गुदः इदानीं कृशाः सप्जः च भवन्त दन्ताः पतन्त रोगी सर्वं शरीरं
 व्रणैः अतं भवत । अदूरदर्श न । दृष्ट्या अं रोगः पूरणतया व टाम न सीमावात्
 ए व भवत जात सर्वेषु पक्वान् अहारपदार्थान् औषधान् कृत्स्न मव टाम नान
 च ए तादृशस्य रोगी प्राणरक्षणस्य सामर्थ्यं न अस्त यद क च त् न वीनं फलं शाकं
 वान गृह्णात तस्य मृत्युः आ वार्यः ।

प्रकृतः मनुष्यस्य परत असीव आ गृही अभवत् परन्तु मानवः तस्य
 भोगस्य लाभं लभते । अमेर कनः कोश कव ज् नानी ई.वी

कथयत घातकत्वेन प्रश क्क्ष तसेवायाः शारीर कअस्थव्यवस्थायाः हानः
गम्भीरा न भवत यतः सर्वेषु प्रकारेषु व शेषकेश कसु आ र क्तान सन्त
येषां अश्वयक्तायां अह्वानं कर्तुं शक्यते शारीर कभण्डारः इत प्रस दधः ।
न वदशां शः अथ वृक्कमूरकोष्ठस्य फुफ्फुसस्य १ २ भागः यकृतस्य ३ ४ भागः
थाइरॉइडस्य आन् यशयस्य च ४ ५ भागः तथा च प्लीहायाः सर्वाण सुरक्क्ष ततया
न षकस्य तुं शक्यन्ते CANCER CELLS Philadelphia and London

p. ११ . व श्वस्य प्रस दध तमः केश कव ज्ञानी अ ए तावत्
अदूरदर्शी अस्त यत्सः ग्रन्थ स्य न वदशमां शस्य हान म् जीवस्य कृते गम्भीरं न
मन्यते तस्य हानः तदा ए व दृश्यते यदा दत्तः जीवः सर्वथा कर्यं व रमत । परन्तु
कउ डरी इत्यस्य अय्यनं क्वचाभक्कै धार तस्य व श्वासस्य पुष्टं कर्तुं
आच्छत यत्क्वा पोषणस्य सेवन स्य यत्क मप न्यून ता भवत तदन न्तरं
सक्क यकेश कनं सं ख्यायां आपात कं न्यून ता भवत अतः दत्तग्रन्थ स्य
अथवा अह्मस्य कर्यक्क्षमतायां न्यून ता भवत बहुध । पक्वभक्कक्वयसन नः अह्माः
केश कनं सामान्यपूरकस्य केवलं दशमां शस्य प चमां शस्य वा श्रमेन स्वस्य अस्त त्वं
न र्वाहयन्त

WHEN DUE ACCOUNT IS TAKEN OF THE LAWS OF

प्रकृतः कस्याप रोगस्य करणं गुप्तं त ष्ठत सर्वं द वा प्रकशवत् स्पष्टं
भवत । प्राकृत कभोजन स्य सेवन स्य पर माणस्य न्यून तायाः माध्यमेन
सामान्यसक्क यकेश कनं सं ख्या न्यूनता भवत ए व ग्रन्थः अह्माः च कर्ये
व फलाः भवन्त तथा च क्वचामालस्य अभावात् उ पज दुर्बलः अर्यापतः
दोषपूर्णः च भवत फलतः दत्ताः ग्रन्थः अह्माः च रोगाव्रान्ता भवन्त । पुनः
यतो ह तुल्यकाल कूपेण अल्पाः सक्क यकेश कः अश ष्टाः सन्त ये
अश ष्टाः सन्त ते बुभुक्क्ष ताः श्रान्ताः च भवन्त हृदयस्य भ त्तः
व स्तार ता भवत क्माटाः च क्क्षत ग्रस्ताः भवन्त त्वक् अन्तर उ दर अ शरीरस्य ये
सं वेदन शीलाः भागाः न त्यं न पीड ताः भवन्त ते व कृताः भवन्त
केश कः व स्तार ताः भवन्त ततः स्फुटन्त यस्य पर णामेण उ दरस्य अन्तराणां
च वर्णं भवत श्लेष्मपर्दाभ्यः स्रावः भवत पायर या बवासीरः ए क्ज मा
इत्यादयः पर्याप्तपोषणस्य अभावात् दन्ताः क्लीणाः भवन्त केशाः धूसराः
भवन्त वा पतन्त वा । तत्सह पक्वभोजनैः जीवे प्रव ष्टानं व षदरव्याणां
स चयैः सन्धः अक्षमः भवत रक्त्वाह नीनं भ त्तः कठ न न क्क्षेपैः
अमृता भवत पाषाण अथवा क्ल क न र्मीयन्ते

मूत्राशयः स्क्लेरोस स् उच्चरक्त्वापः सायट क वातरोगः बवासीडः इत्यादयः
रोगाः सन्त । अन्ते इदानीं ए पोप्लेक्ट कअग्रमणस्य वरणान व्याख्यातुं अयनं सुलभं
कर्यं भवत तथा च...

करोगः ।

न कश्च त्पक्त्वा भक्षक स्वस्थः इत मन्यते। तस्य अस्वस्थतायाः कारणः तस्य
व्यसन नः पाकभक्षक मातुः जन्मपूर्वमप स्थापितः अस्ति । तस्य अङ्गाः कृषीणाः
भवन्त परत कृषणं च ते सं कटे भवन्त वा अन्त मशक्त्वा स चयं कृषीणयन्त वा ।
ए ताः पङ्क्तयः पठ त्वा यः कश्च त्स्वस्य स्वास्थस्य मूल्यं ददात स्वजीवनस्य
पालनं च करोत सः तस्य सं कटस्य परत दृढन रण्यं कृत्वा स्वस्य जीवस्य पूर्वमेव कृतं
कृषतं समयक्रमममत्तं कर्तुं अहत् व शेषतः ये ज्ञाः स्थूलतायाः उच्चरक्त्वापस्य च
पीडिताः सन्त ते कृषणं अ न सं कोचयन्तु यतः तेषां जीवनं सूत्रेण लम्बते ।
तेषां श्वः स्वस्य मृत्युसूचनसु अमृत्याश तम् इत अशुभशब्दः न दृश्यते इत । सः शब्दः
सभ्यस्य पुरुषस्य क्रूरान् स्य सर्वाथ कं अचर्यजनकं प्रमाणम् अस्ति ।

लघुश शुः कदापि अन्नरं न रोद त्वयम् सः कदापि च चलरात्रं न व्यतीतव्यः
उदररोगैः वा पीडितः न भवेत् अद्यापि ज्वरात् न्यूनः । न च सः कदापि वटाम न स्य
क्लक्स्व वा न्यूनतां अनुभवेत् ।
ए तान सर्वाण पक्त्वान् न दुग्धान तस्य पक्वभक्षकमातुः कृषीरस्य हीनता च पराणामाः ।
न वज्रतस्य पक्वभोजनस्य अभ्यासः अयनं क्रूरः अन्नाथः इत पुनः पुनः घोषयाम ।
अधुना यावत् एषः अन्नाथः सर्वैः मातापतृभ्यः अभिप्रेततूपेण कृतः अस्ति अतः परं
पूर्वन योजितः अन्नाथः इत गण्यते। श्वः कोऽपि मातापतृभ्यः स्वस्य अन्नाथं
न्यूनिकर्तुं न शक्यते ।

शल्यक्त्रयायाः न रणयात् पूर्वं रोगी पूर्णक्वाभाभोजनस्य अन्नरं ग्रहीतव्यः ।
यदक्षतग्रस्तं अङ्गं सक्त्रयकोशकनः । पूर्वं पूर्णतया न त्यक्त्वान्तरह
स्वस्थकोशकनः । जन्मदत्त्वा रोगिणां मुक्तं च कृत्वा पूर्णकर्यक्षमतां पुनः
प्राप्तुं शक्नोत

यावत् मनुष्यजीवे रोगग्रस्ताः कोशक सन्त तावत् पक्वभोजनस्य प्रबलः तृष्णा
वर्तते । परन्तु ए कदा शरीरस्य रोगयुक्तकोशकनः शुद्धः भवत तदा पक्वभोजनस्य
दर्शनं वास्तविकं पूरयत

व तृष्णायुक्तः पुरुषः सुखस्य स्थाने। क्लृप्तः। इत्यस्य भावः यथा यथा प्रबलः
भवत तथा तथा रोगः गभीरः गम्भीरः च भवत । संक्षेपेण पक्वभोजनस्य कामन ।
व्याध कामन । तस्य कामस्य स्थाय त्वं च रोगस्य स्थाय त्वं सूचयत । अतः रोगस्य
वशीकरणाय न शाय च म थ्यापुरुषस्य बुभुक्ष तीकरणम् अशयकम् ।

क्वक्रोग णां क्वचाहारस्य अयन तं सीम तं अहारं सद्यः यथा ए कं पौण्ड्रं
सेवं वा द्राक्षाफलं वा ।
एषा पर माणं वास्तव कं पुरुषं जीव तं स्थापय तुं पर्याप्तं भवत यदा तु तस्य
भागं प्रापतुं असमर्थाः क्वक्रोगकोश कः क्रमेण म्र यन्ते । यस्य कस्यच त् मृत्युः
न न द तः भवत तस्य अ त्यस्य शीघ्रीकरणस्य मूल्येन तालुतृप्तेः अत्र कारः न सति ।

अधुना पश्यामः यत्तेषां नामकरणं कृतं ३५० ००० व षट्द्रव्यैः अस्माकं कृते क
उपयोगी सेवा कर्तुं शक्यते।
कं ते समभवतः व भेद त्वोक्तं क्वन । संख्यां वर्धय तुं
दुर्बलकोश क्वन । सुदृढीकरणं कर्तुं वा व क्लृप्तकोश क्वन । कर्यं कर्तुं
न वीन क्षमतां दातुं वा शक्नुवन्त कं ते बुभुक्ष तग्नन्थ भूयः क्वचामालं
प्रदातुं शक्नुवन्त वा आन नान ष्टान । पोषकद्रव्याणां स्थाने वा कं ते हृदयस्य
सन्निधौ दृढं कर्तुं शक्नुवन्त वारक्तवाह नी तेषां मलान् शोधनं कुर्वन्त
वा कं ते पक्वैः अहारैः अस्माकं शरीरे प्रव ष्टान । मलव षाणां अस्माकं अङ्गेषु
न रन्तरं प्रवाहं न वारय तुं शक्नुवन्त अस्माकं क्वक्रोगकोश क्वन । ए वैकं
पृथक्कृत्वा सं हारं कर्तुं शक्नुवन्त वा पुनः शरीरे अर्तुं शक्नुवन्त वा वद्वाच त्
तान व षाण वस्तुतः अस्माकं पोषणस्य अभिन्नं भागं भवन्त तथा च ए केन
अलोकनेन ए व प्रकृतः तान् प्राकृत क्मोक्षेषु समावेशय तुं व स्मृतवती अस्ति ।

तथ्यं तु तेषां पदार्थान् प्रभावः इति
माहकं व चकं प्रतीयमानं व रोधाभासं च अत्यहान करकम्
औषधान् लाभप्रदगुणान् व ष्येव शालं साह त्वं अस्माकं युगस्य म थ्या अस्ति ।
अध व श्वासस्य व शालः सं सारः अस्य भूमण्डलस्य सर्वान् जान् स्वस्य
न रपेक्षप्रवेशं धारयत दुष्टौषधान् च ताबीजस्य भूमिं स्वयमेव गृह्णन्त ।

अस्माभः अम्बरस्य उद्धृतात् अन्तर त्वा ए तासां समस्यान् प्रत यथार्थं
दृष्ट कोणं स्वीकुर्वीत । अन्तलघुकोशः स्वयमेव सर्वेभ्यः मान वन र्म तत्करखनेभ्यः
अपेक्षया अत्र क जट ला सं रचन । भवत । इदमस्ति

अस्य तं सरलतथात् स्पष्टं यत् स्वस्य सर्वैः समन्व तप्यत्नेन जात व शेषज् १ः
 कदाप ए कं जीव तं कोष्ठकं अस्त त्वं न आेतुं शक्त्वन्तः तथाप प्रत्येकं
 अह्गं तादृशकेश कनं कोट भः न र्म तम् अस्त । तथाप सामान्यः वैद्यः
 तान् व सत्तलोक्त्र शेषज् कल्पयत । यदा सः वैद्यः कगदखण्डे कस्यच त्
 व षस्य औषधस्य नाम ल खत तदा सः भोगेन मन्यते यत् सः ए कस्य व षस्य
 व ह तेन कोट कोट करखनानां अयवस्थ त्वार्यं पुनः स्थापय तुं शक्नोत
 इत मम लघुबालकनम् हस्तेन गृहीत्वा वर्षाणां यावत् अहं तत् अभुतं जीवनं प्रदं अमृतं
 प्राप्नुयाम् इत आयां ए कस्मात् देशात् आ यस्मिन् देशं भ्रम तवान् तथा ए व
 कल्पनं केन आयाः सह प्रत्येक रोगी यस्य स्थितः याप भवतु अयं स्वस्य
 वैद्यस्य द्वारं ठोक्त्वा अथवा च क त्सालयस्य पङ्क्तौ स्वस्थानं गृह्णात ।

यत् तु प्रत्येकस्य रोगस्य ए कमात्रं च क त्सा सर्वथा रोगी ए व हस्ते ए व भवत ।
 सर्वेषां रोगानाम् करणानां पाकशालाग्नौ द्रष्टव्यान् सन्त । तस्याग्नौः आ त्स्थानेन
 तत् मनुष्यस्य सर्वाणः दुः खान् आ त्स्थानं भव ष्यन्त ।
 सम्पूर्णं कच्चाभोजनं न केवलं सर्वव ध रोगस्य न वारकूपेण कर्यं करोत
 अपि तु पूर्वमेव सं क्रम तानां सर्वेषां रोगानाम् अपि पूर्णतया च क त्सां करोत
 मृदुतमात् गम्भीरतमं जटिलं च यद्यपि प्रभाव तं अह्गं अद्यापि जीवनस्य केचन
 लक्षणानां धारयत

अस्मिन् लघुपुस्तके अहम् अयं व षस्य दीर्घकालं यावत् व्यवहारं कर्तुं न
 शक्नोमि । ए कमेव उदाहरणं प्रस्तुतं पर्याप्तम् । हृदयरोगाः अद्यत्वे मानवजतेः घाताः
 सन्त । क्त पयेषु देशेषु हृदयस्य व व ध रोगाणां मृत्योः दरः कुलमृत्युदरात्
 अर्धं क भवत तस्य अनुपातः वर्धमानः ए व भवत तेषां रोगव रुद्धान्
 सर्वाणाम् औषधानां केवलं जट्टमात्राः सन्त । शरीरस्य व षं कृत्वा प्रत्युत वा
 तं त्र कं मृत्यु हृदयस्य क् यायाः उत्तेजनेन जीवस्य बलावशेषं हरन्त हृदयघातस्य
 मुख्याः शकाराः वैद्याः भवन्त इत तथ्यस्य साक्षात् णः भवन्तु । तथाप सर्वेषु
 रोगेषु हृदयव काराः च क त्सायाः सर्वाध कं अनुकूलाः सन्त । कच्चा
 शाकहारः तान् सर्वान् न ररथक्न रसं हारानाम् आ त्थं कर ष्यत ।

यद क्त पयेषु सप्ताहेषु मासेषु वा हृदयघातेन मृतः भव तुं न श्च तः रोगी अद्य
 प्रकृतेः न यमेषु शरणं गत्वा क्वाहाहं परत पर वरुतेतरह प्रायः रात्रौ एव तस्य
 स्थ तः शीघ्रं सुधारः भव ष्यत प्रथमद न त् एव तस्य रक्तवाह नीः शीघ्रमेव
 मल न तां न षट् अन्नं ते तस्य न डीभ त्तः हृदयस्य तस्य क्माटानं च
 भ त्तः क्रमेण सक् यकोश कनं न वीन पूरकेन सह नूतनं जीवनं प्राप्स्यत
 तेषां सम्यक्लोचं दृढतां च पुनः प्राप्य। फलतः क्त पयेषु सप्ताहेषु मृत्योः स्थानं
 क्वाभोजनं नूतनः न वयुवक आ यस्य ५० वर्षाणां वा अन्नं कनं
 स्वस्थजीवनस्य अमव श्वासेन प्रतीक्षां कर्तुं शक्नोत । यदा प्रश्नः क्त पयसप्ताहस्य
 रोगीजीवनस्य स्थानं अथ शतवत्स्य स्वस्थजीवनस्य स्थापनं भवत तदा अस्माभः हृदये
 सं कोचः न प्रव शतु इत । मृत्योः अस्म कं अमृत्याश तम् इत न मन्यमानम् ।
 यदा अहं मां सस्य रोट कयाः च खण्डाः आडक तस्य पीड तस्य मुखं
 प्रव शन त्तः पश्याम तदा तस्य हृदयस्य भ त्त षु तस्य रक्तवाह नीषु च यत् क्षयः
 शीघ्रमेव भव ष्यत तत् च त्रयाम परत क्षणं च तस्य हृदयस्य अन्तं
 ओक्षयाम

सामान्यतया रोगानाम् मूलकरणानि चत्वारः सन्ति १.
 व भेद तकोश कनं संख्यायां न्यूनता । . ग्रन्थ कार्याणां कृते अश्वयक्स्य
 क्वाभालस्य अप्रयाप्तता । . जीवेव देशीयपण्डितानां परजीवीकोश कनं च
 उपस्थितः । . जीवाणुसंक्रमणं परत कोश कनं परत रोधस्य दुर्बलता ।
 क्वाहाहः ए तेषां चतुर्णां कारणानां सह अम्भादेव ग्रहणं करोत रोगस्य समस्यायाः
 वास्तविकं समाधानं च प्रददात ।

परन्तु क्वाहाहस्य अम्भ क्मले पक्वभोजनस्य व्यसनः कदाचित्त्ववधः
 असुवधः अनुभवन्त येन अन्नचारतज्जानाम् एतादृशीमथ्याधारणा भवत यत्
 प्राकृतकः आहाराः शरीरं क्षीणं कुर्वन्त स्वास्थ्यं च क्षीणं कुर्वन्त अद्यतनस्य
 पुरुषस्य अदृशतायाः अं दुर्भावनं एव अयनं तं आचर्यज्ज क प्रमाणः अस्ति ।
 प्राकृतकमोषणस्य अनन्तरं अप्राकृतकं हानिकरं च परिणामं भवतुं शक्नोत
 इत केवलं चारः अयनं व्यर्थः धारणा अस्ति या अस्माकं वचारेभ्यः
 ए क्वारं सर्वदा कृतेन स्वास्तव्यः ।

अशयं मन स जयते यत् ४० ५० क लोग्रामात्वा अथ कं वा पुरुषः

शतक लोभाराः म थ्यापुरुषस्य सन त्त यः सदयः दरव तुं अम्भेत तस्य

व्याध केश कभ : मेदः सं कुवनैः व पैः च सह रक्तप्रवाहं परत त्वरय ष्यत येन सः न न ।
उ त्सर्ज्जः शरीरात् न र्गन तुं शक्नोत मलमूत्रं च स्वेदं च मूत्रे रक्ते च व देशीयदरव्याण अलोक्य अदूरदर्शी
मन यते यत् ते प्राकृता क्मोषकत् न र्म ताः सन त्त यदा तु वसतुतः ते म थ्यापुरुषस्य घृण तशरीरात्
आ च छन त्त यत् क्रमेण अग्रवययमानं जीवं सदा त्यजत . अ ए व क्मचाहारस्य सं क्रमणं च क त्साव ज्ञान स्य
सामान यमापदण्डेन न न यन त्त्र तव्यम् अ तु अस्माभः प्रकृतेः न यमाना म् अधीन तायां
अम्व श्वासेन भव तव्या धैर्येन सहन शीलतायाः च सह अ त्त मफलं प्रतीक्ष्य तव्यम् ।

तस्मिन् न कले पेटस्य लक्षणान् सम्यक् दृश्यन्ते

अ त्रवेदन । श रोवेदन । चक्मः सामान्यदुर्बलता इत्याद । केषुच त्सत मूत्रं मल न भवत पादा
प्रफुल्ल तं भवत शरीरे च क्ततेः भवन त्त त्वक्केषुच त् भागेषु शुष्कता कण्डूः च भवत ए तान
सर्वाण शुद्ध च क त्साप्रक् याः सन त्त अः कथमप क्खुध । भावन याः समक्खं वशीभूतः
न भवेत् प्रजपत स्य प्रज्ज याः व ष्ये सं शयं मनो र ज्ञान् पोषक रात्र भोजन स्य पूरण
सन तुल त्परोटीन स्य च आर्यः ग्रहीतव्यः च साहाय्यार्थं अमृत स्थापनीय अमीनो अम्लम् । यद
मूर्ख भवेत् तर्ह ए तान लक्षणान् सदयः ए व अ त्त्र न भव ष्यन् त्त परन्तु स्वास्थ्यस्य
हान करकम् । तदा म थ्यापुरुषः न : श्वासं गृहणीयात् वास्तव कमुरुषस्य मूर्खाम् हसन पुनः
नूतन जीवन स्य लीजे सह वर्ध य तुं अम्भेत ।

ए तादृशाः लक्षणाः ए कस्मात् व्यक्त तः अ यस्मिन् न व्यक्त पर्यन्तं

भ न नः । भवन त्त क्त पयेषु सन द्रभेषु सर्वथा अनुपस्थ ताः अ भव तुम् अह्न त्त ।
न यमतः ते वृद्धेषु स्थूलेषु च तीव्राः युवानां सीम्याः न वजतेषु बालकेषु सर्वथा अनुपस्थ ताः च
भव तुम् अह्न त्त ये सामान्यरीत्या वर्ध य तुं अम्भन्ते सामान्यतया अ स्थूलस्य शरीरे म थ्यापुरुषः स्वस्य
गुणभारस्य न पीडनेन वास्तव कं पुरुषं ए तावत् न पीड तवान् कृषां च कृतवान् यत् तस्य त्वक् अस्थ
च ए व अश ष्टम् अस्त क्मचाभक्षणस्य प्रारम्भ क्तले

तादृशस्य भारः ए तावत् न्यूनीकर ष्यते यत् ये पर वर्तन स्य यथार्थं स्वरूपं न
 अगच्छन्त ते तस्य दयां कर्तुं अभ्यन्ते ।
 परन्तु ए तत् केवलं यत् वसतुतः घटते तस्य स्पष्टं च त्रम् एव ।
 कच्चाभक्षकस्य शरीरे वास्तव क पुरुषः वसतुतः प्रथमद न एव वज्रं
 वर्धय तुं अर्द्धवान् अस्त तथा च म थ्यापुरुषात् मुक्तं प्राप्य सः न यम त्रूपेण
 वर्धमानः भव ष्यत यावत् तस्य सामान्यभारः न प्राप्यते । अयनं तं कृषापुरुषे
 वास्तव कमुरुषस्य भारवृद्धः म थ्यापुरुषस्य हानः प्रत सन्तुलनं
 क ष्यत येन अम्भादेव भारस्य शुद्ध लाभः भव ष्यत

एषा वास्तव कमुरुषस्य वृद्धः व शेषतः कृषे व वर्णेषु दुर्बलेषु च बालकेषु
 शीघ्रं भवत । कच्चाभक्षकबालानां पक्वभक्षकवृद्धा सहचरानाम् इव गोलमुखः
 पोड्गपादाः च न ओक्ष तव्याः यतः स्थूलता म थ्यापुरुषस्य च हनम् अस्त
 कच्चाभक्षकः बालकः खनु कृषाः सन् आयुक्ताः सन् आयुक्ताः च भव ष्यन्त ।
 अज्ञानमात्रेण एव सरलच त्ताः माताप तरः स्वसन्तत नानां स्थूलतां दृष्ट्वा आनन्दं
 प्राप्नुवन्त ।

यदा प्रथमवारं कच्चाहारं प्रत पर वर्तनं कृतवान् तदा मम जीवे व सत्ता
 शुद्ध प्रक् या अर्द्धा । मम दुर्बलतायाः लक्षणं नसीत् परन्तु मम आतरेषु वेदनः
 अभवन् अङ्गुलीनां पादाङ्गुलीनां च अत्रालाः शुष्कं भव तुं अर्द्धवन्तः
 तदनन्तरं स्क्लकण्डूः मम शरीरे चकृतेः पादयोः केषु च भागेषु त्वक् च उत्पन्नः ।
 शुष्कं कृत्वा खण्डेषु छल तम् । तावत्पर्यन्तं प्रायः क च त्प्रफुल्लताः मम
 पादाः सहसा आशयेन प्रफुल्लताः अभवन् अस्य शोफस्य शामतायै मासाः यावत्
 समयः अभवत् ततः क च त्कलानन्तरं मम मूत्रं अयनं धुन्धलं जतम् ।
 तस्मिन् काले अहं पूर्वं जीवनं यत्क मप न कृतवान् तस्मात् अ क्कालं यावत्
 भ्रमणं कृत्वा व्यायामं कृतवान् । मम कृते अयनं स्पष्टम् अस्तीत्यत्
 प्राकृत कमोषणस्य शारीर क्वयायामस्य च न रन्तरचापे मम रक्तवाहनीषु सन्धेषु
 च पक्वभोजनस्य ५० वर्षेषु स च ताः संकुचनः द्रव तुं व लुपताः च भव तुं
 अर्द्धाः अन्नं यथा अहं मम प्रत्ययस्य अ कं न श्चयं कर्तुं शक्नोम
 तदर्थं अहं सहसा कच्चाभोजनं सर्वथा त्यक्त्वा त्रयः द वसाः यावत् मां सव्यं ज्ञानं
 एव सेव तवान् प्रथमद ने एव मम मूत्रस्य धुन्धलता न्यूनीभूता द्व तीयद ने
 क च त्लेशाः एव अश ष्टाः तृतीयद ने तु सर्वथा अत्र्धानं जतम्

यदा अहं पुनः कच्चाहारं अर्द्धवान् तदा मम मूत्रं पुनः धुन्धलं जतम् परन्तु...

न पूर्वतीव्रतायां क्त पयेषु सप्ताहेषु क्रमेण स्वच्छं जतम् ।
 पक्वभोजनस्य त्रयः द वसाः मम जीवस्य शीघ्रशुद्धेः गतं मनः कृत्वनतः
 इत भात । प्रसं गवशं मया तस्मिन् एव काले अयत्त अष्वरं कृतम् । लवणयुक्तैः
 सह गृहीतेन जलेन मम शरीरस्य भारः एव कस्मिन् न द ने यावत् त्रयः क लोग्रामः
 वर्धतः ।
 दष्ट्या अहं क्वचाहारस्य पुनः अम्भस्य चतुर्थदने पूर्वभारं प्रत प्रत्यागतवान् ।

क्वचाभक्षणस्य नूतन भरतेः कृते सम्भवतः ह त्वरं भवत यत्सः हृदयसपरशी भवत
 पक्वद्रव्याणां न वृत्तेः क्त पयेषु मासेषु भोजनं कुर्वन्तु । पोषणं तन्त्रद्रव्यस्य
 तुलनं । कृत्वा सः मार्गः खलु सम्यक् इत ततोऽध कं प्रत्ययः भवत
 तदनन्तरं प्रयोगस्य पुन रुक्तं स्वप्नं न पश्यत ।

मम पादयोः प्रबलः शोफः क्रमेण क्त पयेषु मासेषु व्यतीतः । तत्सहकलं मया
 अ वेद्यन दीर्घकालीनः । मृदुतराः शोफाः अभवन् एते अ आर मेषु क्त पयेषु वर्षेषु
 शानताः भूत्वा अ ते सर्वथा अर्थात् न कृत्वनतः । तदेव लक्षणं न यूनः कं
 बहुषु क्वचाभक्षकेषु दृश्यते येव श्वतः तेषां वष्ये मम कृते लखन्त ।

अद्यापि अ कं महत्त्वपूर्णं मम राशौ अर्थात् न म् अस्तीति । दीर्घकालीन बवासीरेण
 केचन १५ वा २० वर्षाण यावत् मम व श्रामः व श्रामः वान दत्तः अस्तीति ।
 प्रत द न कदाचिद्द्व वारं मम अवेस्तरं पर वर्तय तुं बाध्यता अस्तीति
 । शोथः कदापि न न्यूननीभूतः तत्प्रपूत श्लेष्मा रक्तस्रावः न रन्तरं भवत
 स्म । क्वचाहारं प्रत पर वर्तनं कृत्वा अ मम पाचन अङ्गानाम् कर्ये न यम ततां
 प्रवष्टा अ मम राशीनं स्थितः प्रायः अत्र वर्तता एव अस्तीति प्रत्येकं
 शारीर कम्रयत्नस्य अन्तरं अथवा सरलपदयात्रायाः अन्तरम् अ क्रोधः
 एतावत्तीव्रः अभवत्यत् अ कदाचिच्च न त्याम सम यत् यत् रूपात्मकम् वर्तनं
 जतम् तस्य करणात् कदाचि त्राशीः क्वचाभोजनं प्रत न म तुं न इच्छन्त
 तथा च तत् अतः अ ते मया सर्वथा शल्यक् यायाः अनीन ता कृतव्या । परन्तु
 तत्सहकलं प्रकृतेः सामर्थ्ये मम आ कदापि न त्यक्तवती । ननु च क्त पयेभ्यः मासेभ्यः
 अन्तरं स्थितः न श्च तं सुधारं दर्शय तुं अर्थात् । न त्वं उत्तेज
 सप्ताहे द्व वारं ततः सप्ताहे ए क्वारं मासे ए क्वारं यावत् पर वर्तते स्म

पश्चात् च मासद्वये वा त्रयः वा ए क्वारं यावत् आत्ते च क त्सा ए तावत् सफला
 अभवत् यत् अद्यत्वे अहं बवासीररोगेण अ पीड तः इत सर्वथा न आभुवाम ।
 व शेषतः यदा अहं परत द नं अहं कु तगोधूमस्य सलादं ग्रहीतुं अभ्य वान् तदा
 च क त्सा त्वर ता अभवत् । इदानी ए ताः पर स्थ तयः अस्मान् ए कस्य
 महत्त्वपूर्णस्य सत्यस्य सम्मुखं आ यन् त ।

गुदाभ त्त कन । लोचन । दुर्बलतायाः आ त्रस्य अधोभागे न डीन ।
 व स्तारस्य च करणेन राशीः भवन्त इत प्रस द्धं तथ्यम् क्वाचाभोजनेन
 राशीन । च क त्सा अस्य प्रमाणं यत् जीवे क्शीणकेश कन । स्थाने सक् यकेश कन ।
 प्रयोगेन कालान्तरे आ त्राणां भ त्त : रक्तवाह नीन । च क्रमेण वीनीकरणं
 भवत अश्वयं लोचं दृढता च प्राप्यते . अद्याप यत् महत्त्वपूर्णं तत् अस्त यत्
 ए षा प्रक् या आ त्रेषु उदरेषु न डीषु केश कसु तं त्र कसु च प्रत्येकस्म न्
 अङ्गे ग्रन्थ षु च अवादं व ना युगपत् भवत आ येषु शब्देषु पक्वभक्षकस्य
 अयवस्थ तः रोगग्रस्तः च जीवः युवान । व शेषाणां स्वस्थकेश कन ।
 नूतन पूरकेन सह पूरणतया पुन र्स्थाप तः भवत क्वाचाभक्षणेन यौन शक्तेः वृद्धः
 सर्वेषां आचर्यं भव ष्यत यद्यप यौन क्वा यासु कठोरसं यमः अस्माकं दृढः
 स द्धान्तः भव तुमहत् क्रीडायां क्वाचाभक्षकः नूतनान् अपूरवान् च
 अभ लेखन स्थापय ष्यन्त । अरैव कीम यान् । युगदीर्घस्वप्नं जीवन स्य अमृतं
 लभ्यते । तेन औषध द्वारा क्त पयेषु घण्टेषु प्राप्ताः प्रभावाः जटूकराः सन्त अ तु
 समग्रजीवस्य पुन र्न् र्माणद्वारा रोगच क त्सायाः मौल क्मरक् याः सन्त

यद्यप अङ्गस्य ग्रन्थ स्य वा केश कन । पूरणतया व्ययः न भवत तथाप
 प्राकृत कपोषणेन तेषां केश कन । अस्यावश्यकमूरकं नूतन केश कन । जन्मनः
 पुनः स्थापनं भवत तत्सहकालं च रोगग्रस्तान् । न रथक्मेश कन । च
 उपस्थ तेः मुक्तः भवत न तु क्शीणदन्ताद कं अव्ययम् अङ्गं पूर्वस्थ तौ
 प्रत्यागन्तुं सर्वथा साध नम् ।
 अ ए व औग्यव षयेषु व लम्बः भयङ्करः भवत ।

पक्वभक्षक अङ्गग्रन्थीन । प चमां शतः दशमां शपर्यन्तं कर्येण जीवत
 तथाप यावत्सः पादयोः स्थातुं समर्थः भवत तावत्सः अस्मान् स्वस्थं मन्यते ।
 तस्मात् अ दुर्बलतरं वं च तत्त्वस्य खरा

तद्दशमां शमप तस्य उ पर न त्वं डेमोक्लेस् खड्गवत् लम्बते व शेषतः
यदा सः क्त पयान उ त्तमान रात्र भोजनान कृत्वान् ।

केश कव ज्ञानानि आवेषणं दर्शयत यत् आस्यकेश कानि आरक्तं
मानवशरीरे व व धाः बहूनाभ क्युक्ताः व शालक्यकेश कः बहुर्वर योसाइटस्
आभ क्युक्ताः आ प्रमाणस्य केश कः मेगावैर योसाइटस्
आयप्रकारस्य क्लीकेश कच दृश्यन्ते एतादृशाः केश क सर्वेषु अङ्गग्रन्थेषु
पक्वभक्ष्यवर्णां रक्तप्रवाहे अ सामान्यतया वर्तन्ते । ये शोध वैज्ञानिकः सर्वेषां
आहारव्यसन नः अङ्गेषु एतान् आयेषां च चलनानि समूहं पश्यन्ते ते
तान् सामान्य अथवा प्राकृत क घटनः इत मन्यन्ते

प्राकृत कान् आहारपदार्थान् पाचन अङ्गेषु क्त पयाथ कघण्टाभ्यः अ कं
न त ष्ठन्त पच ताः वान वा सामान्यमार्गेण शरीरं त्यजन्त यदा तु
पक्वान् आहारपदार्थान् व शेषतः पशुस्रोतान् प्राप्तान् आहारन ल के
त्रयः यावत् ष्ठन्त चतुर्दशान् वा कदाच त्सप्ताहान् यावत् अधुना एतत्
प्रस दधं तथ्यं यत् मृत्योः आन्तरं तत्क्षणमेव पशुकेश कः व घटनं
अभनन्ते तथैव व षाण व व धान व सृजन्ते तेन पक्वभक्ष्यस्य मेजस्य उ पर
व षरह तं पशुभोजनं नास्ति । अः ३८ ड ग्री सेल्स यस तापमानं चतुर्दशेषु
त्रयः द वसाः मान वस्य उदरे स्थ त्वान् आचर्यम् । पशुभोजनं सम्पूर्णतया व षेषु
पर णमत । कदाच त एषा प्रकृ या एतावत् प्रगच्छत यत् तेषां आन्तर क्म त्त
व ध्वस्तं कृत्वा पर्याप्तमात्रायां पूत श्लेष्मरक्तम श्र तस्य आन्तरं एव ते जीवात्
न र्गन्तुं सफलाः भवन्त द्व तीयदशे रोगी उदरस्य क च त्व करः
इत श क्यत । वैद्याः एतादृशानि सङ्गानि न वारणार्थं मेज्जवणस्य प्रयोगं
आशुं सन्त यथा ते मान वस्य उदरं लवणयुक्तमां सस्य प पासारूपेण पर वर्तय तुम्
इच्छन्त व श्वास नः ज्ञानः भोगेन मन्यन्ते यत् उदरं यत् क मप सहजया
सवीकृत्व तत् हान करकं न भव तुम् अहत यदा तु सर्वेभ्यः आहारपदार्थेभ्यः
अन्यन्तं हान करकः पाल श ततण्डुलाः श्वेतरोट कः शर्कराः वा उदरस्य
सद्यः प्रत क्र यां न प्रेरयन्त केन अ च न्त्यन्त यत् पोषणस्य
नेत्रैः त्वचाभः तं त्र कभः वा सहकं सम्बन्धः भव तुम्
अहत यथा शरीरस्य कोऽप भागः क्वचामालं व न । स्वकार्यं कर्तुं शक्नोत
अधुना कस्मिन् पदार्थे सम्भवतः लभ्यते

श्वेतरोट क शर्करा वा सपष्टीकृतं घृतं वा यत्नोत्तरेभ्यः प्रकशं दातुं शक्नोति वा
तं त्र कनः । अद्भुतं शल्यक्र यां व्यवस्थ तं कर्तुं शक्नोति ज्ञः ।
तं त्र करोगाणां करणान् व्याख्यातुं सर्वव धं कल्पनं कं अनुमानं
प्रवर्तयन्त परन्तु ते अयन्तं अशयकं करकं तं त्र कभ्यः प्रदत्तस्य
कच्चा मालस्य गुणान् व ष्ये न्यूनतमं ध्यानं न ददत

सं क्रामकोगप्रत रोधः मनुष्यस्य दुर्बलः भवत

ज्ञ न तः पीढी यावत्

सं क्रामकोगाणां खरान् रन्तरं भवत इत दावाः ...

क्षयः भ्रानताः भवन्त । पक्वभोजनस्य करणात् मानवकेश कनः ।
सूक्ष्मजीवप्रत रोध शक्तः क्रमेण नष्टा अस्त क च दुर्बलतरं यत्ते तां शक्त
पुस्त कतः पीढी यावत् नष्टं कुर्वन्त

अस्म न् सन् दर्भे अहं १९ ५६ तमे वर्षे प्रकश तस्य प्रख्यातस्य
सोव यतवैज्ञान कस्य चतुर्थस्य डेव डोव्स्की इत्यस्य पैथोलॉज क्ल ए न टॉमी एण्ड्
द पैथोजेनेस स् अह ह्यूमन् ड जीज इत्यस्य क्त पयान् अं शान् उद्धरतुं इच्छाम
तस्य मते होमोसेप यन् ए न थ्रोपोनोस् इत्यस्य व शेषाः अनेकाः
सं क्रमणाः सन्त ये वस्तुतः पशुषु न भवन्त यत्र अयन्तं व कस ताः
वानराः अपि सन्त । वैज्ञान काः वा तेषु तेषां सं क्रमणान् प्रयोगात्मकान्
उदाहरणान् प्रेरय तुं सफलाः न भवन्त अथवा तेषु क्त पयेषु एव अयन्तं दूरस्थं
सादृश्यं प्राप्तुं सफलाः भवन्त टाइफाइड् हैज मलेर या मेन न् गोवैक्ल
मेन न् जडिट स इन् फ्लू ए न् ज खरान् पीत ड पथीर या स्क्वारेलेट्
ज्वरः न मोन या गठ या सेप्स स गोनोर या फुरन कुलोस स
ए पेन् ड साइट स इत्यादयः इत्युपर ।

जूनोस तथा ऑर्न थोनोसेस् पशुकुक्कुटारोगाः यत् ।
पुरुषेषु भवन्त यथा जलभयम् मसत ष्वक्षोथः बुरुसेलोस सः माल्टाज्वरः
प्स टाक्सेस सः चेचक प्लेगः तुलारेम या ए न थ्रेक्सः त्र च नोस स्
इत्यादयः न यमतः तेषां व शेषलक्षणाः सन्त ये मनुष्यस्य व श ष्टाः
सन्त यदा तु पशुषु कदाच त्ते तेषां लक्षणान् अयन्तं दूरस्थं
प्रज्ज न मेव दर्शयन्त इत ।

एवं दृश्यते यत्न केवलं मानवस्य पूर्वजः वानराः इत्यादयः सर्वे पशवः
व श ष्टान् मानवसं क्रमणान् सं क्रमयन्त अपि तु प्रयोगार्थं तेषां रोगैः
सं क्रमणं कर्तुं शोध वैज्ञान कनः जनैर्बुद्धिप्रयत्नान् अपि ते प्रत क्र यां
न ददत तस्यैव परीतम् ।

तत्र पशुपक्ष व शेषाः जीवाणुः सन्त परन्तु तेषां अङ्गेषु सर्वदा वर्तन्ते चेदपि सामान्यतया तेषां प्रभावः न भवति मनुष्ये तु संक्रमणे ते एव जीवाणुः तं घोररूपेण वनाशकारीरूपेण च संक्रमयन्ति । अस्मिन् अस्माभ्यः एतत्तथ्यं योज्यं त्वयं यत्पशवः सर्वेभ्यः दीर्घकालीनं रोगेभ्यः अमृतं रक्षताः सन्ति ।

अस्य आचर्यजनं क्व परिततायाः कं कारणम् अत्र कं मनुष्यस्य पशुतः भेदं करोति यदं न तस्य सभ्यतायाः न यमानुसारं पोषणं कृत्वा ततः पादौ लङ्घयत्वा वरतया स्वस्य मेजस्य समीपे उपविष्टस्य अभ्यासः केवलं भवन्ति च न त्वयन्तु यत्तद एतेषु सुन्दरेषु दानेषु कश्चन गोः पुरुषवत् सभ्यः भवतुम् कष्टं हि यं क्वाथ्य स्वस्य चारान् खदतुम् रोगी भूत्वा च यत्... कारणान् अज्ञातान् अज्ञानं ततः यदं कश्चिद्व्यक्तेषु पोषणं कर्तुं प्रयत्नः कर्तव्यः इति सूचयति तर्ह्येतस्याः शरीरस्य पक्वभोजनस्य अभ्यस्तत्वेन क्वचिद्वर्णने तस्याः हानिः भवेत् इति भयं प्रकटयेत् कल्पयतु यत् अद्यत्वे गोः कीदृशः स्यात् यदा सा वर्षसहस्राणां यावत् पक्वतृणं सेवते स्म यत् सा यत् करोति तत् अमराकृतं कम् इति क्षणं अत्र न च न त्वयत् स्म तथापि अद्यतनस्य दैवतवादी मां संपूज्यः यस्मिन् स्थाने स्वं स्थापयति त्वन्ति ।

संक्रामकोगाणां व रुद्धं युद्धं पूरणतया एव क्रमात् अभ्यते भ्रान्तदृष्टिः कोणः । संक्रामकोगेभ्यः मृत्योः दरस्य न युनतान् शरीरस्य प्रतरोधं सुदृढं कृत्वा अत्र तु संक्रमणं प्रसारयन्ति तः बाह्यस्थितः न युनीकृत्य प्राप्ता कालान्तरे मनुष्यस्य प्रतरोधः शक्तिः एतावता दुर्बलतां प्राप्तवती यत्तदं वयं अनुगृह्णामहे केन्द्रकृतजलप्रदायव्यवस्थाः नगरस्वच्छता रोगाणां पृथक्करणम् इत्यादिभिः प्रदत्तानां सुवधानां दूरीकृत्य २०० वर्षपूर्वं प्रचलितपरिस्थितौ पुनः आच्छामः तर्ह्येतान् वः कतिपयवर्षेभ्यः अतः वयं महामारीरोगाणां माध्यमेन वनाशः भविष्यति स्म ।

तथापि अद्यत्वे अत्र स्वसंक्रमणानि यथा ज्ञायन्ति catarrhal conditions शीघ्रं व क्रमं तं भवति सर्वेषां पक्वभक्षकानां वज्रतः कृते आचार्यं अप्रदा भवति । मध्याह्नपुरुषस्य कोशकानि । दुर्बलतायाः लाभं गृहीत्वा अहानं करकसूक्ष्मजीवाः भवन्ति

अस्यन्तं हान करकम्। डेव डोवस्कील खत यत् जीवाणुनं पर वर्तन शीलतायाः
 समकालीन दत्तां शस्य अलोके अस्माभः : तथाकथ तओगज्ज कजीवाणुभ्यः
 रोगज्ज कजीवाणुः उत्पन्नः भव तुम् अहृत इत धारणा यथार्थस्य अस्यन्तं समीपे
 एव भव तुम् अहृत । ए वं टाइफाइड् पैराटाइफाइड् पेच श इत्यादीनं ।
 बेस लस्य उत्पत्तः : भव तुम् अहृत अत्र कबेस लस् इत्यस्मात् ड प्थीर यायाः
 वास्तव कबेस लस्म थ्या बेस लस् इत्यस्मात् व कस तुं शक्नोत ।
 ए तादृशरूपान्तरणं सर्वेषु प्रकारेषु कोक्सीषु आणविकेषु प्लेगयक्स्माबेस लेषु अयेषु
 सूक्ष्मजीवेषु च भव तुं शक्नोत
 मानवशरीरस्य त्वचायाः श्लेष्मपटलस्य च सामान्यन वासनः व्ययेन
 स्वसंक्रमणं व शेषतया वास्तवकं भवति इति ।

बहुषु संक्रामकोगेषु संक्रमणस्य प्रमाणं नास्ति । सामान्यतया प्रत्येकं
 संक्रामकोगः प्रथमं कस्यचिद्दुर्बलस्य सुकुमारजीवे प्रादुर्भवति ततः अन्येभ्यः
 जन्यः संक्रमणतः भवति यथार्थतः एतादृशः प्रत्येकं जीवः रोगज्ज कजीवाणुप्रसाराय
 प्रसाराय च खरनिकं करखनः अस्ति । एतादृशः करखनः कच्चाभक्षणां
 मध्येन द्रष्टव्यः । अतः कच्चाभक्षणां जातु सर्वसंक्रामकोगाणां न त्वं मुक्तं
 भविष्यति ।

स्वयम्संक्रमणवर्षे देव दोवस्कीमहोदयस्य मतानुसारं शः एतादृशः
 भव तुम् अहृत अस्माकं शरीरस्य मुख्याः प्रदेशाः यत्र स्वसंक्रमणस्य
 प्रक्रियाः व कस ताः सन्ति ते सन्ति कण्ठः टॉन्सिलः वर्मीरूपः
 पराशः बृहदान्तरः नेत्रपटलः ब्रौन्क यलनल कः च the urinary
 passages. स्वतः संक्रामकोगाः सन्ति नासकशोथः ग्रसनशोथः
 कोलाइटसः पेचशः ब्रौन्कइटसः नमोनिया पुटीशोथः
 पायलिटसः नेफ्राइटसः नेत्रशोथः भडकऊत्वचास्नेहः

भ्रूभङ्गः कर्बं क्लः कर्णशोथः पित्ताशयशोथः अस्थिशोथः प्रसवोत्तरम्
 अतः गर्भशोथः इत्यादि । एफ.जी
 बैरन्स्की १९४९ स्कारलेट्ज़रस्य सर्वेषु प्रकारेषु केवलं ५० प्रतिशतेषु
 डप्थीरयायाः १५ प्रतिशतेषु च प्रत्यक्षसम्पर्कस्थापयितुं शक्यते । अयेषु शब्देषु
 सर्वेषु डप्थीरयारोगेषु बहुसंख्याकेषु संक्रमणस्य बाह्यस्रोतः इति दर्शयितुं
 प्रमाणान्न सन्ति पुनः टी.ई.बोल्डरेव १९४९ इत्यनेन प्रदत्तसाक्ष्येषु ५३
 प्रतिशतं टाइफाइड्प्रकरणाः अतिसूक्ष्मस्य सन्ति इति सूचितम् । बहुजनसंक्रमणानि
 भूमिकारमेण न्यूनीभवति येन अतः जनसंक्रमणानि स्थानं भवति
 । वनाकस्याप

सं शयः भव ष्ये ए तत् अगम ष्यते यत् मुख्या भूम क खलु स्वसं क्रमणैः ए व
न र्वहत व शेषतः यतः अस्माकं कृते अद्याप अश्वयंकं ज्ञानं
पूर्णतया न सत् यत् पर वर्तन शीलानाम् शारीर क्तन त्राणां पर स्थ तीनं
च सारं व्याख्यातुं शक्नुमः केश कनं जीवाणुनं च सामान्यसहजीवनं सं क्रमणस्य
अस्थायीं भवत ।

सं क्रामकोगाणां न म त्वत् ष्ये अस्माभः पर त्यक्तव्यम्।
बाह्यअन्तर कमाध्यमानं सूक्ष्मजीवानं रोगजनक प्रकृतेः व ष्ये केच
ए र्ल च्पाश्चर्योः समये पर कल्प ताः धारणाः । शब्दस्य पूर्णार्थेन तु जीवाणुः
ए व रोगजनकं अ तु ते शारीर क्सहसं बन्धः । ये दत्तजीवे क्स्म न च त्क्षणे
व द्यन्ते ये च तस्य न यामक्तन त्रेषु तं त्र क्तन त्रेषु च व करैः सह जैव कूपेण
सम्बद्धः । सन्त प्रकृतौ व शेषाः रोगजनकाः सूक्ष्मजीवाः न सन्त
परन्तु सामान्यतया प्रत रोध क्त्र ष्ये सं वेदन शीलतां प्रवर्धयन्त इत करकनम्
अतः न सत् तदव परीतम् अ इत ।

ए तस्मात् सर्वस्मात् ए कमेव न ष्वर्षं कर्तुं शक्नुमः । सं क्रामकोगाणां
वास्तव कं करणं सूक्ष्मजीवः न अ तु जीवस्य सामान्यजैव क्मरक याणां
व कृत्स्न तः ए व । सूक्ष्मजीवाः सर्वदा ए व अन्ते अद्याप सन्त ते च
सदा व द्यन्ते । तेषां न शस्य सं हारस्य च अभ यानं केवलं उन्मादः ए व ।
रोगानाम् वास्तव क्त्तरणानं व ष्ये दृष्ट पातस्य पर णामेण मनुष्यस्य
जैव क्मरत रोध शक्तः क्रमेण ए तावता न यूनीकृता यत् मनुष्याः बहः
सं क्रमणस्य आमनं न प्रतीक्षन्ते अ तु स्वशरीरस्य अतः व्याप्तजीवाणुनम्
अश ष्यन्ते । मान वजीवे ह ये जीवाणुः नीचतमानं पशूनां क मप
हानं कर्तुं असमर्थाः सन्त ते मां सरोट क घृतशर्कराभ्यां न र्म तैः
दुर्बलैः न ष्वप्रयोजनैः न ष्वक यकेश कै सह सम्मुखिभवन्त अतः ते
तान् कोष्ठान् पत त्वा अमृतया भक्षणयन्त इत न आचर्यम् । बुद्ध मान व्यक्तः
तासु ए कैकं व्यर्थकेश कसु स्वशरीरं शोधयेत् तदनन्तरं कोऽप सूक्ष्मजीवः
उदात्तफलैः अण्डान् आ जै च अत् त्वं प्राप्तान् यौवनान्
दृढान् दृढान् च केश कनं समीपं गन्तुं साहसं न कर ष्यत अर्खु
सामान्यतां पर वर्तयन्तः शारीर क्तन त्राण पर स्थ तयः च सारः ।

केश कन । जीवाणुन । च सहजीवनं सं क्रमणस्य अस्थायी भवत यस्य व्याख्यां दाव दोस्की दातुं असमर्थः अस्ति ।

च क त्साकरकत्वेन परत जीवकद्वान । भूम क अस्थायी व चन । च भवत । क्रमेण ज्ञाः तेषु न राशाः भवन्त । जीवाणुक् यायाः प्रभावं अणुपलं यावत्न षप्रभावीकृत्य ते केश कन । दुर्बलीकरणं कुर्वन्त पश्चात् प्रबलतरसं क्रमणान । मार्गं स्वच्छं कुर्वन्त च

परत जीवकद्वान । मम अयन तं अमीयः अनुभवः अस्ति । प्राकृत क्रोषणस्य अभावस्य फलस्वरूपं मम बालकाः सर्वदा स्वसं क्रमणेन स्वयमेव मद्यपानेन च उत्पद्यमानः आ यम तः न रन्तरं ज्वरः भवत स्म तेषां तापमानं प्रायः 37.2°C मध्ये उत्तरचढावः भवत स्म तथा 38°C से. मम पुत्रं पेर स् न गरं नीत्वा तत्तरत्यान । प्रख्यातानाम् व शेषज्ञानाम् पर चर्यायां समरूपं तवान् । दुर्भाग्येन परत जीवकद्वान । अध्व वेक्प्रयोगद्वारा तेषां तापमानं 40°C यावत् वर्ध तम् । तस्य हृदयं वृक्कं च क्षीणं कृत्वा अस्ते तस्य व्याध न दानं कर्तुं न शक्नुवन्तः तं मार तवन्तः ।

मम कन्यायाः आ तथैव अभवत् परन्तु अद्यापि अध्व क ह सा वर्षद्वयानन्तरं । मया तां हैम्बर्गन् गरस्य आ शार्होहेबाल च क त्सालये क ण्डरक्कड्केन हाउस आ शार्होहे स्थाप ता यत्र एक डॉ. वोल्फ्गैङ्गटाइल ग् मम दर दरबालकस्य उत्तरं अयन तं आन वीथप्रयोगं कृतवान् परत द नः सः प्रचण्डमात्रायां रक्तं बहः अर्षयत स्म यत्सः व व ध प्रयोगशालापरीक्षां करोत स्म अध्वा दशकक्षाः दर दरमूषकशेषु इन जेक्शनं करोत स्म जीवाणुगुणान् कृत्वा सः वास्तव कं जीवं च न्तय तुम् इच्छत यत् रोगस्य उत्तरदायी अस्ति परन्तु क इत अभ न यं करोत स्म सः स्वस्य आमान्यं च क त्सापरीक्षासु न र्धारय तुं न शक्त्वान् । मम बालस्य तापमानं यथा यथा अध्व कं वर्ध ते तथा तथा प्रदत्तान । परत जीवनान । मात्राः बृहत्तराः अस्मन् तेषां व व धाः च अध्व कध कः व व धाः अस्मन् । परत जीवकद्वान । वर्ध तमात्रायां तापमानं अध्व कध कं वर्ध ते स्म यावत् 39°C मध्ये न रन्तरं उत्तरचढावः न भवत स्म । तथा 41°C से. तथा नेफ्राइट सस्य लक्षणं दृढतया च हन तं जतम् । स्वस्य वैज्ञानिक अर्थेन सः रोगस्य व कसं त्वर तवान् तस्य चतुर्वर्षस्य सामान्यं अध्व केलं ए क्मासस्य अध्व कं यावत् न्यूनं कृतवान् सः बालकं न क्ली इव मत्वा अस्मान् म थ्याप्रत्यये भयभीतं कृतवान्

यत् यद तस्याः कोर्ट सोनं न दत्तं वा अत्र कं बायोप्सी न कृ यते तर्ह सा सप्ताहाध कं न जीव ष्यत इत ।

तेषु ए व द नेषु अहं ब र्चरबेन र्इत्यस्य ज्मन भाषां दृष्टवान्
पोषणरोग Ernährungskrankheiten Erster Teil शीर्षकेण
ग्रन थः । अहं तत्क्षणमेव मम पुत्री तस्मात् च क त्सालयात् बहः न नीत्वा प्राकृतं कपोषणस्य
पर चर्यायां न यस्तवान् । अस्म कं जट्टदण्डस्य तरङ्गेन मम बालस्य तापमानं ३७° ३७.५
°C इत प्रदेशं यावत् न यून कीकृतम् । तथा तस्याः मूत्रस्य पर माणं २००ml तः द्वौ लीटरौ
यावत् वर्ध तम् । सप्ताहे ए व सा पादयोः उत्थाय कक्षं पारं गत्वा तस्य हृदयहीन स्य वैदयस्य
द्वारं उद्घाटय तुं गता यः स्तब्ध तायाः मूक अभवत् अमानात् ए तावत् भीतः अस्मीत्
यत् ए केन न राध रेन बहानेन वासः मम कृते च क त्सालयस्य प्रत ल पान दातुं
न अस्वीकृतवान् अभ लेखः तथा च क त्सापरीक्षाः ।

यद अहं व शुद्ध कच्चाहारेण बालकस्य पोषणं कृत्वा अस्मीत् तर्ह सा अद्य अश्वमेव
जीवत स्म । परन्तु तस्म न् समये अहं कच्चाहारं च क त्सासाध नं मन ये अद्याप
कृत् मव टाम नेषु मम व श्वासः अस्मीत् । डॉ. ब र्चरबेन र्इत्यस्य
न जीव क त्सालये पोषणव्यवस्थायाः न कटत्या पर चयं कर्तुं अहं बालकं हैम्बर्ग्
न गरात् जूर च न गरं नीत्वा २३ द वसान् यावत् तस्म न् सेनेटरीगृहे ए व स्थाप तवान्
अहम् अर् उल्लेखं कर्तुं शक्नु मे प्रायः यत् दुर्भाग्येन डॉ. ब र्चरबेन र्इत्यस्य
मृत्योः आ न त्रं पक्वान खद्यान दुग्ध ज्यपदार्थान व टाम न अ
औषधान च प्रवर्तनेन तस्य पोषणव्यवस्थायां बहु पर वर्तनं जतम् ।

तथाप तस्याः स्थ तः शीघ्रं सुधारः अभवत् इत कारणेन प्रोत्साह तः अहं
च न्त तवान् यत् तस्याः स्वास्थ्यस्य पुन र्स्थापनं आश कूपेण कच्चैः पोषकै
अं शतः पक्वैः अहारैः कृत् मव टाम नैः च सम्भवम् इत तथाप वयं तस्याः
अमुः केवलं चतुर्वर्षं यावत् व स्तारय तुं समर्थाः अभवम् ।

अहं स्वयं मनुष्यस्य स्वसं क्रमणान् उ पर व ज्ञस्य अश्चर्यजनं कं
उ दाहरणम् अस्म । २० वर्षाणाम् अध कं कालात् अहं ए तावत्पर्यन्तं दीर्घकालीन
बुरो कडिट सरोगेण पीड तः अस्म यत् वर्षे अनेकवारं अहं आ वार्यताया शीतस्य तीव्रतम
अस्मरमणैः सह शयने गच्छाम स्म कच्चाभक्षणेन तु ए तत् सर्वं पर वर्तनं जतम् तथा च
यद्यप गतदशवर्षेभ्यः अहं वर्षभर मुक्ताकशस्य अधः सुप्तवान् कदाच त् १५ वा १६
ड ग्रीपर्यन्तं मन दशीतकालस्य ह मे सूक्ष्मजीवाः अद्याप स्वस्थाने ए व सन्त

न ए क्वारं मया कसः शीतस्य क च त्वा सूचनं वा आभूतम्। अहं तथैव
 योज्यं तुम् इच्छामि यत् श श रे मुक्तवायुन द्रायाः कृते व शेषवीरतायाः अश्वयक्ता
 न सत् । केवलं शरीरं सम्यक् अह्नादयं तुं मुखं नूतन वायुः परत उदघाट तं
 स्थापय तुं च अश्वयक्त् । तदत र क्तं पक्त्वं भोजनं पर त्वक्तुं महत्त्वपूर्णं यथा
 न द्राहीन रात्रयः व्यतीतुं शयने अ रामं लुठ तुं च कारणान दूरीकर्तुं शक्यन्ते

कर्कशः केश कनः अयनं कषयस्य पर णामः भवत

यथा अ येषु सर्वेषु रोगेषु कर्कशस्य अ कारणान सन्त
 प्रकृतेः न यमाना अङ्गोके अयनं सुलभतया व्याख्यातम्।

सामान्यकेश कनः कर्कशकेश कनः च सं रचनानां भेदानां अ ष्वकारार्थं
 केश कव ज्ञानः नः आरं शोधं कृत्वा न्तः सामान्यतया तेषां ज्ञातं यत् कर्कशकेश क
 अयनं सामान्यप्रकारस्य केश क सन्त येषां कृते अश्वयक्त्वं रचनं । क मप
 उ पयोगी कर्यं कर्तुं क्षमता च न सत् तेषां ए कमात्रं उद्देश्यं प्रोटीनस्य
 न र्माणसामग्रीणां भक्षणं गुणनं च भवत ।

यथा वयं जनीमः म थ्यापुरुषस्य केश कसु अ तथैव भवत
 गुणाः । म थ्यापुरुषकेश कनः कर्कशकेश कनः च कषयस्य एक ए व
 भेदः अस्ति । क्त पयेषु पर स्थ त षु स्थानस्य व षये वास्तव क पुरुषः
 म थ्यापुरुषस्य कौष्ठिकनस्ववशं स्थापय तुं सफलः भवत । सः तान् स्वस्य जीवस्य
 मुक्तव स्तारेषु प्रसारयत तेभः शून्यगुहान् पूरयत तान् स्वस्य त्वचायाः अङ्गः
 न क्ष पत सः तान् स्वस्य सामान्यकेश कभः सह म श्रयत तथा च
 न यूनित न्यूनं क च त्वलं यावत् सः सं वेदनशीलाः अङ्गाः तन्त्राण
 च धारयत तेषां न पीडनं सं कटात् मुक्तं तस्य शरीरम्।

म थ्यापुरुषस्य व शालं द्रव्यमानं सर्वे न ग्नने त्रेण द्रष्टुं शक्नुवन्त कदाच त्
 ६० ७० क लोग्रामभारं यावत् भवत । यद तस्य द्रव्यमानस्य क्त पयान क लोग्रामाण
 क्स्मन् अ ग्रन्थ अङ्गमध्यस्थे स्थाप तान स्यात् तर्ह पर णाम तन पीडनेन
 दत्तायाः ग्रन्थ अङ्गस्य क् याशीलता अश्वमेव लक्वाग्रस्ता भव ष्यत ए वं
 ए व कर्कशः पुरुषस्य जीवनस्य अत्यं करोत ।

म थ्यापुरुषस्य केशाः कर्कटवत् अमृताः
 पाकशालायां न र्म तेन भोजनेन अस्ति त्वं परत

ए तादृशस्य अङ्गारस्य अङ्गुग्राहकत्वेन कार्यं कर्तुं प्रथमं कं प्रयोजनम्। यथार्थपुरुषस्य रक्षात्मकप्रयत्नेन मं यथापुरुषस्य केशं कं व्यसनं मार्गेण शरीरे प्रवृत्तान्।
 अप्राकृतं कद्रव्याणां महतीं परमाणां सम्पूर्णतया अमृतां न शक्नुवन्तः
 फलतः तेषां पदार्थानां बृहत्भागः न रक्थक्लृपेण नष्टः भवति दग्धत्वेन
 आविश्यक्तापत्वेन परममनेन च। तान् आशयेन आनं समूहान् स्वतन्त्रतया
 सेवितुं मं यथापुरुषस्य केशं कं स्वातन्त्र्यं प्राप्नुयुः यत्कमपि स्थानीयं
 इच्छन्तः तस्मिन् न वसन्तु पूर्णतया गर्जन्तु च प्रयत्नं ते यदा तेषां एकं वा
 कृतं पश्ये वा प्रयत्नं सफलाः भवन्ति तदा ते लोभी स्वामिनाः प्रदत्तान्
 अङ्गारपदार्थान् अश्वसनं यवेगेन भक्षयितुम् अभ्यर्त्तन्ते एवं एवैवैव द्रव्यैः वा
 तुच्छकेशैः कभ्यां अभ्यस्यः राक्षसः आच्छिद्यः सर्वान् मानवजन्तुं स्वस्य घातकं
 अङ्गुस्त्रयं ग्रहणे स्थापयति

असंख्यासुरोगप्रकर्षासु कस्मिन् अङ्गे एतादृशं प्रकरणं न प्राप्नुमः यत्र
 कोटि केशं कनः मध्ये केवलं एकं वा द्वौ वा केशं कं रोगेण मृताः भवन्ति

स्पष्टदृष्टः : यस्य मनसः व्यापृतेः सुदृढता वर्तते
 मौलिकसमस्याभः : सह येषु मूर्खप्रश्नेषु शोधं वैजानकः स्वसमयं
 धनं उर्जं च अव्ययन्ति इति आश्चर्यं कर्तुं न शक्नुवन्ति। कर्कशस्य
 घटनं। व्याख्यातुं तेषां कृते केवलं ४०० वधाः कर्कशगजैः पदार्थाः
 सूचीबद्धाः सन्ति येषां अङ्गारकान् अपवादरूपेण कर्कशगजैः न स्य मूलकारणैः सह
 न्यूनतमः सम्बन्धः नास्ति प्रत्येकं व्यक्तिः स्वयमेव एतत्प्रश्नं पृच्छति त्वयं
 यत् यद्येतत् सर्वं वाः करणाः दीर्घकालीनप्रकोपाः चोटाः
 दाहाः वषाणुः न कोटीनः टारअङ्गारकाणां समूहः हानकरकम्पकत्वेन
 केशं कनः परसरात्वं च तं कर्तुं समर्थाः भवेयुः संरचनां च तेषां
 कार्यसामर्थ्यं क्षतं वा क्षीणं मर्दनं वधं च परन्तु केन सम्भवेन ते
 एकस्मिन् वा द्रव्यैः कोष्ठयोः एतादृशी महती गुणशक्तिं प्रेरयितुं शक्नुवन्ति
 स्मयन्ति तेषां सक्षमीकरणं कर्तुं शक्नुवन्ति स्म अल्पे एव कालः पतन्ति ततः
 सर्वं मानवशरीरस्य अद्भुतं भवन्ति सम्पूर्णतया सर्वथा नाशयितुं

सा घोरशक्तिः : प्रयत्नपूर्वकं पच्यते पक्त्वा सज्जीकृत्य जीवस्य स्वामिना
 स्वस्य कृते राक्षसस्य समक्षं प्रस्तुता भवति

सम्भव। कार्यस्य अभावे सं रचन । यथा न भवत तथा तदनुरूपं रचन । याः अभावे कार्यस्य न र्वाहः न भवत । कउ ड्री इत्यनेन स्पष्टतमं सत्यं योज्यं तुं व स्मृतं यत् येन कर्कशस्य रहस्यं ए क्वारं सर्वदा कृते समाधानं प्राप्नुयात्।

अथात्सं रचन । याः कार्यस्य च न र्वाहारं कच्चा मालः अन्यावश्यकः अश्वयक्ताः सन्त यदा च तान कच्चा न द्रव्याण पक्षसामग्रीषु पर णमन्त तदा न सं रचन । न र्वाह ता भव ष्यत न च कार्यम्।

केश कन । सामान्यवृद्ध्यर्थं कउ ड्री रुशस्य उद्धरणं न मूल ख त्रूपेण करोत यत् सामान्य अ मकेश कसु बहवः सम्भाव्यतन त्राण सन्त ये अ त्तः भेदं न र्धारयन्त । ए ते तन त्राण तदा कस्यात्मक रूपेण सक् यताम् आप्नुवन्त यदा घटकः क्त पयान् पर माणात्मकस्तरं प्राप्नुवन्त पृष्ठं १५ । कर्कशे पर वर्तन स्य समये कर्कस न जे स् केश कायाः ए कस्म न्वा अ केषु व शेषकार्येषु पर वर्तनं परेरयन्त । पर णामतः पर वर्तनं वं शानुगतं भवत । परन्तु ए तादृशं वं शानुगतपर वर्तनं प्राप्यमाणान् । केश कन । पूरणतया स्वायत्ततन वप्लाज्मत्वात् पूर्वं सहायककारकाणां आ र क्तहानः अश्वयक्ती भव तुम् अहत पृष्ठं १७ पूरणव कस तव शेषकेश कभ्यः कर्कशः न उत्पद्यते ।

अण्डं शुक्राणुः च अयनं व भेद त्वेश कः सन्त ये घातकः न भवन्त तथा च शुक्राणुः अथवा अण्डकेश कः सामान्यन रोधं व न । बहुल्य सामान्यसुव्यवहारकेश कन । प्रदेशेषु अक्रमणं कुर्वन्तः कर्कशगान् जयन्त पृष्ठं ३३३

कर्कशकेश कन । मुख्यकार्यं न इटरोज्ज युक्तपदार्थानाम् मृगया पशुप्रोटीन भक्षणं अमीनो अम्लान् । हरणं असामान्यप्रोटीन सं श्लेषणं समान प्रकृतेः अयव व ध शोषणं च भवत कर्कशः शरीरस्य कुण्डात् अमीनो अम्लान् न ष्वसयन् न इटरोज्ज जल इव कार्यं कुर्वन्तस्म न्क मप प्रशं सनीयं पुन रागमनं न अमुन्यते पृष्ठं ३९ इत दृष्टः ततः अः उ क्तं तत्रैव घातककेश कन । न इटरोज्ज चयापचयः सुव्यवहारयुक्तकेश कभ्यः शरीरस्य सम्यक्सेवां कृत्वा तेषां अयनं अश्वयकं सामग्री गृहीत्वा क् यते इव दृश्यते। यद अ प्रयोज्यम् इत शब्दान् । स्थाने अयनं तत्प्रयोज्यः हान कारक च इत शब्दाः स्थाप ताः स्यात् तर्ह गूढस्य समाधानं सुलभं स्यात् । क् स्टैन्सेन् हेण्डर्सन् च १९ ५२ अमीनो अम्लस्य श्रेष्ठतां व चार तवन्तौ

करस नोमाकेश कभ : सं चयः अव्ययकरीपशुषुन वप्लास्ट कक्नेश कयाः वृद्धौ गुणनैच महत्त्वपूर्णः करक तत्रैव । तेषां मते प्राकृत कभोजन स्य अभावात् न अपि तु मीनो अम्लस्य परमाणस्य अभावात् पशुः अव्ययः अभवत्

कृक्कोगकेश कः न रन्तरं प्रोटीनस्य संश्लेषणं कुर्वन्त । गोदरील ख पृ. १५२ दुरभावन । प्रायः प्रोटीनसंश्लेषणस्य अस्मान् यतायाः अस्मान् यप्रोटीनस्य सम्भाव्यन र्माणस्य च सह सम्बद्धं मन्यते । वर्धमानेषु अर्बुदेषु नूतन केश कपदार्थं दातुं प्रोटीनस्य न्यूक्ल ओप्रोटीनस्य च न रन्तरं शुद्धसंश्लेषणं भवत यदा तु ए तेषां संश्लेषणं भवत सामान्येषु अर्द्धेषु उत्तरेषु पदार्थाः तुल्यवच्छेदेन सन्तुलताः भवन्त इति । अयस्मिन् स्थाने सः कैस्पर्सन १९५० इत्यस्य उद्धरणं करोत यत् घातकअर्बुदकेश कयाः सामान्यतया वर्धमानस्य केश कयाः च मध्ये प्रोटीन न र्माणार्थं प्रणाल्याः व कसस्य वषये मौलिक अन्तरः व द्यते इति भासते । घातकअर्बुदकेश कयां अन्तः केश कीयन रोध तन्त्रम् यत् सामान्यतया प्रोटीन न र्माणप्रणाल्याः कृयाशीलतां सीमन्तं करोत तस्य कार्यं न युनितं कं न वृत्तं भवत येन केश करसायन कच त्रैव श षट्पर वर्तनान् भवन्त पृष्ठान् १० १०२ कं प्रश्ने प्रोटीनान् दराक्षाफलात् सेबात्वा प्राप्ता प्रोटीनान् न अपि तु पाक्शालायां पक्त्वा वा पक्त्वा वा सामान्यकेश कभ : अङ्गीकृतान् प्रोटीनान् इति बोधयितुं अशक्यता अस्ति

आरे वैज्ञानिक अवेषणेन ज्ञातं यत्परमाणं ...
कृक्कोगकेश कसु मेदः सामान्यतः उपरि भवत व टाम न ख ज्योः तु सामान्यतः अधः भवत ।

कउ ड्री स्वीकुर्वन्त यत् केश कः घातकः अथवा च प्रायः अल्पनीयरूपेण जटिलाः लघुव्यक्तः भवन्त । सम्भवतः प्रत्येकस्मिन् अम्लबन्धकान्नतः अभ्यस्यन्तं जटिलप्रोटीनपर्यन्तं न्यूक्ल ओप्रोटीनपर्यन्तं १० ००० यावत् भवन्ति । जैवसायन कष्टकः भवतुम् अहन्ति ये परस्परं प्रत्यक्षतया परोक्षतया वा अन्तरकृयां कुर्वन्त । जीवकेश कयां कृयाक्लापानाम् सन्तुलनं अथात् केश कजीवनस्य समग्रं प्रकटव्यञ्जं ए तेषां पदार्थानां मध्ये अस्य जटिलगत परस्परकृयाणां कदापि कार्यं भवतुमर्हत इत्यपि केश कयाः स्थितं पूर्णतया परिभाषितुं एक would need to describe in kinetic terms the multiple relationships involved. यतो ह परमात्मक रूपेण अधः कं न र्धारयितुं न सम्भवत

ए क्स्म न् स्मये क्त पयान चराः वयं समग्रज्ज लस्थ तेः क न तु अयन तं सीम तं दर्शनं प्रापुं शक्नुमः । ४ वा ५ घटक्त्तन त्रसम्बद्धः । गण तीयसूत्राण प्रचण्डान क्ष्टान उ पस्थापयन्त क पुनः सहस्राण चरव षयाण पृष्ठान १५१ १५२ । ए वं अस्माकं वैज्जान काः येषां हस्तेषु सर्वेषां मान वजतेः दैवः अलम्बते तेषां व षये आ न तं अप्पं जन न त् structure of cells. तथाप तेषां ज्जान स्य अप्पतायाः अभावेऽप ते तान् ज्ज लक्केश कानि न र्माणं कृत्वती प्रकृतेः अहेलनं । कुरुवन्त तथा च ते ज्जान् मन्यन्ते यत् स्वस्य सटीकाणान् । द्वारा तेषां सटीकाणात्मकं पर माणात्मकं च अश्वयक्तां न र्धारय तुं शक्नुवन्त इत केश कानि प्रोटीन मेदः कर्बोहाइड्रेट व टाम न खज इत्यादीनि । व षये ।

ते ए तावत्पर्यन्तमप गच्छन्त यत् प्रथमं मुख्यं ज्जानीयरस्य प्रज्जं । तस्य न युक्तं न आमुमोदय त्वा अहेल्यन्त ततः स्वकारखनेषु व व धान् द्रव्याण क्लपय त्वा अस्मान् अपयन्त तेषां कर्म हास्यकरं दुः खं वा इत पाठक स्वयमेव न र्णयं करोतु ।

म तव्ययता अथवा अहारपरत बन्धः । कर्कोगस्य घटनं । वृद्धं च न वारयन्त न युन तथा वा सीम तं कुरुवन्त इत दर्शय तुं शोध वैज्जान कै पर्याप्तं प्रमाणं सं गृहीतम् अस्त प्रथमव श्वयुद्ध काले तदा डेन मार्क्केशे रूसदेशे जर्मनीदेशे अष्ट्रियादेशे च प्रचल तस्य तीव्रस्य खदयराशन स्य आ त्रगतं युद्ध स्य आ ते राशन स्य समाप्तेः आ न त्रं अपेक्षया कर्कोगेण मृत्योः न युन ता अस्तीह न्धेडे १९२५ इत्यस्य मतेन आ भोजनेन अस्याः आ न त्रं मृत्युप्रकोपस्य वृद्धः अभवत् ।

काउ डरी पशुषु कृतेभ्यः प्रयोगेभ्यः उ दाहरणान् उ द्धृतवान् यत् अहारपरत बन्धः पशुषु अर्बुदस्य वृद्धं न वारयत अथवा मन्दं करोत इत दर्शय तुं प्रवृत्तानि । पूर्वस्य ब्र ट श आनुसन्धितृणां कर्कस्य व स्तारस्य श्रेयः म्याक्के १९४७ इत्यनेन मोरेस्ची १९०९ इत्यस्मै दत्तः मोरेस्ची इत्यनेन मूषकेषु प्रत्यारोप ताः सार्क्कोमाः प्रदत्तस्य अहारस्य पर माणस्य रूक्षं अनुपातं गृह्णन्त स्म । परत बन्ध त अहारं गृह्णन्तः मूषकाः दीर्घकालं यावत् जीवनं त स्म तेषु अर्बुदस्य प्रत्यारोपणं पूरणतया पोष तमूषकाणां अपेक्षया अ क कठ न म् अस्तीत् ।

मैक्रेतस्य सहकार भः सह अस्य व षये अयन तं व लक्खणं अध्ययनं कृत्वा अस्त । मूषकाः अहारस्य उर्जं पर पालनं य पर्याप्तं परन्तु वृद्ध्यर्थं अर्याप्तं यावत् न युनीकृत्य मन्दं कृत्वन्तः । ए वं ए क समूहः अजितः

७०० द वसाभ्यध कं यावत्तरुणं भवत अग्रं च ९०० द वसाभ्यध कं यावत्
पर पक्वतां प्रापतुं न आमुन्यते यद्यप सामान्यस्थ तौ ए तादृशस्य मूषकस्य
औसतम् : प्रायः ६०० द वसाः भवत यदा पर्याप्तं कैलौरी दत्तं भवत तदा
मन दुबुद्धयः मूषकाः पर पक्वाः भवन्त तथा च कुलम् १४०० वा अध कं द वसं
जीव तुं शक्नुवन्त तेषां सामान्यजीवन कालस्य द्व गुणाध कम् पृष्ठं
३९ ४ ३९ ५ । पुनः मैक्के स्पर्ल ग् बार्न्स् १९ ४३ इत्येतयोः मते
अबुदानां व कसः पर पक्वतां प्रापतुं आमुन्यते यावत् वृद्धौ मन दतां प्रापतेषु
मूषकेषु न गण्यम् आसीत् पृष्ठं ३९ ६ यद ते मूषकाः केवलं कच्चाहारस्य
प्रत बन्ध तभोजनेन पोष ताः स्युः तर्ह कं अद्भुतं पर णामं न प्राप्नुयात्

आरे प्रयोगेषु ज्ञातं यत् सामान्य अग्रं खद तानां १९८ मूषकाणां मध्ये १५०
अबुदानां प्रकरणाः व कस ताः यथा २०० मन दमूषकाणां मध्ये केवलं ३८ अबुदानां
व रुद्धं तथाकथ तसामान्यभोजन आश कूपेण वं च ताः पशवः कदा यावत्
मनुष्यः सामान्यरूपेण व चारय तुं दृढः भव तुमर्हत कअहारः यः ए तादृशं
न र्दयवधं प्रसारयत अमुः कालं च बहुवारं लघु करोत

जीवन बीमासां ख्य कीयसन दर्भेण शरीरस्य भारस्य कर्करोगमृत्युस्य च
सम्बन्धं स्पष्टीकर्तुं व भ न्न समयेषु प्रयत्नः । कृताः सन्त १९ १३ तमे वर्षे
जीवन बीमाच क त्सान र्देशकानां सं घस्य ओर कदेशस्य ए क्चुअ यलसोसाइटी
इत्यस्य च सं युक्तसम त्या २० ६२ वर्षीयैः पुरुषैः क्रीतानां ७७४ ६७२ नीतीनां व ष्ये
न बद्ध मृततः दृष्टं यत् ३० ४४ वर्षेषु बीमाग्रहणं कुरुतां पुरुषाणां कृते कर्करोगेण मृत्योः
दरः अ भारयुक्तानां ३७ मान कभारस्य ३२ अल्पभारस्य २४ च भवत येषां गणना
१ ०० ००० इत्येव भवत ४५ वर्षाण अ च अध कानां प्राचीन समूहस्य कृते...

तदनुरूपाः दराः क्रमशः १५६ १४४ १२० च अगन् ।
१९ ३२ तमे वर्षे व श्लेष तस्य सं घकेन द्रीयजीवन बीमाकम्पन्योः
अ लेखनसुरं २५ प्रत शतं वा अध कं वा अध क्वज्जनात् अभ्य ५० प्रत शतं
न युन वज्ज पर्यन्तं कै सरमृत्युदराः न मूल ख त्रूपेण अगन् १४३ १३८
१२१ १११ ११४ तथा ९ ५ द सामान्य भारं न र्द श्य १११ इत्यस्य
अमृतः । अद्याप अद्यतन त्या महान गरीयजीवन बीमाकम्पन्योः सां ख्य कीयबुलेट न्
१९ ५१ इत्यस्य अनुसारं हृदयगुर्दारोगेण अध क्वज्ज युक्तानां पुरुषाणां मृत्युः

पुनः मान कस्य अर्धं अस्तीति मधुमेहात् च प्रायः चतुराणुं मान कस्य अस्तीति । ए तान वरदानान् मया पुरुषः मान वतायाः कृते प्रयच्छत ।

१९०० तमे वर्षे १९५० तमे वर्षे च संयुक्तराज्यसंस्थायां हृदयरोगाणां क्रूररोगाणां च मृत्योः दरस्य वृद्धः एतादृशी अस्तीति । ५० वर्षेषु क्रूररोगस्य मृत्योः दरः प्रतिलक्षज्ज संख्यायां ६४तः १३९.६ यावत् वर्धतः हृदयरोगाणां तु २४४तः ४७८.१ यावत् उन्नतः अस्तीति समग्रतया १९५० तमे वर्षे प्रतिलक्षज्ज संख्यायां ८०३.९ मृत्योः मध्ये दशभिः प्रमुखतरणैः हृदयरोगैः क्रूररोगैः च ६१७.७ मृत्योः अभवन् । अद्यापि अधिकां महत्त्वपूर्णाः सन्त नवीनतमाः अस्मिन् सन्त्ये १९६४ तमे वर्षस्य उल्लेखं कुर्वन्ति । अधुना क्रूररोगस्य मृत्योः दरः १५१.३ यावत् उन्नतः अस्ति हृदयरोगस्य मृत्योः दरः ५०८.६ यावत् वर्धतः सर्वेभ्यः कुलम् ९३९.७ मध्ये ६५९.९ इति संयुक्तं अस्ति प्राप्यते कारणान् । एते च कक्षाशास्त्रस्य प्रगतेः अचर्यजनकः परिणामाः सन्ति वैदयानां च कक्षाशालयाः औषधानां च बहुलतायाः अचर्यजनकः परिणामः खदयपदार्थानाम् परीक्षणस्य शुद्धीकरणस्य च अग्रहार्याः उत्पादाः । यदवर्तमानं प्रगतः अग्रे ५० वर्षाणाम् यावत् न रन्तरं भवति तर्ह्यस्थितिः सम्यक्कल्पयितुं शक्यते ।

१९६४ तमे वर्षे संयुक्तराज्यसंस्थायाः अस्ति कारकां ख्यातीयानाम् आसारं कुलमृत्युसङ्ख्यायाः १.४ प्रतिशतं एव लक्षणं वृद्धत्वं दुरन्तरं तस्थितिः च इति कारणं भवति सम्प्रति न वर्गे वृद्धत्वं केवलं अनुमानमेव यतः पक्वभोजनं सेवमानेषु कोऽपि ज्ञानं प्राप्नोति । यदा तु वास्तविकरूपेण सभ्यपरिस्थितौ दुरघटनम् अघातं च वा हाय सर्वे मानवाः प्रौढवृद्धावस्थायां मरणं ते स्म ।

प्राकृतिकमरवैशेष्येण वन्यजन्तुषु क्रूररोगस्य उत्पत्तिः अज्ञाता अस्ति । बद्धवानराणां दीर्घकालं यावत् क्षीणभोजनं कृत्वा तु क्रूररोगसदृशं एकं वा द्वौ वा अर्बुदौ द्रष्टुं शक्यते एवमात्रः बृहत्जीवसमूहः यस्य कृते नैमित्तिकं क्रूररोगस्य प्रमाणं सर्वथा नास्ति सः समुद्रस्य गभीरतायां न वसति इति कउड्री पृ.

१९६६ इति । यतो ह्यमनुष्याणां वनशिकारी हस्ताः न कृत्तवन्तः

तान् प्राप्य। तेषां रोगप्रत रोध क्वाक्त्तः ततोऽपि व लक्षणः अस्ति यत् तेषां जातु
अस्मात् ओक्षया बहु बृहत् अस्ति क्षेत्रे ज्ञ सं ख्यायां च ।

यथा वयं उक्तवन्तः तेषां सं शोधन कले वैज्ञानिकः कर्क्कोगस्य मूलकारणानि
सम्मुखीभवन्तः ते तान् पश्यान्तः तान् पुष्टयन्तः च तथापि ते पूर्णतया उदासीनतया
तान् गच्छन्तः यथा तेषां अन्वेषणं अत्यत्कमपि अस्ति । आमात्रायां
सेवा ताः केचन अहारघटकाः तेषां अभावेन वामनुष्ये कर्क्कोगं ज्ञायतुं
शक्नुवन्तः इतः चारः अत्यस्मात्स्रोतः भूमिं प्राप्नुते ।

पशूनि अहारस्य प्रयोगात्मकप्रवर्तनानि सर्वाणि ...
कर्क्कोगस्य अनुवर्तमानसन्निधौ अभावे वा भेदः पृष्ठं २२० ।

प्राकृतकम्भोजस्य प्रभावं प्रत्यक्षमपि गृह्णन्तः ।
काउडरी अस्मिन् वर्षे अत्यन्तं स्पष्टः अस्ति यत् अतः तथैव उदभवतुं
अब्धिमस्ति यत् केषुचिद् पशूषु प्राकृतकम्भोजं दत्तस्य ओक्षया अत्यन्तं शुद्धाहारस्य
भोजनस्य ओक्षया अद्बुदवकासस्य प्रवृत्तः न्यूनः भवति । स ल्वरस्टोन्
सोलोमनः टैनेन्बामच १९५२ अल्लोकं यत् अर्धशुद्धघटकैर्मुख्यतया
कैसन् मर्व्हिस्टार्च आशक्लूपेण हाइड्रोजनयुक्तक्यासबीजैर्लक्त्रमवटामनैः
च युक्ते अहारस्य अयोषां ओक्षया मुख्यतया प्राकृतकम्भोजेन नर्मतस्य पुरना
प्रयोगशालाचाउ इत्यस्य अहारस्य पुरुषेषु डीबीए मूषकेषु न्यूनः । सौम्ययकृत्वाच्छेदाः
वक्साताः भवन्तः लवणस्य मश्रणम्। अच C H पुरुषमूषकाणां कृते अर्धशुद्ध
अहारः सौम्ययकृत्वाषमस्य वक्सां वर्धयति स्म। अद्बुदवकासे अत्र कैलोरीसेवनस्य
शरीरस्य भारस्य अथवा प्रोटीनस्य वसावटामनस्य अनुपातस्य वा लक्ष्यमाणभेदेन
सहसहसं बद्धः अस्ति अहारस्य खजः सन्ति लेखकाः सावधानः सन्ति
यत् अत्यप्रकारस्य अद्बुदस्य प्रतक्त्रया भिन्नः इति न कल्पनीयम् पृष्ठं
४०३ ४०४

एनग्लैत्था कोपलैण्ड् १९५२ इत्यनेन ज्ञातं यत् प्राकृतकम्भोजं स्टॉक
अहारं खदतानि दुग्धवच्छेदनस्य एईएस तथा स्प्रार्ग्डावली मूषकेषु अर्धशुद्धाहारं
खदतानि ओक्षया कर्सा नोजेन २ एस टाइलएम नोफ्लूरीन इत्यनेन
प्रेरताः सन्ति स्य अद्बुदाः न्यूनः । वक्साताः । अत्र पर्याप्तम् अस्ति पृष्ठं ४०४ ।

पाठक न : सं देहं अल्लोक तवान्यत्ते प्रयोगात्मकमूषकान् कीदृशं भोजनं
 ददत अयनं तं शुद्धं न सामग्रीन यथा वैश्वं सटार्च कमासबीजैर्लं
 कृत्स्नं मव टाम न लवणं च। ए तेषां पदार्थानां म शरणं
 शोध वैज्ञानिकैः सामान्य आहारः इत दुर्नमकरणं कृत्स्नम् । ते
 क्षेत्रेभ्यः शतप्रत शतम् कर्करोगरह तमूषकान् सङ्गृह्य पञ्चेषु कारागारं स्थापयन्त
 दर दरजीवान् सुकुमार बालवत् व्यवहारं कुर्वन्त परस्परं सं करं कुर्वन्त
 सामान्य आहारेण पोषयन्त क्त पयानां पीढीनां आन्तरं तान्क
 परणमयन्त च ते मूषाणां शुद्धाः आन्तरजताः जतयः इत वदन्त ।
 तेषां मते ते मूषकाणां आन्तरजतप्रजतयः व शेषरोगवज्जानस्थ तौ
 सन्त यस्मिन् केषाचन वं शानां ८० प्रत शतं यावत् अन्तःकरणानां
 स्वतः स्फूर्त अद्बुदानां कृते प्रवणाः भवन्त सर्वे पक्षाः भक्षकाः सम्यक्
 समान प्रकारस्य रोगात्मकदशायां भवन्त ।

अनुपश्यामः यत् वैज्ञानिकः क मप उपयोगी अक्षरणं कर्तुं समर्थाः सन्त वा
 उपर्युक्तेभ्यः आचार्यज्जन्मसाक्ष्येभ्यः न षक्वाः । उत्तरं दुर्भाग्येन
 न करात्मके एव अस्ति । न नु कउड्री बहुमूल्यं दत्तां शं न राकर्तुं महती पीडां
 अनुभवत मा भूत्तस्य कोऽप पाठक मूर्ख न भवेत् यत् सामान्यतया सभ्यतायाः योग्यता
 इत मन्यमानानाम् अस्ति ख्यव व ध भोजन पानानां एकं वा अन्यं वा पर त्यागं
 कर्तुं च न त्यत । एतत् एव सः वदत यत् व शेषतः आहारसम्बद्धेषु पशुषु
 मानवकर्कटदत्तां शस्य उत्पादनं पठन्तु सावधानी अश्नयिकी भवत । मनुष्यः
 बुभुक्षायाः समीपस्थं स्तरं व हाय बहुव ध भोजनस्य सेवनस्य अभ्यस्तः सर्वाहारी
 अस्ति व श्वस्य अन्तर्भागेभ्यः समागताः यदा तु पशवः स्थानीयमूलस्य अपेक्षया
 एकूपाः सरलाः च आहाराः समायोजिताः भवन्त पृष्ठं २२० । लेखक यत्
 महती दुर्भावनः अस्ति इत पाठकस्य स्वयमेव न्यायं कुर्वन्तु।

ए तेषु एकांतेषु लाड तेषु रक्ष तेषु न कटसं ज्ञ तेषु मूषकेषु
 कृत्स्नं मरूपेण उदात्तं वं शानुगतं कर्करोगसं वेदन शीलतां प्रदत्तं तर्ह तेषु कर्करोगाः
 वास्तवतः कथं उत्पद्यन्ते इत कउड्री पृष्ठं ३५० पृच्छत प्रश्नस्य
 उत्तरं न प्राप्नुवन् ।

मूषकाणां क्त पयेषु वं शेषु प्रबल अङ्गव श षट् वं शानुगतसं वेदन शीलतायाः
 ज्ञापनेन अस्माकं अज्ञानं प्रकशयत यत् केशवः येषां कर्त्स्न नो ज्ञानं
 प्रत प्रवणाः सन्त तेषां स्वरूपं प्रकशयत । ए ते मूषकाः पञ्चेषु अस्ति
 आर्य तं अस्ति त्वं न यन्त । ते प्रायः वातानुकूल तस्थानेषु एव स्थापिताः भवन्त

क्वक्षेषु तेषां अहारः च उल्लेखनीयरूपेण न त्वः अस्ति । ते कस्यापि ज्ञातस्य भौत कस्य वा रासायन कस्य वा जैव कस्य वा कर्कशगज कस्य सं परकं न प्राप्नुवन्त पृष्ठं ३४९ ३५० इत । कउ डरी इदं तथ्यं जनीतेव नैत्राण न मीलत यत् वास्तव कः भौत कः रासायन कः जैव कः च कर्कशगज कः एव तेषां दर दरमूषाणां कृते स्वयमेव न र्म ताः पर स्थ तयः सन्त ए तेषु तेषां प्राकृत कर्म्यावरणात् पोषणात् च वं चन ए कन तप ज्ञेषु पृथक्करणं न रुद्धं च करणं आहार्यणं लाडनं रक्षणं च कृत् मरूपेण अत्रपरज्ज न वातानुकूल तक्क्षेषु अक्ष प्तं स्थापय तुं कैस न् मक्क्षसटार्च क्मासतैलं पोषणं च अत्रभवत् । कृत् मव टाम नं लवणं च ।

अ यत्र कउ डरी प्रयोगात्मकदत्तां शस्य द्वौ सारणीम् अ यत यत् क अहारस्य प्रोटीन स्य तथा अश्वस्य अमीनो अम्लस्य तथा ख अहारस्य बी व टाम न स्य पर वर्तनं कृत्वा कै सरव कसे पर वर्तनं दर्शयत ततः सः न मूल ख तट पृष्ठी करोत व टाम नाः अश्वकः अमीनो अम्लाः च कर्कशगस्य उत्पादनं पर वर्तय तुं शक्नुवन्त ... ए तेषां अयेषां च न षक्क्षणां व्याख्यानं कठ नम् अस्ति । अभावे वा अत्र र कृते वा अहारपदार्थव शेषः यस्मिन् उत्तकस्य उत्तर प्रत्यक्षतया कार्यं करोत इत न कल्पनीयम् न वप्लास्ट कर्म वर्तनं भवत् पृष्ठं ४०१ । ए तत् स्पष्टतया उ पलब्ध दत्तां शस्य प्रत्याख्यानं म् अस्ति । करखन स्य सन्तोषज्ज कस्य असन्तोषज्ज कस्य वा सं चालन स्य तस्मै प्रदत्तस्य कच्चा मालस्य सामं ज्ञस्येन वा अस्मिन् ज्ञेन वा क मप सम्बन्धः न भव त्वयः इत वक्तुं सदृशम्

ए तेषु न षक्क्षेषु मनुष्यस्य कृते क च त् कर्कशगन वारणाहारं कल्पय तुं सर्वथा अमलः स्यात् यथा ग्रीन स्टीन् १९४७ इत्यनेन सम्यक्चेतावनी दत्ता इत कउ डरी ल ख ततः च अत्र योज्यत यत् ए कस्य कृते मान वस्य अमुः ए तेषां अपेक्षया ए तावत् दीर्घः अस्ति प्रयोगात्मकः पशवः ये ए तादृशस्य कल्पन क अहारस्य आहार्यं कुरुवन्त तेषां बहुवर्षेषु केषुच त्सन् दर्भेषु प्रायः चतुर्थां शशताब्दं यावत् कर्स नो जेनेस स्मध्येव लम्बस्य अथ शु सम्भवः न स्यात् पृष्ठं ४०१

तथापि पशुषु दीर्घकालं यावत् न रन्तरं न यून भोजनं न श्च तरूपेण अनेकमरकस्य स्वतः स्फूर्तस्य अर्बुदस्य घटनं न यूनीकरोत पृष्ठं ४२९

उ पलब्धः । अम्लता मुखतया अर्बुदस्य घटनं याः सम्बन्धी सन्त न तु । अम्लस्य अन्तरं तेषां वृद्धेः गतः । इत्यस्मिन् नक्त पयान उ दाहरणात्

या वृद्धः : अहारकरकैः पर वरत ता भवत अमर्याप्ताः प्रमाणाः सन्त येषां
 अहारेण अस्माकं ज्ञानस्य वर्तमानस्थितौ कस्यापि च कत्सापरमाणस्य अहारः
 भवत पृष्ठं ४०२ । अस्माकं मनस एतत्प्रतीयते यत् कउडरी इत्यस्य अर्बुदस्य
 प्रकोपस्य नयनीकरणे रुचः न स्यात् तस्य रुचः अस्त केवलं कर्करोगस्य
 च कत्सायाः च कत्सापरहारस्य समस्यायां तथा च तत् न अस्माकं
 पोषणव्यवहारस्य संशोधनद्वारा अपि तु कस्यापि कल्पनकालीयाः अयस्य
 वा एजंसीद्वारा ।

अतः वैज्ञानिकः कदा कुत्रच कर्करोगस्य वास्तविकप्रमाणं गृह्णन्ति
 इति ज्ञातुं रोचकम् । एतावता तेषां कृते केवलं ४०० कर्करोगज्जः एजेण्ड
 अर्बुकाः येषां वषे कउडरी वदत यत् च कत्सकनम् सम्मुखेये कर्करोगाः
 सम्भवतः एकमृतशतात् नयनीः सन्ति तेषु वास्तविकः कर्करसः नो ज्ञेयः
 अथवा कर्करसः नो ज्ञेयः इत्यस्य संयोजनं ज्ञातुं शक्यन्ते पृष्ठं ३९०
 अस्य वरुद्धं वयं पूर्वमेव दृष्टवन्तः यत् कथं सामान्य अमृतक
 अहारः एकस्मिन् प्रकरणे १०० कर्करोगमुक्तमूषकेषु ८० अमृतस्मिन् प्रकरणे १९८ मध्ये
 १५० मूषकेषु अर्बुदं प्रवर्धयत स्म । तस्य अहारस्य आशं कर्करसं बन्धनेन तान्
 १५० अर्बुदान् ३८ यावत् नयनीकृताः तस्य राशनेन समग्रराष्ट्रेषु कर्करोगस्य अमृतः
 पर्याप्ततया न रुद्धः अभवत् तथा च प्राकृतिकपोषणेन तस्य स्थाने कर्करोगस्य
 वकसः सर्वथानवारयतुं प्रवृत्तः अस्तीति येषां सर्वेषां
 कर्करोगज्जः कनम् व्यर्थं अवेष्टनम् । पर तस्य समयः तस्य स्थाने सः कर्करोगस्य
 एकमात्रं कारणं दोषपूर्णं पोषणं स्वस्य अयेषु कर्करोगज्जः कर्करवेष्टुं स्थापयतुं अपि
 सज्जः न स्यात् । सः केवलं संशोधकं करकं वदत न राधारतर्कै
 च नयनीकरोति

अद्यापि घातककोशकनम् व्यवहारेण भ्रमः तः सन्तः लखत पृष्ठं ४३ ।

अस्तोटलः डार्विनः वा यदसः ।

अद्य अस्माभः सह अस्मान् कर्करोगकोशकनम् वषे यथा वयं जननीमः तथा
 सर्वाणि तथ्यानि एतत् स्थापयन्ति त्वा तेषां घातकव्यवहारस्य व्याख्यां प्रदातुं
 समर्थाः भवेयुः । कदाचित् आत्मपुवर्षेषु एतत् भवष्यत वयं च नित्यं श्यामः
 यत् वयं कर्मन् एतावत्कालं यावत् अर्धः अभवमिति । तावत्पर्यन्तं वयं
 कश्चित् तत्तरतश्च कृत्वा स्थगितपरगतः कुरमः । परन्तु अहं सूचयतुं
 याचयामि यत् अस्मिन् अस्तुः अशक्यं न च डार्विनस्य । कउडरी इत्यस्य
 प्रयोगशालायाः परधतः बहः आत्य तस्य अस्तुत्वं कृष्णं वस्मृत्य
 दृष्टः परत न र्देशयतुं

तारासूर्यचन्द्रवृक्षाः पुष्पाणि च स्वरहस्येषु मानसकूपेण न मज्जन्तुं समग्रं
जातुं केन सटीकतया न यमं ततया परं भ्रमत इति बोधयितुं च। क' कोऽपि
वैज्जानिकस्तत्जातुं शक्यं त्वा तस्य स्थाने स्वस्य जातः न रमाणं कर्तुं
शक्नोति वैज्जानिकः तत् जीवनं तत् तत् च चलां जातुं शक्यं न मानवतां
च स्वस्य न रमाणस्य जातः स्वस्य रोटिकायाः स्वस्य अमीनो अम्लस्य
स्वस्य कृत्स्नं मव टाम न स्य स्वस्य कृत्स्नं मलवणस्य च सह प्रसृतुतयन्त ।
एताः पङ्क्तयः पठन्तु त्वा अग्रे वैज्जानिकः पृथक् व्याख्यातः प्रकृतेः प्रज्जगत्तयाः उपरि
स्वज्जानिं स्थापयन्त्यन्त वा इति ज्ञातुं रोचकम् ।

अग्रे कऽङ्गीकृतकऽब्जुदानं । स्वतः स्फूर्तमन्त्रं न स्य बहुप्रकरणानाम्
गणनं करोति अन्ते च न मनसि लब्धं तन् षष्ठ्यान् अन्वेषयति पृष्ठं ५४५ ।

. केचन अस्यल्पाः प्राथम्यं कर्तव्यकृताः यदा कदा बृहत्तरेण दृश्यन्ते।
स्तन प्रोस्टेटगर्भाशययोः संख्याः । एतेषु बहवः न वक्ष्यताः वर्षाणाम्
यावत् गुप्ताः तेषु स्तन स्वतः एव पूर्णतया प्रतगमनं वानं कुर्वन्त ।

. सुवक्ष्यते तत्कृत्स्नस्य अग्रे प्रायः अस्थायी परवर्तनं वरतयानं
दृश्यते। एते घातकक्रोशकानि । स्ट्रोमायाश्च अतः प्रभावतः कुर्वन्तः अनेकेषां
कारकानाम् कार्येण अनेतुं शक्यन्ते।

. घातकऽब्जुदानप्रकारस्य अग्रे व्याख्यातपरवर्तनं यदा कदा अमृत्यक्षकरणं
भवति ।

. अस्य मन्त्रं न स्य अनेकानां उदाहरणानि अभिलेखेषु सन्ति ।
बालकेषु न यूरोबलास्टोमाः । तेषु केषुचिन्तितकरणात् घातकक्रोशकानि ।
प्रगतं शीलभेदेन सह एतत् सहस्रं बद्धं भवति ।

. कर्कशगानां पूर्णप्रतगमनस्य कतिपयेषु सत्यापितप्रकरणेषु अस्ति ।
वर्णनं यत्तदतत्कालं त्वायाः औपनिषत् न शक्यते।
स्पष्टतया केचन प्रकाराः घातकक्रोशकः अत्यन्तं दुर्लभेषु सन्दर्भेषु शारीरकतन्त्रैः
न यन्त्रताः भवन्ति इति ।

अब्जुदानं । स्वतः स्फूर्तप्रतगमनस्य कारणं क' भवेत् यदं न रोगी
पोषणव्यवहारस्य कश्चन अस्मिन् क' अमृत्यक्षः च परवर्तनः सफलानि कृते एव
एवमर्थः भवतुम् अहम्

क्वक्रोगस्य च क त्सा। प्रथमं अद्बुदं क्शीणभोजनैः वं च तं भव तुमरुहत ततः
 प्राकृत कपोषकाणां अम्र सेवनं न्यूनवृत्त्य अम्ररशः बुभुक्ष तः मार तः च
 भव तुमरुहत अम्रशयक्तायां सामान्यकेश का अम्र क्त पयकलं यावत्
 अध् बुभुक्ष तावस्थायां स्थापय तुं शक्यन्ते। अद्बुदस्य अ त्थानान न त्तरं पुनः
 पूर्वबलं सुलभतया प्रापतुं शक्यन्ते।

पक्वभोजनस्य न र्माणस्य शर्मः व्ययः च अस्त
 न क मप क न तु शीर् वेस्ट

यथा वयं पूर्वमेव दृष्टवन्तः वास्तव क पुरुषः क्वाहारमात्रेण जीवत । लोके
 सेव तान पक्वान सर्वाण न ष्टान भवन्त ।
 तेषु व्यय तथ न व्यर्थं व्यर्थं भवत । प्रथमदृष्ट्या ए तत् वचनं अ श्वसनियं
 दृश्यते परन्तु सरलं सत्यं यस्य प्रमाणं मया स्वस्य व्यक्त गतम् भवेन प्राप्तम्

अम्रभे अम्राभः च न त् तम् अस्तीत्यत् अम्राभः वर्ध तव्यम् इत
 क्वा पोषणस्य सेवनं यथा वयं पक्वभोजनस्य सेवनं न्यूनवृत्तवन्तः परन्तु
 वयं शीघ्रमेव अगच्छामः यत् वयं भ्रान्ताः स्मः । यद्यपि प्रारम्भ काले
 शरीरस्य न रन्तरहानः पुनः स्थापय तुं सक्र यकेश कनः न वीन पूर्वै
 अङ्गानाम् पुन र्न् र्माणार्थं च प्राकृत कभोजनस्य अत्यन्तं महती माङ्गल का अस्तीत्
 तथापि पश्चात् सा माङ्गल का न रन्तरं न्यूनभूता

अस्माकं कन्या अह तः यत् अल्पं भोजनं सेवते स्म तत् दृष्ट्वा वयम् अ
 अचर्यचक ताः अभवम् । तस्याः माता पूर्वं कुपोषणभयेन अ कं खद तुम् बाध्यं
 करोत स्म परन्तु बालक न रन्तरं तत् न अस्वीकृतवान् । क्रमेण मम कृते स्पष्टं जतं
 यत् क्वा अस्थायी फलान् आ ज्ञान च उ च्चतमगुणवत्तायाः अत्यन्तं सान्द्रपोषकाण
 सन्त आः तेषां अत्यल्पमात्रा अस्माकं जीवस्य अम्रशयक्तां पूर्णतया पूरयत अ ए व
 क्वाहारः बालः कदापि इष्टाथ कं खद तुम् बाध्यः न भवेत् । यदा वयं
 शृणोमः यत् कश्चन व्यक्तः द नेत थ वा अखरोटं वा मासान् यावत् जीवत इत ।

पक्वभक्षकः पक्वभोजनस्य थालीपूरणेषु अ न दं प्रापतुं शक्नुवन्त यतः तेषु
 पूरणार्थे पोषणं नास्ति ।

शाकहार णः पशवः कृमेण तृणानि महतीं मात्रां सेवन्ते यतः बहुधा तत्
तृणं रूक्षैः न स्मृतं भवत तस्मिन् न दयमानः वास्तव कपोषकः
व कीरणावस्थायां अयनं तं व रलमात्रायां च भवन्त ।

ते पशवः दाने अनेकवारं रूक्षदरव्यस्य अत्राण र कृतं कुर्वन्त यदा तु
सामान्यः क्वचाभक्षक द वसे ए कस्यैव गत स्य अश्वयक्तां अनुभवत अशयेन
पेटः व ष्ठायां फलानि अच्यमानानि अशेषाणां उपस्थितः दाने
ए क्वारादध कं मलं गन्तुं आरहः च अश्व भोजन स्य लक्षणं भवत यत्
समशीतोष्णक्वचाभक्षकेन अश्वमेव पर हर्तव्यम् सामान्यतया अहं यत्फलं खदाम
तत्फलपर यस्य कस्यच त्पक्वभक्षकस्य सेवनं त् अहं कं न सति । अस्मिन् अहं
प्रत दानं एकं थालीपूर्णं मक्खसलादं योज्याम यत् सर्वेषु पक्वभक्षकेषु यत् पोषण
अत्र वरते तत् प्राकृत कश्चरस्य अप्रयाप्ततायाः करणात् न मीलं तुं कर्यं
करोत अस्मिन् न सरलभाडे अश्वं सर्वेषां क्षीणभोजनानि कृते स्थानं न सति
यत् मया पूर्वं गृहीतम् ।

यद समग्रं जातसहस्राणि प्राप्य पोषणस्य प्राकृत क यमान् स्वीकुर्यात्
तर्ह कं च त्रं स्यात् यद फलस्य उत्पादनं वर्तमान स्तरस्य एव त ष्ठत
चेदप प्रत्येकं व्यक्तं प्रत दानं शाकस्य वा कुम्भटस्य वा सलादस्य थालीपूर्णं
अमुन्यते एव च समग्रस्य जातः पोषणस्य आरहं पूर्णतया पूर्य त्वा
सर्वाण पशुभोजनानि अत्र छ त्रूपेण अश्वेषूपेण एव त ष्ठन्त स्म शर्करा
चायः काफी केके मद्यपानं अद्यपानं तम्बाकू मार्ज्जन् तथैव अद्यत्वे
सेव तानि दालानि अजनि च अहं कं शः भागः

अमुनि पश्यामः कं भवत सर्वथा ए तस्य सर्वस्य क्षीणभोजनस्य
तत् सम्प्रत लोकेऽपि भोक्तुम् तत् वसतुतः त्र धानं सृतं भवत ।

.व शेषकेश कनिष्ठं पूरकस्य अभावात्...
वास्तव क मनुष्यः पक्वभोजनं तन् स्मृतं तानाम् परजीवीकेश कनिष्ठं
न श्च तसं ख्यां सह तुं बाध्यः भवत यत् स्वस्य अङ्गानाम् तन्त्राणां
च न्यूनतमं भागं न स्वाहयं तुम्

.अश्वेन क्षीणभोजनस्य सेवनं मथ्यापुरुषेण भवत ।

.व्यक्त : केवलं ए क्शीरयुक्तः अस्त वा दवयोः शरीरयोः सं योगः अस्त
वा यथा तस्य सापेक्ष कृशता वा स्थूलता वा दर्शयत इत न कृत्वा अहारस्य
आवश्यक भागः यः व्यसन रूपेण जीवे प्रव ष्टः भवत तथा च यत्
कोश कन । अस्मात्तशक्त तः परं भवत केवलं दह्य व व ध मार्गेण शरीरं
त्यजत । ए वं अव्यय तस्य अहारस्य पर माणं खद्यपदार्थान म् कुलसेवन स्य महत्
भागं भवत ।

प्रश्न स्य अत्यन्तं दुः खः पक्षः अस्त यत् शेषकोश कः
प्राक्त कपोषणात् यत् उर्जं प्राप्नुवन्त तस्याः महती भागं म थ्यापुरुषस्य
अहारपदार्थान् भङ्ग्य तुं रक्तप्रवाहे अशोष्य तुं सुचारुकार्यं सुन श्च त्य
व्यययन्त उ त्सर्ज्ज इङ्गान म् पक्वभोजन स्य हान करकं शरीरात् बहः
न षक्स्य तुं च । यथा सर्वं द वसं अ रामं कार्यं कृत्वा सक् यकोश कः
क च त्व श्रामस्य अ कर णः भवन्त अ तु ते द वसस्य व रामपर्यन्तं
शयने क्ष पतुं बाध यन्ते येन म थ्यापुरुषेण लोभेन शरीरे प्रव ष्टान अ र क्तान
कैलोरीन जीवात्न षक्स तान भवन्त

पूर्वं अहं अस्मादरणतया पेटूत्वं मां सव्यसनं च दत्तः अस्मि । फलतः अहं
जीवन पर्यन्तं अ द्रायाः पीड तः अस्मि । न समराम यत् कदापि अथ रात्रे पूर्वं
न द्रां गतः अथवा ए कदा सूर्योदयं द्रष्टुं प्रातः काले जगृतः अभवम् । अहं प्रातः
त्रीण वाचतुः वादन पर्यन्तं जगृत्य अष्टन ववादनं गुरुश रः उ त्त ष्ठाम स्म ।
द ष्ट्या क्वाचाहारं स्वीकृत्य मम अ द्रा सर्वथा अ त्थानं जतम् परन्तु यद अहं
कदापि सायं काले महत् रात्रि भोजनं खद तुम् पर्यन्तं ते तर्ह अहं प्रदोषपर्यन्तं
जगृतः भव तुम् बाध यः अस्मि २ वर्षीयायाः अभ्य अह तः रात्रौ कदापि न जगृतः
।

पक्वभोजनेषु दृश्यमानानि व टाम नः । लवणं च म थ्या मृताः
असन्तुल ताः हान करकः च भवन्त । पक्वान् अहारपदार्थान् भग्नः ।
भवन सामग्रीः गलत् इन्धनं च व न । अ यत्क मप न भवन्त ए तादृशेभ्यः
न र्माणसामग्रीभ्यः न र्म ताः न रर्थकः कोष्ठकः सामान्यकोश कन ।
उपर आं छ तभारः भवन्त । तादृशेन इन्धनेन यः तापः प्राप्यते सः
अ शयेन हान करक च भवत तस्मात् उत्पन्न । उर्ज प्रेरकशक्तः तु
आवश्यकं न रर्थकं च भवत ए षा उर्ज कार्यसमयात् बहः करखन स्य मोटरान्
न रर्थकरूपेण चालयत हृदयं सामान्यवेगेन दव गुणं कार्यं कर्तुं बाधयते इदम्

शेषं बाध ते यस्य समग्रकरखन स्य महत्त्वपूर्णतन त्राणां अयनं तं अश्वयक्ता वर्तते तस्य स्थानं तान् क्लान्तं कृत्वा व्यर्थं क्षीणं करोत । आ दरा अस्य हान करकम्प्रभावानाम् ए कं उ दाहरणम् अस्ति ।

यदा दुर्परामर्श ताः वैद्याः स्थूलतायाः नयूनिकरणस्य पदधतीः
व कस्यनत् तदा कं भवत ते दैनन्द न भोजनस्य सेवनस्य सर्वाङ्गपरत बन्धस्य
योजनं कृत्वनत् यस्य परणामेण तेषां न ष द्धाहारसूच कसु अष्टोटः
बादामः क शम शः खजूरः प पपली कदलीफलम् इत्यादयः अहारस्य अश्वयक्ताः
अयनं तं पौष्ट कः च वस्तुन सनत् आयेषु शब्देषु ते च क त्साया भारं
नयूनिकरोत तस्य क्षीणिकरणस्य दुर्बलीकरणस्य च मूल्येन तस्य स्वास्थ्यस्य गम्भीरं
क्षतं कृत्वनत् तथा सत क्षीणभोजनस्य नयूनिकरणेन म थ्यापुरुषः केवलं क च त्
आवश्यकं इन्धनं न षट् करोत प्राकृत कभोजन परत बन्धेन तु
सामान्यकेश कः केभ्यः अयनं तं अश्वयक्तेभ्यः पोषकेभ्यः वं च ताः भवन्त
अः म थ्यापुरुषः स्वस्थाने दृढः त षठत यदा तु वास्तव क पुरुषः अ कं
कृशः भवत इत आवर्तते ।

परत बन्ध तस्य प्रभावस्य अस्ति व नोदपूर्णं उ दाहरणं वयं म ल त्वा
कक्करोगस्य अध्ययन कले अहारः । अस्य प्रश्नस्य चर्चायां कउ ड्री कथयत यत्
ए तत् सपष्टं यत् अहारपरत बन्धैः अ य तस्तन कक्कटस्य प्रकोपस्य नयून ता मूषकेषु
अण्डकोषस्य क् याक्लापस्य नयून तायाः सह सम्बद्धाः । अस्त op. cit. p.
कं अ कं वयं इच्छामः ए वं स्तन कक्कटस्य कारणं ज्ञातम् ।
इदानीं वैद्यानां कृते अश षट् यत् सूत्र याः अण्डकोषस्य क् याक्लापस्य पूर्णतया
न रोधः करणीयः यत् तेषां सम्पूर्णतया स्तन ग्रन्थ न । कक्करोगात् उ द्धारः भवत

परन्तु अश्वयमेव यथार्थतः कं भवत इत अयनं तं सरलं व्याख्यायाम्
अस्ति । वैद्योरीसेवनस्य अ चार तसीमायाः जीवस्य उ पर व परीतप्रभावद्वयं भवत ।
ए क्तः क्षीणभोजनस्य परत बन्ध तसेवनेन कक्करोगस्य न रमाणं न रुधयते
अमरतः प्राकृत कभोजनस्य नयून सेवनेन अण्डकोषस्य सामान्यक् यायां बाध । भवत

च क त्साशास्त्रम् ए तादृशैः दुः खद्व रोधैः पर पूर्णम् अस्ति । यदा क
क्षयचन रोगः अप्राकृत कभोजनस्य हान करकम्प्रवाहं स्वं परत अक्षययत रोगी
जीवः अ यस्मात् रोगात् आ श क्मरत रक्षां प्राप्नोत । यथा मधुमेहरोगेण पीड ताः
जम् ।

ध मनोविकल न्यः केचन सं क्रामकोगाः च कर्कशोगस्य न्यूनः भवन्तः ।
 कर्कशोगस्य कश्चिन् तन् वारणार्थं ज्ञानं व धर्माणां प्रभावं स्थापयन्तु
 उन्मत्तप्रयोगाः अपि कृताः सन्ति ।
 टीकाकरणकाले अपि तथैव भवति यदा रोगस्य मृदुतररूपं प्रेरयन् त्वापश्चात्
 गम्भीराक्रमणात् बालकानां रक्षणं भवति यस्मिन् नक्षत्रे पुरुषाः प्राकृतं कालं यमैः
 स्वसन्ति तन् नां स्वास्थ्यस्य रक्षणं कर्तुं न शक्यं कुरुवन्ति तस्मिन् नक्षत्रे
 एतादृशाः अप्राकृतं कालः उपायाः अपि अवश्यकाः भवन्ति न रक्षणाः
 बालकाः स्वरूपे टीकाभ्यः मुक्ताः भवन्ति न टीकाकरणं च इति हास्यं
 गम्यते ।

प्रयोगैः ज्ञायते यत् एका मर्त्या पुरुषः अमृतः अस्ति
 अस्ति त्वं आशं कश्चिन् अपरं बन्धुः तस्यैव कालं न रक्षन्तु
 न शक्नुवन्ति । अक्षरपदार्थेषु १० १५ परं शतं क्षयः अपि तस्यैव जीवंतं
 स्थापयन्तुं पर्याप्तम् । तस्यैव रक्षकस्यैकं पोषणं प्रदातुं सुखं : । मया मम पादसन्धिषु
 सर्वभूयः गौटीकङ्करीभ्यः सम्पूर्णतया स्वच्छता कृता परन्तु यदा कदापि मां सं
 ख्येयं तुम्हं सं योगेन गच्छामि तर्हि कतिपयभूयः घण्टेभ्यः अपि न त्रं मुद्गरप्रहारः
 मां सूचयन्ति यत् मम बृहत् पादाङ्गुलीषु यूरकाम्लं प्रवृष्टम् अस्ति अहं प्रायः
 क्वचिद्वाह्यं भवेत् अथ ययनस्य अम्भुकेषु वर्षेषु एतान् प्रयोगान् करोमि स्म ।

स्पष्टतया यूरकाम्लं रम्यं तान् स्थलान् अद्यापि शून्यान् सन्ति तेषु
 गन्तुं मार्गाः अपि वस्तुतः सन्ति । मां सस्यैकं खण्डं शरीरे
 प्रवृष्टमात्रेण तत् मूत्राम्ले परिणमति यत्ततः त्वरया स्वस्य न्ययतस्थानं
 गृह्णाति

मर्त्या पुरुषस्य केशाः अपि सहजं ज्ञायन्ति न वर्तन्ते । ते मृषावदन्ति
 घाते अर्धं मृतः परन्तु अपेक्षितः । क्षीणभोजनं खण्डः तान् प्राप्यते एव ते
 पुनरुत्थानं बहुलतां च अभिवाञ्छन्ते ।
 शरीरस्य भारस्य न्ययन्त्रणं सम्पूर्णतया प्राकृतं कर्मोक्तभूयः समर्पयन् त्वयम् । यः
 व्यक्तः अन्यथा कं स्लमं भवति स्वास्थ्याय ह त्वरं नास्ति इति
 सूचयति सः वस्तुतः भवति शरीरस्य स्थूलतां न र्वाहयन्तुं दरिद्रः शः
 कलोरोगः परजीवीकेशकानां पोषणं पोषणं च कर्तुं अशुशंसन्तं मर्त्या पुरुषस्य
 वधस्य युगपत् प्राकृतं कर्मोक्तं शनैः शनैः कन्तुन श्च तद्रूपेण वास्तव्यं कर्तुं
 भारं प्रवृत्त्या आरुह्य तसामान्यमानं कर्मयन्तं वर्धयन्ति

तान् व्यर्थमां ससमूहान् मुक्त्वा यः पुरुषः पूर्वं ४० ५० क लो व्याध केश कभः :
 स्वशरीरे भार तवान् अङ्गीत् सः पुरुषः अक्षरयेण अहाय्य ए कं पदं उ पर अहय तुं
 न शक्तवान् सः इदानीं केशं न पर वर्त्य परवतानाम् उ पर धाव तुं शक्नोत
 तादृशः कदापि स्वस्य द्रुतभारस्य न यूना तायाः च न तान् कर्तव्यः परत्युत तेन
 प्रसन्नः भवेत्। न सहेत् ए कम्प न ष्परयोजन मां सस्य शरीरे बुद्धिमान्। संक्षेपेण
 अतः सर्वेषां ज्ञातव्यं यत् पक्वभोजनस्य प्रत्येकं खण्डं स्वशरीरे प्रवृत्त्वा सः
 मथ्यापुरुषं तस्य अश्रुतापशतं तस्य न र्दयस्य ज्वलादस्य पोषणं करोत सः
 सर्वान् ज्ञातान् अज्ञातान् च रोगान् धारयत सः स्वस्य मृत्युमार्गं प्रशस्तं करोत ।

पक्वभक्षकस्य मतेन सुसवास्यस्य कृते सुभोजनं करणीयम्। तस्य दृष्ट्या
 शून्योदरः क्लृप्तश्च शरीर इत्यर्थः। न जनानां यत् पूर्णोदरः पुरुषः वसतुतः रोगी
 पुरुषः अस्ति। तस्य उदरं अम्राकृतं कभोजनं यथासमये न ष्कास्य तुं कष्टं
 अनुभवत। क्वचाभक्षकस्य तु उदरं सर्वदा शून्यं वा यथापि तावत् लघु भवत
 यत् तत्र कम्प सान्निध्यं न अनुभूयते। सः स्वस्य अन्तरस्य पूर्णतां
 अनुभवत यतः तत्रैव तस्य खद तं भोजनं सद्यः स्थानान्तरं तम् अस्ति।
 अत्र क्तभोजनमपि तस्य उदरे च रं न शेते शीघ्रं अन्तरेषु गच्छत
 पचतः अचतः वा जीवस्य न यूना तमं हानं न कृत्वा शरीरात् न र्गच्छत
 ।

अतः क्वचे उदरे कदापि वायुः न जयते।
 भक्षकः। यदस्मात् प्रायां अन्नस्य सेवनं भवत तर्ह्यस्मात् त्रेषु वायुः
 उत्पद्यते परन्तु ते सामान्यमार्गेण शरीरात् न र्गन्तुं प्रवृत्ताः भवन्त
 क्वचाभक्षकः क्त पयेषु मासेषु न वृत्तेः अन्तरं उत्तमं रात्रि भोजनं कर्तुं
 प्रयतते तदा पोषणव्यवस्थाद्वयस्य भेदं अधः कं स्पष्टतया पश्यत तदा एव सः
 च न्त्यत यत् सः क्थं कदापि एतादृशं रोगी दुःखं च अस्ति त्वं कष्य त्वात्
 घृणत जीवनं सामान्यं मन्यते स्म

पक्वभक्षकस्य औषधं सम्पूर्णम् अस्ति
 त्रुट् पूर्णवज्रान्

यथा वयं दृष्टवन्तः मान वक्त्रखन स्य अभि न न क्वचामालस्य अप्रव्ययेन रोगाः
 अस्तु त्वं प्राप्नुवन्तः । अतः तासां सामग्रीनं । अखण्डता पुनः प्राप्ता चेत् एव
 स्वास्थ्यं पुनः प्राप्युं शक्यते । परन्तु अत्र क्वच क त्साशास्त्रस्य समग्रस्य
 क्व याक्तापस्य अत्रारः क वैद्याः क सम्यक्कुर्वन्त ते क्लीणभोजनैः
 कृत्रिमव टाम नैः लवणैः हार्मोनैः व षयुक्तैः द्रव्यैः च बहुभः
 सह तां अखण्डतां पुनः स्थापय तुं व्यर्थपर्यत्नः । कुर्वन्त तत्सहकलं च
 अमूरणीयरूपेण क्लृप्त गृहस्थाः आक्ताः च समग्रग्रन्थः अङ्गाः च अप्रसारयन्त
 क्लृप्तं च प्राकृत क्वचामालस्य व घटनस्य परणामः ।

सर्वे मनुष्याः घोरस्य अज्ञानस्य अवस्थायां जीवन्तः । इत मतम्
 पक्वभक्षकः पक्वस्य सेवनं क मप सर्वथा स्वाभाविकं भवत प्रकृतेः
 न यमैः पोषणं तु प्रयोगः तस्मिन् च भयङ्करः प्रयोगः यथार्थतः मनुष्याः
 प्रकृत्या व क्लृप्तं PERFECT BALANCE अमृततद्रूपेण नष्टवन्तः
 सहस्रवर्षेभ्यः च पक्वभोजनैः कृत्रिमैः व षैः पदार्थैः च नूतनं
 संतुलनं स्वस्य संतुलनं च अवेष्टुं SENSELESS EXPERIMENTS
 कुर्वन्त तेषां प्रयोगानां सदयः परणामाः अद्यत्वे जात प्रचलताः अस्मां ख्यातः
 रोगाः सन्तः ।

यदा अहं ज्ञानं क्वचाहारं स्वीकुर्वन्तु इत आनन्दायाम तदा अहं नूतनं
 प्रयोगं न प्रस्तावयाम । परंतु अहं तान् आहं करोम यत्ते सर्वदा प्रगत शीलानाम्
 अमृतप्रयोगानाम् न रोधं कृत्वा प्राकृत कजीवन पद्धतं प्रत प्रत्यागन्तुं ।

अतः यद्यपि सः सामान्यज्ञानहीनः न भवत तर्ह पाठक अयोषां तत्
 न वप्रयोगं कृत्वा परणामं सूचय तुं न प्रतीक्षेत् सः सदयः स्वस्य
 भयानकप्रयोगान् त्यक्त्वा सामान्यजीवन पद्धतं प्रत मुखं कुर्यात् ।

तेषां सर्वेषां प्रयोगानां अन्तर्माः उत्पादाः कृतः
 मनुष्यस्य शोधप्रयोगशालाः तान् गोलयाः चूर्णान् च सन्त्येन
 वैज्ञानिकः जातः पोषणं कर्तुम् इच्छन्त यदा तु प्रकृतेः प्रयोगशालायाः कृतः
 गोधूमः अखोटः सेबः च सन्त अस्माभः सर्वैः एतयोः मध्ये व क्लृप्तः
 करणीयः । पक्वान् सर्वाण कृत्रिमाण पदार्थान् सन्त

स्वप्राकृत कृण्व हीनः । तेषां पोषणात्मकं मूल्यं तावत् भवत यथा व्यापकूपेण
व ज्ञाप ताः व टाम न गोल्यः खद्यसाराः च ।

जीवजतीयाः बहवः सन्त तेषां न वैद्याः न च च क त्सालयाः औषधालयाः
च तथाप मनुष्यस्य पर चर्याधीनः । अग्न्यादरूपेण ते रोगैः न पत त्वा जीवन्त
तेषां शारीर कनुरूपं यथायोग्यं जीवनं पूर्णं कुर्वन्त सं व धानान
क्त पयेभ्यः द नेभ्यः शतशः वर्षेभ्यः यावत् भ न्नः । । अस्य शरीरस्य
सम्यक्सं रचनायाः कारणात् मनुष्यः अस्म न्पृथ व्यां अयेभ्यः प्राण नः अपेक्षया
दीर्घतरं स्वस्थतरं च अमुः भोक्तुं अर्हत् । पूर्णकच्चाहारस्य अभावे अपि पुरुषाणां १५० १८०
वर्षाणां यावत् वयः प्राप्युं शक्यते इत उ दाहरणान् अभि लेख्युः सन्त केवलं
अन् पदार्थानाम् अत्यन्तं क्षयः पर हतासु पर स्थ तेषु जीवनं यापय त्वा
अथ कं शज्जानां न युन जीवनं तेषां जीवन पद्धत्यां क मप दोषः अस्त इत
स्पष्टं सूचकं भवत पशवः अथ क्तया वनस्पतयः हर तपत्राणां सत्मान च
खदन्त मान वजतेः न ज्ञा ग्रहे उच्चतमगुणस्य अत्यन्तं ह तक्राः सान्द्राः च
पोषकः सन्त ये तेषां वनस्पतयः पत्राणां सत्मान कण्डान् शाखः च
गत्वा तेषां बीजेषु फलेषु च ए क्त्र आताः सन्त

जीव ज्ञानं न किं कृते समयः आतः यत् ते सम्यक् मार्गात् चल ताः भूत्वा
गलत् स्थाने एव अवेषणं कुर्वन्त इत स्वीकुर्वन्त । अपि च तेषां स्वीकारणीयं यत्
प्राकृत कपोषकघटकेषु हानः कृत्स्न मत्या कर्तुं न शक्यते व षाणां
व व धाङ्गानाम् क्षयः पुनः स्थापय तुं सामर्थ्यं नास्ति इत यत्
अस्माकं अङ्गाः ग्रन्थः च अस्माकं शरीरस्य अत्र भाज्यभागाः सन्त
अतः तेषां वच्छेदनं वा न श्क्यते वा न कर्तव्यम् इत । अद्य अहं तान्
दर्शयाम यत् मानवशरीरं सर्वेभ्यः रोगेभ्यः प्रभावीरूपेण न र्णायकूपेण च
न वृत्त्यर्थं अतीव सरलं सुलभं च पद्धतं दर्शयाम । अप्राकृत कपोजस्य अपूर्त
कटय त्वा शरीरस्य रोगग्रस्तानां न श्प्रयोजनं कौश कनां च
नाशः प्राकृत कपोषकद्रव्येभ्यः उत्पाद तैः स्वस्थव शेषकेश कै तेषां
प्रत स्थापनं च मम तर्कस्य प्रामाण्यस्य पूर्णतया न श्चयं कर्तुं तेषां केवलं
क्त पयानां मासानां शर्मस्य अश्वयक्ता वर्तते ।

वैद्यान । जीव ज्ञानं च कलकष्यं भवेत् यद न मुक्तः
रोगात्मानं वजतेः कच्चाहारः एव तत्कलकष्यं प्रापतुं मार्गः ।

तेषां सद्यः एव वक्तव्यं यत्ते वस्तुतः द्रष्टुमिच्छन्त वाक
रोगमुक्तं जातु। यद ते स्वगणनः । प्रकृत्या कृता गणनः । भयः । अहं कं समीचीनः । इत
स दधय तुं शक्नुवन्त तथा च सम्पूर्णमेव श्वे कच्चाहारः । स्वस्वास्थ्यं
प्रापतुं स्थाने रोगैः वशं कुर्वन्त इत तर्ह अहं तत्क्षणमेव मम पुस्तकै सह
रङ्गमण्डपात्नं वृत्तः भव ष्याम ततः वर ष्याम च मम शान्तं धारयतु।
अथा केवलं च क त्सालयानाम् औषधालयानां च द्वाराणां उद्घाटनं
स्थापय तुं मानं वजते रोगान् सह तुं बाध्यं कर्तुं न शक्नुवन्त इत अश्वयम् ।

तेषां मनस एतस्मात् चारेण सह सामं ज्ञस्यं कृतव्यं यत्तः परं ...
पक्वभोजनं स्य न रमाणं तेषां अमुं साः च समग्ररूपेण मानं वतायाः व रुद्धं
अपराधः । इत गण्यन्ते व भैः उपचाराः च पक्वभक्षणयुगस्य जटूरूपेण गण्यन्ते।
बुद्धं मानमानं वीयाः च वैद्याः तान् अमुं साः तत्क्षणमेव स्थगय त्वा प्रकृतेः
अथादेशस्य अधीनं तां ज्ञानं अन्तरयन्त स्म । यस्य हृदये अतः कणस्य
स्फुलङ्गः अश्वष्टः अस्त तस्य हस्ताः व षट्पद्याणां कृत्स्नं मव टाम नानां
च नमलेखं कम्पताः भवेयुः पक्वभोजनं स्य नम उच्चारयन् अहं कम्पयेत् तेषां
कर्याणां न रदोषजनानाम् मृत्युदण्डं दातुं सदृशान् सन्त । एतत् सर्वैः
मातापतृभ्यः असाक्षात्कृतव्यम् ।

वद्वाच तममं केषां च न पाठकानां मम लेखनं स्य स्वरः न रोचते। इत्यस्मिन्
तेषां मतं मम अभिव्यक्तयः अहं क्वैज्ज्ञानं वाः अहं कं शज्ज्ञानम्
अधोदधेनै लैट न पदार्थेन अलङ्कृताः अहं कं मेलनं लापात्मकः श कयतकर्ता
अहं काम्भीराः पाखण्डी अहं कसमङ्गीताः अहं यूपूरणाः
अहं कश ष्टाः मृषावादः नः अहं कं च व वेकमूरणाः पराजयः भवेयुः
इत प्राधान्यं भवेत् परन्तु अहं न रणायक न ष्कमटः साहसी च
भव तुम् रोचये। तथा च अहं भव ष्याम यद्यपि अहं मम व रुद्धं सर्वं
जात् प्राप्नोम । सर्वैः बुद्धं मानं ज्ञानं समर्थं भव ष्यत्पुस्तकै च न्याय्यं
भव ष्यत इत मम व श्वासः अस्त ।

यदा अहं कुक्कुटसूपस्य अमुं सां व चारयाम तदा षट् कयाः ...
अण्डं तप्तं यकृत्वा दुष्कृतं फलं वा आकृतानाम् व शेषतः च लघुबालानां कृते
अपराधः अहं न न नन्दनीयं औषधं करोम । नप

क मया सत्यस्य व रुद्धं पापं यदा अहं तान सर्वाणि च क त्साशल्यकृ याण
जदूरूपेण पश्याम येषु प्राकृते क्लोषणसाहाय्येन मृत्युदहलीयां स्थ तस्य रोगी
रक्तवाह न शोध य तुं स्थाने हृदयस्य मां सपेश न । सुदृढीकरणं कृत्वा
प्रदास्यत him a new lease of long life ते व ष्युक्तैः उ त्तेज्जैः तस्य न ङयः
व स्तारयन्त चाबुक्तस्य पलकैः हृदयस्य कार्याण उ त्तेज्जन्त रक्तस्य
पर माणं न यूनीकरोत अथवा रक्तस्य पर माणं न यूनीकरोत अथवा
कृत्स्न मसाधनेन कृषीणं कुर्वन्त । ब र्चरेबेन र इत्यादयः बहवः आ तः करणयुक्ताः
वैज्जान काः अ जट्टोन् । व चन । व डम्बन । इत्यादीन् कार्याण मन्यन्ते ।

नून म् अ न यदोषी न त्स्म यदा मम अलम्ब्य
व्यक्त गतं अत्यन्तं सीम तं साधनं अहं कष्टप्रदं आवेषणं
करोम ततः मम अ ष्वकरानाम् अरेण अहं घोषयाम यत् केश कव ज्जान नः
उ न्मादस्य दोष णः भवन्त यदा ते प्रथमं प्राकृते क्लोषणेषु सहस्राण
पोषकघटकः दहन्त केश कान् । अत्यन्तं क्षयः ततः अव्ययः च
कुर्वन्त कोट कोट सार्वज्ज क्थनं व्यर्थं तेषु कोष्ठकेषु ALL THEIR LOST
MECHANISMS AND FUNCTIONS इत्यस्य ए कस्य कृत्स्न मपदार्थस्य अ ष्वकरेण
प्रत्यागन्तुं प्रयतते ।

उ दाहरणरूपेण गृह्णामः यस्य वैद्यस्य पर चर्यायां मया मम आध्या
बालकै समर्प तौ अज्ञाताम् । प्रथमं तेषां पाचन साहाय्यस्य तेषां बलस्य स्थापन स्य च
बहानेन सः तान्क्वचान् फलान् न ष दध्वान् तस्य स्थाने कम्पोट्
पोषकभोजनम् च अशुशं स तवान् पश्चात् तेषां अशुशं सानाम् पर णामतः स्वयमेव
मद्यपानं स्वसं क्रमणं च मलेर या इत व ष्ये सः क्व न न स्य भयान कमात्राः
न र्धार तवान् तथा च पश्चात् अ अं ख्यपरीक्षाणां प्रयोगान् च माध्यमेन
अहारस्य कठोरतमं तथा च व व धौषधान् । प्रचण्डमात्रायां तथा च
अनु कम्पित जीवकद्रवाः सः बालकान् । अत मशक्ता स चयात्वं च तः अभवत्
। ए तादृशः वैद्यः अरमत्तूपेण सर्वं कृत्वान् अ MOST ABOMINABLE CRIME
इत अश्वयमेव दोषी असीत् । अधुना सः अयेषां बालकान् । व रुद्धं समानं अपराधं
पुनः न कर्तुं शक्नोत इत कृत्वा अस्माभः तस्य अपराधं तस्य
समीपं गृहं आ य तव्यं तस्य बोधः करणीयः यत् सः अत्यन्तं जघन्यतमस्य
अपराधस्य दोषी अस्ति यद औषधान् तत्

मम बालकः १४ वर्षेषु गृहीतवन्तः साक्षात् पयुज्यन्ते स्म समग्रं सेन । सम्पूर्णतया नष्टं भवत्यतः ।

अद्यत्वे पदं न्यूनं कं समानम् अस्ति । अस्मिन् वैज्ञानिके प्रगतेः अहम् अद्यापि अस्ति ख्यातिः वर्णाः दुर्बलाः बालकः पश्यामि येषां मातरः तण्डुलमां सण्डिरोटि कमधुमधुघृतपेस्ट्रीभोजनं यथा बाधयं कर्तुं सर्ववधं प्रोत्साहनं धर्मकार्यं तस्मिन् एव काले ते तान् क्वचिदपि पितृभोजनं च कठोररूपेण न विधेयं तत्र अपच्यत्वं कृते वदलीफलं अस्ति सारं ज्ञायतुं चेरी द्राक्षाफलं च ज्वरं ज्ञायतुं शहतूतं खजूरं च कथं मया सहैयम् उदासीनतया दुःखं स्थितम् ।

मानवजीवस्य संरचना यत् जटिलं सत् सर्वजन्यं । कुक्कुटस्य कणिकायाः जटिलं संरचना तथैव भवति । यदा वयं तत् कुक्कुटं कुर्यामः तदा तत् सक्कं यं समृद्धं च शरीरं भवति यत् मनुष्यवत् जीवति श्वसति च केवलं वक्तुं गन्तुं च न शक्नोति इति व्यतिरिक्तम् । अस्माकं शरीरस्य सर्वेषां लघुलघुघटकानाम् यमं तस्मात् चालनार्थं ये सहस्राणि पदार्थाः अग्रे हार्याः सन्ति ते तस्मिन् ओष्णं तमात्रायां अत्यन्तं सटीकगणनाभिः च तस्मिन् सञ्चिताः भवन्ति यदा वयं जीवन्ति गोधूमं रोटीं करूपेण परमयामः तदा तस्य भस्मं वा हाय तस्मिन् सर्वाणि द्रव्याणि न श्यामः मृतं स्टार्चं शर्करा च । तान् भस्मन् वास्तविकं पोषणं कल्पयित्वा सुस्थमाता तान् स्वबालकाय ददाति परन्तु सा तस्मै जीवितगोधूमं दातुं भीता अस्ति ।

तथा च ज्ञातं सर्वाणि पक्वानि अहारपदार्थानि येषां अदृश्यं नः सदपोषणं मन्यन्ते ते दुर्यन्धयुक्तानि । अत्यन्तं मसालायुक्तानि भस्मानि । वचः त्रिशूलं वनाभ्यन्तरे मपि न सन्ति तेषु जीवज्ज्ञानं भवति । अविज्ञातः वटानिः स्लैट् च अमृतं कः न रजिवाः पदार्थाः सन्ति ।

जीवतश्चाक्रमेशः कपचितं मात्रं पोषणत्वं वरमस्ति स्वाभाविकस्थित्याः बहिः । आत्यन्तं मपि कृत्स्नं मरूपेण परममस्ति । यदा माता स्वस्य लघुशिशुं प्रथमं रोटीं वा शुष्कं दुग्धं वा अयं कपि पक्वं द्रव्यं ददाति तदा सा तान् कृत्स्नं मद्व्यान् पयुज्य स्वस्य बालकस्य उपरि अत्यन्तं न रदयान्मानं वीर्यान् च प्रयोगान् कर्तुं अभ्यते ।

च कत्वाशास्त्रस्य मूलदोषः तस्य दुःखः अदृश्यं तायां न हतः अस्ति । कउड्री इव एतादृशः प्रख्यातः केशकवज्ज्ञानी अत्र चारयति

गोधूमः बीजन फलान च इत्यादीन जीव तान स दधन च
 खदयपदारथान स्थानीयमूलस्य ओक्षया ए कूपाः सरलाः च अहाराः भवेयुः ।
 तदपेक्षया सः मनुष्यैः सेव तान । भस्मस्य वर्णयुक्तान । राशौ व श्वस्य बहुभागात्
 सङ्गृहीतान् अहाराण् ए क व शालः व व धः op. cit. p. इत
 मन्यते अ च असूतात् तस्मै दर्शय तुं ओक्षते तयोः मध्ये वास्तव क
 भेदः ।

वर्तमान च क त्साव्यवस्थां दृढतया अहान् कुरुन् अहं करोम
 न कस्यच त्व रुद्धं द्वेषं सहन ते। अहं केवलं सर्वेषां सूत्रीपुरुषाणां परत
 अपवादं व नागहनं दयायाः भावः मनोरञ्जाम यतः ते स्वव्यक्त व रुद्धं
 स्वसम्बन्ध व रुद्धं मान वजतेः व रुद्धं च तान अमराधन
 अमृततया अ नन्नेन च कुरुन् त स्म ये तु ए ताः पङ्क्तयः पठ त्वा स्वदोषेषु
 त ष्ठन्त ते प्रत्येकेन बुद्ध मानमानेन न न्द ताः भव ष्यन्त ।

इदानीं समयः आतः यदा जीवव ज्ञान न । कृते ए कं ...
 तेभ्यः उ दघाट तौ मार्गौ। प्रकृतेः अद्युतापरज् । सवीकृत्य मान वतां सदयः
 सर्वदुः खेभ्यः मुक्तं कर्तव्यं वा प्रकृतेः न यमान् अहं हेलन । कृत्वा केवलं स्वव वेकम्
 अलम्ब्य श्वेतरोट कं कृत् मं मन्यमानं जीव तमो धूमात् श्रेष्ठं मन्यन्ते प्राकृत क्त
 प्राधान्यं पूर्ववत् स्वस्य हान करकप्रयोगेषु च त ष्ठन्त । तदा कं पर णामः
 भव ष्यत क्लपयामः यत् वर्तमान स्य स्थ तः क्त पयान अ कन
 पीठयः यावत् अलत् यस्म न् काले औषधान् । पर माणं वस्तुतः द्व गुणं जतम्
 कृत् मव टाम न स्य सं ख्या चतुर्गुणा वर्ध ता प्रत्येकं गृहं च क त्सालये
 पर णतम् प्रत्येकं व्यक्तः वैद्यः अभवत् । ए तत्सर्वं यदा वैद्याः ए व
 अ यवर्गाणाम् ओक्षया अ क्वारं रोगैः मृताः भवन्त सामान्यतया सर्वेभ्यः पूर्वं
 म्र यन्ते तदा अस्माभः कं लाभः भवेत्

जातः मार्गभ्रमणस्य समग्रं दाय त्वं तस्य उ पर ए व त ष्ठत
 प्रमुख शेषज् । शोध जीवव ज्ञान नः च क त्साशास्त्रस्य
 प्राध्यापकः च । साधारणवैद्याः दोषी न भवन्त यतः ते केवलं स्वगुरुभः
 उ पद ष्टं व्यवहारे स्थापयन्त । कश्च त् अभ यं ता क्दाप करखन स्य
 सं चालन स्य सर्वव वरणान् । पर चयात् पूर्व तस्य पर पालन स्य कार्यं न न्यस्तं
 भवत । न नु ज्ञानं । समूहं केन च त् मौल केन अशेषेण पूर्य तुं न शक्यते

ज्जानं कल्पन कअमुमानं कल्पन कअमुमानं व रोधाभास
 स दधानं तं च ततः तेभ्यः व षसहस्रैः यातनयनत्रैः मनमौजीअशैः च
 सहपुरुषजीवनेन सहक्रीडतुं पूर्णं स्वतन्त्रतां ददतु एतत्सर्वं च व न ।
 क मप अमुमतं वा बाधकं वा । क्खणं कल्पयामः यत्जात सर्वाण
 च क त्सापुस्तकान व श्वक्वोशान च सम्यक्सन्त । तदा तान् कण्ठस्थं कर्तुं
 वैद्यस्य ए कद्रज्जं जीवनस्य अश्वयक्ता स्यात् तदा अ सः मान वजीवे प्रचल तान ।
 अं ख्यप्रक्क याणां सहस्रभागं अग्नन्तुं न शक्नोत स्म

यद दीर्घरोगयुक्तः रोगी शतवैद्यैः सह परामर्शं करोत तर्ह सः शतं
 भ न्नान व धानान अमुं साः च प्राप्नुयात् । वैद्याः ह केवलं
 प्रयोगान् ए व कुरुन्त अथ कं शं दोषपूर्णं प्रयोगं च कुरुन्त । यथा ये
 इदानी ए तेषु प्रकटसत्येषु बध रक्खणं कुरुन्त तेश्वः उत्तरदाय त्वं
 सकन्धत्कम्पय तुं न शक्न्यन्त । यदा अद्यतन बालाः कलान्तरे वर्धन्ते
 दुर्बलस्वास्थ्यं व्यसनैः च मग्नाः भवन्त तदा ते सर्वान् जीवन्त ज्ञान नः
 व श्वस्यनेतारः स्वमाताप तरौ च लेखनरूपं कर्ष्यन्त तेषां कृते क पदान
 गृहीतवन्तः इत ज्जानं आर्हं कर्ष्यन्त च एतान चेतावनीन पठन्तु ।
 कं ते अद्याप तेषां प्रज्ज् । प्रकृतेः ओक्खया अ क इत मन्यन्ते स्म

यद ते ए वम्न मन्यन्ते तर्ह प्राकृत कम्भोज्ञस्य व न । शस्यसद्यः
 न रोधः करणीयः । ए षः प्रकृतेः दृढः अग्ग । यः क मप समझीतां न
 स्वीकुरुवत । समस्तव श्वानाम् न यमः ।

परन्तु अद्यत्वे मान वजतः : ए तां पृथ वी न रक्खूपेण पर णमयन्तः
 प शाचान् । पूर्णतया प्रभावे जीवत । ते प शाचाः सुन्दरकनयान् मुखैर्दधत्य त्वा
 भोजन मेज्योः मनुष्यस्य पात्रेषु च उ पव ष्टाः सन्त मुखे हनुभागे च बाहुपादयोः
 कण्ठस्थं धयोः उ पव श्य स्वदृश्यस्थानात् तस्य इन्द्र याण आदरपूर्वकं
 हसन्त । तस्य शरीरे प्रव श्य तस्य हृदयात्मने ए व न वसन्त ।

अद्यतन : सभ्यः पुरुषः गतयुगस्य मूर्त पूजयाः उपहासं करोत परन्तु
सः न अगच्छत यत्सः पूर्वकालस्य मूर्त पूजमानम् ओम्कषया दूरतरः मूर्त पूजम्
अस्ति । पूर्वकाले मनुष्याः व व ध पशूनां परत माः स्थापय त्वा तान् आध यन्त
स्म अद्य तान पशून् हत्वा तेषां जीर्णशवान् पूजयन्त ।

अद्यतन : सभ्यः पुरुषः यस्मिन् क्लृप्तायाः च त्रणं कर्तुं न शक्नोति यस्मिन्...
वर्तमान काले सर्वं जातं जीवत । बालस्य मुखस्य क्त पयान रक्ताब्जं न दून
दृष्ट्वा वस्तुतः मूर्च्छ ता सुकुमार केमलहृदय च मह ला शान्ततया मेषस्य रक्ताब्जं
हृदयं यवृत् स्तनं वा मेज्जस्य उपर स्थापय त्वा खण्ड खण्डं करोत सर्वाण
उ दासीन तान क्षणं अग्नं न च न्त्यन्यत् केवलं ए क्मण्टापूर्वं दर दरः प्राणी
जीवनेन जीवनेन च पर पूर्णः अस्ति । यद् सा बालयकलात् कुक्कुटस्य मेषस्य वा
वधं दृष्टवती तर्ह सा तुल्यउ दासीन तया छूरीम् आया मेषस्य हृदयेन सह व ना क मप
सं शयं छ न तत् स्म तस्य श शुस्य हृदयं पचतु खदतु च । केवलं भेदः
अस्ति यत् तस्याः नेत्रेषु ए कस्य अभ्यस्तं जतम् परन्तु अन्यस्य न अन्यथा
कसाई दुक्मनेषु गोशवपार्श्वे लम्बमानानां मान वशीराणां रक्तरंज तदर्शनेन सा
अचर्यं न प्राप्नुयात् मेषाः च ।

वर्तमान काले मान वजत : सभ्यत्वात् दूरम् अस्ति

यावत् मनुष्याः पक्वभोजनस्य सेवनं कुर्वन्त तावत् पृथ व्यां न वास्तव कं
समृद्धः न च स्थाय शान्तः भव तुम् अहत् । पक्वभोजनं एव जात सर्वाण
युद्धान न रसं हाराण च ज्ञायत ।

पक्वभोजनं एव दुष्टनेतारः ह टलर लेन न् स्टाल न इत्यादयः
खरनः तान् शिवाः वा अद्दुल हाम दः तलाट् इत्यादयः क्लृप्ताः अमराध नः
तेषां अनुयायिनः च ज्ञायत ये अस्मिन् यादेशस्य शान्तं पूरणज्ज सङ्ख्यायाः
ए कस्य अर्धस्य न रसं हारं कृत्वा अग्नं न ष्वस तवन्तः अर्धं स्वस्य प्राचीन देशात्
बहः यत्र ते वर्षसहस्राण यावत् न वसन्त स्म तेषां कृष साधनं स्वगृहं
तेषां च लुण्ठनं लुण्ठनं च कुर्वन्त स्म

उ द्यानान तेषां पर्वताः तेषां द्रोणीः च ततः न रलज्जतया समग्रस्य
सभ्यस्य जातः दृष्टौ पूर्णतया दण्डहीनतया परेडं कुर्वन्त ।

कुक्कुटस्य उत्पादनस्य न रन्तरं वृद्धः भवति चेदपि अद्यापि सम्पूर्णेन श्वे
अन्त्यस्य महती अभवः वर्तते ।

अस्य च त्रस्य व रोधभासस्य त्रयः करणानि सन्त प्रथमं सर्वत्र
सम्पूर्णभोजनरोटि कं श्वेतरोटि करूपेण परिणम्य त्वावयं तस्य अन्तमावशेषेभ्यः
पोषणमूल्यात्वं च ताः भवेम ततः कृत्स्नमन्येषेचनसाहाय्येन वयं तस्य गुणव्ययेन
उत्पादस्य परिमाणं वर्धयामः । अन्ते मथ्यापुरुषः एतावत्तीव्रगत्या वर्धमानः
अस्ति यत् अन्त्यस्य उत्पादनस्य वृद्धः माङ्गल्याः तालमेलं स्थापयितुं सर्वथा
असमर्थः अभवत् ।

तथा च अश्विंशः सस्यभूमः मांसदुग्धउद्योगानि पशुपालनपशूनां
पोषणार्थं उपयुज्यते ।

प्रथमदृष्ट्या मनुष्याणां क्वचिहारात्मानं वतायाः महत्लाभं भविष्यति इति
क्ल्पयितुं कष्टं भवेत् ।

प्रायः क्षणमात्रेण प्रत्येकं रोगः सदा अप्रवाहः तः भविष्यति प्रत्येकं
परिवर्तनं अपराधं च पृथग्व्याः मुखत्वात् तन्निर्भवति ।

तस्मिन् एव काले जीवनस्य ओक्षाद्वत् गुणा वर्धन्ते तथा च एतादृशी अथवा
उन्नीतः भविष्यति यत् शतशः वर्षाणि यावत्मानवस्य प्राप्यतायां न भविष्यति
यद्वर्तमानस्य स्थितिः न रन्तरं भवति

एते परितोपादानानि तथ्यानानि तु कश्चात् किंच ते सर्वे लाभाः अस्तीव
सरलतया प्रापितुं शक्यन्ते । अस्माभ्यः केवलं प्रकृतेः मौलिकतमं यमानं पदार्थः
करणीयः जीवतस्य अन्त्यस्य च गोधूमस्य वनिशः न वारयितुं च भवति
। यद्वर्तमानस्य सक्कयस्य गोधूमस्य दग्धस्य च रोटी कयाः च भेदं
प्रवक्ष्यामः । तु च मानसिकं बोधं स्यात् तर्ह्येव क्वचिभक्षकस्य जीवस्य पक्षस्य च जीवस्य
भेदं सहजतया न पश्यितुं शक्यते स्म

भक्षकः ।

अधुन । पश्यामः वर्तमान शासकः यत्नमनेवृत्तम् अहं तवन्तः
 व श्वं अयैः च उ त्तरदायीभिः । अहं कर भः । ए तासां
 महत्तत्त्वपूर्णसमस्यानं । प्रत । तेभ्यः प्राप्तान् पत्राण दृश्यन्त यत्ते मम प्रथमं
 पुस्तकं रुचिपूर्वकं पठ तवन्तः । मम मतैः सह सामान्यसहानुभूतम्
 अनुभवन्त च । न मया कस्मात् अ पक्षतः एक अ व सं गतः स्वरः श्रुतः ।
 क न तु ए तत् पर्याप्तं न अस्ति । मम पुस्तकं ए क्वारं पठ त्वा पार्श्वे स्थापय तुं
 रोचक उपन्यासः न अस्ति । एषः एक खण्डः यस्मिन् अस्माकं जातः महत्तत्त्वपूर्णाः
 तात्कालिकः च समस्याः चर्चा कृताः सन्ति । पुनः पुनः परीक्ष तव्यं तस्य
 प्रत्येकं वाक्यं च सम्यक्तैल्य घण्टाभिः । व चारणीयम् ।

यद तेव श्वस्य शासकः क्वचाहारं केवलं एक अ न त्यप्रश्नः इत
 व्यवहरन्त तेषां अयेषां सर्वेषां राज्ञैः कश्चित् कसमस्यानं । इव आरे
 अध्ययनार्थं व चारार्थं च व शेषज्ञानम् समक्षं प्रस्तौत चेत्
 त्रुटः स्यात् वर्षसहस्राण यावत् अके प्रयोगाः अध्ययनः । च अभवन् परन्तु
 ते सर्वे दुः खरूपेण अफलाः अभवन् । अद्यत्वे ज्ञानं तान् व न । शक्ती प्रयोगान् अत्यं
 कृत्वा स्वस्य सामान्यजीवनपद्धतं प्रत प्रत्यागन्तुं न र्देश्य तुं
 अहं कर णां तत्कालं कर्तव्यम् अस्ति । अद्यत्वे प्रत्येकं बुद्धिमान्
 व्यक्तः प्राक्तनस्य अप्राक्तनस्य च जीवपोषणस्य न र्जीवभोजनस्य च
 कृत् मअर्ज तसामग्रीभिः सह भेदं न र्धारय तुं न पुनः अस्ति

यः व्यक्तः कोट कोट ज्ञानम् उपर शासनं करोत सः सर्वथा सुलभतया न शक्नोति
 ए कस्य व्यक्तस्य स्वस्य व्यक्तस्य उपर शासनं कुर्वन्तु ।

क्वचाहारस्य स द्धान्तान् । न राकरणस्य करणद्वयं एव भव तुम् अहं
 सामान्यज्ञानस्य अभावः इच्छाशक्तिः । च । तृतीयं करणं न भव तुम् अहं । अये सर्वे
 करणान् केवलं बहानान् सन्ति ये ताभ्यां दोषद्वयं अछादय तुं उन्नतः
 सन्ति । उ त्तरदायीपदेषु स्वाभमानः नः ज्ञानः कस्मै अ ए तादृशं
 धारणाम् न दातव्याः यत्तेषां साहसस्य नैत क्तायाश्च अभावः अस्ति ।

ये मासद्वयं त्रयः वा पूर्णक्वचाहारं कुर्वन्त ते मचायाः पादपर्यन्तं नीताः
 अ पूर्वं स्वस्य सामान्यजीवनपद्धतं प्रत प्रत्यागन्तुं क्दापि न स्वीकुर्वन्त
 स्म यः पुरुषः स्वस्य व्यक्तस्य पालनं करोत स्वस्य स्वास्थ्यस्य कल्याणस्य च
 मूल्यं ददात

बालकः तत् प्रयोगं मासद्वयस्य त्रयः वाक्षणं व नाअ क ष्यन्त । ये
नेतारः स्वज्ज स्य सुखं कल्याणं च रुचं लभन्ते यद अस्ति तेषां स्वकीय
उ दाहरणैः सर्वेषां मान वज्रतैः समृद्धैः मार्गां प्रशस्तं कर्तव्यम् । एषा तेषां
मान वतायाः कृते अयन्तं उ पयोगी पुण्यसेवा भव ष्यत ।

न अत्र शयोक्तः : यत्पक्वान् अहाराः अप्राकृत कृत्वेन च...
कृत्स्न मद्व्याण अस्माकं व शेषकेश कन । कृते पोषणस्य कण कमप न
ददत । अत्र च तेषां प्रदातुं यः व्ययः क्लेशः च कृतः सः न केवलं
अव्ययात्मक अव्ययः अत्र तु ते मनुष्यस्य अङ्गानाम् खलु मनुष्यस्य एव च
पूर्णव न । शस्य साधनम् कच्चाभोजनस्य प्रथमेषु कृत पयेषु मासेषु प्राप्तः अनुभवः
ए तेषां वचनानां सत्यतां सर्वेभ्यः स्पष्टतया दर्शय ष्यत । अस्य प्रश्नस्य
व ष्येक च त्वलं यावत् च नन्तं करणीयम्।

व गतकेषु वर्षेषु पर्याप्तमात्रायां सूचनम् अस्ति ...
कच्चाभक्षणेन प्राप्तैः सफलतासु पृथग् व्याः सर्वेभ्यः कोणेभ्यः प्राप्तः । एषा
सूचनम् । दर्शयत यत्सम्पूर्णेव श्वेव कीरणाः सहस्राणाम् प्रत्यय ताः
कच्चाभक्षकः सन्त येषु बहवः गम्भीररोगेभ्यः न रामयाः अभवन् अधुना ते
सुखितमं जीवनं यापयन्त एते ज्ञाः न व शेषज्ञाः न वैज्ञानिकः ते
केवलं शक्नुताः संस्कृताः च पुरुषाः सन्त ये स्वस्य अवेषणेन
न रणयेन च कच्चाभोजनस्य सद्धान्तान् अग्नितुं समर्थाः अश्वकं न रण्यं
कर्तुं साहसं च कृत्वा न्तः

दुर्भाग्येन मम प्रकाशनानां प्रसारणे अनेकान् गम्भीराणाम् कष्टान्
अभवन् । स्पष्टतया सम्पूर्णेव श्वेव कौटुम्भिक न : शुल्कमुस्तकानां व तरणं एव कस्य
व्यक्तस्य सामर्थ्यात् परम् अस्ति । अहं इङ्ग्लैण्ड् अमेरिकादेशयोः अनेकेभ्यः
प्रकाशकेभ्यः अनेकेन पत्रं कृतवान् तेषां देशेषु मम प्रथमं अङ्गलपुस्तकं पुनः
प्रकाशयितुं अन्तर्गतवान् । ते सर्वे पुस्तकं रोचकं उ पयोगी च इत
सवीकृतवन्तः परन्तु तेषां प्रकाशनानां व्यापतेः अतः न पतत इत दुःखं
प्रकृतवन्तः एतत्सर्वथा अगम्यते स्म यतः तस्य प्रकाशनेन तेषां आयेषां सर्वेषां
अहारव ज्ञानस्य पुस्तकानां समापतेः संकेतः स्यात् यतः
कच्चाहारस्य सद्धान्तैः पर च तः कोऽपि न कर्ष्यत स्म

तेषु क च त् अ ध्या न दत्तवन तः । अद्यतन ज्ञातः स्वस्य नीचह तात् परं
दरष्टुं न शक्नुवन्त ।

सम्पूर्णे व श्वे सर्वेभ्यः समाजैभ्यः परोपकारीसं स्थाभ्यः दयालुभ्यः
परोपकार भ्यः ज्ञात भावन भ्यः मान वीयेभ्यः च तेषां दयालुसाहाय्यार्थं अह्वानं
करोम । मम प्रकथनानां प्रसारणे यत्क मप साहाय्यं कर्तुं शक्नुवन्त तत् सर्वं
ददतु । ते मम पुस्तकानां वंशतः पचाशत् वा शतपरतयाः अश्वेय त्वा
स्वव वेत्त व तर तुं शक्नुवन्त तान व क्रीयवान् : शुल्कं दत्त्वा वा ।
प्रत्येकं पुस्तकं जीवनं रक्ष तुं गम्भीररोगाणां च कत्सां कर्तुं वा बालकानां
कृते सुखदभव ष्यस्य सम्भावनाम् उद्घाटय तुं वा शक्नुते । वर्तमान काले तस्मात्
अत्र कं मान वीयमूल्यं कर्तुं न शक्नुते ।

यद मम १५ वर्षपूर्वं एतादृशस्य पुस्तकस्य लाभः अस्तीति तर्ह्य अद्य मम द्वौ
परयाः बालकाः जीवन्त स्म । अपरं तु यद मम मनः केचन १० वर्षाणाम् पूर्वं न
प्रबुद्धं स्यात् तर्ह्य अहं स्वयं इदानीं न जीवतुं अर्हति स्म ।
अस्मिन् एव क्षणे जातः सर्वेषां ज्ञानां स्थितिः समाना अस्ति तेषां
अस्माकं साहाय्यस्य अतीव अश्वयक्ता वर्तते । तेषां पोषणस्य सम्यक्संरक्षणं तैः शीघ्रमेव
परचयः करणीयः ।

अद्य अहं स्वचक्षुषा पश्याम यत् केचन केचन शरीराः
परष्वृत्तपष्टशर्वराशुष्वक्कीरमांसस्य च व तरणार्थं कथं महती धनराशं
व्यययन्त एतादृशान् अमराकृतान् अत्यन्तं कृषीणान् च अहारपदारथान्
ज्ञानां कृते व तरत्वा ते अमरादेन अत्यन्तं दुःखं पापं कुर्वन्त
प्रकृतेः न यमानाम् उल्लङ्घनं च कुर्वन्त । ते अत्यन्तं पुण्यकर्म कुर्वन्त
स्म यद तेषां अभाग्यानां ज्ञानां नेत्राणां उद्घाटय क्वचाशाकहारित्वं
शं कषयन्त स्म ।

सर्वेषां ज्ञानव्यसनः नः कृष्णः श्वेतः श्वेतः कृष्णः च । एक समयः अस्तीति
यदा पूर्वं पृथक् पृथक् राशित्वा च न तत् तम् अस्तीति सूर्यः तारा च तां परतः
गच्छन्त स्म । यद कश्च त्वं परीतप्रत्ययं प्रकटयत स्म तर्ह्य सः
अदूरदर्श भः उन्मत्तः इति गृहीतः यतः तेषां स्वदृष्ट्या पृथक् पृथक् दृढतया
स्वस्थानेन ह तः अस्तीति सूर्यः तु अज्ञानं पारं गच्छत स्म

अद्यत्वे अ तथैव मान स क्ता प्रचलत । मनुष्यः स्वशरीरे ए व अभवत यत्
 क्कड्डी तस्य हान म् करोत यदा तु दव गुणपक्वं श्वेतरोट कं
 पाल श ततण्डुलान च सुलभतया पच्यन्ते उ दरस्य कर्याण न यमयन्त
 क न तु सः न अगच्छत यत् वसतुतः तेषां ए व रोट कन । तण्डुलान । च प्रयोगः
 ए व तस्य उ दरस्य दुर्बलतायाः वास्तव कं कारणम् अस्त वसतुतः क्कड्डी ए व
 अ न यत् दीर्घकालं यावत् तस्य च क त्सां क ष्यत ।

अद्यत्वे सर्वेषां मनुष्याणां व श्वासः अस्त यत् मनुष्यः यथा ए व क
 क्क्षुध र्ता पोषक भोजन स्य क्त पयान थालीन सः स्वजीवस्य न यम त
 अश्वयक्तां पूरयत । क न तु तस्य सामान्यकोश कः तेभ्यः मृतेभ्यः कृत् मेभ्यः
 पदार्थेभ्यः पोषणकण कं न गृह्णन्त इत ज्ञाः न जन न्त उ दरस्य
 पूरणतां प्राप्य अ ते अयन्तं क्क्षुध र्ताः ए व त ष्ठन्त इत

अद्यत्वे सर्वेषां मान वजतीन । व श्वासः अस्त यत् स्वस्थजीवनं जीव तुं
 शोध प्रयोगशालासु प्राप्ता न । प्रोटीनान । व टाम न स्य ख जस्य च
 पोषकमूल्यानां । व व ध वैज्जान काणन भः मार्गदर्शनं कृतव्यम् तेन प्रतीयन्ते
 यत् अ कं शः गणन । वसतुतः सर्वथा म थ्या सत्यच त्रस्य
 हान करकमृत पादनान च सन्त ।

अद्य यदा क्क्षुध र् रोगी भवत तदा तस्य सर्वं अस्त इत न श्चयः भवत
 अस्मनः च क त्सायै कृतव्यं औषधं नाम व षव शेषं अ वेष्टुम् । अ ए व
 सदयः तत् अक्षर्यकारकं पदार्थं अ वेष्टुं अभते । न तु न जनान यत्
 औषध च क त्सा अस्य पक्व अहारयुगस्य जटू अस्त कोऽप व षः कदाप
 क मप उ पयोगी कर्यं कर्तुं न शक्नोत इत । न च सः जनान यत् सर्वे रोगाः
 केवलं द्वयोः कारणयोः ए व भवन्त प्राकृत कमोषणस्य अभावात् सामान्यकोश कन ।
 न रन्तरं बुभुक्षा अमृकृत कमक्वभोजन इद व षद्व्याणां व न शकरी प्रभावः
 च तृतीयं कारणं न अस्त । अः ए क्वारं सर्वदा सर्वव्याध भयः मुक्तं कर्तुं
 ए क ए व बुद्ध मान उ पायः अस्त । अस्माभः अमृकृत कमोषणभ्यः
 औषधेभ्यः च सर्वथा पर हारः करणीयः तथा च प्राकृत कमोषणेन क्वचा शाकहारः
 ए व अस्माकं कोश कन । अश्वयक्ताः पूरणीयाः ।

औषधान ये सामान्यतया रोगच क त्सासाधनत्वेन गण्यन्ते ते वसतुतः स्वयं
 रोगकरणान सन्त । सामान्यतः इत

कृत्स्न मपदार्थे वा व्यक्त गतपोषणे वा क मप च क त्सागुणं अन्वेष्टुं भयं कः
 दुः खः च त्रुटः : अस्ति । तथाप एषा एव त्रुटः : मनुष्यैः गतशताब्दैः कृता
 अस्ति । अस्मिन् लोके च क त्सादरव्याण न सन्ति तत्र रोगकरक शेषाः एव
 सन्ति येषां न वृक्षसन्नेन सर्वे रोगाः स्वयमेव न स्मूल ताः भव ष्यन्ति । ते
 करकाः पक्त्वा अन्नेन व षाण च ये दुर्गन्धम औषधान् सन्ति ।

अद्यतनः पुरुषः स्वसभ्यतायाः व ष्ये अतीव गर्व तः अस्ति परन्तु सः
 वास्तव कूपेण सभ्यतायाः दूरम् अस्ति । वास्तव कसभ्यता न केवलं तान्त्रिकम् रगत्या
 अपि तु व्यक्त स्य मनः अस्मा च सक्षमीकरणेन दुष्टव्यसनं व ज्ञेयं मानं वबुद्धेः
 अधिवा श्वासात् मुक्त्या च मापनीया । अन्त्ये अस्मान् यकमस्य पूरतये अद्यतनः पुरुषः
 ८० प्रतिशतं शुद्धं प्राकृतं कं खदयं आनन्दहत् कृत्स्न मूपेण रोगसृजं कृत्वा
 स्वस्यैव न शं करोति स्वस्य व्यक्त गतस्वार्थस्य अपि मानस्य च तृप्त्यर्थं
 राष्ट्रशासकः जातः ज्ञानं मध्ये द्वेषवैरस्य बीजनं रोप्य परस्परं न रसं हारं
 कुर्वन्ति

व ज्ञानस्य प्रतिशतं न धर्मः अपि दयमानं वताभावनः । सर्वान् राक्षस्य
 व ज्ञानस्यैव तन्त्रमस्य अस्ति क्तया शोषणं कृत्वा स्वस्य क्लृप्तं तं
 प्रवर्तयन्ति तथा च ते ज्ञानं अत्यन्तं न रदयरूपेण लुण्ठयन्ति

अज्ञानस्य पश्चात्तापस्य च एकं अक्षय्यज्ज्ञं प्रमाणम्
 अद्यतनस्य सभ्यस्य पुरुषस्य कर्कशस्य प्रशंसे तस्य उपायः अस्ति । सः
 क्तपयेषु व श ष्टेषु रासायन क्मदार्थेषु ए तादृशस्य गम्भीरस्य अप्रदस्य कारणं
 च क त्सां च अन्वेषयति अद्यापि सः तत् न रर्थकं अन्वेषणं
 न रन्तरं कुर्वन् अस्ति

अस्मिन् सन्दर्भे अहं चतुर्वर्षपूर्वं व श्वस्य अन्वेष्टुं अपि करणां
 समक्षं मम अखाडिनीयाः प्रमाणान् प्रस्तुतवान् । अद्य पुनः तान् प्रमाणान्
 अपि क्व स्तृतरूपेण प्रवर्धं तरूपेण च बहुभः ठोस उदाहरणैः दृष्टान्तरूपेण
 प्रस्तौमि । स्वास्थ्यमन्त्रालयाः अये च उत्तरदायी अपि कारणः क मर्थम् ए तावत्
 दूरं उदासीनः च त ष्ठन्ति क मर्थं ज्ञानः प्राकृतं कभीज्ज्ञस्य भयं कं
 न शं कुर्वन्ति क मर्थं कुर्वन्ति

म ध्याव टाम न स्य व श ष्टाहारस्य च व रोध भासपूरणैः हान करकै च आशुं सैः स्वपुस्तकन
वृत्तपत्राण पत्र कः च पूरयन्त
मनुष्यस्य अन्तः करणं परोपकरं च कुत्र अस्ति तथाकथं तस्यभ्यता कुत्र अस्ति

सभ्यतायाः व ष्ये येन रन त्रं प्रवचनं कुर्वन्त ते तत् प्रमाणयन्तु
ते स्वयमेव प्रकृतेः मौल क्तमन यमान् अग्नन्तु मान वजतेः सर्वेभ्यः रोगेभ्यः मुक्तं
करतुं जीवन स्य ओक्षां दव गुणं करतुं जीवन स्तरस्य त्र गुणं चतुरगुणं वा करतुं क अर्थः
इत अग्नन्तु शक्नुवन्त

अस्मिन् न सन् दर्भे आयेषां अकारानां अस्मिन् प्रकटस्य दुरूपयोगस्य दुरभाग्यपूर्ण उदाहरणं
वर्षद्वयात् पूर्व दूरस्थस्य लॉस एन्जल्सतः आतं । मम प्रथमं अङ्गलपुस्तकं पठ त्वा कैल फोर्न यादेशस्य
एक मह ला एच्.

व चारस्य मान वीयपक्षेण अष्टा सा पुस्तकस्य ३० परत याः अशेषयत स्वम त्रेषु बन्धुषु च सदसन देशं
प्रसारय तुं न शक्यत अस्मिन् तरे लॉस एन्जल्सन् गरस्य Let's Live पत्र कयां जेन्मार्टन्
रेनेकन् इमक व्यक्तः कच्चाहारस्य उपयोगी गुणानाम् व ष्ये लेखः लखत इत ज्ञात्वा सा तं
पत्रं सम्बोधयत स्वस्य च कत्सापदधतेः व वरणं च ददात तदनन्तरं तस्याः भरतुः च प्रत्येकं
रोगात् स्वस्थता।

मम पुस्तकन पठ त्वा सम्पूर्णेव श्वे बहवः रोगेणः कच्चाहारं स्वीकृतवन्तः फलतः ते
सरलश रोवेदनभ्यः उदरव करेभ्यः अभ्य हृदयरोगेभ्यः कर्करोगेभ्यः च गम्भीररोगाणां समूहात्
न रामयाः अभवन् ये रोगेणः वर्षाणां यावत् अस्मिन् योग्यानां व शेषज्ज्ञानम् सल्लाहात्कम्प लाभं
न प्राप्तवन्तः येषां बहवः न राशाज्ज्ञानं प्रकरणाः इत रूपेण च कत्सालयात्नरागाः अस्मिन्
ते क्त पयेषु मासेषु एव स्वस्वास्थ्यं पुनः प्राप्तवन्तः अस्मिन् च समर्थाः सन्तः सक्थं यजीवनस्य सर्वान्
आश्वादान् भोज्यन्तु।

यः पक्वं भोजनं वषाणं च परत्यज्ज्ञः सः सर्वेभ्यः रोगेभ्यः अमृत रक्षतः भवत
सः न त्वं रोगशापात् मुक्तः स्वास्थ्यस्य औजस्यं च हरतवृद्धावस्थां अमव श्वासेन प्रतीक्षतुं
शक्नोत अस्य पुस्तकस्य आरम्भे भागे पाठकः क..

पूरुवरोग णां अमुभवानि कथनेन अयेषां साहाय्यार्थं उद्वग्नानाम्
असंख्यानानि पत्राणां चयनम्। अस्मिन् एव भावनायां बुलबेकमहोदयेन रेनेकमहोदयाय
लखतुं नर्णयः कृतः ।

सः सज्जनः मम स्वस्य पुस्तकेमम अकारं उपेक्षते शब्दस्य परतलपं करोत
मम पुस्तकस्य अरणपत्रे दत्तानि षट्वाक्यानि प्रत्येकं शब्दस्य कृते तानि Let s
Live इत्यस्य फेब्रुवरीए प्रलमासयोः १९६५ अंकयोः न वेश्यत ।
पत्रकादventures in Raw Foods इतलेखस्य भागरूपेण ततः सः \$
मूल्येन रक्तसूचनः। वक्त्रेण प्रस्तावत । परन्तु सर्वेभ्यः अपि कौतुकं यत्
अस्त तत् अस्त यत् ए कस्मिन् प्रचयात्मके पत्रकायाः सम्पादकः
ताः सामग्रीः लेखस्य लेखस्य एव इति पुष्टं कुर्वन्त Let s Live
इत्यादिकं प्रकाशनं ज्ञातः न पठेयुः ।
पत्रकाया कृत्स्नमवटामनस्य वज्जपानेन अहारवज्जपानिय सज्जीकरणैः च
जीवत ।

अमुना दशकधकं यावत् अहं सामाजिकजीवनं त्यक्त्वा प्रत्येकं सुखत्वं
च ततः अस्मि । अहं स्वपरिवारस्य स्वस्य च अध्ययनं वषये अत्यन्तं
मत्प्रयत्नी अभवम् परन्तु मम सर्वाणि सच तानि अध्ययनं कर्तुं पुस्तकानि
प्रकाशयितुं च व्ययितुं क्षणं यावत् अहं न संकोचम् येषां १००००
परतयाः मया पूर्वमेव वैज्जपानि कसंस्थासुनः शुल्कं वतः ताः पृथक्काः
सर्वेषु कोणेषु च व्यक्तः । मया एतानि त्यागानि समग्रं जातु सुखी स्वाभाविकजीवनस्य
यथार्थमार्गं दर्शयितुं कृतानि सर्वदा च एतादृशपरामर्शस्य धनार्थं वक्ष्यणस्य
व रुद्धं हृदयेन अस्मान् च व रोधः कृतः

परन्तु अद्य जे एम

प्राक्तकखद्यपदार्थ एषः खलु प्रश्नस्य अत्यन्तं वक्षोभजनकपक्षः ।

अस्मिन् रेनेकमहोदयस्य लेखद्वयस्य अंशाः सन्ति

अमाम् LIVE

फेब्रुवरी १९६५

कवचे खदयेषु साहसकः JOHN MARTIN REINECKE द्वारा

अमेर कन फलस्य उ त्पत्त कृता तथा अन्वेषक

लेखनेन सर्वे अन्वेषकाः सुरक्षितः

वर्तमान लेखमालायां लेखक स्वमतान् ददात
व्यक्त गतप्रयोगान् अन्वेषणेन च अन्वेषकजनैः न मध्येन वसन्
अन्वेष्यन् च कुरुन्तस्य अन्वेषकः अनुभवाः
तेषां कच्चाहारस्य औद्योगिकफलानां च अन्वेषः । सम्पा.

कच्चा भोजनं केवलं मनुष्येण गृहीतं पोषणं भवेत्। पक्वभोजनस्य भक्षणं
अप्राकृत कश्चित् : अस्ति यस्याः न राकरणं अस्मात्सं सारात् अशयं कृतव्यं यद्
सम्यक्स्वास्थ्यं प्राप्य भवति । मानवपोषणं केवलं जीवतकेशवः : युक्तं भवेत्
यतः पक्वं भोजनं सर्वेषां मानवरोगाणां मुख्यकारणं भवति । कच्चाहारं खदनेन
मानवजतः : सर्वेभ्यः रोगेभ्यः मुक्तः भवति मानवजीवनस्य अन्वेषः : १४०
वर्षाणां वा अन्वेषकं वा यावत् स्तारयति ।

न वजतस्य बालकस्य पक्वभोजनस्य अभ्यस्तं करणं अपराधेषु दुष्टतमं भवति यतः
अत्रैव तस्य सर्वे क्लेशाः अभ्यन्ते मम कच्चाभक्षणम् प्रथमसं स्वरणस्य अन्वेषणं
पश्यन्तु । जीवन्तु न भवति : अशयमेव स दधं कृतव्यं यत् प्रकृत्या अस्मान्
पक्वावस्थायां खदयपदार्थान् न प्रसृत्य तदुत्तुः कृता अस्ति । प्रथमसं स्वरणं पृष्ठ
। सामान्यः शिशुः पक्वभोजनस्य रसं घृणां करोति ये केवलं
पक्वभोजनं व्यसनः नः कृते रुचिराः दृश्यन्ते यथा अमीमः मादकद्रव्यव्यसनः नः
प्रयः इव भासते प्रथमसं स्वरणं पृष्ठ । पाकशालाग्नः : उत्तमकच्चाहारस्य
मूल्यस्य ९० प्रतिशतं दहति न शयति च । मम प्रथमसं स्वरणस्य अन्वेषणम् ।

अप्रैल १९६५

प्रथमदृष्ट्या अस्मभवं दृश्यते यत् केवलं प्राकृत कच्चाहारं खदत्वा वयं प्रायः
कस्यापि रोगात् मुक्ताः भवन्तुम् अहं स्म । परन्तु तथ्यं तु एतत् अन्वेषणं श्वसनीयम्
सहजतया स दधं यथार्थं भवति ... प्रथमसं स्वरणं पृष्ठं ४५ ।

जान् प्रोत्साहयन्तुं जीवन्तु नः वैद्यानां च कृतव्यं भवेत्
प्राकृत क्वसूतं खदन्तुम् न तु पोषकघटकान् अन्वेष्यन् पृथक्कर्तुम् अन्वेषणं
स्वाभावतया सन्तुलितप्रमाणेन जीवतकेशवस्थायां च यथासम्भवं
समग्रप्रायं खदन्तुम् वैद्याः जीवन्तु नः च कदापि पृथक्कृतस्य उपयोगितायाः
वर्षेण वक्तव्याः

व्यक्त गत पोषकघटकानाम् परन्तु पूर्णकच्चा आहारस्य आ वार्यतायाः उ पर बलं दातव्यम्।

संक्षेपतः सारांशः

सामान्यतया पोषणस्य समग्रं वर्णनं मुख्यद्वये बन्दी सारांशतः कृत्वा सर्वेषां मानवजैः च न ताज्जकं भवतुं शक्यते।

मानवपोषणं पूर्णतया जीवतकचक्रकोशकनः भवतव्यम्।
केवलं तेषु आहारपदार्थेषु मनुष्यजीवस्य आरहाणां पूर्तये अशक्यः सर्वे गुणाः सन्ति ।

प्रकृतौ सामान्यान् चयनानि च शाकशरीराण्यन्ति ।
अन्यन्तं सद्धाः अन्यन्तं पौष्टिकः च शाकशरीराः सन्ति फलानि ।
हरतशाकनः अण्डानि आस्य मूलस्य च उत्तमाः प्रकाराः ।

संक्षेपेण मनुष्यैः केवलं कच्चाहारं खदत चेत् सम्यक्स्वास्थ्यं प्राप्नोति सः यावत् पक्वं भोजनं सेवते तावत् रोगी अस्ति तथा च तादृशाहारमात्रेण जीवे सति म्रियते। प्रथमं संस्करणं पृष्ठम् ।

पत्रिकायाः सम्पादकस्य समापनं टिप्पणी १.

कृतव्यस्य दबावात् महोदयस्य कृते सम्भवं न भविष्यति ।
रेनेक्पत्राणां उत्तरं दातुं । \$ प्राप्ते सः भवद्भ्यः स्वस्य दैनिकं कच्चाभोजनस्य
मेनू मार्गदर्शकं तथा च संयुक्तराज्यस्य उष्णकटिबंधस्य च वर्णनं
सम्पूर्णन र्देशैः सह प्रेषयिष्यति । एते पुस्तकूपेण सन्ति । प्रेषयितुं... सम्

वारं वारं वयं तथ्यं बोधयामः यत् सर्वाण्यं फलानि शाकानि अण्डानि च
उच्चतमगुणवत्तायाः सम्यक् आहारपदार्थाः सन्ति येषां पोषकाणां प्रायः समानाः सन्ति अतः कच्चे
पोषणस्य सर्वे मेनू मार्गदर्शकाः पाककृत्यः च कमपवैज्ञानिकं पोषणात्मकं वा मूल्यं वना
भवन्ति । अज्ञानि आस्वस्य भूखस्य रसस्य च अज्ञानुसारं स्वस्य आहारकार्यक्रमं कल्पयितुं शक्नोति ।

पत्रिकायाः फेब्रुवरीमासस्य अंकं प्राप्य अहं सम्पादकं केके

अमरैल

श्री केकेथॉमस ए न वर्माण्ट ए वेन यू लॉस ए न जूस वैल फोरन या.

पर य गुरु

आचर्येन ए व अहं Let s Live इत्यस्य फरवरीसङ्ख्यायां Adventures in Raw Foods इत शीर्षके जेन् मार्ट न रेने क्महोदयस्य लेखं पठ तवान् यत्र लेखने मम पुस्तकस्य अरणपत्रेषु अशवाक्यं शब्दशः परत ल प तः अस्त क्वाभक्षणम् तान् स्वस्य सामग्रीरूपेण च परत न ध तवान्। कृपया भवतः आर् मे अं कस्य मध्ये ए तत् दुर्बोधं सम्यक् कुर्वन्तु भव ष्ये अ ए तादृशी घटनां न भवेत् इत कृपया पदान् स्थापयन्तु।

अश्वीर तेर होवनेस यन

दुरभाग्येन प्रायः ए क्मासपश्चात् मया न म् न ल ख तम् असन् तोषज्ज कं उ त्तरं प्राप्तम् यस्मिन् श्रीमान् श्वेतवर्णीयं कर्तुं सर्वपरयत्नः कृतः। रेने केडत्यस्य साह त्य क्मा ष्ठा १.

१९ ६५ मे १२ तार ख

अश्वीर तेरहोवनेस यन क्ख ए वेन यू पेशन स्ट्रीट तेहरान फारस।

पर य गुरु

भवतः २१ ए पर लमासस्य पत्रस्य व ष्ये वयं जेन् मार्ट न् महोदयाय ल ख तवन्तः रेने क्वाख्यानार्थं च ए तत् ए व अस्मान् उ पदेशं दत्तवान्

मम लेखस्य फेब्रुवरीमासस्य क स्तं मया परीक्ष तं यत् मया क्स्म न् अ स्थाने टेर् होवानेनेस यन् महोदयस्य अशवाक्यस्य कस्याप भागस्य शब्दशः परत ल प : न कृता। क्वाहारव ष्ये मम सर्वाण वचनानि मम स्वव चाराः २५ वर्षाणां स च तम् अभावात् अधुयन त् च सङ्गृहीताः वचनानि च सन्ति। यद् मया तस्य सदृशान् वचनानि वचनानि कृतानि तर्ह केवलं सं योगः ए व न तु अम् प्रायात्मकः।

अहं मन् ये देशस्य क्वाहारपुस्तकानि सम्पूर्णतमसङ्ग्रहेषु अत्यतमः अस्त तेषु च तस्य लघुपुस्तकाः परत ल प प्राप्नोमः।

यद अहं तस्मात् प्रत ल प कृतवान् स्यात् तर्ह अहं तस्मै श्रेयः ददाम स्म। अहं स्मराम यत् तस्य पुस्त क प्रायः ए कवर्षपूर्वं म त्रेण मम कृते दत्ता अस्तीत् तथा च यत् मया टेर् होवान् नेस यन् महोदयाय १० डॉलरं प्रेष तम् यत् सः मम म त्राणां कृते अ कन पुस्त कन प्रेषयतु इत । तत् प्रायः ए क्मासपूर्वम् अस्तीत्। अद्यपर्यन्तं मया टेर् होवान् नेस यन् महोदयस्य न शुरुतं न च धनम्। यद सः मम कृते स्वपुस्त कः प्रेषय तुम् न इच्छत तर्ह मम धनं प्रतयागच्छेत् यतः मम अभ प्रायः केवलं श ष्टाचारः २५ वर्षपूर्वं मम जीवनं रक्ष तान्। कच्चाहारान् म् लाभस्य प्रसारणस्य ह तं च।

हस्ताक्षर तः जेन् मार्ट न् रेनेक् पर स्थ तौ तथा च...
भवतः पुस्तकस्य कच्चाभक्षणम् इत्यस्य अन्नपत्रेषु अर्शवाक्यं सः न स्वीकरोत
इत रेनेक् महोदयस्य कथनान् दृष्ट्वा वयं न
LET S LIVE पत्र कयां सुधारः।

हस्ताक्षर त KAY THOMAS सम्पादकप्रकाशक

ए तेषां ओक्ष्या क्षीणतत्कनम् उ त्तरे अहं न म् न ल ख तपत्रं प्रेष तवान्।

१९ ६५ मे २७ तार ख

श्री केथॉमस सम्पादकप्रकाशक प्र य गुड

मम २१ ए प्र लद न इक्स् पत्रे मेमासस्य १२ द न इक्स् भवतः उ त्तरं सन्तोषजनकं न मन्ये इत भवन्तं सूचय तुं क्षम्यतां।

मम व चाराणां अर्शवाक्यान् च दुरुपयोगस्य कृते रेनेक् महोदयस्य उ त्तरदायी अहं भवतः पत्र कां क्रोम सन्तुष्टं च आरहय तुं अ क्वारं सुरक्ष तं क्रोम।

भवन्तः रेनेक् महोदयेन कृतं सार्वजन क च न न्याय्यं कर्तुं प्रयतन्ते यः ...
मम व चारान् प च डॉलर प्रत खण्डेन व कृत ए व। मम अभ यान् मुख्यतया ए तादृशान् चोरीणां लक्ष्यं वर्तते।

यथा \$१०.०० यत् रेनेक् महोदयः प्रेष तवान् इत दावान् करोत
me with an order for books अहं क्षमा क्रोम यत् अहं तस्मात् न धनं न पत्रं प्राप्तवान् इत।

ओरहोव्

ए षः पत्राचारः तदा समाप्तः अस्मीत् यदा बुलबेकमहोदया दयालुः अभवत् यत् लेट्
लाइव् पत्र कयाः ए पर लमासस्य सङ्ख्यां प्रेष तवती यस्म न्यथा उपर
दर्श तं तथा साह त्य कअ ष्ठायाः अ कन ज्वलन तउ दाहरणान सन्त मम
लेख स्य रेनेकमहोदयस्य लेखस्य च सादृश्यं सं योगेन अस्त वा जनीबुइस्त्र
इत न र्णयार्थं पाठकस्य कृते त्यजम् ।

सम्पादक उत्तरदाय त्वं स्कन्ध इत्कम्पय तुं न शक्नोत यतः ...
सः मम पुस्तकेन सह पूरणतया पर च तः अस्मीत् यत् पूर्वमेव क्त पयान्मासान्
पूर्वं तस्य पत्र कयां समीक्ष तम् अस्मीत् यदा तु श्री.
रेनेकवेवलं न राध रैः बहानैः न न्दैः च व षयान्दुर्गत म् अचछत ।
सः यत् दशडॉलरूप्यकण मम कृते प्रेष तवान् इत दावान् करोत तस्य ओक्क्षया
अम्रासं ग क प्रश्न स्य व षये अहं सार्वजन कूपेण तस्य बै कस्य नम वा येन साधनेन
सः मम कृते धनं प्रेष तवान् इत कश्च तं तत् ज्ञातुं आरहं करोम यस्य व षये मम
क मप सूचनानास्ति

व श ष्टाहारस्य सर्वाण अंशं साः सम्पूर्णतया मार्जनीयाः
पृथ व्याः मुखत् दूरम्। मान वजतः स्पष्टतया अग्नं तुं अहं यत् पक्वं भोजनं
क मप पोषणं न ददात तथा च मनुष्यः मां साहारीनस्ति इत । अतः परं
प्रत्येकं व्यक्तः यत् रोचते तत् खदतु यत्क मप रूपेण च इच्छत । ए षः सर्वथा
व्यक्त गतरसस्य व षयः अस्त ।

अस्माकं अहारव शेषज् 1: पाकवृत्तिनां मेनूनां च दीर्घसूच कश्च :
जानां मस्त षकं ए तावत् भ्रम तवनतः यत् बहवः जा 1: मन्यन्ते यत् अहमप
व शेषज् 1नाम् तस्य भ्रातृत्वस्य अस्म अतः ते प्रायः मां ल खन्त यत् ते
उपभोगस्य कार्यक्रमं याचन्ते प्राकृत कं भोजनम् । अत्र अहं तेषां सर्वेषां
सामूह कं उत्तरं दातुं असरं दातुम् इच्छाम ।

अतः परं व शेषः अहारकार्यक्रमः न भवेत्
कस्यच कृते अंशं साः वा समयसूचन 1: वा। मनुष्यः यत्क मप अक्षयत तत्
खद त्वयं यदा यदा शक्नोत तथा च तस्य भूखस्य आरहः यथा अन्ये सर्वे जीवाः
प पील कतः गजग्रन्थं तं अन्ये पशवः तु प्रायः तादृशैः पदार्थैः सहजतया तृप्ताः
भवेयुः तेषां कृते उपलब्धम् त लस्य तृणस्य इत्यस्य तुलनां
कुत ।

परवतगुल्मवृक्षपत्राण मरुभूम कण्टकान धान्यन टशाकफलैः सह।

क्वचाभक्षक ए क्वारं द ने वा दशवारं वा खदत सः पोषय तुं शक्नोत
ए क्व धे फले शतव धे वा। स्वास्थ्यस्य दृष्ट्या तस्य कोऽप भेदः न। सत यतः
पृथक्पृथक्गृहीतः प्रत्येकं व्यक्त गतं क्वचा शाकभोजनं स्वयमेव पूर्णं पोषणं ददात
क्वचाभक्षकस्य मार्गदर्शनं न वैज्ञानिक अथवा आहार अनुशासनम् सूचीभिः
अतु तस्य भूखस्य तालुस्य च आरहैः अशयं करणीयम् ये प्राक्ता कपोषकचयनस्य
सदैव तस्य अद्युतमार्गदर्शकः भव ष्यन्त प्रकृत्या यस्य न अस्थायी अस्माकं समक्षं
सज्जीकृत्य प्रस्तुता तस्मिन् अस्थायी अस्माकं भोजनस्य सेवनं केवलं
दनं तान् अन्धः मर्दय त्वा ए व न श्च ततमः सुरक्ष ततमः सुलभतमः च
उपायः अस्त परन्तु यद कस्यच त्सलादाद म श्च तव्य ज्ञानं न रमातुं
समयः अक्वशः च अस्त तर्ह सः तान् अशयं खद तव्यः

सज्जीकरणान्नं त्रं सदयः अ यथा कलान्तरेण मनुष्यः आहारपदार्थान् अन्नं नानां
व्ययः प्रत प्रेर तः भव ष्यत ।

ज्ज 1: व्यक्त गतरोगाणां न म त्तं न दानं च क त्साशास्त्रं
औषधं व टाम नं ख जं प्रोटीनम् ज्ञच क त्सा व द्युत्त क त्सा
इत्यादीनां तत्सदृशानां व ष्याणां न म त्तं व ष्यं कृत्वा पुस्तकान् न
पठ तव्यान् यतः सर्वे रोगाः ए कस्मात् सामान्यकरणात् उत्पद्यन्ते तेषां
च क त्साव धः ए क सामान्यः भवत ।

अनेकः शाकाहार णः आकाहार णः अ ये क
सामान्यतः क च त् अ कं फलं क्वचाभक्षकान् इत कल्पनं भवत । न तु
क्वचाभक्षकं मन्यते यद सः मासे ए क्मप पक्वं भोजनं गृह्णात यतः तेन
प्रकरणेन सः कदापि रोगात् सर्वथा मुक्तं न प्राप्स्यत यतो ह क्वचाहारस्य अम्भ कप्रदेषु
क्त पयान रोग णः केश कान् सुप्तावस्थायां पत त्वा तस्मिन् अस्थायी
बहुकालं यावत् अस्त त्वं दीर्घं कुर्वन्त तदा मासे ए कं पक्वं भोजनं ए व तेषां
पुनरुत्थानाय पुनः गुणनस्य असरं च दातुं पर्याप्तं भवेत्। क्वचाभक्षक
पक्वभोजनस्य ए कं खण्डं गृह्णात ए व सः तान् रोगग्रस्तकेश कान् नूतनं
पोषणं ददात तेषां जीवनं नूतनं च ददात इत न श्च येन फलतः यदा कश्चिद्
रोगप्रकोपात् सम्पूर्णतया मुक्तुं न शक्नोत तदा अशयमेव

तेषु नैम तत् कअ क्रमेषु करणं अ वेष्टुम् अ यस्म न् न च। तेषां
पूर्वन र्ध र तानां न यायं सर्वथा न भव तुम् अहत ।

पूर्णकच्चाहारव रुद्धं न राध रतमं तर्कं
यत् कदाच त् क्त पयेभ्यः उत्तरदेशेभ्यः व शेषतः इङ्ग्लैण्ड देशात् च मां
प्राप्नोत तत् जलवायुस्थ तीनं व षमता। यावत् मनुष्यः कच्चाधान्यस्य मुष्ट भ्यां
प्राप्तुं समर्थः भवत तावत् कस्म न् अ देशे प्राकृत कपोषणस्य अभावस्य प्रश्नः न
भव तुम् अहत तदत र क्तं पक्वं भोजनं मान वजीवस्य न युन तमं पोषणं न ददात
इत दृष्ट्वा व श्वस्य सर्वेषु प्रदेशेषु पर्याप्ताः आहारपदार्थाः भव तुमर्हन्त
यद ज्ञातः स्वस्य पोषणं कर्तुं जीवनं च स्थापय तुं समर्थाः भवन्त
पक्वं भोजनं अस्माकं आहारात् न राकृत्य वयं अस्माकं पोषणस्य पोषणमूल्यं क मप
न न युनीकरोमः प्रत्युत वयं व षहान करकद्रव्येभ्यः मुक्ताः भवेम। ए तेषां
सत्यानां पूर्णः अर्थः केवलं तस्य व्यक्त न। ए व प्रश्नं स तुं शक्यते यः
क्त पयवर्षेभ्यः कच्चाभोजनस्य लाभं भोजनं तवान् अस्ति । ये सर्वे
वैज्ञानिकः प्रस्तावाः जीव ज्ञान नः पक्वं भोजनं पोषणरूपेण
प्रत न ध तुं प्रयतन्ते ते सर्वे न राधाराः अनुमानाः व्यर्थभ्रमः च सन्त ।

यथा वर्तते अस्म न् ए व क्षणे केचन देशाः सन्त
यत्र ज्ञातः खद्यपदार्थानाम् अभावेन पीडा ताः सन्त न त्वं बुभुक्षायाः
त्रासे च सन्त यदा व श्वे प्रचुरताम् अ य तुं बहुप्रतीक्ष तं च मत्करं साध य तुं
अ कर कपोषणा ए व अश्वयकी भवत दुर्भाग्यवशं पाकम्ला प्राकृत कभोजनं
क्षीणं करोत हान करकमदारथेषु पर णमयत इत ए षा सरलं साधारणं
च घोषणा कुत्रापि न दृश्यते यद्यपि १९६३ तमे वर्षे ए व मया ए तत् न र्व वादं
सत्यं सर्वेषां प्रमुखध कर णां वैज्ञानिकमृतानां च समीपं गतं जातम्।
अद्यत्वे मानवतायां अज्ञानेषु पूर्वाग्रहेषु अ ध व श्वासेषु घृण तव्यसनेषु च क यत्
गभीरं न मग्नं भवत इत ए षः आचर्यजनक सूचक अस्ति । सभ्यता
प्रगतः इत्यादयः शब्दाः यदा तेषां ज्ञानं कृते प्रयुक्ताः भवन्त तदा ते खेटाः
ध्वनन्ति ये सर्वे उक्तं ल ख तं च चेदपि पाकम्ला अप्राकृत कं
व न। शकारी च कार्यम् इत स्वीकुर्व तुं न करयन्त

जीव ज् अन नां ज् अनं अद्भुता उन्नतः कृता इत तेवदन्त । मम
मनस इदं दृश्यते यत्ते यथा यथा उन्नतं कुर्वन्त तथा तथा तेषां क मप न
जनन्त इत अग्नन्तुं अश्रयम् । यदा च ते तत्पदं प्राप्नुवन्त यत्र ते
स्वतन्त्रतया स्वीकुर्वन्त यत्प्रकृतेः यथार्थप्रज्ञ इव रुद्धं तेषां स्वज्ञानं
क्लृप्तरतायाः ओक्क्षया अहं कं न । सत् तदा ते खलु स्वीकृत्यते यत्ते वास्तवतः
क मप ज् तावन्तः ।

समकालीन ज् अन व दयामग्नानाम् जीव ज् अन नां मध्ये एव
वयं पूज्यप तृपुष्पान् प्राप्नुमः ये १४० वा १५० वर्षाण यावत् जीवनं . वयं
तादृशान् ज्ञानमहान् श क्षणकेन्द्रात् दूरं प्रकृतेः वक्षस यत्र ते औषधैः
अशयेन क्षीणभोजनैः च उत्पद्यमानानां हानिभ्यः आश कूपेण
अमृत रक्ष ताः सन्त क यत् दीर्घतरं स्वस्थतरं च जीवनं स्यात् यद तेषां
तत् आश कक्षयम् अ मुक्तं स्यात् यस्य अन् समप्रत वर्तते । च क त्साव ज् अनस्य
प्रायः प्रत्येकं वर्तमानं सं कल्पनं । चुनौती दातुं मम अहं करं साहसं च यत्
ददात तत्तथ्यं यत् शतप्रत शतम् अक्षयिभोजनं सर्वेषां रोगानाम् मौल कूपेण ए क्तरैव च
तत्कालं समाप्तं करोत । परीक्ष्यताम् त्वं च प्रत्ययः भव ष्यस ।

अहं तान् सर्वान् ज्ञानहत्यारा अमराध नः इत मन्येये केन च त्
कल्पन केन बहानेन वारो गणां आनयानां च प्राकृत क्लोषणं न वीन शाकफलं
न ष द्धं कुर्वन्त ये तेषां नष्टस्वास्थ्यस्य पुन रस्थापनस्य ए कमात्रं
प्रभावी साधनं भवन्त . ते व दवान् वैज्ञानिकः स्वस्य दुः खस्य अज्ञानस्य
माध्यमेन अष्ट लावाह टलरस्य वा ओक्क्षया अहं कं न रसं हारं कुर्वन्त ।
मूर्खानुशंसैः कोट कोट ज्ञानं हन्त द नेद नेव ना क मप उपशमं
व श्रामं वा । तथैव अनेन अमराध षु औषध पेयतम्बाकूपर षुक्ततलरोट कमां सम ष्टान्
शर्कराचायकैफीइत्यादीनां अयेषां हानि करकउत्पादानाम् न रमातारः
व तरकः च सर्वे सन्त ए तादृशान् अमराकृत कान् क्षीणान् पदार्थान् उत्पादयन्
प्रत्येकं करखनम् परमाणुबम्बस्य ओक्क्षया मानवतायाः अहं कं हानि
करोत ।

अहं सर्वेभ्यः मानवतावादभ्यः अह्वानं करोम यत्ते यत् शक्यं तत् कुरुवन्तु येन मम कृते
एतान् सत्यान् वाच्यवचनेन अपि च मम प्रकाशनाः च प्रचारयन्तु साहाय्यं कुरुवन्तु।

ये कश्चाभक्षकः स्वरोगचक्रं कृत्वा ताः सन्त तेषां पुनरुप्रापतेः व वरणं पत्रं कयाः सर्वेषां च
उत्तरदायी अहं करिष्यामि न जगद्गृहे स्थापयन्तु व शेषं दाय त्वं वरते

आत्मे पत्रकरणं । सीमान्त्वत्तत्त्वं यत् तेषां वृत्तपत्रस्य सूत्रमेषु तेषां वक्तव्यान् । सारांशं प्रकाशयन्तु
तथा च एतत् ज्ञातुं अहं कुरुवन्तु यत् अहं करिष्यामि स्वस्य अस्त्यपूर्णं षष्ठं यथायां कर्म
तत् षष्ठं ।

तृतीयः भागः

कश्चाभक्षणस्य उपलब्धयः

कश्चाभक्षणेन प्राप्तान् सफलतान् । वषये पूच्यन्तु बहवः पाठकः मां पत्राण
लभन्तु । तेषां जज्ञासां पूरयन्तु अहं तेभ्यः कश्चन प्राप्तं गच्छः सूचनम् । दातुं प्रसन्नः अस्मि ।

मम अस्मिन् याभाषायाः प्रथमखण्डस्य प्रकाशनं एव कवचेषु अन्तर्
work in मया फारसीभाषायां लघुतरं पुस्तकं प्रकाशितम् यस्य ४ ०००
नः शुल्कमत्रः मया वभनन् संस्थासु प्राधिकांशं पत्रं कस्यचित्तरताः । तेहरान् नगरस्य
वृत्तपत्राण पत्रकः च पुस्तकस्य अनुकूलस्वागतं कृत्वा तेषु बहवः तस्मिन् सन्दर्भे दीर्घकालं यावत्
समीक्षां लभन्तु ।

न्यायालयस्य मण्डलेषु अस्य पुस्तकस्य वषये पर्याप्तं ध्यानं प्राप्तम् । द
hasband of Her Highness Princess Shams Pahlavi Mr. Mehrdad Pahlbod इदानीं
संस्कृतमन्त्री मां स्वन्वासस्थाने आन्तरतवान् मम पुस्तकं शाहस्य राजमोहम्मदरेज पहलवी
ध्यानेन सम्मानितं जतम् यः तस्मै अहं कर्तुं न रदेशं दत्तवान् वषये जज्ञासाः । अहं प्रसन्नः
अस्मि यत् अहं पहलबोड् महोदयेन सह अन्तर्षट्वा सप्त वा परामर्शाः अभवन् इति अहं लेख्यं तुम् । रेड लायन्
एण्ड सन् सोसाइटी इत्यस्य महासचिवः डॉ. अब्बास नफीसी खेजरी प्रसूत अस्पतालस्य न देशक
डॉ. अब्दुलघसेम नफीसी च

अये च क्त पये प्रमुख शेषज्ञः । मम व चाराणां प्रशं साम् अन्नोत् तेषां सहकार्यस्य
प्रत ज्ञं च कृत्वन्तः ।

ए कस्म न् आत्थालये कच्चाभोजनेन बालकनं सं ख्यां पालय तुम्न र्देशाः
न र्गताः । तदत र क्तं ए कस्म न् बालक क त्सालये रोग णां च क त्सायां
ए कस्य द वसस्य न र्सरीयाः पोषणव्यवस्थायाः सुध रणे च कच्चाभोजन स्य स द्ध न ताः
स्वीकृ यन् ते स्म दुर्भाग्येन वास्तव कव्यवहारे मया व व धाः व घ्नः
म ल ताः ।

अहं शीघ्रमेव पूर्वाग्रही वैद्यानम् अधि कर णां च व शालसेन ायाः सम्मुखीभूय येषां
नूतन व चारैः अतिप्रोतः कर्तव्यः अस्मीत् । ए तत्कथमप सुलभं कर्यं न ासीत् ।
समग्रं प्रकरणं ए तावत् लम्ब तम् अस्मीत् यत् अहं श्रान्तः अभवम् अतीव खेदेन च
प्रयासं त्यक्तवान् ।

ए षा असफलता ततोऽप दुः खः अस्मीत् यतः मया न कृतया अलोक तं यत्
कथं अम्राकृत कपोषणस्य पर णामेन र्सरीषु श शवः दुर्बलाः रोगी च अभवन् यदा तु
च क त्सालयेषु ते कृत्स्न मव टाम न व षऔषध पशुप्रोटीन इत्येतयोः उ पर अलम्बन ते
स्म तेषां दुर्बलाः कृशाः बालकः मृत्युपङ्क्तौ उ द्ध रयन् तु ये मातुः दुग्ध त्
प्राकृत कपोषणैः च वं च ताः शुष्कदुग्धं श्वेतरोट कं च मुख्याध ररूपेण कृत्वन्तः
प्राकृत कस्य न र्दोषस्य पोषणस्य अश्वयक्तायाः व षये कोऽप व चारः न कृतः इत
योज्य तुं न िवश्यकता ।

परन्तु ते सम्प्रकाः तथैव अनेकेषु च क त्सासम्मेलनेषु मम उपस्थ तः च
मह्यं बहु महत्त्वपूर्णं पाठं श क्षयत स्म । प्रथमतया अहं अगच्छाम यत्
यद्यप मया प्रस्तुतमाणाः दृष्ट कोणाः प्रकृतेः अयन्तं मौल कः सरलाः च न यमाः
सन्त तथाप ते केवलं तेषां ज्ञानं पच्यन्ते अस्मात्तयन्त च येषां
उच्चशैक्ष कम्प्राप्तः न्यायस्य स्वतन्त्रतायाः मनसः स्वातन्त्र्यस्य च
सङ्गतं करोत मध्यमबुद्ध युक्तः व्यक्तः अद्यतन स्य समग्रच क त्साव ज्ञानस्य
ज्ञानं कर्तुं वैज्ञान कजात वर्तमान अहारव चारसं कल्पनानं भ्रमं कर्तुं
च सामान्यजः समर्थः भवेत् इत सं भावनं कल्पय तुं न शक्नोत

अत एव मया अङ्ग्लभाषायां सं क्ष प्तं खण्डं प्रकशय तुं न र्णयः कृतः तथा च...

उच्चतमवैज्ञान कज्ञानैत कृतानि समीपं प्रस्तौत ।
अतीव महती कष्टं आ कर्म्य अहं पुस्तकस्य लेखनार्थं प्रत द नं १६ घण्टाः कर्त्यं
कृतवान् तदनन्तरं मया पुस्तकस्य अङ्ग्लभाषायां अनुवादं कृत्वा पुस्तकस्य प्रकाशनं कृतम्

. ततः मया व भ न्भ्यः सन्द्भपुस्तकेभ्यः ३००० सम्बोधनान्
 न ष्वस्य व श्वस्य सर्वेभ्यः शासकेभ्यः व श्वव द्यालयेभ्यः
 वैज्जान क्वेन दरेभ्यः आत्तराष्ट्रीयसङ्गठनेभ्यः प्रमुखेभ्यः
 वृत्तपत्रेभ्यः अथ कम्प्युटर केभ्यः च पुस्तकस्य प्रायः ४ ०००
 प्रशंसात्मकमूर्तयाः प्रेषिताः अहं वस्तुतः अधः क्वं शपुस्तकेषु हस्ताक्षरं कृत्वा
 प्रत्येकस्मिन् सहपत्रं संलग्नं कृत्वान् । मया एतत् मम च चाराणां प्रचारस्य
 दुरुतमः समीचीनः च मार्गः सम्पूर्णे व श्वस्य दीर्घतायां वस्तारे च इत मन्यते स्म ।

परिणामाः मम अस्मिन् रक्तरंजितान् ओष्णान् आक्रान्तवन्तः । आरम्भेषु
 मासेषु मया प्राप्ताः सहस्राणां पत्राणां वृत्तपत्राणां च मम पुस्तकं व श्वस्य सर्वैः
 प्रमुखेभ्यः अथ कर भः च रुचिपूर्वकं पठ्यते इत न संशयं त्यक्तवन्तः येषु
 बहवः मम च चाराणां सत्यतां अचलतया पुष्टं कृत्वन्तः

अतः मेषु वर्षेषु अहं न केवलं सामाजिक यात्रायां त्यक्तवान्, अपितु अहं
 पुस्तकेषु वारात्तरी समरपणार्थं स्वस्य व्यक्त गतव्यापारं अपि सम्पूर्णतया त्यक्तवान्
 तथापि च त्रं वक्तुं शक्यते यत् एतादृशाः ज्ञाः सन्त ये मया मम इनद्रेयाणां
 व दां गृहीतवन्तः इत मन्यन्ते केवलं यतो ह धनसंचयस्य स्थाने दूरं भोजनं
 पेयं आनन्दं च कुर्वन् मम समयं दूरं स्थातुं स्थाने अहं मम सर्वाणां
 संचितानां कृतपयानां पुस्तकानां प्रकाशनार्थं व्यययाम यत् अहं
 सर्वेभ्यः नः शुल्कं वतराम ।

परन्तु मम दृष्ट्या अस्माकं सहपुरुषस्य नः स्वार्थसेवायां तृप्त
 ओष्ण्या अथ क जीवनसुखं नास्ति । प्रासादभवनानि न स्मान्ति ज्ञाः
 तेषां दर्शनेन आनन्दताः भवन्ति । अधुनाव श्वस्य सर्वेभ्यः कोणेभ्यः
 प्रत्येकं यत् अस्मिन् ख्याते अभिनेतृनां प्रशंसायां व्यावृत्तपत्राणां प्राप्तिर्मे तेषु
 प्रत्येकस्मिन् मम कृते भवनस्य पूर्णं मूल्यं वर्तते । यदा च पत्रं मम उपदेशेन गम्भीररोगात्
 चकत्स तः यः मां स्वस्य त्राता इत मन्यते तदा मम सुखस्य बाधयः सीमावा
 नास्ति यत् एतत् सर्वं अभवत् इत भावेन अधः कं वर्धते क मपि पारश्रमिकं
 व नाकृत्म् ।

तथाक्थ तस्य अमृत्याश तमृत्युस्य परिणामेण सर्वत्र ज्ञानं वनांशं
 पश्यन् मम अस्माद्वारात्तरी पीडितः भवति । अहं स्पष्टतया अगच्छामि यत् ते
 ज्ञाः न मर्यन्ते ते मूर्खापूर्वकं अमृतं कृत्वा मस्य प्लेटफ़ॉर्मस्य कृते
 अस्मिन् हन्त

अहारः । मम हृदयं रक्तस्रावं करोत यदा अहं पश्याम यत् भयभीता माता स्वस्य न र्दोषबालकत्
अक्षयतमं फलं अहृत्य तस्य हस्ते घातकं रोत क्वं दुग्धं मां सं च न क्ष पत ।

प्रथमे अङ्गलपुस्तके मया प्रायः सर्वाण सं क्षेपेण स्पष्टान् अज्ञान्
प्रासं ग कसमस्याः । अस्मिन् न खण्डे मया मम पूर्ववचनान् कन चन प्रवर्ध तान
क्त पयान महत्त्वपूर्णप्रश्नान् च क च त् अ क्दीर्घतया उक्ताः येन व षयः
सामान्यज्ज्ञस्य कृते अ क् बोध गम्यः अभवत् परन्तु पुस्तकस्य समापनं तत् पूर्वं मम प्रथमस्य
अङ्गलपुस्तकस्य मम अ येषां प्रकशनान् च स्वागतं पाठकं पर च तं कर्तुम् इच्छाम

मम पत्रस्य प्रत ल प : शासकान् अ येषां च प्रमुखान् च कर णां कृते
सम्बोध तवती

मम पुस्तकस्य कच्चाभोजनम् इत शीर्षकेण न : शुलकमूर्तं स्वीकृत्य मम सम्मानं
कुरुवन्तु। अहं न श्ललतया आसे यत् भवन्तः स्वस्य क्त पयान बहुमूल्यान् घण्टान्
पुस्तकस्य पठनार्थं समर्पय तुं शक्नुवन्त इत ।

पक्वं भोजनं सामान्यं मानवपोषणं मन्य समग्ररूपेण मानवजतः अ ध रूपेण व न शस्य
घातकं मार्गं स्वीकृतवती अस्त ।

पुस्तके व्याख्यातान् च चाराणां प्रस्तावान् च स्वीकरणम्
भवतः राष्ट्रस्य ह ताय सर्वाध कं लाभः भव ष्यत ।

प्राप्तान् च उत्तराणां क्त पयान प्रत कृतयः अं शाः च १.

फारसस्य प्रथान् मन त्री महामह मश्री अमीर अब्बास होवेयदा इत्यस्य पत्रम् १.

तेहरान १८ अक्टोबर १९६५

श्री ए टी होवनेस यन् ।

भवता पत्रं तथा सह प्रेष तं पुस्तकं च मया प्राप्तम्।
अद्यतन परिपश्यन्तं करयस्य अ दबावस्य कारणात् भवतः पुस्तकं पठ तुं अक्वशं न प्राप्तुम
इत खेदं प्रकटयन् अहं भवन्तं बहु धन्यवादं ददाम यत् भवन्तः तत्तम समक्षं प्रस्तुतवन्तः ।

हस्ताक्षर त अमीर अब्बास होवेयदा प्रथम मन त्सी।

९.

ओर कन दूतावासः जून २९ १९६४।

प्र यः ओरहोवमहोदयः १.

१९६४ तमे वर्षे मार्च मासस्य २८ द न इक्स्स्य भवतः पत्रं राष्ट्रपत जेन स्न इत्यस्मै सम्बोधितं श्वेतभवनं प्राप्तम् तथैव भवतः पुस्तकस्य RAWEATING इत संलग्नं प्रतलपः अत्र प्राप्तः अस्ति

दूतावासं राष्ट्रपतस्य भवदभ्यः प्रसारयितुं न र्देशः दत्तः अस्ति
भवतः पुस्तकं दर्ष्टुं असंभवतः दत्तवान् भवतः व चारशीलतायाः प्रशंसा।

WALTER G. RAMSAY ।

राष्ट्रपतस्य कर्मचारीसहायक तेहरान ।

९.

व न्डसरमहल २७ अप्रैल १९६४

प्र यश्री ओरहोव ९.

अहं दक्वीन्डित्यनेन अत्रापि तः अस्मि यत् भवतः The इत्यस्मै लख तस्य पत्रस्य कृते धन्यवादं दातव्यम्
वेल्लसराजकुमारः भवता लख तस्य पुस्तकस्य प्रतलप्याः कृते च।

महामहामः भवतः कृते एतावत् अतीव उत्तमं मन्यते यत् एतत् पुस्तकं स्वपुत्राय प्रेषयितुं
अहं च भवतः कृते दक्वीन्डित्यस्य हार्दिकं धन्यवादं प्रेषयितुम् अस्मि ।

MARY MORRISON Windsor Castle लेडीइन्वेस्टिग इङ्ग्लैण्ड।

९.

पेरस २९ ए.वी.अ. १९६४ तमे वर्षे

मोन्स्यर ९.

ले ज्ञ रल डी गॉल ए कब ए न रेगु ला प्लेकेट क्मे वीस लुई अमेज
लक्ष्मीकरण सम्बोध का

Monsieur ले राष्ट्रपत दे ला र पब्ल कम a charg दे vous remercier दे। intention
qui a प्रेरणा cet anvoi.

हस्ताक्षर सच व पारट कुलर।

९.

मास्को जून २१ १९६४।

प्र य श्री ओरहोव ९.

भवतः RAW FOOD इत पुस्तकस्य प्राप्त ं ध न्यवादेन स्वीकुर्वन् अस्म
IS THE PRINCIPLE OF NUTRITION इत अहं रुच पूर्वकं पर शीलयाम ।

ए स कुराशोव ज्ञ स्वास्थ्य मं त्री ussr.

९.

नोमपेन ले ज्ञ वरी

मोन्स् यर ९.

Je vous remercie न श्रद्धालता डी votre envoi de l'ouvrage कच्चाभक्षण dont vous etes
। auteur ए ट vous felicite डाल लेस recherches ए ट लेस अनुभव que vous poursuivez sur l'alimentation।

Avec tous mes प्रोत्साहन Je vous prie d'agrer Monsieur ।
। assurance de ma हाउ तेव चार।

नोरोडोम स हान नौकउ पयुवरेच ।

शेफ डी ल ए टाट डु कैम्बोड्ज

९.

नोमपेन आस्त .

पर य श्री ओरहोव ९ .

अवीव परसन न ता मया भवतः अद्भुतं पुस्तकं शीर्षकं प्राप्तम्
क्वचाभक्षणम् इत । पुस्तकस्य नाम तस्य वषयवस्तुव षये गहनं ज ज्ञासां
जग यत ।

पुस्तकं गत्वा अहं भवता पुस्तकेल ख तानां सर्वेषां सत्यानां व षयेन श्च न्तः
अस्म ...

पुस्तकं मम कृते एतावत् बहुमूल्यम् अस्ति । अहं भवतः अस्मरणीयं
स्मृतं च हन रूपेण स्थापयाम ।

अधुना । अहं भवतः अनुमतं याचयाम यत् एतत् पुस्तकं कम्बोड याभाषायां
अनुवादय तुं शक्नोम येन मम राष्ट्राय सर्वाधिकं लाभः भवत । अस्मासे यत् भवतः
नूतन व ज्ञानस्य नूतन । अस्मिन् ष्वरः समग्ररूपेण मानवतायाः अस्ति त्वं परत नूतन
मोडं वर ष्यत ।

चुओम नाथ जेतन नानो ।

कम्बोड यादेशे भक्षणं सर्वोच्चः प्रमुखः ।

९ .

नोमपेन ले Juillet .

मोन्स यर ९ .

En accusant स्वागत दे votre manuel क्वचाभक्षण que vous
avez eu । amabilite दे मी faire parvenir j'ai l'honneur एतले plaisir दे vous
सूचन दाता que ce livre m'a beaucoup interesse एत जे vous एन remercie
vivement.

नोरोडोम कन्तोल ९ .

ले प्रेस डेट डु कान्स ल डेस म न स्ट्रेस् रीयाउ मे डु कम्बोड जा

९ .

THE WHITE HOUSE जून १ १९६४ ।

प्र य श्री ओरहोव ९ .

भवतः अद्यतन पुस्तकस्य प्रतः ल प मम कृते प्रेषय तुं ध न्यवादः । अहं पश्याम

forward to a few free hours यदा मम पठन स्य असरः भव ष्यत

क च त्व वरणम्।

RICHARD W. REUTER राष्ट्रपत स्य व शेषसहायक न देशक्षच फूड फ र् पीस्
ओर क

९.

लक्ज्मबर्ग मे १३ १९ ६४.

प्र य गुडु

तेषां शाही महामह मः द ग्राण्ड डचेस् तथा द हेर टेरी ग्राण्ड ड्यूक अफ लक्ज्मबर्ग इत्येतौ
इच्छन्त यत् अहं भवतः २३ मार्च १९ ६४ द न डक्स् दयालुपत्रस्य प्राप्तेः स्वीकरं करोम यया
भवता तेभ्यः भवतः पुस्तकं क्च्चाभक्षणम् प्रेष तम्।

तेषां राजमह माः ए तेन दयालुः ध्यानं न असीव स्पृष्टाः अभवन् भवन्तं प्रेषय तुं च
मां ओपयन्त । तेषां असीव उत्तमं ध न्यवादः । ते भवतः पुस्तकं बहु रुच पूर्वकं पठ ष्यन्त ।

प्रमुख Germain FRANTZ सहायक डीश ब र.

९.

ताइवान १८ आस्त १९ ६४।

प्र यः होवनेस यन् महोदयः ९ .

मया रुच पूर्वकं पठ तं भवतः मे १२ द न डक्स् पत्रं म ल त्वा...
क्च्चा खदन म् इत्यत्र सं लग्नं खण्डम्। असीव च न तन प्रदः आशुं सः यः भवता
समग्ररूपेण मान वजतेः कृते कृतः अस्माकं आाम न। पीढीन। च ओग्यसम्बद्धैः सावधानतया
पठ तुं अहं इत मन्ये। मम कृते ए तत् खण्डं प्रेषय तुं भवतः व चारणीयतायाः कृते मम
हार्द कं ध न्यवादं स्वीकुरुत ।

चीन गणराज्यस्य प्रथम मनः त्री चेन् चेङ्गः ।

९.

तेहरान ले अक्टूबर .

चेर मौ स यर ९ .

L Ambassade दे ला आए सए फ डी Yougoslavie ए क। honneur दे vous
informer d avoir reçu une lettre डु महासच वालय दे ला अभ्यक्षता दे ला आए सए फ डी
Yougoslavie par laquelle est confirmée ला स्वागत डु livre कच्चाखन । dont vous
avez eut । . amabilité d envoyer au राष्ट्रपत ट टो।

ले महासच वालय vous remercie cordialement au nom du राष्ट्रपत
ट टो pour votre aimable envoie.

VLADIMIR MILOVANOVIC परामर्शदाता.

९.

पर वहन गृहं लण्डन् २९ अप्रैल १९६४ ।

प्र यः होवनेस यन् महोदयः ९ .

भवतः पुस्तकस्य 'RAWEATING' इत्यस्य प्रशंसात्मकं प्रत ल प ' प्रेषय तुं
भवतः अतीव दयालुः अस्ती भवता प्रस्ताव तानां अहारस दधनानां अभ्ययनस्य प्रथमं
अभिसरं गृह्णाम ।

AL WILLIAMS महासच व ।

THE LABOR PARTY इत

९.

वाश ड्गटन मे १५ १९६४.

प्र य श्री ओरहोव ९ .

भवतः पुस्तकस्य परत ल प्याः कृते धन्यवादः RawEating यत् मया
recently प्राप्तम्। तस्य वषयवस्तु लक्ष्यं तम् अस्ति तस्य प्रेषणे भवतः व चारशीलतां च अहं
प्रशंसायाम् ।

JOHN M. BAILEY अध्यक्ष लोक्तां त्र कराष्ट्रीय समिते ।

९.

बर्न २६ फरवरी १९६४।

महोदयः

वर्य भवतः पुस्तकयाः परत ल पं स्वीकृत्य धन्यवादं दातुम् इच्छामः यस्य शीर्षकं
भवतः

कक्षाभक्षणम् एकं सामान्यं सर्वेक्षणम् । सर्वेषां तस्य शरीरस्य अभिन्नं
कक्षामालं अश्वयं ज्ञातव्यम् इति अस्माभः रुचिपूर्वकं पठितम् ।
अस्माकं प्रशंसा साभः सह

स्वसंघीय स्वास्थ्य सेवा ।

खद्यपदार्थनयनत्रणप्रमुख RUFFI.

९.

पोर्टोप्रान्स ले जुलाई

प्रयश्री ओरहोव ९.

कक्षाभक्षणम् इति पुस्तकस्य कृते भवतः बहुधन्यवादः । एतत् पुस्तकं अत्रणात् अत्रणं
पठितव्यं यतोह अस्मिन् मम देशस्य वस्तुतस्तथा भवत्यति समस्यायाः नवारणं कृतम्
अस्ति ।

आसे पुस्तके भवतः अनुशंसा पूर्यते
सर्वेषां अश्वयक्ताः अस्ति तथा च अस्मिन् वर्षे सर्वोत्तमव्यक्ता भवत्यति ।

व भाग DE LA SANTE पब्लिक ए.टी

DE LA जनसंख्या GERARD PHILIPPEAUX सचिवके

राष्ट्रम्

Republique d Haïii.

९.

बर्ल न जून ४ १९ ६४ ।

प्र य श्री ओरहोव ९ .

जर्मन लोकतान्त्रिक गणराज्यस्य राष्ट्रपति : वाल्टर उल्ब्रिच्ट भवता तस्मै प्रेष तायाः
पुस्तकयाः कृते अयनं तं हार्दकं धनं यवादां प्रकटयत ।

यथासाधं इत्थं भवतः वचनानि वस्तुतः आश्चर्यं भवेत् तस्य बहुभागः
surely being above all the concern of the specialist the doctor the nutritional scientist
etc. तथापि वयं भवद्भ्यः सह सर्वथा सहमताः यत् पोषणस्य ध्वनं तन्त्रं अस्तु सर्वपर्यन्तः करणीयः ।

जर्मन लोकतान्त्रिक गणराज्यस्य सर्वकारः व शेषतः स्वास्थ्यमन्त्रालयः च अस्मिन् प्रश्ने
बहुध्यानं ददात । स्वस्थजीवनस्य निर्माणार्थं अस्मिन् एका समता : न त्वं तवती अस्ति यस्याः
एकं उद्देश्यं पोषणस्य सम्यक्संश्लेषणं लोकप्रयोजनं अस्ति

द्वितीयं मुख्यसल्लाहकारराज्यकुलपतिः ।

९.

लाहबान । २४ डी ओस्टो डी १९ ६४.

आमानं वैद्यः १.

Acuso recibo de su amable envío del libro 'क्या खाना । gentileza que aprecio muy sinceramente
वाई espero disfrutar de su lectura y recoger del mismo las cosas que voy a leer orientaciones valiosas que
आभव ए न ए सट्टे मटेर या नोस transmite por intermedio de su lectura.

डॉ. JOSE R. MACHADO VENTURA MINISTRO DE SALUD PUBLICA क्यूबा.

९.

ला पाज् बोल व या १० जुलाई १९६४.

कच्चा भोजन म् इत व षये भवतः पुस्तकस्य न : शुल्कमृत कृते भवतः बहु
धन्यवादः । अद्याप न पठ तवान् केवलं केचन अध्यायाः एव गतः । तेषु भवता
व्यक्ताः व चाराः व वादास्पदाः अत्र उत्तेजनाः सन्ति । अहम् अद्याप तान्
टिप्पणी कर्तुं न शक्नोम परन्तु भवतः पुस्तकस्य स्वागतं तथा मय उत्पन्नम् ।
रुचः च भवन्तं सूचय तुम्हच्छाम ।

डॉ. GUILLERMO JAUREGUI जी स्वस्थं मं त्री।

९.

बेओराड २० अप्रैल १९६४।

एतत् भवतः धन्यवादार्थं यत् भवतः RAWEATING इत पुस्तकस्य
प्रशंसात्मकं प्रतिलिपिं प्रेषितवान् यत् पर्याप्तपोषणस्य समस्याभः
च न्त तान् । मध्ये अस्थिमैव महती रुचिं ज्ञायते ।

MOMA MARKOVICH

स्वास्थ्य तथा सामाजिक नीति केसं धीयस्य व।

९.

प्रोत्साहनपत्राण कृत्वा तापत्राण अत्र प्राप्तानि सन्ति
नम्रं लक्ष्यं त्वय्युक्तं त्वेभ्यः १.

नैदरलैण्ड देशस्य राज्ञी डेनमार्क देशस्य राजा केराज
स्वीडेन् बेल्जियम देशस्य राजा इटली गणराज्यस्य राष्ट्रपति : एण्टोनियो
सेग्नोनी ऑस्ट्रिया देशस्य राष्ट्रपति : एडोल्फ शार्फ कोस्टारिका देशस्य राष्ट्रपति :
फ्रांस कोऑर्ल्ड भारतस्य राष्ट्रपति : एस. राधाकृष्णन ऑस्ट्रेलिया देशस्य गवर्नर
जर्मनी लुडविग फॉन हॉल्डेंड देशस्य राष्ट्रपति : उरहो केक्कोनेन आयरलैण्ड देशस्य
राष्ट्रपति : ईमोन्डी वैलेरा पी. वैन डी काल्सेये MD
व श्वस्वास्थ्यसङ्गठनस्य नैदेशक कोपेनहेगन डेनमार्क क्लाइड देशस्य
राष्ट्रियस्वास्थ्यकल्याणमन्त्री मस्ला मार्श छ.
इज्रायलस्य अन्तरिम मन्त्री शापरा ग्वाटेमाला देशस्य स्वास्थ्यमन्त्री अल्फोन्सो पोन्से
अल्बोला इथियोपिया देशस्य जनस्वास्थ्यमन्त्री अब्बे रेट्टा युइची सैटो
मुख्य सम्पर्क अधिकारी स्वास्थ्य मन्त्रालय एवं ...

क्लयाणं टोक्यो श्री मोहन लाल व्यास स्वास्थ्य ए वं शर्म मं त्री गुजरात भारत
 अमरलैण्ड देशस्य स्वास्थ्यमन त्री मैक न ट्री मार्गा अम्
 क्लोम्पे नेदरलैण्ड देशस्य स्वास्थ्यमन त्री माल्टा देशस्य प्रथम मन त्री ज योर्ज यो बोर्ग
 ओल व यरः गुडरुन सैन ज्ञतथा ए लसी वार्ण्डट नोबेल फाउण्डेशन स्वीडेन जेगर् मण्ड
 ल बरल पार्टी लण्डन इत्यस्य नेता लक्जम्बर्ग देशस्य प्रथम मन त्री प यरे वर्न र्
 अमरलैण्ड देशस्य प्रथम मन त्री शीन ए फ लेमास् अस्ट्रेलिया देशस्य प्रथम मन त्री रोबर्ट
 जी. मेहदीन वाजिह्म भारतस्य गुजरातस्य राज्यपालः डा. महाराज श्री जयचमराज वाड यार बहादुर
 भारत केमद्रास केराळपाल भारतस्य खद्यक्श मन त्री ए स केपाट लः डा. भारतस्य पश्चिम बङ्गस्य
 मुख्यमन्त्री पीसी सेन डा. स लोन स्य गवर्नर रज्ज रल्व ल यम गोपल्लावा क्क डा देशस्य
 प्रथम मन त्री लेस्टर प यर्सन सम्पूर्णानन्द भारतस्य राजस्थानस्य राज्यपालः भारत के
 पं जब केमुख्यमं त्री श्री परताप स ह वैरोन रोबर्ट फ्रेजः स्वतन्त्रः दूरदर्शन प्राध करणः
 लण्डन श्री.

सारनोफ् अध्यक्षः नेशनल ब्रॉडकास्टिंग् कम्पनी न्यूयॉर्क इत्याद
 इत्युपर

अनेकदेशेभ्यः पत्राण प्रेषितानि परन्तु यथा भवान् अलोक्यत केचन मेलाः
 तेषां मत्थाभ्यामन कस्वतन्त्रताव रोधीनीत करणात् अथ कश्चिददार द्रव्यं समस्यायुक्तानि
 दुर्बलदेशानि राजनेतृभ्यः प्रेषिताः अस्मिन् अतः यद तेस्वमार्गं परवर्तयन्त
 तथा स्वज्जस्य साहाय्यं कुरुवन्तु तदा ते समृद्धिं शान्तिं च वक्ष्यन्त राषट्रं भवतु
 अहन्त । यद तेस्वमार्गं परवर्तयन्त तर्ह क्वचा शाकहारः तेषां कृते कुञ्जि अस्ति ।

ग्रेट् ब्रिटन् देशस्य शाकहारीसमाजस्य अस्मिन् कर कङ्गो स तम्बर १९६४
 नमूनल खतसूचन । प्रकशिता अमराक्ता कपोषणं इतज्जित्वा तस्य १० वर्षीयस्य पुत्रस्य
 १४ वर्षीयस्य च पुत्रीयाः दुःखं हानः made Arshavir Ter Hovannessian make a deep
 study of diet परणामः RAWEATING इत पुस्तकयां d अस्ति यत्
 तेहरानतः प्राप्तवन्तः इत वयं प्रसन्नाः स्मः ।

सः अस्माकं प्रायः सर्वान् पूर्वव चारान् प्रत्ययप्रदरूपेण शयत
 अहारस्य वषये शाकहारणः अस्मिन् स्वस्य पक्वैः अहारैः सह कच्चत्कम्पिताः
 अभवन्त ।

कृत्स्न मव टाम न स्य व षये कोऽप बक्वासः न सत् तथा च सम्भवतः
 कच्चाहारस्य प्रत्यक्षपालनसः व टाम न बी १२ इत्यादीनं । अश्वयक व टाम नानाम्
 बोगी पर तः मार्गं दर्शय तवान् स्यात् ।

तस्य तर्कं दातुं न शक्नुमः क न तु तस्य कन्यायाः षड्वर्षायां
 आह तः यः स्वजीवनं कदापि पक्षस्य क्षीणस्य वा आहारस्य एकं अपि
 कटाक्षं न सेव तवान् सः स्वस्य व कस्य तस्य आहारस्य प्रभावशीलतायाः आश्चर्यजनकं
 प्रमाणम् अस्ति यत् च वयम् अत्र उद्धृतवन्तः ।

ततः ते सम्पूर्णतया आत्मे दत्तं पर शिष्टं मुद्रयन्त
 पुस्तकं तथैव आह तस्य च त्रम् ।

९.

व लम्सलो २० अप्रैल १९६४ १.

कच्चाभक्षणस्य प्रतिलिपिं प्रेषयितुं भवतः दयालुतायाः कृते बहु धन्यवादः
 इति । अहं न श्रुत्येन व चारः मूलतः ध्वनः अस्ति तथा च कच्चाहारस्य आहारस्य
 आहारं उपायात्मकगुणान्वयं जनीमः ।

यद भवन्तः स्वस्य प्रयत्नपुत्री आह तस्य छायाचित्रं प्रेषयितुं रोचन्ते
 पृष्ठस्य अग्रस्य इव अस्मिन् वर्षे आत्मे भवतः पुस्तकस्य पर शिष्टेन सह
 THE BRITISH VEGETARIAN इति पत्रिकायां प्रकाशयितुं प्रसन्नः भव श्याम ।

GEOFFREY L. RUDD सचिवः सम्पादकः THE VEGETARIAN SOCIETY

जेफ्री एल रुड् बै कस्क्वेर् व लम्सलो चेशायर इङ्ग्लैण्ड् ।

९.

मलागा मे २८ १९६५ ।

प्रियम् त्र ९ .

कृपया अस्मान् कच्चाभक्षणम् इति व षये भवतः उत्तमस्य पुस्तकस्य
 एकद्वयं प्रतिलिपिं पानेन एकदा एव प्रेषयन्तु । वयं बलिगृत्वा शीघ्रमेव प्रेषणं
 प्रेषयिष्यामः पुनः व कृत्यदरेण । वयम् अस्मिन् शरदः ऋतौ इङ्ग्लैण्ड् वेल्स
 देशस्य व्याख्यानभ्रमणं करिष्यामः तत्र पुस्तकस्य सदुपयोगाय च आशास्महे

ए.च.जेद न शाह अध्यक्ष THE AMERICAN VEGAN SOCIETY ए.च.जेद न शाह
अध्यक्ष. मलागा न यूजूसी ओर क

९.

स्वर्गीय: डॉ. ब. र्चरबेन र्इत्यस्य पुत्रः डॉ. राल्फ. ब. र्चर इत्यनेन क
DER WENDEPUNKT इत्यस्मिन् षड्पृष्ठीयः प्रमुख लेख the organ of the
जूर च न गरस्य ब. र्चरबेन र्च क त्सालये मे १९६४ AllesodernichtsLehren
fiber Ernährung All or Nothing Doctrine of... इत शीर्षकेण
पोषणम् यस्य मोटेन सारांशः न मूल ख त्रूपेण भवतुं शक्यते।

लोकस्य द्वयोः भिन्नयोः क्षेत्रयोः द्वौ सर्वथा वरुद्धौ।
पोषणस्य सद्धान्ताः आस्थापिताः सन्ति। कैल फोर्न यादेशे वरुन् तज्ज
नमकेन प्रयोगकर्तरेण ४८ रसायनानि मशरणेन प्रायः अस्वादहीनं पोषणचूर्णं
कल्पितम्। एतेन कृत्रमेण भोजनेन सः १८ दोषिणां प्रयोगान् करोत परणामस्य
प्रतीक्षां न कृत्वा सः सहजतया पत्रकारानि समक्षं सम्भावनाम् अत्यन्तं अमलमेव
प्रकटयत। तस्य तथाकथितस्य वैज्ञानिकस्य व्यर्थतायाः वष्येकचित्
अधिकं वदनसमीक्षक आरेवदत अपरपक्षे अस्माकं समीक्षामेजस्य उपर पोषणवष्ये
सर्वथा वरीतश क्षेत्रेण सह एकं लघुपुस्तकं वर्तते यत् सर्वथा कम्प
दृष्ट्वा क्षेत्रस्य प्रति न धत्वं करोत AterhovRawEating. प्रकाशनं ठोसतरकेन
सम्पन्नम् अस्ति लखितम् अस्ति उत्तमं अङ्गलभाषां च द्वयोः वशालयोः
अस्मिन् याख्याद्वयोः सारांशः अस्ति।

तस्मिन् अध्ययनस्य पुरातनस्य उच्चसंस्कृतेः पुत्रस्य सान्निध्यं प्रतीयते। न लघु
अस्मिन् श्वासः ... सः शुद्ध शाकपोषणं मानवस्य कृते अत्यन्तं स्वाभाविकं एव कर्मात्तरं च
सम्यक् अहारं इत प्रति न धयत अस्माकं समझैताम् अन्वेषकयुगे च सः
एतादृशेन ताज न तान्तामान वीयन रपेक्षतायाः सह एतत् करोत यत् सर्वासु
संभाव्यतायां तत्तस्य लघुपुस्तकस्य जर्मन भाषायां अनुवादं कर्तुं दास्यतस्मिन् इत।

मम अथारणानि। अत्यावश्यकं न दून् एवैकं पुनः संक्षेपं कृत्वा लेखक मम पक्षे
वदन्त केचन वैज्ञानिकतथ्यान् उल्लेख्यत

चत्वारं शतवर्षाणाम् पूर्वं वाल्टर सोमरः च न त्वान्यत् ब. र्चरबेन र्स्वस्य
धारणायां कर्मम एतावत् दूरं न गतः यत् सः कच्चा भोजनं मानवस्य एव कर्मात्तरं पोषणं
इत घोषयत। ओर्होवस्य पक्षे एतत् तथ्यं वर्तते यत् नवीनतमम् अनुसन्धानम्
अनुसारं Reader's Digest January १९६४ २.

मनुष्यः वस्तुतः सार्धं कोटं वर्षं यावत् प्रायः शुद्धं कच्चाशक्नोषणेन जीवत
 अतः सः स्वस्य उच्चतमं प्राकृतं कं व कसं प्राप्तवान् इतः कल्पयितुं शक्यते
 अस्मिन्नेवस्य पक्षे वर्तमानं कलस्य पोषकद्रव्याणां व टाम नाना च सं तुलनस्य
 अभावस्य हड ताली साक्षात्कारः उत्तेजितः क्लृप्तः अस्वास्थ्ये व लम्बस्य
 अन्तः : Dammerungszone सं क्रामकरीषु भूभागस्य
 भूमिं वा ताजशाक्नोषणस्य समये चयापचयस्य महती अथव्यवस्था शाक्नोरोटीनानां
 जैव कश्लेषता व शेषतः कच्चे अन्नस्य पोषणस्य अङ्गता यत् कदापि न
 व्यथितं कर्तव्यं व श्वव्यापी खद्यपदारधानाम् अभावस्य सम्मुखे एतादृशपोषणस्य
 सम्भावना च इति ।

समीक्षकस्य मते पुरुषाः ताभ्यां चरमधरुवयोः मध्ये तरङ्गं कुर्वन्ति । तस्य मतेन
 अनुमानतः सम्यक्स्यात् यत् कदापि मध्ये व श्रामं न कर्तव्यम् तथा च सः पाठकं
 व र्न् तज्ज्ञित्यस्मात् अस्मिन्नेवस्य बहुसमीपे एव तः षष्ठ्यु इति उपदेशं ददाति ।

९.

एश गडन् रोचफोर्ड २८ फरवरी १९६४ ।

प्रयगुरु

भवतः पुस्तकं RawEating इति दर्शनार्थं धन्यवादः । यद् भवान् अस्माकं सूचीं जनित
 of publications भवन्ति: अगमं ष्यन्ति यत् वयं भवतः मौलिकं कम्पननेन
 सह हृदयेन सहमताः स्मः । भवतः दृष्टिं कोणेन सह वयं पूरणतया सहानुभूतिम् अनुभवामः
 तथा च आचार्यतया अस्य कम्पनीयाः कृपायाक्लापानाम् अस्मिन्नेव भवतः न पक्षेण सह
 सहमताः स्मः ।

बालकानां भोजनं व ष्ये भवतः दृष्टिं कोणे: अस्माकं रोचते। अस्मिन्
 भद्रे खलु । एतावत् सत्यं यत् बालस्य कच्चे फलस्य स्वाभाविकः स्वादः पक्वभोजनस्य
 पक्षे जननीतेव व मुखकरीषः भवति । भवतः व ष्ये च भवतः व्यापकं उपचारं वयं
 प्रशंसयामः यतः ५३ पृष्ठानां । अतरे भवता अशयमेव सर्वेषां पक्षेषु तर्कः सह तु
 आताः भवेत् स्वस्थजीवनस्य दृष्ट्या अथवा रोगस्य अथवा कर्मणस्य वारणस्य
 ग्रहणस्य च दृष्ट्या in account the

च क त्साअस्थ कन म त्तान समग्रव श्वस्यनैत कपर णामम् अ स्पृशन् ।

...दुर्भाग्येन मान वतायाः उपकारकाः भव ष्यन्त यावत् परत ष्ठान स्य माध्यमेन कार्यं न कुरुवन्त तावत्प्रशं साम् अये सामग्री पुरस्कारं न प्राप्नुवन्त । अ यथा क न कर्तुं शक्यते यत् वैज्ञान कै सं शोधनार्थं दानं कृ यमाणान् । शतसहस्राणां पौण्डान् दशमां शेन अ ये बहुधा केवलं कलानन्तरं र क्तस्थानान् अन्वेषयन्त यद्यपि पर णामैः वस्तुतः हानः न कृता

THE CW DANIEL COMPANY LIMITED ए श गडन् रोचफोर्ड ए सेक्स इङ्ग्लैण्ड।

मेक्स को डीएफ अरैल

प्र यः होवनेस यन्महोदयः १.

भवतः पुस्तकं RAWEATING इत वयं अमुन एव प्राप्तवन्तः केवलं क glimpse अहं अग्रचक्षाम यत् एतत् अयन्तं रोचकम् अस्ति तथा च भवान् वास्तवतः ज्ञान् प्रत्ययय तुं प्रयत्नमानोऽपि सुन्दरं कार्यं करोत यत् सर्वेभ्यः श्रेष्ठं प्रकृतेः अनुसरणं व न । यत् अमूर्तं पर वर्तनं मान वजतेः तया सह कृतम् अस्ति ।

इङ्ग. CARLCS PRIETO LOSANO. महाप्रबन्ध का INTER ओर की ASSN. स्वच्छता
अभ यां त्र की के अफो सो हेरेरा मेक्स को डीएफ

म त्रगृहम् १३ अरैल १९६४ ।

भवतः RawEating इत पुस्तकं Friends Service Council इत्यत्र आतं तत् पठ तुं मम रुचः अभवत्। अहं तत् त्राणां पुस्तकालयस्य शाकाहारीसङ्घं परत प्रेषय ष्याम यत्र अ येभ्यः उपयोगी भवेत् इत आशासे। भवता स्वस्य लेखनं कच्चैः प्राकृत कै अहारैः सह एतादृशं सरलं जीवनं च यत् उत्तमं कार्यं कृतम् अस्ति तदर्थं धन्यवादः । जात्पोषणस्य पृथ व्यां शान्त स्य च आयाः च हनं दृश्यते। अहं तत् श्वस म

अथात्मा कर्मकशस्य परत अस्मान् अथ कं सं वेदन शीलं कर्तव्यम्। सम्प्रत अहं
शाकहारी शाकहारी अण्डान दुग्धं मधु इत्यादीन न सेवन्
अस्म अतः अहं भवतः सुझावस्य मूल्यं ददाम अथ च अहं वृत्तज्जः अस्म यत्
अथ कः ज्ञातः एतत्सम्यक्जीवन पद्धत रूपेण दर्शयितुं आच्छिन्त । अधुना व व धाः
समाजः सन्त मान वतावादीः शाकहार णः शान्त पर याः च सन्त एतेषां
च व श्वैक्तां परत साहाय्यं कर्तव्यम्।

QUEENIE DAWE म त्रगृहं Euston Rd. लण्डन् ए न डब्ल्यूअर्

९.

इज्जाल २२ ज्ञ वरी १९ ६५।

पर यगु

भवतः पुस्तकं RawEating इत पठ त्वा वयं भवतः आ यपुस्तकान् अङ्ग्लभाषायां
पठ तुम् इच्छामः ... यद ज्ञातः केवलं च न तस्य ष्यन्त अगच्छन्त च यत्ते स्वशरीरे
यत् क्वरान् गृह्णन्त तत्सर्वं व न । स्वस्थतरं सुखं न च भव तुम् अहन्त त्वं
अस्माकं समयस्य भव ष्यद्वादः अस्म ।

ए म. नेजह डॉ. ऑफ नैचुरोपैथी प्रेस. इज्जाल प्राकृत कच क त्सा assn.
नेजह ए स्टेट म शमार हाश व आ इज्जाल।

९.

पर यगु

भवतः पुस्तकं RawEating इत पठ तवान् मम असीव रोचते। असीव रोचकं
सर्वेषु यतः प्रकृतः यथा उ त्पादयत तथा भोजनं भोक्तव्यम्।

भवतः मौल क्व न द्वः ते ए व सन्त ये मया मम पुस्तकेषु लेखनेषु च
स्थाप ताः बहुकालपूर्वं ... अहं तस्य स्पेन भाषायां अनुवादं कर्तुम् इच्छाम यद भवान्
व चारं स्वीकुरुवत । यद भवतः मनस क मप न भवत तर्ह मम कृते परत ल प
प्रेषयन्तु । अहं स्पेन देशस्य ए कस्याः पत्र कयाः कृते तस्य समीक्षां करोम बायोनेम या
स्पेन देशस्य मैड्रिड् नगरे प्रकाश तम्...

ए सेवेरोन् प्राकृत क्व क त्सायाः डॉ. केलुं गा लार ए रा स्पेन ।
१७२

बोस्टन् जुलाई ५ १९ ६६।

अभ वादन म् ओरहोवमहोदयः १.

सं लग्नं भवन तः भवतः सप्तपुस्तकानां कृते दश डॉलरं प्राप्नुवन्तः यस्य शीर्षकं कक्षाभक्षणम् इति । एतेन भवतः यथाशक्त बुलेट नं. No. मेलद्वारा प्रेषणस्य व्ययस्य अन्धादनः । त्रयः डॉलरस्य शेषं त्यक्तव्यम् ।

भवतः प्रथमक्रमाङ्कस्य बुलेट नस्य वष्ये अस्माकं बहुदुःखः अस्ति यतोह अस्माकं अभ प्रायः अस्ति यत् तस्य परतः लपः तेषां बहूनां जानां कृते मेलद्वारा प्रेषणं तु ये अस्मान् स्वस्वास्थ्यसमस्यानां वष्ये लखन्ति । बहुजनानाम् आश्चर्यादः भवत्यति इति वयं न श्चयं अनुभवामः ।

यद् भवान् अस्मान् स्वस्य बुलेट न् क्रमाङ्कस्य अनुकरणपरतः लपः कर्तुं अनुमतं दास्यत तर्ह वयं तस्य प्रशंसां करिष्यामः यतः अश्वमेव भवतः अनुमतं वना । एतत् कर्तुं न व चास्य ष्यामः । यद् अनुमतः दीयते तर्ह वयं एकं शब्दं न योज्य ष्यामः न हृतेमवा । वयं एकं अलाभकारी संस्थां अस्मत् पीडयन्तः मानवतायाः पुनः मार्गं प्राप्य साहाय्यं कर्तुं न श्छलतया इच्छन्तः स्मः यत् प्रकृत्या अस्माकं अभ प्रायः अस्ति । भवन्तः अभ तया एव कम्पनः । प्रेरिताः इति वयं न श्चन्ताः स्मः ।

आसे प्र य ओरहोवमहोदय भवान् एतत् स्वस्य व्यक्तं गतं ध्यानं दत्त्वा यथा शीघ्रं भवतः कृते सुवधां भवतः तथा व मान मेलद्वारा भवतः वचनं श्रोतुम् । यद् भवान् स्वस्य वायुमेलपत्रे स्वस्य प्रथमक्रमाङ्कस्य क्तपयान बुलेट न् पत्राण सं लग्नं करिष्यत तर्ह अभ वयं तस्य बहु प्रशंसां करिष्यामः इति ।

संस्थापकः THE RISING SUN NATIONAL MEDICAL शरीरकानुसंधान फाउण्डेशन INC.

१९०८ तमे वर्षे न कोला टेस्ला थॉमस एडिसन फ्रांससूरचरड्स इत्यनेन
«मूलसंशोधनसमाजः» इति नाम्ना । अग्रे तम् । एन व गमोर डीडि

कार्यकारी आ्यक्षः एक्सेटर सेण्ट्रल बोस्टन्

लॉस एन्जल्स जून २३ १९ ६६।

मम पर यः भूराता १.

लेखक अद्यैव भवतः कुशलतया ल ख तं बोध प्रदं च पुस्तकं कच्चाभक्षणम्
इत शीर्षकं प्राप्तावान् तस्य पठन स्य च अतीव आनन्दं प्राप्तावान्। सः भवद्भ्यः
अस्याः व दवान् प्रस्तुत स्य व षये व शेषतः च आकं प्राकृतं कं खदयं
खदन स्य साहस कसमर्थन स्य समर्थन स्य च कृते स्वस्य हार्दकं अभिनन्दनं कर्तुम्
इच्छत

एषा अक्षरप्रक्रिया च रक्तात् गम्भीरतापूर्वकं सदस्यतां गृहीतवती अस्तु वस्तुतः
व द्युत्तुम्बकीयच क त्सायन त्राणां न र्माणे प्रवृत्ते सतः सः प्रायः ४० वर्षपूर्वं
वा १९२६ तमे वर्षे वा च क त्सक्नम् पर चार कणां च कृते अनेकः अक्षराः
ल ख तवान् येषु कच्चे प्रथमं तायाः अनुशंसिता कृता। दैनिक अक्षरस्य अक्षराः ...

लेखकेन व द्युत्तुम्बकीयन र्गमन स्य व क रणस्य च क्षेत्रेषु आनन्दं
कृत् रसायन शास्त्रस्य महत्त्वपूर्ण षयेषु अदीर्घकालं यावत् शोधं कृतम्
यत्र अद्यत्वे मानवतायाः अङ्गकान् वनम् अश्नयन्तः। पूर्तयेन केवलं परमाण्वतमः
अनुगुणात्मकः अश्नयन्ताः अस्मिन् लताः अस्मिन्

आरे गमनं तत्पूर्वं वयं पृच्छामः यत् भवतः पूर्वस्य कश्चन अस्तु वा
खण्डाः अङ्गलभाषायां ल ख ताः अस्मिन् तेषु एक अस्मिन् याभाषायां प्रकाशितः
इत लक्ष्यते। यद एवम् अस्तु तर्ह लेखकः अतथैव अभ्यस्यन् कर्तुम् इच्छत यथा
भवतः सम्माननीयस्य मानवीयकर्यस्य पूर्णतया अगमनं न शक्यं
कर्तुं शक्नोति।

व्याख्यानरूपेण लेखकेन भक्तम् त वक्तव्यम्
ए कस्य व्यापकस्य ग्रन्थस्य समाप्तिरर्थं पर्याप्तः समयः परश्रमः च अर्थात्
समाप्तस्य व षये यस्य शीर्षकं The Supersensible Rescue of Man इति
यत् खलु गहनं व षयं अद्भुतदयम्।

एतत् ज्ञापनं न वर्तयतुं पूर्वं लेखकः वक्तुं शक्नोति यत् भवतः पुस्तकं
मानवजतेः कृते बहुमूल्यं योगदानम् अस्तु व्यापकमठनं अभ्यस्यन् च अर्हत्
मनुष्यः वनस्पतौ जीवनमेव एवमात्रं सन्तोषजनकं आनन्दं करखनमिति गणयतुं
असफलः भवति न च पशुः न सः वनस्पतौ वनास्ति त्वं प्राप्य
शक्नोति स्वस्य जीवनयापनार्थं जैविकस्थानां महत्त्वपूर्णतुः
तत्त्वान् च सृज्य प्रदातव्यं च सः अद्यापि मन्यते इव

क्वचा इत अशुद्धं क्वचं ओग्यं तस्य उ पयोगाय वा भोगाय वा
असज्जं ...

यथा महान् डॉ. ए लेक्स स् कैरेल् क्त पयदशकमूर्वं ल ख तवान् यत् पुरुषाः
अनु कसभ्यतायाः वर्तमान मार्गेण असुरणं कर्तुं न शक्नुवन्त यतः ते क्षीणाः
भवन्त । जहद्वयव ज्ञानानि सौन्दर्येन ते मुग्धाः अभवन् । तेषां शरीरं चैतन्यं
च प्राकृतं क्त यमानाम् अधीन म् इत तेषां न अगत् यत् तेषां अस्पष्टतरं क न तु
न क्षत्रजातोः न यमेभ्यः यथा अ वायम् । न च ते ए तान् यमान् अ क्म तु न
शक्नुवन्त इत अगतवन्तः । अतः तेषां ब्रह्माण्डस्य सहपुरुषस्य अतः कर्णस्य च
उत्तमानाम् मनसः च अश्वयक्ताः सम्बन्धाः ज्ञातव्याः यद सः क्षीणः भवेत्
तर्ह सभ्यतायाः सौन्दर्यं भौत कस्य जातः भव्यता अ व लुप्तं स्यात् । डॉ.
कैरेल् प्रायः ए तत्तथ्यं सं केतयत यत् अ क्थ कं महान् च क त्सालयन र्माणं
केवलं प्रभावैः सह न रन्तरं न वारणं न कृत्वा करणैः सह न वारणस्य अश्वयक्तां न
अ तयत

अतः मानवतां श क्स्व तुं प्राकृत कमूलभूतं सामान्यज्ञानं
स्वकर्तव्यदाय त्वन र्वहणं च प्रत प्रत्यागन्तुं च अस्माकं बहु क मप कर्तव्यम् अस्ति ।

डॉ. ARIHUR B. WALKER

S. Sherbourne Drive लॉस एन्जेल्स कैल फोर्न या ओर क

९ .

Allegany NY अक्टोबर

प्र य श्री ओरहोव ९ .

भवतः ए कं पुस्तकं क्वचाभक्षणम् मम हस्ते आतं अहं च अस्मि
तस्य व षयवस्तुभः : अतीव प्रभाव तः ए तावत् यत् मया क्वचाभक्षणव्यवस्था स्वीकृता ।
अस्मि ए कं कृष क्षेत्रम् अस्ति यत् अहं स्वस्य फलान् न टस् शाकान् च
जै कूपेण पोषयाम तथा च मम रुचः : अस्ति यत् अ येषां सम्यक्स्वास्थ्यं प्रापतुं
क्वचा भोजन स्य माध्यमेन साहाय्यं कर्तुं अतः ए तत् मन स कृत्वा अहं भवद्भ्यः
\$. कृते बै कस्य मसौदां प्रेषयाम यत् प्रत कृतीन् भुक्त्वा अहं आच्छादयत

भवतः पुस्तकम्। अ च मम त्रेभ्यः दातुं भवतः बुलेट न्क्वमाङ्क्स्य १ अक्मर्त याः प्रशं सा क् ष्याम ...

अहम् अस्मि न्देशे भवतः पुस्तकस्य प्रचारार्थं यत्क मप कर्तुं शक्नोम तत्क् ष्याम यतः ए तेन मम वास्तव क्स्वास्थ्यस्य उ त्तममार्गः अ वैषट्टं साहाय्यं कृतम्। अर् अर् कदेशे मम महती अुयायी अस्त तथा च अं समयक् अहारस्य जीवन स्य च माध् यमेन GOOD HEALTH इत्यस्य कर्त्याय समर्प तः अस्मि । अं

अर् कन प्राकृत क्स्वच्छतासङ्घस्य सदस्यः अस्मि । मम अभ प्रायः अस्त यत् भवतः पुस्तकस्य माध् यमेन क्च्चा भोजन स्य सुसमाचारस्य प्रसारणं न रन् तरे कर्तुं शक्नोम तथा च व श्वासं करोम यत् ए तत् भवतः पुस्तकस्य कृते अ कमात्रायां अ कन अ कन अेशान अ य ष्यत । अर् मम सुन दरे कृष कृषेत्रम् अस्त यद भवान् अस्मि न्देशे आच्छत तरह भवान् मम अ थ रूपेण आत्य स्थातुं स्वागतम् ।

श्री अङ्गुगी ए री डब्ल्यू माइल आडि. ए लेगनी न यूर्योर्का राष्ट्रपत
of GOOD GUYS OF THE GLOBE शान्त : पुरुषाणां परत सद्भावन । ।

९.

मेडोज अफ दान १ स तम्बर १९ ६६ १.

प्र यम त्र अं शाकहारी क्च्चाहारी च अस्मि अहम् ए तत् प्रचारयाम पाठयाम च । मया भवतः बुलेट न्क्वमाङ्क १ माउण्ट्स योर् पोर्टर् इत्यत्र प्रापतः अं च तत् कटय त्वान : शुलकं दातुं पुन रमुदरणं कृतवान् ... क मया भवन्तं न पृष्ट्वा ए तत् कृत्वा भवतः पादी पदात क च भवन्तः मम मुदरणस्य अ कर् ददत more of these to give away free to my sick friend ... मम समीपे जैन् टी. र क्टर् इत्यस्य बहुमूल्यं पुस्तकं Nature The Healer अस्त परन्तु भवान् क वदत इत दरष्टव्यम्। कृपया मां क्च्चाभक्षणम् प्रेषयन्तु यद ए तत् Nature The Healer इत्यस्य तुल्यम् अस्त तरह मम सहपुरुषेभ्यः दातुं तेषु बहवः मम अश्वयक्ता भव ष्यत । अहम् अ पत्र कलेखम् अस्मि परन्तु अं वैद्यः न अस्मि ...

११ द सम्बर १९ ६६ १.

भवतः उ त्तमपत्रेण सह पुस्तकान प्राप्य अं अ कं प्रसन् नः अभवम्... म त्र अं मन्ये भवतः पुस्तकं शीर्षाण अस्त अं नेचर द हीलर इत्यस्मात् लघुतरं अ व ष्यमाणः अस्मि। क्च्चाहारस्य मूल्यं अ न् बोध य तुं तस्मात् उ त्तमं कर्त्यं न अस्त । अं मन्ये भवतः पुस्तकम् इदानीं मम अश्वयक्तानं सेवां करोत यथा बृहत्तरं पुस्तकं अ कन सद्व ष्याण अ बह : अ यत । अ भवता प्रेष तान पुस्तकान अं उ पयोक्तुं शक्नोम ... भवतः क च त् अ कं अश्वयक्म्

पुस्तकान् । अहं फूलोर् डान गरस्य म शन रीयात्रायां गच्छाम् अस्मिन् भ्रमणकाले
भवतः पुस्तकान् । बहु उपयोगं कर्तुं शक्नोम । अहम् अस्मिन् नरूपेण कच्चाहारं
प्रसारय तुं बहः अस्मिन् कच्चाहारं प्राप्युं केचन प्रकरणाः अपि ग्रहीतुं
अहम् ताः अस्मिन् । अधुना वैदुष्यैः मृत्यवे प्रायः त्यक्ता मृत्योः समये ए क मह ला
शयानः अस्ति । सा मां याचते यत् अहं तस्याः अहारं प्राप्युं साहाय्यं करोम अहं
अस्मासे यत् शीघ्रमेव ए तत् करिष्याम ...

श्रीमती IW कैरोल Box

Meadows of Dan Va. USA

९.

इज्जायल आस्त २२ १९ ६६ १.

अ प्र य ओरहोव महोदय । अद्य अहं भवतः उत्तमं पुस्तकं RAW
EATING इति पठित्वा समाप्तवान् । इति अतीव आनन्देन । यद् मानवता एव कस्मिन् न
दने प्राक् कृता कर्मोक्तस्य महत्त्वं गृहणीयात् तर्ह्यमानवजीवनस्य इति हासे एषः
नूतन युगस्य अग्रभूतः भवति ष्यति केवलं स्वर्गः एव भवति ष्यति ।

भवतः अनुज्ञां प्राप्य अहं परचयं ददाम । मम नाम जेसेफ रेजेन् अस्ति अहं
४३ वर्षीयः अस्मिन् वर्षत्रयपूर्वं इज्जायल देशम् आतः कुमादहोल म्च क त्सा
सङ्गठने च क त्सकूपेण कार्यं करोम च । अहं न त्यक्तरूपेण सुखं न
अनुभवाम यतः अहं औषधान् वषाणान् वहतुं बाध्यः अस्मिन् ।
यद्यपि अहं न युनतमं मात्रां primum non nocere न रक्षारयितुं
प्रयतन्ते तथापि मम वषधक्लेशाभ्यासेन अहं सन्तुष्टः न अस्मिन् मया कार्यं
कर्तव्यं यतोह अहं व वाह तः पुरुषः अस्मिन् मम पत्नी तेहरान न गरस्य अस्ति ...
भवतः पुस्तकं पठित्वा अहं भवन्तं लखित्वा पृच्छामि यत् भवान् मम भार्यायाः
कृते फारसीभाषायां क च त्साह त्वं अस्मान् प्रेषयितुं शक्नोति वा इति । मम
व श्वासः अस्ति यद्यद् सा प्राक् कृता कर्मोक्तस्य वषये पठति तस्य प्रभावस्य वषये
च मानवजीवस्य उपरि पठति तर्ह्यसा अस्माकं बालकं वयं शशुं
अपेक्षयामः मृततत्त्वैः पोषयितुं साहसं न करिष्यति

वक्तव्यवर्षपूर्वं इस्तान्बुलनगरे मम कृयाक्लापानाम् वषये वक्तव्यं पयान
व वरणान् दातुं इच्छामि । अहं दत्तुं शाकहारीसर्वच्छतावादी सोसाइटी इत्यस्य
महासचिवः अस्मिन् आन्दोलनस्य सक्रियतमेषु सदस्येषु आगतमः अस्मिन् । तत्र
च क त्सासंस्थाः रसायनोद्योगश्च अस्माकं शाकहारी आन्दोलने तेषां वषाणां कृते
संघट्टनः तथा च ए क यहूदी इति नाम्ना । अहं दुर्बलतमः बन्धुः अस्मिन् यस्य
नाशः तेषां कृते सुलभः अस्ति ते

मम व्यक्त स्य बहु हानम् अकरोत् तथा च यस्मिन् देशे अहं जतः यत्र अहं अतीतवान्
 यस्य ज्ञानं मम पर्यायः च देशं सदा त्यक्तुं बाध्यः अभवम्। परन्तु मया इस्राएल देशम्
 आनन्दितुम् अभवत्। दृष्ट्या अत्र वयं शाकहारस्य प्राकृतिक जीवनस्य च वषट् सवतनत्रतया वक्तुं
 लखतुं च शक्नुमः। २० तः अधिकाः प्राकृतिक कृषकः सन्तः तथा च
 अस्माकं शाकहारिणः ग्रामः अस्ति अत्र मया इति गलीलपरिवर्तेषु
 SATAD इति नगरस्य समीपे

सप्ताहपूर्वं अहं द्वितीयवारं एतत्स्थानं गतः अहं प्रसन्नः अस्मीति तत्र
 स्थातुम् न वसतुं च इच्छामि स्म। परन्तु सर्वप्रथमं मया मम भार्यायाः प्रत्ययः
 कृतव्यः। कृपया अहं भवन्तं प्रार्थयामि यत् भवन्तः मम वषट् फारसीभाषायां
 कश्चिन् साहस्यं प्रेषयन्तु।

अहं तस्य च त्रं दृष्ट्वा अहं नन्दः अभवत् एतावत् अक्षकं च...
 स्वस्थः। तस्याः च त्रं दृष्ट्वा एव तस्याः स्वास्थ्यं अभवत् तुं शक्यते।

१२ नवम्बर १९६६ १.

भवतः अतीव रोचकं पुस्तकं Raw
 खदनम् इति तस्य फारसीसंस्करणे। अहं भवतः कृतज्ञः अस्मि अस्मासे यत् मम भार्या
 वषट् अत्र कृत्या अगमिष्यति इति। अहम् अस्मासे यत् मम बालकः पक्वस्य
 अप्राकृतिक भोजनस्य हानिः मुक्तिः भविष्यति... च कत्सासङ्गठनं मम कार्यस्य
 आवेष्टे अहं स्वच्छजीवनपद्धतिं अनुसरणं कर्तुम् इच्छन्तीति ज्ञानं पालनं
 करोमि। यदा अहं तुर्कीदेशे अस्मि तदा अहं प्राकृतिक स्वच्छतावदः इति रूपेण मम रोगिणः
 पालनं कुर्वन् अस्मीति। इदानीं इजरायले प्रथमं मया जीवनयापनं कृतव्यम् अतः
 च कत्सासङ्गठनं कार्यं कृतव्यम्।

शीघ्रं वापश्चात्वा केवलं औषधं रहितक्षेत्रे एव कार्यं कृतव्यं भविष्यति। कन्तु
 स्वास्थ्यवहारं वनात् एतत्पर्याप्तं सन्तोषजनकं न भविष्यति अतः वैभ्यः
 प्राकृतिक कृषकः सह मिलित्वा वयं अस्माकं साहाय्यं कर्तुं इच्छुः ज्ञानं
 अवेष्टयामः अस्मासे यत् अत्रेण समये अहं भवद्भ्यः तस्य वषट् अत्र कं वदामि।

डॉ. जेसेफ राजेन

ऑलोजेरोव सेटक रयात मलाखी इजरायल

९.

बाल्ड्विन पार्क वैल फोर्न या अमरेल

प्रियम् त्र १.

इज्जालस्य जेसलेमस्य माउण्ट्स योनर् पोर्टर् इत्यस्मिन् क्वचाभोजन वष्ये
भवतः लेखं दृष्ट्वा अहं प्रसन्नः अभवम्। सम्पादक मम भ्राता अस्ति । अहं प्रसन्नः अस्मि
यत् भवता तस्य पत्रे भवतः पुस्तकस्य वष्ये कथं तम्। क्वचाहारव वष्ये अहं क्साह त्वेषु
मम अतीव रुचः : अस्ति अतः अहं मम अश्वेशं प्रेषयामि मम प्रथमं यतः अहम् एतत् बहु
अश्वयं सत्यं प्रसारयितुं अभिलषन् अस्मि ।

२० जून १९६६ ।

भवतः बहुमूल्यं पुस्तकं मया प्राप्तम्। ते केवलं मम अश्वयक्ता अस्ति ... अहं मूल्यं ददामि
पुस्तकान् अतीव अस्साच व भ नन् राष्ट्रेषु बहवः ज्ञातः तान् प्राप्नुयुः यतः मम
सौभाग्यम् अभवत्...

न वम्बर १३ १९६६. अहं प्रसन्नः अस्मि यत् इदानीं भवतः क्त पयान् पुस्तकान्
अहं कान् अश्वयं तुं शक्नोमि क्वचाभक्षणम् इति । ते एव ज्ञानं अश्वयक्ता अस्ति ।
अहं बहु शीघ्रमेव एतत् अश्वेशं प्रेषयितुम् इच्छामि स्म परन्तु यावत् अहं धनं न रक्षितुं
शक्नोमि तावत् प्रतीक्षमाणः अस्मि। अहं मन्ये आर् मे समये अहं शीघ्रमेव अश्वेशं दातुं
शक्नोमि यतः मम केवलं वस्तुन परं पालताः सन्त ... अहम् एक एव न वसति
अहं वर्षीयः भवष्यामि th Feb. अतः अहं पुस्तकान् गृहीत्वा बहः
गत्वा तान् यथा व वरेतुं न शक्नोमि एक युवक शक्नोति स्म। पुस्तकेषु मम नाम पता च
लखत्वा ये पठिष्यन्त तेभ्यः ऋणं ददामि । अहं इच्छामि यत् पुस्तकान् परतः गच्छन्तु
अतः अहं तान् कस्यचिद् गृहे परतः शयनं कर्तुं बहः दातुं न शक्नोमि ... अहं
प्राकृतं कभोजनं पदधत्तं यथा सर्वोत्तमरूपेण जनानाम् तथा अनुसरणं कर्तुं प्रयतमानोऽस्मि प्रायः सर्वेषां कृते

गतदिवसं वर्षम्। अहम् एतत् सर्वं अप्राह्णे मम उद्याने कार्यं कृतवान् अहं च न श्रान्तः ...

ओरोफ़। CARPENTER वैल फोर्न या ओर क

९.

अल्बर्टा अम्रैल ९ १९६६.

प्रयगु

अहं माउण्ट्स योनर् पोर्टर् इत्यस्य पाठक अस्मि क्वचा खदयस्य मूल्यम्
इति लेखस्य वष्ये च रुचः : अस्ति । अहं ७५ वर्षाण्युवा अस्मि स्वाभाविकतया च
क्वचाहारस्य अहारस्य गुणानाम् लाभं प्राप्तुम् इच्छामि । अहं पूर्वदनेषु क्रीडक अभवम् न तु
पक्वभोजनस्य अहारस्य कृते समर्पितः ।

कष्टं सम्यक्प्रकारं शाकं फलं च प्रापतुं भवतु खलु जडं ज्ञेयं न रहं तं अत्र
कन इति।

जैर्जबेन दक्ष णभूम कन इति।

९.

स्वान्सी मार्च १ १९ ६४।

प्र यश्री ओरहोव ९.

जन्म वरीमासे अम्भे TONIGHT कार्यक्रमं पश्यन् on...

मम दूरदर्शन सेट भवतः पुस्तकस्य दर्शनेन तस्मात् पठ तान क्त पयान
अं शान शुरुत्वा च अहं व द्युत्प्रवाह तः अभवम्। भवतः पुस्तकस्य प्रत ल प : भवतु
इत मम अजीव उ त्सुक्ता अस्तीति। अतः अहं प्रवक्तव्यस्य इत्यादीनां अश्वयक्त्र वरणानां कृते
BBC पर्यन्तं ल ख तवान्हा मया सूच तं अ ततः यत् अस्मिन् देशे ए तत्
अप्राप्यम् अस्ति । तथापि तेषां कृते ए कमात्रं सम्पर्कं प्रेष तवन्तः अतः अहं भवद्भ्यः
ल ख तुं न शक्यं कृतवान् यद वेन्नलं भवतः धन्यवादं दातुं भवतः सन्देशस्य
प्रसारणे सफलतां कमन इति। अहं तु सहमतः उग्रतया यत् अकारव्यसनं सर्वेभ्यः दुष्टेभ्यः
सर्वाथ कं हान करवम् अस्ति । कं भ न्नं जातु ए तत् भव तुम् अहत यद
मान वता भवतः पुस्तके यथा अहं कृत्वा तथा स्वस्य अकारस्य रीति र वाजं पर वर्तयत ।
भवतः उदाहरणम् अद्यत्वे जात मान वह ताव सर्वोच्चः प्रयासः अस्ति । भवतः जगज्जकारः
अस्य युगस्य परमः न बी...

१९ ६४ तमस्य वर्षस्य ए प्र लमासस्य २९ द न इकेगतबुध वासरे यदा भवतः पुस्तकं
पत्रं च आतं तदा क यत् सुखः द वसः अस्तीति। अशोष तं कदाच त्मां च सत्बुधं
कृतवान्। सर्वेभ्यः अपि अहं कं तया मां नूतन तया बोध तं प्रेरणा च दत्ता। बाल्यकालात्
ए व यदा अहं रव वासरस्य व द्यालये अनेकान् उद्धरणं कण्ठस्थं कृतवान् तदा अहं सत्यं
अव शम्। सत्यं ज्ञास्यथ सत्यं च युष्मान् मुक्तं कर ष्यत । आवेषणं मां
भ न्नं भ न्नं चर्चमाथ्यमेन तत्कालं प्रत ततः खदयसुधारप्रकृत
च क त्सासह तं शाकहारं प्रत च अ ततः जीवनस्य समस्यानां ए कमात्रं स्वीकार्यं
मम कृते व्याख्यानं कृत्वा कर्मपुनर्रज्ज मव्याख्यान सह तं थ ओपि पर्यन्तं
नेतवती। क यत् दीर्घयात्रा अभवत्। अत्र च अ ते भवतः पुस्तकं पश्यन् THIS IS IT इति अहं
अभुवाम् । ए तादृशस्य अभुतस्य उपहारस्य कृते धन्यवादः भवतः पत्रमपि
न धं कुरुत...

फेब्रुवरी ३ १९ ६६.भवतः पुनः शुरुत्वा महती आनन्दः अभवत् तथा च...
 भवतः उदाहरणम् असूतय ये बहवः सफलताः प्राप्ताः तेषां वषये भवतः पत्र कतः
 श क्खन तु... मम स्वस्य पौत्रस्य वषये ज्ञातुं भवतः रुचः भव ष्यत । १९ ६४ तमे वर्षे
 तस्य तं त्र कव करः जतः अल्पकालं यावत्सः मानस क्व क त्सालये अस्मिन्
 । सः बहः आतः ततः शीघ्रमेव अहं भवतः पुस्तकस्य प्रत ल प तस्मै प्रेषय तुं
 समर्थः अभवम्... सः ज्ञातुं प्रत बक इव क्वचाभोजनं प्रत गतवान् अद्भुतं च
 पुनरप्राप्तम् अकरोत्। तथा तस्य समग्रदृष्टि कोणं व्यक्त त्वं च परवर्त तम् अधुना ।
 सः अध्ययनं उत्तमं प्रगतम् अकरोत्। सः म्यानचेस्टरव श्वव द्यालये क्लाछात्रः
 अस्ति ।

श्रीमती गेन । हैरीस् Hstn Place West Cross Swansea Glamorgan England.

साउथसी २० फेब्रुवरी १९ ६४ ।

प्र यगुरु

क्व प्रप्राप्तव्यम् त व वरणं ददास चेत् अहं बाध्यः स्याम्
 ATERHOV इत्यस्य RAW EATING इत नमकं पुस्तकम्। लण्डन्
 नगरस्य ब्रिटिश प्रसारण गमः भवतः सम्बोधनं दत्तवान्यतः तेषां
 सूच त्वन्तः यत् पुस्तकं ब्रिटिश भाषायां न प्राप्यते इत । अहं बहु इच्छाम यत्
 प्रत ल पः भवतु।

th March . भवतः RawEating इत पुस्तकस्य कृते अतीव
 धन्यवादः यत् मया गतगुरुवासरे th March इत दने प्राप्यतम्। भवतः पुस्तकस्य
 वषयवस्तु खलु मम कृते एक प्रकाशनः अस्मिन् मानस्य अश्वयक्तानां अश्वयक्तानां
 च वषये मया पठितं सर्वाधकं अद्भुतं पुस्तकम्। पुस्तकस्य वषयः सम्पूर्णेक यत्
 नष्कमटः हृदयस्पर्शी च इत अपि मया च न्त तम्। अध्ययनस्य दीर्घतां पुस्तकस्य
 पर कल्पनायाः सज्जीकरणस्य च प्रयत्नैः समयः अश्वयं गतः इत अहं प्रशंसयाम
 । एषा अतीव दुर्बलव्यञ्जना अस्ति यत् अहं यथार्थतया क्व अभिवाम तथा च अयेषां
 ज्ञानं रुचं प्राप्युं यथाशक्त प्रयत्नः करिष्याम परन्तु ज्ञातः कम्
 इत ज्ञात्वा ते स्वअभ्यासानां परवर्तनं कर्तुं कयत् आच्छन्त इत ज्ञात्वा
 व शेषतः भोजनं कर्तुं कयत् आच्छन्त इत ज्ञात्वा एतत् सुलभं कर्यं न
 भव ष्यत एवम् । तथापि अहं तान् प्रत्ययय तुं यथाशक्त प्रयत्नः
 करिष्याम भवतः पुस्तकं प्रेषय तुं च प्रेरयिष्याम ... यदभवान्
 रुचं लभते तर्ह्यहं भवन्तं समये समये सूचयिष्याम यत् क्व कर्यं भवत ...

श्रीमती वी ए म स्नेलिंग व क्टोर या आ.डी. साउथसी हन ट्स् इङ्ग्लैण्ड।

९.

सांता रोज न वम्बर .

प्रयगुरु

भवतः पुस्तकं कच्चाभक्षणम् इत पठत्वा मम आनन्दः अभवत् मम कृते एकं पुस्तकं भवतु इत
 अतीव इच्छामि । मम म त्रदवयेन सह चर्चां कृत्वा ते आ एकं प्रापतुं रुचं लभन्ते आः अहं त्रयाणां
 पुस्तकानां कृते \$. मूल्येन धनं अशेषं संलग्नं करोम ... एतान् पुस्तकान् प्रापतुं अहं
 सर्वाधकं उद्वेगः अस्मि ... अहं शतप्रतः शतम् अस्मि कच्चाभोजनं कर्तुं इत रुचं केषुच
 सद्वचनं प्रसारयामि । कच्चाहाराः मम प्राणान् रक्षन्तवन्तः ।

१९६५ जम्वरी २१ तारख १.

\$. योगस्य आरुधं कृत्वा चालानेन सह संलग्नं RawEating इत्यस्य
 प्रतः कृत्यः प्रापते अहं वै कस्य मसौदां संलग्नं करोम ... आ च RawEating इत्यस्य
 अधः कम्पुत क्वीनं कृते आरुधं \$. आ । भवतः एतस्य महान् कस्यस्य
 माध्यमेन कच्चाहारस्य अश्वयुक्तं जमन् अगन्तुं साहाय्यं कर्तुं असरं यथार्थतया प्रशंसयामि ।
 धन्यवादः ।

१९६५ तमे वर्षे फेब्रुवरी २६ न १३के १.

Let's Live पत्रिकायाः प्रतः लपः मार्टिन् रेने क्विडत्यस्य पठनार्थं भवतः अस्तु
 लेखं क्वचिदप्यपदार्थो मे साहसं कर्तव्यम् ।

अस्मिन् मासस्य अंके मम पत्रं वहत यत् अहं च मम पत्रे न सह कथं शतप्रतः शतम् क्वचान्
 खद्यानं खदं तुम् अख्यः । वयम् अस्मिन् वर्षे सर्वाधकं उत्साहं ताः स्मः मार्टिन् इत्यस्य
 एतस्य भोजनस्य प्रचारार्थं साहाय्यं करिष्यामः यथाशक्त् ।

भवतः स्वकीयं पुस्तकं कच्चाभक्षणम् केवलं भयानकम् अस्तु । अहं तावत् प्रसन्नः अस्मि
 एतत् जमन् आविष्यमाणानां जमनां मध्ये वतरन्तु । सत्यं यत् ते अस्मिन् वर्षे अत्यल्पः
 सन्त परन्तु कालान्तरे बहुभ्यः अगमनं आमिष्यत इत मम विश्वासः । ये श्रोष्यन्त तेषां
 सह शान्ततया कर्तव्यं करणं अतीव तृप्तं करं भवतु ।

६ मे १९ ६५ १.

Let s Live इत्यस्य पृष्ठाङ्कनं । अमुं कृत्वा भवतः पत्रं प्राप्तम् क न तु अहं ...
am sorry Health Food Store इत्यनेन सर्वाण्यं प्रतः ल पान व क्रीताः । अहं
भवद्भ्यः मेमासस्य अं कं प्रेषयाम यावत् भवान्सदस्यतां ग्रहीतुं न इच्छत तावत्
न मन् ल ख तच्छ्वान् प्रेषय ष्याम ।

मया भवतः पत्रस्य प्रतः ल पं मार्ट न् रेनेक् इत्यस्मै प्रेष तवती यत् तस्य फेब्रुवरीमासे
लेखस्य सुध रणार्थं यथा सूच तम् ।

भवतः द्व तीयखण्डस्य प्रतः ल पः यदा समाप्तः भव ष्यत तदा मम रुचः
भव ष्यत । भवतः प्रथमखण्डस्य व क्रये मया सुसफलता प्राप्ता केचन हस्ते ए व स्थापय तुम्
इच्छाम ।

श्रीमती हेलेन ए म. बुलबेक्

चैरी सेण्ट् सां ता रोज ओर वा

९.

वेन स वैल फोर्न या स तम्बर .

प्र य श्री ओर्होव ९ .

भवतः पुस्तकस्य क्वाभक्षणम् इत द्वयोः प्रत योः कृते बहु ध न्यवादः मया पठ त्वा
अतीव आ नन्दः प्राप्तः ।

अहं प च मासाभ्यः पूर्वं पक्त्वा भोजनं त्यक्तवान् । अहं ३१ वर्षीयः अस्म अतीव
उत्तमं आभुवाम । अ यद न् अहं समुद्रतटे २ ५ माइलपर्यन्तं धावाम तरणं करोम
पर्वतेषु पदयात्राम् करोम । सप्ताहत्रयपूर्वं अहं ए कस्म न्द न् व थनीपर्वतस्य उपर
पदयात्राम् अकरोम । गोलयात्रा २६ माइलपर्यन्तं भवतः पर्वतः ए व १४ ५०० पादात् अ क
ऊर्ध्वः अस्ति । मम न डीवेगः ५८ ६० अस्ति । अहं भवद्भ्यः ए तत् सर्वं वदाम यत्
भवन तः ज्ञास्यन्त यत् आका तं भोजनं मान वजतेः सर्वेषां दुः खनं । उत्तरम् अस्ति ।

भवतः पुस्तकस्य व क्रयणं ओर कदेशे कदाच त् क्वा डादेशे च मम अतीव रुचः भवेत् ।
५०० वा १ ००० प्रतः कृतयः क यत् याचन्ते इत कृपया मां सूचयन्तु...

१९ ६६ फेब्रुवरी ६ तार ख १.

मम पत्नी च अधुना शतप्रतः शतम् कञ्चाहारं प्रायः वर्षद्वयं यावत् अस्मत्
अन्यन्तं उत्तमं परणामं प्राप्य अहारः । संलग्नं अहं भवद्भ्यः एकं लेख
प्रेषयामि यः मम पत्नी शर्ली इत्यनेन लेखितः LET SLIVE पत्रक्यां च
मुद्रितः जुलाई १९६५ वयं भवद्भ्यः अस्य लेखस्य संलग्नं च त्रस्य च उपयोगं कर्तुं अनुमन्यते।
एकं च त्रं अस्माकं एकस्य अवीव पर यस्य म त्रस्य अस्ति यः कञ्चाशाकहारी अस्ति ।
सः न गन् हस्तः सः हैः अफ्रिका मल्लयुद्धं करोति एतेषां संहानां सर्वे
दन्ताः न खः च संलग्नं । MICKEY SOLOMON इति तस्य नाम ।

अस्माकं जीवनं कदापि एतावत् उत्तमं न अनुभूतम् यतः वयं अस्माकं भोजनं कञ्चं
खदामः । भवतः पुस्तकं कञ्चाहारवर्षे अस्माकं स्वाम त्वं सर्वोत्तमं पुस्तकम् अस्ति
भवतः पुस्तकं च वयं बहुधा पठामः । कञ्चाहारस्य वर्षे सत्यं प्रसारयतुम् इच्छामः ... भवतः
अद्भुतं पुस्तकं बहुभ्यः जानां कृते उपलभ्यते इति वयं मन्यामहे।
संलग्नं \$. मनीषः अस्ति ...

श्रीमती शर्ली ए वं श्री Thorwald Boie

वेनस ब्लव्. वेनस का.

ओरेका।

९.

केलम्बिया एस.सी. ७ जनवरी १९६५ १.

Let's Live Magazine December इत्यस्मिन् भवतः पुस्तक्याः RAW
EATING इति वर्षे लेख मम बहुआनन्दतः अभवत् मया लेखनीय Martin J.
फ्रट्जसः चर्मा बर्ट शशाकहारीपत्रक्यां लेखितुं सल्लाहं दत्तवान् ते च
क्रमेण भवतः सम्पर्कं दत्तवन्तः ...

महोदया। IRENE GOLEMON ओरेकी ए

९.

आदानं नगरस्य एकेन सज्जनेन लेखितस्य पत्रस्य अंशः मम फारसीपुस्तकं
पठित्वा

आदानं २५ जुलाई १९६५ १.

प्रय श्री ओरेहोव ९.

भवतः लघुपुस्तक्याः मम मानसकृष्टकोणे महत्परवर्तनं जतम् येन अहं
पूर्वमेव सर्वं कञ्चाभक्षणं मन्ये। अहं जानामि मा

क्थं धन्यवादं दातव्यम्। अहं भवतः प्राणान् ऋणी इति वक्तुं न अशयोक्तः ।
त्वं अस्माकं समयस्य येशुः अस्माकं रोगाणां अर्धमृतानां च जीवनं ददात तस्मिन् च
कर्ममधुरं जीवनं ... मम कृते अश्वसनीयं प्रतीयते यत् कश्चन भवतः पुस्तकं पठितुं
शक्नोति जीवनपद्धतिं न परवर्तयितुं शक्नोति ।

सदरात् आभारान् फारस।

९.

मम वंशालस्य खण्डस्य अक्षेपेन याभाषायां प्रकाशनं नन्तरं क्वचा
अक्षेपेन यादेशे भोजनस्य पर्याप्तं अनुसरणं प्राप्तं ।

येरेवान् २४ मार्च १९६१।

प्रियः होवनेस यन्महोदयः ९.

अक्षेपेन यादेशस्य वंशालेन अमदमीयाः केन्द्रीयपुस्तकालयेन भवतः क्वचाभोजनं इति
शीर्षके प्रथमखण्डः धन्यवादेन प्राप्तः । अस्माकं अस्माकं पाठकानां भवतः
क्वचाभोजनम् इति ग्रन्थस्य माङ्गल्याः पूर्तये प्रथमखण्डस्य पञ्च प्रतयाः अस्मान्
प्रेषयन्तु यतोऽहं पूर्वमेव प्रेषितोऽस्य प्रतयोः सदैव प्रचलनं भवति पर्याप्तं लम्बः च
भवति बहुभः पाठकानाम् आग्रहान् पूरयन् इति ।

THE ACADEMY OF SCIENCES OF THE ARMENIA H.MECHERIAN
सम्पूर्णखण्डस्य न देशक ।

९.

येरेवान् २० नवम्बर १९६१।

प्रियः होवनेस यन्महोदयः ९.

अस्माकं पुस्तकालयाय प्रस्तुतस्य भवतः क्वचाभोजनम् इति प्रथमखण्डस्य
दशप्रतयाः प्राप्ताः यस्य कृते वयं हार्दिकं कृतज्ञतां प्रकटयामः ।

येरेवान् १६ जून १९६५ १.

अस्मेन यादेशस्य राज्यपुस्तकालयस्य न देशालयः भवतां पुस्तकस्य कच्चाभोजनस्य मार्गैः सह इत शीर्षकस्य षट् प्रत कृत्नीनं कृते हार्द कं कृत्तुं तां प्रकटय तुं इच्छत यत् भवता पुस्तकालयाय प्रस्तुतम्।

कच्चाभोजनं रुचं व दयमानं नानाम् जनानां संख्या क्रमेण वर्धमाना अस्ति तेषु बहवः भवतः पुस्तकानां प्राप्तिम् इच्छन्तः । कं भवान् समभवतः अस्माकं कृते भवतः प्रकाशनं नानां कृतं पयानं अथ कन प्रत कृत्यः प्राप्तुं दातुं शक्नोति

संस्कृतमन्त्रालयः अस्मेन या २०१९ .

AM MIASNIKIAN राज्यपुस्तकालयगणराज्य ।

अजीत राब यन न देशक

९ .

तदनन्तरं मया बहुधा मम पुस्तकानां वंशतः प्रत कृत्यः प्रेषिताः अस्य पुस्तकालयस्य कृते कं मपुनरागमनं प्रत फलं वा अपेक्षितं वनम् । दुरभाग्येन सोवयतसङ्घेन जनानां उपरि ओषतानां समस्यानां सीमानां च कारणात् न जीव्यापारव रुद्धं तानाशाही अहं सोवयतसङ्घतः प्राप्तानां पुस्तकानां सर्वाणां अनुरोधः । सर्वथानः शुल्कं पूरयाम यद्यपि एतादृशाः अनुरोधः । सार्वजन्यं कसं स्थाभ्यः वान जीव्यकृत्य भ्यः वा आच्छन्तः ।

प्रख्यातस्य अस्मेन यार्ड क्वस्य लख तस्य पत्रस्य अंशाः होवहन्नेस राज १.

येरेवान ४ जनवरी १९६२।

प्रयतेर होवहन्नेस यन ९ .

यदृच्छ्या एव भवतः कच्चाभक्षणम् इत प्रशंसनीयं पुस्तकं मया दृष्टम् । अस्य अर्थबुद्धेः समग्रस्य महान्तराता भवतुं नयतः । भवतः अक्षरः कच्चाहारः महान्दार्ढ्यं नस्य इव महान् अस्ति ननु पूर्वशताब्दीनां सर्वेभ्यः महान् अक्षरेभ्यः महत्तरं मानवीयं च न तु अहं कं परोपकारी इत वक्तव्यम् । परन्तु हा भवतः पुरतः स्थिता दुरज्येश ला अस्ति । यद्वेवलं एषः अधः शशुः अं तथाक्थ तः मानवजतः यः वर्षसहस्राणां वचनतः अस्ति सः ...

तस्य इन्द्र याण आत्स्य आन् त्यक्त्वा भवता उद्घाट तेन व वेकमूर्णेन मार्गेण
 त्वां असृत्स्य तत्पुरुषस्य अतः ह साक् याः व लुप्ताः भवेयुः । क न तु
 मान वजत : ए तैः सर्वैः जत गोत्रैः सह अद्याप आन् दृढतया लसत यथा
 शैवालः श लायां लसत । न त्यजत मृत्युपरदं पक्वं भोजनं अद्याप न
 त्यक्ष्यत ... तथाप भवतः दुः खं भूम् चुम्बयन् भवतः अस्मेन यादेशीयः जतः
 इत व चारेण आनन्द तः अस्म । त्वं खलु अमरः अस ...

Hovanes Shiraz लेन न यन ए वेन यू Erevan.

९.

बाल्यकलात् ए व न मन् ल ख तपत्रस्य लेखः ए क युवा
 छात्रः खसरा स्वरलेट् ज्वरः मम्पस् पैरोट डस मलेर या ए न जइन ।
 व व धाः शीतः कब्ज कर्णवेदन । दन्तवेदन । कब्ज अतः सारः
 बवासीरः ए पेण्ड साइट सः प त्ताशयस्य दीर्घकलीन शोथः प त्ताशयशोथः
 इत्यादयः अनेकेषां रोगैः पीडितः अस्तीत् । अद्य क्वाभक्षणेन तेभ्यः सर्वेभ्यः
 दुः खेभ्यः मुक्तः कृता येषां कृते सः न मन् ल ख तपङ्क्तौ कृत्वा तां
 प्रकटयत ।

येरेवान ५ फरवरी १९६४।

मम पर यगुरु इदानीं मासान् यावत् भवतः परत यत्कृत्वा तायाः प्रशंसायाः
 च भावः मनोरंजनं करोम तत्त्व्यक्तं कर्तुं शब्दानां हानः अस्ति यतः सर्वे
 शब्दाः हास्यास्पदरूपेण अस्याप्ताः इव भासन्ते ।

ए केन मायाचरणेन त्वं मम जीवनं व्यापादयन्तं दुः स्वप्नं समाप्तुं
 आतः यथा न संशयः त्वं अयेषां जानाति कृते अतथैव कष्यस यावत्
 तस्य दुः स्वप्नस्य कारणमेव न न रमूलं तं भवत भवतः धन्यवादः ।

त्वं तत्मुक्तनेत्रं अधः तत्तीक्ष्णकर्णं बध्नां तत् अघेतनं
 उन्मादं च यस्मिन् अहं न मग्नः अस्मि अयेषां इव दूरीकर्तुं आतः ।

स्वर्गस्य कक्षस्य व रुद्धं च त्रणं कर्तुं त्वं मायादीपेन सह आतः
 तत्मुखं यत्सत्यं मम अस्तीत् यस्य व षये तावत्पर्यन्तं केवलं स्वप्नं अनुमानं
 च कर्तुं समर्थः अस्मि ।

प्रणमाम तव दीप्तावृत्तं पुरतः अभि वादयाम यथा पुरुषः
यस्य ऋणं मया अभ्येभ्यः अपेक्षया अधि कं ऋणी अस्ति ।

तव दीप्तावृत्तं पुरतः प्रणमाम त्वां वीरम् व अभि वादयाम यस्य नाम अद्य न त्वं
तार तानां । अधि रे वर्तते श्वः तु सर्वेषां अधि रे भव ष्यति ।

अहं भवतः दीप्तं मत्पुत्रं पुरतः न मत्पुत्र्य भवन्तं वास्तव कस्यभ्यतायाः
वास्तव क्व ज्ञानस्य वास्तव कर्मरगतेः उज्ज्वलस्य सभ्यस्य वैज्ञान कस्य भव ष्यस्य
योद्धा इति च क्लृप्तेऽपि इति अभि वादनं करोमि ।

अमेन वृष्टुनी पर प्रेक्ष्य लेन न २० ए रेवान अमेन या।

९.

येरेवान २९ मार्च १९६४।

प्र य होवनेस यन् ९.

केवलं क्त पयान पङ्क्तयः भवन्तं ज्ञापय तुं यत्क्वचाभोजनस्य अभ्यः
न वयुवक अस्ति यस्य पोषणस्य नूतन रूपं स्वीकुर्व तुं कारणं न केन च त्वव्याधना वा
अभ्येन वान राशाभावेन अत्र तं भवति अतः तु भवतः महत्त्वं चारैः प्रेरितानां
अवस्थानां । अत्रिण भवति .

मया स्वीकरणीयं यत्तममार्गे अकेव घनः सन्त यतः ममप ता जीव ज्ञानी
अस्ति मम भ्राता तु वैद्यः मम कुटुम्बे च अहमेव भवन्तं सामान्य अकारं खदत
अधुना न वमासाः अभवन् यत् अहं पोषणस्य नूतन पद्धतिं प्रतः पर वर्ततः अस्मि
उत्तमं स्वास्थ्यं च अभि न दयन् अस्मि । भूमण्डलस्य सर्वेभ्यः कोणेभ्यः भवतः समीपं
आच्छिन्तः एतादृशाः पत्राः ज्ञानं तीयप्रगतेः गुणनं कर ष्यन्त भवतः
सम्बोध तवृत्तं तापङ्क्तयः पठ तुं अवकाशः न भव ष्यति इति मम मनसि भवति
भवतः अत्रिणः इति हास्य गम ष्यति ।

९.

१८ जून १९६५।

अहं लेन न ग्राड् न गरात् लेखनं करोम । अहम् अस् वन ज्ज्व्वेटरी इत्यत्र
 अध्यायनं न रनत्रं करोम । भवता सह सर्वदा सन् अहं भवतः पक्षे कलः इत
 व श्वासेन भवतः शुभकमनः । प्रेषयाम । भ्रात्रा मम च क त्सापरीक्षाः
 सर्वदा सन्तोषजनकं परणामं ददत । अहं खलु अतीव सुस्थः अनुभवाम मम भारः तु
 शनैः शनैः वर्धमानः अस्ति परन्तु अश्वमेव ।

H. SVATCHIAN इत ।

९.

येरेवान ६ ज्ञ वरी १९ ६५।

प्र यः होवनेस यन्महोदयः ९ .

अमुन । षड्मासाः अभवन् यत् अहं क्वचाहारस्य अभ्यासं करोम । त्वा
 व श्वस्य प्रत्येकस्मिन् भागे भवतः पुस्तकस्य अभ्युत्सागतस्य पूर्णज्ञानं अहं
 व स्तरेण प्रवश्य सामान्यप्रशंसां पुनः पुनः कर्तुम् न इच्छाम । नः सं देहं
 क्वचाभोजनस्य परक्लपन । सभ्यतायाः सम्पूर्णे क्रमेण मानवमनसः महती वज्रः
 अस्ति ।

अहं मम व्यक्तगतानुभवानाम् वषये लेखनं न इच्छाम यतः
 भवता व वधप्रशंसपत्रेभ्यः उद्धृतान् अंशान् पठत्वा अहं
 अगच्छाम यत् मम प्रतर्क्याः प्राकृतकभोजनस्य अभ्यासां उपभोक्तृणां
 प्रतर्क्याभ्याः सह पूर्णतया सङ्गताः सन्ति

व शेषं महत्त्वं मनवैज्ञानिकप्रवर्तनान् सन्ति ये तत्क्षणमेव
 अनुवर्तन्ते यदखलु ते पूर्वं न भवन्ति तर्ह्यशारीरकप्रतर्क्याणां ।

भवता मानवजतेः कृते यत् अद्वातीयं उपहारं प्रदत्तं तदर्थं धन्यवादं दातुं
 अमुन्यताम् ।

व्लाद मीर ख्वातुर यन् अत्रोव यन् से ट ए रेवान ।

९.

मास्केन गरस्य ए कस्याः युवतीयाः क्व समससन् देशः

मासके २० द सम्बर १९ ६४।

प्र य शरी अमेरहोव ९ .

आ न देन अहं भवदभ्यः ऋष्यस्य अभि वादनं प्रेषयाम मम व्यक्त गतं
ध न्यवादं भवतः महतः मान वीयस्य च कर्यस्य व ज्ञाय मम शुभकमन अभि : सह .

दीर्घगम्भीरहृदयरोगात् स्वस्थतां प्राप्ता तव अनुयायी ।

तदन न त्रं दशपृष्ठीयपत्रे सा स्वस्य सम्पूर्णकथां ददात
रोगः पुन रप्राप्त : च यस्य सारां शः न म् न ल ख तम् अस्त ।

३१ मार्च १९ ६५ १.

अहं न वम्बर् १९ ६३ तमे वर्षे क्वचाभोजनं परत पर वर्तनं कृतवान् ततः परं अहं कृतवान्
क्दापि सं शयस्य क्षणः आ न आसीत्। तेषु द नेषु मम पूर्वमेव न ववर्षपर्यन्तं हृदयरोगस्य
इत हासः आसीत्।

परन्तु अमृभादेव अभ्यास । यदा अहं अष्टन ववर्षीयः आसाम्
old मम वातरोगस्य अग्रमणम् अभवत्। तदन न त्रं वर्षे प्रायः दशवारं मया प्रत्येकं वर्णन स्य
स्वरयं त्रशोथः इन फ्लूए न्ज शीतरोगः च भवत स्म यत् सामान्यतया
षड्दशद नान यावत् भवत स्म क्रमेण दीर्घकालीनः टॉन्स ल ट सः अभवत्।
चतुर्दशवर्षीयाः वैद्याः मम हृदये माइट्रल् क्लॉट् क्लॉटम् अ ष्कृतवन्तः आ न त्रं तेषां
वातहृदयशोथः अभवत्। प च दश वर्षे ते मम टॉन्स लं न ष्कस तवन्तः । अहं
न रन्तं दीर्घकालं हृदयवेदनं। तं त्र कशोथः दुर्बलता आ द्राच पीड तः
आसाम्। घण्टाभः पीडन स्य आ न त्रं या अल्पन द्रा आसीत् सा भयान वद्दः स्वप्नैः
सह उपस्थ ता आसीत्। रात्रौ जगर तोऽहं तमः भयभीतः अभवम्। समग्रतया अहं वर्षस्य त्रयः
चत्वार वा मासाः शयने ए व यापयाम स्म। पर्याप्तक्वटेन ए व अहं ए कं सोपानम् अङ्गुह्य
अहं सर्वदा भ्रमणात् शारीर क्वायामात् तरणस्य यात्रायाः पठन स्य
अभ्येभ्यः बहुभ्यः भोगेभ्यः व नोदेभ्यः च वं च तः आसाम्।

अहं सर्वदा वैद्यानां पर चर्यायां आसाम्। ते मां च क त्सां कुरुवन्त स्म
प राम डोन ए सप र न परत जीवक वेदनं। शामक न। डीव सतारक
सोपोर फ कइत्यादीनां तत्सदृशानां औषधानां साधनम्। मम जीवः व रोधं कुरुवन् आसीत् क

तेषां उपायानां व रुद्धं अक्षर्यज्ज कूपेणममस्थ तः च क्रमेण दुरगता अभवत्।
एतादृशानां उपायानां अप्रभावशीलतायाः न श्चयः सन् अहम् आते तान् सर्वान्
त्यक्तवान्।

एतादृशेन न मेषेण भवतः ध्यानं व्याप्तवान् इतः क्लमस्य
वर्णनं। ते भवतः रुचं कर ष्यन्त इतः मम दृष्ट्या व शेषतः पर वर्तनं
अक्षर्यज्ज कूपेण अभवत्। अहं पक्वं भोजनं व न। कष्टेन त्यक्तवान्। कच्चा पोषणेन
मय आत्तः कष्टुद्धः लाघवस्य च सुखः भावः जगरतः। प्रायः रात्रौ एव मम
हृदयं मां च न्त्य तुं त्यक्तवान्। यत्र पूर्वं हृदयप्रदेशेन केवलं सप्ताहे
एकवारं अतु प्रायः EVERY DAY तथा च तत् HOURS ON END यावत् वेदनः।
अभुवन तस्मिन् तत्र कच्चाहारस्य प्रथमवर्षे अहं एकं दश वसं अप्र शयनेन
गतः मम हृदयस्य वेदनः। च षड्भ्यः अष्टपर्यन्तं अल्पपरणामस्य MOMENTARY
वेदनः। सीमा ताः अज्ञानम्।

अधुना सार्ध वर्षं यावत् मम इन फ्लू एन जशीतस्य वा SINGLE अक्रमणं न अभवत्। प्रथमेषु
एव मासेषु मम शरीरे वेदनः सर्वथा व लुप्ताः अभवन्। परन्तु मम कृते महत्तमं
चमत्कारं तथ्यं अस्तीत्यत् अहं शयनेन वृत्तेः A FEW MINUTES मध्ये एव न द्वां
गनतुं अक्षयवान्। मम कार्यक्षमता वर्धता मम पूर्ववत् सर्जनं तत्र कतन इवः
च ड च डापनं च अत्रर्धानं जतम्।

शरदऋतौ अहं अस्मिन् यादेशस्य यात्रां कृत्वा मतेन दारन् पाण्डुल प भण्डारः
इत्यत्र कार्यं कृतवान्। दश पञ्चवर्षातः तत्र शतकं लोमीटर्पर्यन्तं पर्वतेषु
गत्वा ततः सदयः एव प्रदर्शनस्य पुनरावृत्तं कर्तुं पूरणतया सज्जतया गृहं प्रत्यागन्तुं
कथं यत्नान्दः अस्तीत् अहं स्वतन्त्रः मानवः अभवम् यस्य प्रकृतः आते तस्याः
वक्षः स्थले प्रवेशं कृतवती। एतत् खलु महत् सुखम् यस्य कृते पुनः अहं हार्दकं कृत्वा तां
प्रकटयितुम् इच्छामि।

मास्के १६ आसत् १९६५ मम स्वास्थ्यं न रन्तरं मम प्रत्येकं ददात
सन्तुष्टः व शेषतः यतः मम जीवः मानसकतं तत्र कतन इवस्य
उच्चरक्तचापस्य अग्र्यन्तं तीव्रपरीक्षां सह तवान् तथैव पर्वतयात्रायां
पर्याप्तं शारीरकं श्रान्तं च सह तवान्

कच्चाहारस्य द्वितीयं वर्षं शीघ्रमेव सम्पन्नं करिष्यामि। अहं कदापि
कच्चाभोजनान् वृत्तम् अहं कथं च न्त्य तुं न शक्नोमि। ये प्रश्नः मया
भवद्भ्यः स्थापिताः ते केवलं बोधार्थं सन्त तेषां सृष्टः न कृतव्या

मम भव ष्यस्य व ष्ये भवन्तः न यून् तमं सं शयं कुर्वन्त । सर्वेभ्यः अ अ कं मम कृते
प्रश्नस्य भौत कम्पस्य महत्त्वं न यून् भवत अयात्मा कश्चिरेभ्यः ये सर्वदा दृढाः
अ चलाः च अन्नं

ओल्गा केरेन स्काया Frounze सेण्ट् मास्को।

९.

यतो ह सोव यतसङ्घदेशे मम पुस्तकान् सुलभतया न प्राप्यन्ते तत्रत्याः प्रत्ययाः
क्वचाभक्षणः मम प्रकाशनानां सारां शान् रूसीभाषायां अनुवादयन्त तेषां द्वयं तीयकम्पतः : च
सर्वम त्रेषु व तर्नन्त
ततः बहवः ज्ञातः तान् सारां शान् परस्परं प्रत ल खन्त । मास्कोमण्डले
न वसन्त्याः रूसीदेशस्य वृद्धायाः मह लायाः ल ख तस्य दीर्घपत्रस्य भागः न मन् ल ख तम्
अस्ति ।

ख मवी अरैल .

अहं वयं ज्ञातुं न शक्नुमः अ तु सम्यक्शब्दान् प्राप्युं असमर्थः अस्म
येन भवतः प्रत मम अस्मिन् कृतज्ञं तां प्रकृत्य तुं शक्नुमः । मनुष्यस्य शरीरस्य अस्मानस्य
च मोक्षार्थं भवतः पव त्रश्मस्य प्रत फलं दातुं योग्यं पुस्करं अस्म न ज्ञात नास्ति
भवतः क्वचाभक्षणम् । अहं भवतः पुरतः न केवलं भवतः पुरतः अ तु भवतः
पुस्तकान् उद्धृताः अनेकः अं शाः समाव ष्टाः स्वास्थ्यस्य बहुमूल्यं नुस्खं मम कृते अ यत्तस्य
पुरतः अ न माम व्यक्त गतूपेण भवतः पुस्तकं दर्शयुं मम सौभाग्यं न अभवत् । मम त्रम्
पूर्वगुरुः २.

न तु भवतः पुस्तकान् प्रत्यक्षतया अ तु तस्याः म त्रस्य पुस्तकयाः पूर्वाध्यापक अ
प्रत ल प तः अस्मिन् एषा एव मह ला इदानीं भवद्भ्यः ए ताः पङ्क्तयः ल खन्त यतः
मम स्वस्य दृष्टः : दुर्बलः अस्ति ए केन नेत्रेण एव पश्याम तत् च अन्ध कन्धस्य साहाय्येन अ यथा
पूर्वं भवन्तं बहु धन्यवादं दातव्यम् अस्मिन् ।

अहं फेब्रुवरीमासस्य १५ द न इकेमम अभ्यासं अर्धवन्ततः परं अहं पक्वं भोजनं न
सेव तवान् रोट क अ न सेव तवान् ... अहं १९ ६६ तमस्य वर्षस्य आसत्मासस्य १५ द न इके
न वत वर्षीयः भव ष्याम । अहं सर्वेभ्यः म त्रेभ्यः अ कं प्रबलः अस्म ए तत्
तथ्यं च प्रमाण तम् अस्ति अ ये अ ।

Karpovna मार या Ivanovna Fevral'skaya सै ट ख मव.

सुण्डस्वाल आसुत ।

प्र यः होवनेस यन्महोदयः ९ .

मम मातुलः तस्याः पतः च ये द्वौ अग्रे येरेवान् नगरे वैद्यौ सतः
डेन यल यन नमकौ भवतः अमुं शानाम् महतीं लाभं प्राप्तिवन्तौ इतः मां
लखन्तः भवतः पोषणचक्रं तस्मापदधतः च स्वीकृत्वा तु इतः च उष्णतया आरुहं
कृत्वा तु अतः मम क्रमेण अहं पृच्छं तुम् इच्छामि यत् भवान् स्वस्य कञ्चाभोजनम् इतः
शीर्षकेण स्वस्य करस्य परतः लपः प्रेषयतुं शक्नोति वा यस्य कृते अहं भवन्तं पूर्वमेव
धन्यवादं ददामि ।

अहं इस्तान् बुलनगरस्य स्त्रीरोगवशेषज्ञः अस्मि । गतवर्षद्वयं मम...
स्वीडेन देशस्य सुण्डस्वालनगरस्य एव अस्मिन् चक्रं तस्मात् कार्यं कृत्वा अस्मीत् ।
भवतः पुस्तकं भवतः न र्देशं च पठिष्यामि यस्मात् बहवः ज्ञातः पूर्वमेव एतावत्
लाभं प्राप्तिवन्तः इतः अतीव रुचः गर्वेण च ।

डॉ. शाबुह सेड क यन लन्सलासारेट् सुण्डस्वाल सुण्ड ।

मास्को नवम्बर १९ १९ ६६.

प्र यश्री ओर्होव ९ .

भवतः वचाराणां स्पष्टतां सरलतां च दृष्ट्वा अहं आश्चर्यवत् आनन्दतः अस्मि ।
कं वास्तवमेव एतादृशं महतीं अग्रेष्वकरं एतादृशेन सरलेन प्रकारेण व्याख्यातुं शक्यते
अहो मानवः प्रकृत्या त्वां तव केशान् च कञ्चान्नेन न र्म तं पोषतं च । यावत्
भवन्तः तासां केशं कानि सं रचयिताः कार्यं यायाः च पूरणतया परचिताः न
सन्तः तावत्तेषां कार्यं व वधैः अप्राकृतं क्वपि पदार्थैः मा बाधयन्तु

मम पत्नी च अहं च द्वौ अग्रे स्नानकौ तत्र छात्रौ स्मः । अहं भौत कक्षास्त्रज्ञः सा च
वैद्यः ।

भवतः कार्ये अस्माकं अत्यन्तं रुचः अस्ति ...

म शेल म न स या।

९.

जेरमूक ६ मार्च १९ ६६।

न मस्ते हे वैज् अन कनं वैज् अन क न मस्ते मानुषगु

अहं Jermook in Health Resort इत्यत्र वैद्यस्य सहायक अस्मि

अस्मिन् या। अहं भवतः पुस्तकेन आवसतः सन् १९ ६५ तमस्य वर्षस्य नवम्बरमासस्य ४ द न इवत् अभ्य क्चा भोजनस्य अभ्यासं करोम । भवता प्रसार तेन व ध न। अहं च क त्स ता भव ष्याम इत न श्च तम्। १९ ४७ तमे वर्षात् अभ्य अहं गठ या बहुगठ या कोरोन री ध मनीनं व करैः पीड तः अस्मि। १९ ६३ तमे वर्षात् मम स्वास्थ्यं अद्याप अ कं क्षीणम् अस्तीत् यतः वृक्कस्य तीव्रप्रकोपः अभवत् यस्मात् तरबूजभक्षणेन वेवलं आश कं न वृत्तः प्रापुं समर्थः अभवम्

क्वाहारस्य षष्ठद न इत् अभ्य मम सन्धु शु तीव्रवेदनः अभवन् परन्तु तदनन्तरं तेन वृत्ताः ... क्वाभोजनस्य प्रत व् याप्रसङ्गे मया पूर्वं गठ यायाः प्रत्येकं अह्नयेन सह सन्धु शु शोफः न अभव तः । न च मम वृक्कस्य स्थ तः यदा यदा अ क भवत स्म तदा तदा तेषां स्वरूपं भवत स्म ज्वरस्य मल न तायाः च व षादः मया पीड तः अधुना अहं यथार्थतया सुष्ठु न द्रां आ न्दयाम तथा च मम न डी गतः १२० १४० तः ९० ९० यावत् न यूननीभूता अस्ति ।

प्रत न मेषं १०० ताडनान तनवस्य पर स्थ तौ । गता हृद न शा पीडा श रस रूक्षः पादयोः स्वेदः च। प चक लोभारं न यूननीवृत्तय मम वातवेदनः अ आ त्स्थानं वृत्तवन्तः । अहं बहु सुस्थः आभुवाम मम बलं च वर्धमानं वर्तते।

मम भार्या मम षड्वर्षीयः पुत्रः अ क्वाहारं स्वीकृवन्त । अहं मम तृतीयं पुत्रं इदानीं मासस्य यथा त्वया भवतः कन्या अ ह तं पाल तवती तथा पाल ष्याम ।

मम प्र यगु अहं वयस वैद्यसहायक रूपेण कार्यं कृवन् अस्मि अष्टादशवर्षीयः अधुना सप्ततृ शत् वर्षीयः अहं श क्वाशास्त्रीयसं स्थायां पत्राचारपाठ्यक्रमं सम्पन्नं कर्तुं प्रवृत्तः अस्मि । तथाप भवतः पुस्तके ए व मया आ ते क्त पयानं उ त्तराण प्रापान

समस्या: ये मां च रक्त्वं यावत्पीडयन्त स्म उत्तराण ये मया अयत्र न लब्धः । तेषु एक
समस्या अस्त यत् श शवः जन्मस्य प्रथमद न त् एव अयपशूनां बालकानां इव क मर्थं गन्तुं
न शक्नुवन्त । अङ्गुनां मम व श्वासः अस्त यत् अस्य करणं बालानाम् अयेषां च बहूनां
शरीर क्लोषाणां करणं पक्षेषु एव अष्टव्यम् माताप तृप तुभः सेव तं भोजन मम दृष्ट्या
क्वचाहार णां त्रयः चत्वार वा पीडयः आन्तरं ते सर्वे दोषाः न राक्ताः भव ष्यन्त ।

डॉ. वाचगन गस्पायन जेमुक् अम्मे या।

९.

मम ज्येष्ठा भगनी येरेवान् न गरेन वसत । अहं न यम तूप्पेण तस्याः कृते बृहत् पारसल् प्रेषयाम
पुस्तकानां यत् सा गम्भीरगुणानां वा प्रत्ययानां क्वचाहार णां वा कृते प्रसृतं करोत । तस्याः
असं ख्यातानां पत्राणां क्त पयान अं शान् अस्मिन्त ।

मम प्र ये अश्वीर अहं जनम यत् एतत् पत्रं भवतः बहु आनन्दं दास्यत । येरेवान् देशे अयेषु
च प्रान्तेषु क्वचाभोजनं तीव्रगत्या प्रगतं करोत । न कश्च त्मां ध्वनं करोत वा द्रष्टुं वा
द वसं गच्छत । ते उ पदेशं प्राप्नुं पुस्तकान् वा याचय तुम् आच्छन्त । ये यथार्थतया
अश्वयक्तावशात् सन्त तेषां कृते भवतः पुस्तकान् प्रसृतं करोम । हस्तात् हस्तं गत्वा शीघ्रमेव
क्षीणतां गच्छन्तीनां पुस्तकानां असीममागधा वर्तते । भवतः सर्वेभ्यः याचकेभ्यः नः शुल्कमुस्तकान्
प्रेषय तुं भवतः अस्त्या अहं बहु च न्ततः अस्मि । कथं त्वं तादृशं मर्दनं व्ययं सहसे

क्वचाभोजनेन क्त रोग णः च क त्स ताः भवन्त इत भवन्तः न ज्ञातुं
शक्नुवन्त ये भवतः कृत्वा तां प्रकटयन्त । अस्त्याः ज्ञाः सर्वे भवद्भः सदृशाः मानवतावादीः सन्त ।
कश्च त्नाष्टं स्वास्थ्यं प्राप्नुते एव सः स्वस्य व्याधौ ग्रस्तानां बन्धुजानाम् च क त्साकर्यं
गृह्णातः अः अयेषु च वट्वा गम्भीरव करात् स्वस्थतां प्राप्नुवन्त ततः ते मम समीपम् आत्य स्वस्य
आभवात् कथयन्त ।
ये ज्ञाः एकं पदं अ गन्तुं न शक्नुवन्तः ते अङ्गुनां दशकक्षाः क लोमीटर्पर्यन्तं गन्तुं
समर्थाः सन्त ।

तेषु ए क रोगी हस्तशोफेन पीड तः अस्तीत्
 वं शत वर्षपर्यन्तं पादं च ११५ क लोग्रामात् न्यूनं न भारं च ।
 क्वचाभोजनं स्वीकृत्य २० द वसेषु १० क लोग्रामं न्यूनं कृतवान् । तस्य पुत्रः अदत्
 पूर्वं हस्तपादं चालय तुं न शक्नुवन् मम पादादानीं बालवत् गच्छत । ते
 भवन्तं आह तं च न रन्तरं आरिवादं ददत ।
 अयः रोगी स्वरतारस्य शोथेन पीडितः अस्तीत् तस्य स्वरस्य प्रायः सर्वथा हानः
 अभवत् । केवलं सार्ध मासस्य क्वचाहारस्य आहारस्य अन्तरं सः अधुना सम्पूर्णतया
 स्वस्थः अभवत् ।
 पुनः २८ वर्षीयस्य युवकस्य वृक्कस्य पुष्कणं जतम् तस्य समग्रशरीरस्य सामान्यं
 मल न तायाः सह । तस्य स्थितः एतावता गम्भीरा अस्तीत् यत् तस्य कृते सर्वा आत्यक्ता
 अस्तीत् परन्तु क्वचाभक्षणस्य कारणेन सः अधुना अस्म्यन्तं स्वस्थः अस्ति ।
 एतावन्तः समानाः प्रकरणाः सन्ति यत् तेषां सर्वेषां वषये लेखनं सर्वथा
 असम्भवम् । स्वस्य अनुमानानुसारं येरेवान् नगरे एव अधुना १२५०० क्वचाभक्ताः सन्ति
 येषु बहवः च रक्तात् गम्भीरगुणाः अस्ति परन्तु अधुना सम्यक्स्वास्थ्यं प्राप्नुवन्ति
 हृदयरोगाः लवणयुक्ताः उच्चरक्तचापः उदरस्य वर्णाः वृक्कस्य यकृतं
 पित्तमूत्रस्य च शोथः कण्ठः अन्ये च बहवः अतीव गम्भीराः वकाराः च ज्ञाताः
 न रामयाः भवन्ति

अहं स्वयं अतीव रोगी अस्मि । कर्णयोः ध्वनं न । सह उच्चरक्तचापः अस्तीत्
 यकृतशोथः अपि अस्तीत् । मम नासिकादं न द्रवौ वा त्रीण वारक्तस्रावं करोतु स्म अहं
 दुर्बलः अभवम् अहं दूरं दूरां च प्राप्नुमि स्म । मम हृदयस्य स्थितः एतादृशी
 दुर्गता अस्तीत् यत् प्रति रात्रं अहं च नित्यं अस्तीत् यत् पुनः दसप्रकाशः द्रष्टव्यः
 वा इति । परन्तु अधुना अहं तावत् शीघ्रं न द्राम यत् प्रातः कले कुटुम्बस्य कार्यं
 कर्तुं न शक्नुमि । ननु ते कदाचिन्मम अलम्बेन उत्थाय च न ताम् अनुभवन्ति
 अहं अश्वर्यं रोगी इति च नित्यं । अहं बहु कृशः अभवत् तथा च कयत् अपि
 गच्छामि तथापि श्रान्तः न भवति सर्वस्य महत् आश्चर्यम् ।

क्वचाभक्ताः परस्परं मैत्रीसम्बन्धं संवर्धयन्ति । एका सायं कले
 अहं कोलोजियनानाम् गृहे अन्तरितः अभवम् । कोलोजियन महोदयः येरेवान् नगरस्य
 एकं दग्जं च त्रकारः अस्ति । तस्य परवारस्य कथा खलु अतीव रोचका अस्ति ।
 सः स्वयमेव दीर्घकालीन उदरवर्णरोगेण पीडितः अस्तीत् रक्तस्रावसह तः । औषधं
 स्वीकुर्वन् तुं न अस्वीकृतवान्

अस्पतालै सः क्वचाभोजनं परत पर वर्त्य स्वस्य रोगात् सम्पूरणतया स्वस्थः अभवत् । तस्य भार्यायाः क्वक्वसं क्वमणं ब्लास्टोमाइकोस स् अस्तीत् । चतुर्मासानां । क्वचाभक्षणानां न त्रं तस्याः न खः वर्धय तुं अब्धः । तस्याः कसः अम अत्र्धनं जतः । तेषां कन्याव वाहं कृत्वा क्वचाभक्षणेन गर्भं व्यतीत्य रक्तस्रावस्य लेशं व न । बालकं जयत स्म सा अधुना । क्वचे पोषणेन स्वसन्तत पालयत ।

द्वात्रिंशत् पूरणक्वचाभक्षकः स्वव्ययत र क्ताः अस्मिन् चतुर्णां कुटुम्बम् । तेभ्यः यत्स्वागतं प्राप्तवान् तस्य वर्णनं शब्दाः मम असफलाः भवन्त । तेषां कृते अतीव सुन्दरं भव्यं च मेजं रुच्यं क्वक्वचा सलादैः पचषड्वधैः अयनं तं स्वादुष्टैः क्वचैः टार्टैः भारतम् अस्तीत् येषु एकस्य नम तेषां नमकरणं कृतम् अस्तीत् यत्तेषां नमकरणं कृतम् अस्तीत् जले सक्तैः शुष्कफलैः अण्डकृतस्य भारतीयकुक्कुटस्य व शेषः पलाउ इत सर्ववधं च न वफलानां अण्डानां च । अत्र ते ते मशर तगोधूमस्य व्रीहस्य अखोटस्य कश्म शस्य च स्वादुष्टं व्यञ्जनां अयन्त स्म ।

सर्वे अथयः वैद्याः क्लाक्कराः संगीतकाराः व्याख्याताः च अस्मिन् । ते अनेकानां भाषणानां कृतवान् । अत्र ते एतत् ज्ञातं यत् श्रीमान् एण्ड्रिज् श्रीमती कोलो जयनस्य व वाहस्य त्रिंशत् वर्षां कोत्सवः अस्त ।

उच्यते तसंख्याकः वैद्याः क्वचाभक्षकाः अभवन् । एक युवा च कत्सक तस्य पत्नी च या वैद्यः अस्तीत् सा च जेम्स कनगरस्य हेल्थर सोर्ट स्थलात्मां द्रष्टुं आगतवन्तौ । ते मां अदन्त्यत् तेषां परत दनं चत्वारिंशत् पचाशत् रोगिणः सन्ति येषां सर्वेषां भवतः पुस्तकानां अशयक्ता वर्तन्ते । ते मां अस्वास्तवन्तः यत् भवतः पुस्तकानां माङ्गल्यं सहस्राणां यावत् भवतुं शक्नोत । स्पटकुनगरस्य वैद्यः हैजरोगस्य वष्ये व्याख्यानं दत्तवान् अस्तीत् यस्य अत्रैतैः क्वचाभोजनस्य वष्ये उक्तवान् अस्तीत् भवतः पुस्तकस्य परत लपः प्राप्युं सम्यक्पठत्वा तस्य अनुशंसाः व्यवहारे स्थापयतुं च स्वपरेक्षकान् उपदेशं दत्तवान् अस्तीत् ।

चतुःषष्टि वर्षीयः पूज्यः वैद्यः क रोवाकन्मम समीपम् आतः । सः मां अदत्त यत्सः गम्भीररुग्णः अस्तीत् परन्तु सः स्वपत्न्या सह एकावस्थायां कं पूर्वं क्वचाहारं स्वीकृतवान् फलतः सः स्वस्थः अभवत् सः अत्र मां अदत्त यत् येरेवान् च कत्सासं स्थायाः पोषणस्वच्छतायाः अध्यक्षस्य न देशक डॉ. ए .

हरौत उच्यते : क रोवाकन् नगरे वैद्यानां रोगिणां सर्वेभ्यः अक्वचाभक्षकानां च उपस्थितौ व्याख्यानं दत्तवान् अस्तीत् । व्याख्यानस्य अत्रै .

क्वचाभोजन स्य प्रश्नः चर्चायै आतः अस्तीत्। मासान् यावत् च क त्सालयेषु शयनं
 कृत्वा अधुना। क्वचाभक्षणेन च क त्स ताः क्वचाभक्षकाः क्त पये तेषां
 च क त्सालयस्य अभि लेखनं। परीक्षणं कृत्वा तेषां वर्तमान स्थित्या सह समुचित तुलना।
 करणीयम् इत आहं कृत्वा न तः अस्मिन्ते अभि ज्ञातुम् इच्छन्त स्म यत् वक्ता
 प्रासंगिक वक्तव्यं न परीक्ष्य क्वचाभोजन स्य सार्वजन्य रूपेण अस्मिन्नेन। क मर्थं
 कृत्वा न इत। क्वचाभक्षकाणां एक अभि उत्थाय क रोवाकन वैद्यं पृष्ठवान् अस्तीत् यत्
 सः तं पर च तवान्वा इत। न करामकं उत्तरं प्राप्य सः आरे अदत् यत्
 अहमेव सः रोगी यस्य प्रकरणं भवता अस्मिन्नेन न राशाज्ज कं मन्यते यस्य गृहे मृत्यवे
 भवता स्वच क त्सालयात् व सरज तः इत अद्य च क्वचाभोजन स्य करणात् अहं
 सम्यक् स्वस्थः अस्मि। वैद्यः मूक स्थितः अस्तीत् इत।

स रानुष बाबखन यन ३३ पौश्क नी ए रेवन।

अं पुरुषः हरोत युन यनः पूर्व क
 कम्युन स्ट नामकवृत्तपत्र येरेवान मे प्रकाश त सं.
 १७। यस्मिन् क्वचाभोजन स्य लाभं सम्पूर्णतया न न करय त्वा सः तस्य
 उपयोगं केवलं केसा च न रोगान् मसीम तप्रकरणेषु एव प्रत बन्ध तवान् अस्तीत्
 तत्सहकलं च सः व न। शकरीणां पशुप्रोटीनानि। कृत्र मव टाम नान। च
 प्रशं साम् अस्मिन्नेन तसः पाठकन वैद्यस्य सल्लाहं व न। प्राकृत कभोजनं न
 खदन्तु इत चेतवत् स्म। ए तेषां प्रत पादनानि। मया पूर्वमेव मम अस्मिन्नेन याग्रन्थे
 क्वचाभोजन स्य मार्गैः इत शीर्षकेण मर्दन अत्मकं उत्तरं दत्तम्।

९.

एषा मह ला प्रस दध स्य अस्मिन्नेन यादेशस्य गायक्स्य ओफेल या श्वशरूः अस्ति
 हम्बर्दजुम्यान अश्वि बुद्ध मान मह ला यया मम कृते ए तावता त्रयोदश पत्राण
 ल ख तान तेषु केसा च न उल्लेखं कर ष्याम यथा

२० न वम्बर १९ ६६ १.

प्र यः होवनेस यन् महोदयः ९.

प्रायः मासद्वयं पूर्व भवतः क्वचाहारपुस्तकं पठ तवान् यत् मम कृते
 केवलमेक न स्य कृते ऋणं दत्तम् अस्तीत् ए तादृशेन उत्साहेन उत्साहेन रसेन च
 शब्दशः यत् लेखनी वर्णय तुं असमर्था असमर्था च अस्ति। पूर्व अहं अधः अस्मिन्

मृत्युं परत त्वर तम् बहुवर्षपर्यन्तं मम मुखसङ्गतम् तथाशरीरच हनम्। परन्तु
कच्चाभक्षणैः पूर्वमेव अत्र जतम्।

भवतः न पुण्यपुस्तकस्य पठनं मया अद्यापि न समाप्तम् यदा मया मम कदापि
व भक्ताः सर्वाणि पक्वानि अन्नं औषधं पुटकानि कैमसूलानि च क्वराकुण्डे
प्रेष्यताम्। मम ६१तमः जन्मदिवसः अस्ति यदा अहं भवतः एतत् पहरं स्वीकृत्य कच्चा
शाकहारी भवतुम् न शक्यं कृतवान्। अहम् एतद् वसं कदापि न विसमराम मम
नष्टशरीरे कं परवर्तनं जतम् इतः भवन्तः सम्यक् अनुमानं कर्तुं शक्नुवन्तः।
गतवर्षेषु नाना रोगाणां दबावेन मम जीवनं व्याकुलम् अस्ति। व शेषतः दमघोषक क्वाटररोगः
असह्यः सायट कच मम नदरां अहृतवान् अस्ति। रोगानि मूकूरपर गृहात् मुक्तः
सन् अहं सक्रियः बलवान् स्थूलः च भूत्वा सर्वं द वसं मृगवत् धावतवान्
अहं कृत्वा तां प्रकटयतुं शब्दान् प्राप्तोमि हे परत भाशाल नः प्रयस्य...

दूरस्थस्य मत्स्यं वादनं गृहाणयस्याः अन्तः मः इतः गर्वः अस्ति
नमि भवतः Ter Hovannessian समानम् अस्ति। इदानीं अहं न सहते यत्
जन्मः कथं स्वशरीरे वषाणं द्रव्याणां स्थापयन्तं अन्नं न स्य परणामेन अहं
सर्वपरयज्जानाम् गृहं अन्नत्रयं स्वहस्तेन पक्वं द्रव्यं दत्तवान् इतः स्मरणसमये
अहं दुःखं प्राप्नोमि

कच्चाभक्षणात् पूर्वं मम हृदयस्पर्शनं मम अज्ञातस्य सूचनं। दत्ता यत् मम मते सुखं
सुलभं च मृत्युं मन्यते स्म परन्तु अधुना अहं स्वचक्षुषा पठतुं स्वकर्णैः श्रोतुं च
जीवंतुं इच्छामि यत् मम भ्रातुः नमि अस्ति इतः सर्वस्य जातः जह्वाः। भवतः
कार्यं बुद्धिमान् पक्वं भोजनं अन्नशयं न पातनीयं वज्रः भवतः समीपं
आमिष्यत।

२ आसत् १९६७ १.

अधुना सम्यक्स्वस्थः समृद्धः च वास्तविकमानवः इव अहं प्रेषयामि।
त्वं मम तृतीयं पत्रम्। मम हृदयस्य भावनः एतावन्तः सन्तः यत् अहं तान् कगदपत्रे
लिखतुं असमर्थः अस्मि मम वर्तमानं औद्योग्यं त्वयि ऋणी अस्मि मनुष्यत्राता भो भ्राता
त्वां भ्राता इतः वदामि वा

यदा मया भवतः पूर्वपत्रद्वयस्य उत्तरं न प्राप्तम् तदा अहं भवतः महत् पुस्तकं मम
म त्रेभ्यः ऋणं गृहीत्वा सर्वं त्रिषु स्थूलपुस्तकसु परत लिप्यं कृतवान् अधुना एषा
परत लिपिः हस्तं परवर्तयत। पश्चात् अहं ज्ञातवान् यत् भवता पुस्तकानि पत्राणां
च प्रेष्यताम् परन्तु ते मम समीपं न प्राप्तवन्तः।

अत्र कच्चे शाकहारे व श्वासनां संख्या न दने वर्धमाना अस्ति
दने तेषु अपि वैद्याः सन्तः। तेषु अत्र कंशः मम समीपम् आच्छिनत्

केचन प्रश्नः । अहं कच्चाहारस्य प्रचारं करोमि अहं केकं हलवाहं सलादं कच्चा
डोलमेहं च कृत्वा ज्ञानं दर्शयामि तेषां न र्देशं मुद्रय त्वा ज्ञानं । मध्ये
व त्राम क शम शयुक्तेषु वेदेषु भवतः न मल खम ए तेषु एकं केकं मया भवतः
भग न्याः कृते क्रीतवन् । सा रोद त मां अग्न्यं ग्य अदत् अद्यतः वयं द्वौ भग न्यौ ।
मम गृहस्य द्वारं भवतः कृते सर्वदा उद्घाट तम् अस्ति । सा भवतः पुस्तकस्य द्वे तीयखण्डं मम
कृते दत्तवती ।

अहं प्रायः भवतः भग नी म ल त्वा भवतः पत्राण दस्तावेजन च पठाम पश्याम
छायाच त्रं अहं भवतः बालकद्वयस्य छायाच त्रं बहु कृष्णपूरवकं पश्यन् अस्मीत्ये
दृढीकरणेन अहारैः प्रभाव भः औषधैः च अव्यय ताः अस्मिन् तेषां बल दानं
कृतम् परन्तु अद्यत्वे सहस्राण ज्ञानः क्त पयेभ्यः मृत्युभ्यः उद्धार ताः भूत्वा तेषां स्मृतौ
अभ वादनं प्रेषयन्त । पूर्वं महान् प्रत भाशाल नः ए तादृशान् । अहारान् औषधान् ।
च करणेन स्वकार्यं समापत् त्वक्त्वा नष्टाः अभवन् ... केवलं त्वया एव ए तत् रहस्यं प्रकश तम् ।
ज ह्वा मूक भवतु या ए तान तथ्यान् न राकर्तुं साहसं करोत ।

अधुना क च त्स्वस्य व षये वदाम । अहं मन्ये रोचकं स्यात्
भवन्तः ज्ञातुं शक्नुवन्त यत् अहं कच्चाहारस्य अस्मिन्मात् पूर्वं कीदृशः अस्मिन् अधुना कीदृशः
अस्मि इति । सप्तदशवर्षीयः मम पृष्ठस्य दक्ष णभागे तीव्रवेदनं अस्तीति । वैद्याः करणं न
अग्नन्तुं शक्नुवन्तः केवलं औषधैः माल शैः च मां असहजं कृत्वन्तः । षड् वर्षाणां
अनन्तरं आततः अहं म्र यमाणः च क त्सालयं नीतः । मम दक्ष णवृक्कं पाषाणपूतं पूरणम्
इति न षपन् नम् । मम वृक्कस्य शल्यकृ याम् अस्त्रोत्थः प्राध्यापक सः बौद्ध क अस्तीति
यः यद जीव तः स्यात् तर्ह्य भवतः अ ष्वक्रेषु हस्तद्वयेन हस्ताक्षरं क ष्यत स्म सः
मां अदत् यत् वैद्याः माल शेन हान करकौषधैः च भवतः वृक्कस्य अर्ध भागं खद तवन्तः
हस तवान् च । सः मां मां सं अण्डं अहारं खज्जं लवणयुक्तान् अहारपदार्थान्
च सदा व स्मृत्यं अध कन शाकफलान् खद तुम् अस्ति त्वान् ।

अहं वर्षद्वयं वा त्रयः वा ए तत् कर्म अनुसृत्य यदा मम मनः सुस्थः अभवत् तदा अहं
पुनः सर्वं खद तुम् अब्धवान् । शनैः शनैः मम भूख वर्ध ते स्म मम भारः च द ने
द ने वर्ध ते स्म अयेषां इव मया अ ए तत् स्वास्थस्य लक्षणम् इति च न त त् परन्तु
तस्यैव परीतम् एव अभवत् । प्रथमं तीव्रश रोवेदनं अब्धत् ततः मम पादौ प्रफुल्ल तः
चतुश्चत्वारं शत वर्षे कृत् मदनताः प्राकृत कदन्तैः प्रत स्थाप ताः मम शरीरस्य भारः
द्वाशीत क लोपर्यन्तं प्राप्तवान् शवासस्य हरस्वता दीर्घकालीन कसः ध ड क्त्वा अम्लं
उदरं च मां पर तः अस्तीति । पश्चात् एक गोडरः अ र्भूतः यः ...

कठ नं अण्डवत् मम कण्ठं पर तः कृतवान् । वैद्याः शल्यक्रियाम् कर्तुम् इच्छन्तस्मिन्
परन्तु अहं न अस्वीकृतवान् । ततः सायट् कथमनीकठन्यः रक्तचापः
बवासीरः बवासीरः इत्यादयः मम समग्रशरीरं एतावत् दुर्बलं कृतवन्तः यत् अहं गन्तुं
न शक्नोमि स्म ।

मम कक्षः एस्परेन्गोल्यः परामडेन वैलोकार्डन्
मलोकार्डन् एनलजन् बेलोइड् वैप्रोडियाजिट् इत्यादीनां वषाणां
अपेक्षितः इव अस्तीति ये मम भोजनस्य अर्धभागं भवन्तस्मिन् अहं वैद्यैः सह
न राशः अभवत् यतः सर्वे एतान् लक्षणान् वयसः सम्बद्धान् इतद्वदन्
तस्मात् अहं च न त्वान्यत् मम जीवनस्य अन्तः आतः इति । अहम् अस्मात् सारात्
शरान्तः अस्मिन् अहं केवलं कम त्वान्यत् सरलेन आतेन एतान् अपमानान् समाप्ताः
भवेयुः । चमत्कारः प्रादुर्भूतः अस्मात् दुःस्वप्नान् तस्मात् तारयत इति कदापि मम
मनसि न अस्तीति । कन्तु एतत् संयोजितम् । इदानीं सप्तदशकलोपशाचः
अन्तर्धानं जतः पत्रलेखकवत् स्मरन्तं यत् तस्याः मूलशरीरेण अस्मिन् कक्षे
भोजनकाले सप्तदशकलोपशाचः स्वस्थाः च केशकाश्च ताः सन्ति अथात्
पशाचः सप्तदशकलोपशाचस्तु चतुर्दशकलोपशाचस्तु च सन्ति भवतः
तस्मात् अहम् अहम् तथा च अहं चतुःषष्टकलोग्रामस्य वास्तविकभारेण न गरस्य
एकस्मात् अन्तान् गरस्य अत्यन्तं अत्यन्तं यावत् गत्वा मम भगन्याः पुत्री पुरतः
गुरुसामानेन सह कौग्निककरखनस्य १३२ सोपानान् अग्रे गत्वा तत्र च कत्सालये अस्ति तथा च
यतः शर्मकाः सन्ति तत्रत्याः वैद्याः च मम पूर्वस्थितेः सम्पूर्णतया परचिताः
सन्ति ते अचर्यचकिताः भवन्ति ।

वशेषतः यदा ते मम रक्तचापं गृहीत्वा न वदशस्य स्थाने त्रयोदश पश्यन्ति । एतेन तेषां मतं
परवर्त्य ष्यते तथा च वस्तुतः सत्यं वज्यते । अहं मम गृहे स्वादुष्टान् कञ्चान्
शाकहारीभोजनान् सज्जित्वा तेभ्यः नयामि ते खदन्ति अहं च वदामि

होवान्नेस यन्स्वपुस्तकान् सम्पूर्णं जातान् : शुल्कं प्रेषयत । अहं जानामि
कञ्चाभोजनेन अपि उपचारं करोमि यथा इच्छत तथा खदामि । अहम् अधुना दशमासान्
यावत् अस्मिन् सुखे जीवन् अस्मिन् ...

अहं मम वषहरणस्य वषये क्तपयानवचनान् वक्तुम् इच्छामि । मम रोगान् म
वेदनम् । एतावता तीव्रा अस्तीति यत् वषहरणस्य प्रथमाः पुरतः क्रियाः न अभूय केवलं यथा
यथा अपि कं खदन्ति त्वान् तथा तथा अपि कं पर्याप्तं प्राप्यन्ति न शक्नुवन् । मम शरीरस्य
वामभागे रक्तवर्णीयः चकत्तेः अर्भूतः यः अपि दुःखः अस्तीति परन्तु तस्य
न राकरणं शीघ्रमेव अभवत् । मम त्वचा केषुचिद् स्थानेषु शुष्का कण्डूः रूसी च अभवत्
सा च सुस्थः अभवत् मम मूत्रस्य वर्णः कदाचित् उज्ज्वलः रक्तः कदाचित् श्वेतः
सधूलः च अस्तीति परन्तु अधुना जलवत् स्पष्टः अस्ति । मम क्तपयानतीव्रशरीरे वेदनः
अस्ति न ये स्वयमेव सुस्थाः अभवन् । कञ्चाहारस्य प्रथमदन्ति एव अहं वस्मृतवान् यत्
अस्मिन् लोके अपेक्षितम् अस्ति । अहं तत् श्वासं कर्तुं न शक्नोमि

मम श्वेतवेशाः इदानीं धूसराः भूत्वा स्वस्य मूलवरणे पुनः आच्छन्त इत ।

पत्र सं मे

मम एतावता वार्ता अस्ति यत् अहं न जनानाम् कुतः अभ्यक्तुं समाप्तं कृतवयम् ।
एकदा अहं केन च त्प्रशासनं कर्मकार्यार्थं च कत्सालयं गतः अहं दृष्टवान् यत्
एवं महला वैदयं भवतः पुस्तकं हस्ते धारयत तस्याः परतः आये क्त पये
वैद्याः सङ्गृहीताः तथा च उत्साहेन व्याख्यायते यत् कथं तस्याः श्वशुरः क्वचिं शाकहारेन
गम्भीरवृक्त्रोगात् उद्धरतः अभवत् । ततः सा अदत् ओमेल या हम्बरसोम यन्स्य
श्वशुरः पत्रम् अस्मिन् पुस्तके अस्ति । इदं दृश्यते यत् सा t know me. अहं पुस्तकं
पश्यन् दृष्टवान् यत् एतत् तस्यैव पुस्तकस्य छायापरतः अस्ति यस्मिन् नम्या हस्ताक्षरं
कृत्वा ज्ञानं कृते दत्तमस्ति । भवतः पुस्तकम् असीव दुर्लभम् अस्ति तस्मात् तस्य
छायापरतः भवत्येतत् येन अहं कः जानाति तस्य उपयोगं कर्तुं शक्नुवन्ति । यदा
एतत् वैदयः मां परच तवान् सामां एवम् नन्दने एकां रोगी द्रष्टुं गन्तुं
पृष्ठवती । अहं यस्मिन् नन्दने अस्माभः न र्धारतं तस्मिन् नन्दने आच्छम् ।
ओजेन यन्नामकं पूर्वरोगी इदानीं पूर्णतया स्वस्थः अस्तीति सः वलासपूर्णं
पार्टी ओज तवान् अस्तीति सः पशुचकत्सक तस्य पत्नी वैदयः भ्राता
व श्ववद्यालयस्य प्राध्यापक पत्नी अपि वैदयः आके पत्रकराः केचन
नूतनाः क्वचाभक्षकः च एव क्त्र समागताः । क रोवाक्नतः डॉ. अज्ञान यान्
नूतनानां क्वचाभक्षकानाम् आयायनां क्त पयैः सह पूर्व दृष्टवान् ।

ओजेन यन् एव क्त्रपूर्वं भवतः पुरातनपतेः कृते पत्रं लख तवान् यदा सः
गम्भीररुग्णः अस्तीति परन्तु अहं मन्ये तत् भवतः समीपं न प्रापत्म् । एतत् पत्रम् एतावत्
रोचकं बहुमूल्यं च यत् अहं तस्य परतः लप कृत्वा भवद्भ्यः प्रेषयाम् । यथा पत्रे
दृश्यते सः एव क्त्रपूर्वं एतावत् रोगी अस्तीति यत् ते तस्मिन् राशाः अभवन् परन्तु
अधुना सः पूर्णतया स्वास्थ्येन स्वकार्यं कुर्वन् अस्ति ओजेन यन्स्य पत्रम् १.

अस्मिन् युगस्य महान् प्रोपकरी महान् वैज्ञानिक च भवतः परतः मम
आचर्यं सम्मानं च केया भाषायां प्रकटयतुं न जनानाम् । यद्यपि मम
वृक्त्रोगस्य परणामेण अहम् एतावत् दुर्बलः अस्मिन् यत् लेखतुं असमर्थः अस्मि । मम
न कृतमबन्धुभ्यः अपि क्त पयान वचनान् परन्तु अहं भवद्भ्यः सर्वहर्षेण
लखमस्मिन् ग्राज्जात भवतः एकमात्रः व्यक्तः यस्य कृते अहं लखतुं
शक्नोमि परन्तु अहं न लखतुं शक्नोमि । मम भ्राता भवतः पुस्तकम् आय
तत् आरहं कृतवान् अहं तत् पठ तवान् अहं केवलं तस्य अक्षरेण न कर्तुं शयने उपवश्य
अपठन्तत् दीर्घं पुस्तकं अपि च्छया पठतुं अक्षयवान् कन्तु अहम् एतत्
मनोहरं पुस्तकं त्यक्तुं न शक्त्वान्

यतः तस्याः तीक्ष्णः भावुक च भाषा तथैव भवतः गहनः । लोहाः च व चाराः मम समग्रं सत्तां मोहं तवन्तः । एतेषां बालकानां दुः खमृत्युः एव भवन्तं सत्यस्य अन्वेषणार्थं वैज्ञानिकानां क्लेशाग्रस्य गुप्तकोष्ठेषु प्रेषितवान् । गहनः दुः खः भवतः जीवन्तानां सूर्यः अभवत् । एतदर्थं भवतः बालकद्वयस्य मानवतां त्रिणी अस्तु तेषां नाम राष्ट्राणां स्मृतौ सर्वदा तृणतः । भवतः पुस्तकं पठन्तु त्वाहं तत्क्षणमेव क्वचिः अभवत् च कत्साफलं न प्रतीक्ष्य अहं कृतज्ञतां प्रकटयाम् । यतः भवतः वचनानां सत्यतायाः वक्ष्ये अहं न शक्यते तस्मात् यतः अहं पशुचक्रे कत्साक अस्मिन् जीवन्तानां च अस्मिन् जीवन्तानां परचक्रे तस्मात् भवतः वचनस्य महत्त्वं अहं कं अगन्तुं शक्नोमि स्म । दशकैः मम मसुतः ष्केगभीरूपेण न हताः जैविक ज्ञानस्य सर्वे चाराः एवम् नन्दने एव परवर्तताः । भवन्त्येव भवतः माहात्म्यस्य पुरतः प्रणमत इति मम श्वासः अस्तु यतः वदामि महती अक्षयः न गुप्तः । अहं ४० वर्षीयः अस्मि । मम दीर्घकालीन नेफ्राइटसः अस्तु मम स्थितः अस्मिन् जीवन्तानां अस्तु । मम रक्तस्य न इट्रोजनः ६५ ९० अस्तु सः अहं न गच्छति ।

शयने शयनं केवलं भवतः कृते श्वसन् अहं न शक्येन कुशलः भवन्त्याम् । अहं मम प्रसवस्य कृते ममातुः त्रिणी भवन्त्याम् मम जीवनस्य न रन्तरतायै च भवतः त्रिणी भवन्त्याम् सदा...

अयत् रोचकं वार्ताम् Science & Life पत्रिकायाः एक पत्रकारः जीवनं वक्ष्यति वक्ष्ये शोधं कर्तुं मास्केतः येरेवान् नगरम् आतः ।

एकस्य कक्षाभक्त्यस्य संवाददातुः गृहे अकेवैद्याः अनुभवो नो कक्षाभक्त्यः च समागताः सन्तः सः च प्रतः वेदनं लब्धवान् अस्तु । सः मां आवृणोति १९७१ तमे वर्षे नवम्बरमासस्य १५ दिनाङ्के १३ क्रमाङ्कस्य पत्रस्य मया अङ्गारड पत्रिकायाः सम्पादकं प्रतः वस्तुतः पत्रं लब्धम् अस्तीति तस्य प्रभावः प्रत्यक्षतया अभवत् यतः मया दूरभाषेण सूचितं यत् पाचनरोगवशेषज्ञः अस्तु system Professor Jivan Shmavonyan मां अयेषां च कक्षाभक्त्यवकाशां साक्षात्कारं कर्तुमिच्छति स्म । कर्तुं शक्नोमि कन्तु सक्कय कक्षाभक्त्यवकाशां कृते पार्टी कर्तुं शक्नोमि । पार्टीतः क्तपदं नानापूर्वं अहं कर्त्यालयात् अक्षयं गृहीतवान् तथा च कम्पलज्जं वनाहं एकं मेजं स्थापयितुं प्रयतन्तवान् यत् जीवतः भक्त्यवकाशां कृते अन्तर्भवन्त्येव ।

कक्षा रोटी कब्बसकुट्ट बासाक तथैव पुष्पपत्रेभ्यः दाड मबीजेभ्यः हरतः अखोटेभ्यः अमनरुमताः ववधः कक्षाः मुरब्बा यत् अहं प्रतः वर्षं वसन्तः त्रिणी करोमि अहं च ववधः सलादैः सह मया अङ्कितम् अस्तीति

त्रीण बृहत्सारणीन तावत्तयत्तुं कठ नम्। क च त्कलं यावत्क्षयं त्तान्
 त्रीन् बृहत् प ष्टान् स्पृश तुं न साहसं कृत्वान् यस्मिन् भवतः नाम् प्रकशते। अन्ते
 अहं तच्छ त्त्वा क्रीड तवान्। फलफलरसस्य भारात् मेज व लपत्

ओरहोवस्य भग नी स रानुष बाबाखन यन मधये दृश्यते तस्याः वामे प्राध्यापक
 शमावोन यान् तस्याः पृष्ठतः हैकनुश तेर होवनेस यन् च स्थितः अस्ति

१९७१ तमे वर्षे अक्टोबर मासस्य २४ द न डिसेम्बर ०० वादन सभा न र्धार ता अस्तीत्
 । घण्टाद्वयं पूर्वं मया भवतः भग नी अह्य प्रेष त्मयत् प्रथमाः आताः भवतः
 परत न ध त्वेन तस्याः सह हस्तं पातय ष्यन्त । सर्वप्रथमं स्वयम्
 माननीयः प्राध्यापक प्रव श्य हस तमुखेन हस्तद्वयेन मम हस्तं क्षोभय त्वा भवतः
 भग नी बहु अग्रपूर्वकं म ल तवान्। अयस्मिन् क्षणे सर्वे कञ्चाभक्षकः
 अस्तथयः वैद्याः व श्वव द्यालयस्य प्राध्यापकः पत्रकाराः
 श क्षकः इत्यादयः अस्मिन् प्रायः प चचत्वार शतजनाः एकदा एव पूर्व ष्टाः ।
 अहं स्तब्धः अभवम् तदा एव डॉ. अजाज यान्क रोवाकन् न गरस्य चतुर्भुजः
 चपलैः प्रसन्नः मह लाभः सह स्वकरेण आतः सः प्रथमं स्वरोगाणां व षये
 कथ तवान् ए तेभ्यः रोगेभ्यः मुक्तं प्रापतुं भवतः कृते कृत्वा तां प्रेष तवान्
 भवतः स्वास्थ्याय च शुभकामनाम् अग्रेत् ।

ततः सर्वे सजीवभक्षकः क्रमेण भाषणं कृत्वा पूर्वरोगाणां वर्तमान स्वास्थ्यस्य च
 व षयेव स्तुतं व्याख्यानं कृत्वा न्तः । प्राध्यापक शान्ततया उपव श्य सम्यक्
 शृण्वन् स्वस्य पुस्त कायां ट प्पणीं कुर्वन् अस्तीत्। अथ कं शः अस्तथः तं न
 जनित स्म यदा सः उत्थाय सजीवभक्षकणां न वेदनानां समाप्तेः अन्तरं
 स्वस्य पर चयं दत्तवान्

सर्वे उ पव श्य मौने श्रोतुं अर्द्ध वन तः । सः स्वस्य अ पुरायं योजनं च
शनैः शनैः वक्तुं अर्द्ध वान् ।

व श्वव द्यालयस्य प्राध्यापकनम् ए क होवान्नेस यन् इत्यस्य पत्रं पठत । डॉ. आजायान्
स्वस्य वामभागे उ पव षटः अस्त ।

सः अदत्त होवान्नेस यन् वस्तुतः महत् कर्यं कृतवान् । इत हासः ।
दर्शयत यत् अ कं शः प्रस द्धाः वैज्जान कः सामान्यजनानाम्
आताः अस्मिन् यद्यपि होवान्नेस यन् वैद्यः नास्ति तथापि स्वस्य अ ष्वरेण
सः वैद्येभ्यः उपरि स्थितः अस्ति वैज्जान क्त्वस्य अ करः च अस्ति ।
यद्यपि तस्य शत्रवः सन्ति परन्तु सत्यं यत् सः व ज्ञते। सर्वे भवद्भ्यः
उक्ताः उद्धृताः परन्तु एते वचनानि भवद्भ्यः सह त ष्ठन्ति । भवद्भ्यः
जन्म संख्यां व्यवस्थितं कृत्वा सर्वेषां जीव तभक्षकणां अन्नदानं गृहीत्वा पूर्वं तेषां
केरोगाः अस्मिन् अधुना तेषां स्थितिः क अस्ति इति न र्धारयत्वा
एतान् दस्तावेजान् अस्मान् प्रदातव्यान् इति । तस्य प्रस्तावानुसारं १५ जनानां
समितिः चयनं तथा मन्मथानाम् अ तस्मिन् प्र जीकृतम् अस्ति । अस्माभ्यः
त्र मासेषु ए क्वारं ए तादृशी सभा न र्मातुं न शक्यः कृतः ।

प्राध्यापक अदत्त यत् सः कच्चाशाकहारीभोजनं गारस्य स्थापनं कर्तुं
च न त तवान् कच्चाशाकहारीभोजनं गारस्य स्थापनं याः अ चर्चा अस्ति ।
उपसंहारः प्राध्यापकस्य अनुरोधेन मया भवतः पत्राणां भारतस्वकारस्य
पत्रस्य क कश्चन छायाप्रतः प्रस्तुताः

यत्पत्रं मया अङ्गारङ् इत्यस्मै ल ख तम् अस्मीत् ओजेन यन मकर यन योः पत्रस्य च । सलादादीन सर्वाण खद त्वा कथं करणीयम् त पृष्टवान् । मम समीपे ये सलादपरपत्राः अस्मिन् तेषां दशपरतः । मया अथ भयः व तर ताः । ए तत् मया भवद्भयः प्रेष तेषु सं स्वरूपेषु अत्यन्तं न सत् ए तत् नूतनं पूर्णं च अस्ति ।

समागमः १६ ०० वादन तः २१ ०० वादन पर्यन्तं अभवत् । गच्छन् प्रोफेक्स् स्वस्य एकं कर्डं मम कृते अपरं च स रान शैवं दत्त्वा अस्मान् तस्य सम्पर्कं सर्वदा कर्तुं पृष्टवान् । सः स रानुशं परत अदत् अहं यथार्थतया भवतः भ्रातरं द्रष्टुम् इच्छाम परामर्शं कर्तुं सं युक्तरूपेण च शीघ्रमेव गन्तव्यस्थानं प्रापतुं प्रभावी योजनं । सज्जीकर्तुं इच्छाम । व देशयात्रायाः अनुमतः प्रापतुं कठिनम् अस्ति भवतः भ्रातुः कृते लखु कदाच तसः स्वप्रभावस्य उपयोगं कर्तुं शक्नोत अन्तर्णं सज्जीकर्तुं इति ।

प्राध्यापकस्य सम्बोधनम् जीवन मम्बरे श्मावोन यान् पापज यन नम्बर १७ येरेवान् ।

Haikanoush Ter Hovannessian

Alavardian से ट ए रेवान् .

भारतसर्वकारस्य पत्रम् १.

भारतीय सूचन । सेवा टी ए स कं वर

तेहरान ज्ञ वरी

भारतदूतावास । press associate

यथा अस्मान् सूच तं भवता कच्चाभक्षणम् इति शीर्षकेण पुस्तकं प्रकाशितम् । भवान् सूचय तुं शक्नोति यत् भारतसर्वकारेण नेचर क्यूरे इत्यस्य न रण्यसम तः न युक्ता या नेचर क्यूरे इत्यस्य प्रगतेः व कसस्य च अध्ययनं करोति ।

भवतः पुस्तकम् अस्याः सम त याः कृते दत्तम् अस्ति सा तत् स्वीकृत्य ए तत् उत्तमं कार्यं भव ष्यति इति मन्यते । अतः भारतस्य स्वास्थ्यपर वारन योजनं मन्त्रालयः ए तत् शालं पुस्तकं सस्तेन मात्रं प चरूप्यकाण व क्रीयति तर तुं च न त्यति । अस्य प्रकाशनस्य व क्रियात् तेषां लाभः न भव ष्यति ।

यद् भवान् कृपया अनुमतं ददाति तर्ह वयं बहु कृतज्ञाः । भव ष्यामः भारतसर्वकारेण ए तत् पुस्तकं अङ्ग्लभाषायां अध्येषु द्वादशस्थानीयभाषासु च प्रकाशय तुं ।

अ च कृपया अस्मान् सूचयन्तु यत् ए तत् पुस्तकं तमे वर्षात् अद्यतनं जतम् अस्ति वा १९६७ सं स्वरूपम् । अथवा भवन्तः अन्तरेण समये पर वर्तनं कर्तुम् इच्छन्त वा

अः भारते ए तत् पुस्तकं प्रकथय तुं शक्नुवन् अस्माकं कृते अशक्यम् अनुमतः : अस्तु
चेत् वयं कृत्वा I: भव भ्यामः ।

टी ए स कं वर।

भारतस्य सर्वाध कस्य यस्वास्थ्यसं स्था अस्तु या महात्मागान्ध न ।
१९ ६४ तमे वर्षे स्थाप ता । ते मम पुस्तकान् बुलेट न् च भारतेन यम तरूपेण व तरन्तु ।
भारतस्य स्वास्थ्यमन्त्रालयस्य मम पुस्तकस्य पर चयः अस्याः सं स्थायाः कृता अस्तु ।
तस्याः सं स्थायाः न देशकेन मम कृते ये पत्राणि ल ख तान तेषु केचन भागाः अस्
सन्तु ।

मया प च वर्षपूर्वं भवतः व षये बर् ट शशाकहारीपत्र कयां पठ तम्
अस्मिन् यस्य व षये अहं बहु ध्यानं न दत्तवान् प्रायः व स्मृतवान् च
गतमासपर्यन्तं तत्र स्वच्छतागृहं चालयत मेक्स कोदेशस्य एक मह ला अस्माभः सह
सप्ताहत्रयं यावत् स्थ त्वा उ च्चैः उ क्तवती क्वा भोजन मूलतः परं अहं भवता सह
सम्पर्कं कृत्वा पुस्तकं अशय तुं अधीरतापूर्वकं पर्यतमानोऽस्मि परन्तु भवतः पत्न्यं
कथं प्राप्नुयाम्क न तु क्त पयद नान पूर्वं प च वर्षेभ्यः क्वा भोजन स्थ तौ
द्वौ ज्ञाः अस्माकं समीपम् आत्य भवतः दत्तवन्तौ address. इयं सं स्था गान्ध न ।
स्थाप ता तस्य जीवन स्य अस्तु मेषु वर्षेषु दशवर्षपर्यन्तं तत्र कर्यं कर्तुं मम सौभाग्यं
जतम्।

NATURE CURE CENTER उडुली क चन भारत

इज्जयल शाकहारी समाजस्य अध्यक्षः प्रकृतः च इत्यस्य मुख्यसम्पादक
स्वास्थ्य पत्र क १.

भवतः प्रेष तबुलेट नानां कृते बहु धन्यवादः । वयं तान प्राप्य प्रयत्नं शीलाः स्मः ।
ये तान् अध क्तया उ पयोक्तुं इच्छन्त तेभ्यः । भवतः पुस्तकानां शतखण्डाः
अस्माभः ए तावता व क्रीताः यस्मिन् लघुदेशे अध कं शज्ज सं ख्या अङ्गलभाषां
न जनानां तस्मिन् ए तावता पुस्तकानां व क्यणं वस्तुतः महती सफलता भवत ।

Nature and Health TEVA UBRIUT इत पत्र कयाः अवरणं भवद्भ्यः
प्रेषयाम यस्मिन् षड्वर्षाणां अहं तस्य सुन्दरः फोटो अ मुद्र तः अस्तु । इदानीं
द्वादशवर्षीयस्य अहं तस्य छायाच त्रेण सह मुद्रणार्थं लेखं सज्जीकरोम ।

Jaacov Grabois

Hateyna से ट नेवे ओज इज्जयल

अं वैद्यः बर् ट शशाकहारीसङ्घस्य अध्यक्षः अस्तु यः ...
लण्डन् न गरे अभ्यासः अस्तु मम पुस्तकं पठ त्वा सा अस्मिन्

प्रत्यय्य स्वरोग भूयः मम सम्बोधनं दत्त्वा कच्चाहारपुस्तकं वधीयते। न मन्त्रं लख तपत्रेण
एतत्सद्धं भवत १.

अहं भवतः कच्चाहारवर्षे पुस्तकं पठितवान्। डॉ. लाटो मम क्वक्वोगस्य च कत्सायै
कच्चाहारस्य अहारं न रक्षितवान्। सः भवतः पतां दत्तवान् यत् अहं तस्मात् पुस्तकम्
अज्ञापयितुं शक्नोमि। अहं मेलद्वारा दश डॉलरं प्रेषयिष्यामि कृपया मम कृते त्रीणि
पुस्तकानि प्रेषयिष्यामि षट्च बुलेटन् इति।

श्रीमती कैम्पबेल मूडी ३१ लण्डन गार्डन् लण्डन् डब्ल्यू २

श्रीमती वेरा स्टैन्ले आर्डर १.

परमगौरवशालिनः मत्तु अहं भवतः पुस्तकं द्विवारं सम्यक् पठितवान् तत्तु च अभूतवान्।
एतत् पुस्तकं मानवतायाः कृते नूतन युगस्य अग्रभूतं कर्षयति। अतीव अशुभं यत् एतत् पुस्तकं
जानिनां दृष्टेः पुरतः स्थापयितुं शक्यते येन आत्मे जातसामान्यं जीवनं भवति। भवान्
एकं प्रतभाशाली अस्ति यः सरलं सम्यक् च सत्यं ज्ञात्वा अहं कं सम्यक् व्याख्यातुं समर्थः
अभवत् येषां सर्वेषां पोषणवशेषज्ञानम् अपेक्षया येषां पुस्तकानि मया एतावता
पठितानि।

वर्षाणां यावत् अहं जानिनां बोधयन् अस्मि यत् मनुष्यः फलभक्षकः अस्ति तथा च
वृक्षस्य समस्यानि समाधानं कथं भविष्यति सुवर्णमयं जातचन्द्रमस्तं भविष्यति।
भवतः अन्वेषणार्थं मापचतुस्रं सर्वाण्यकरणानि मापानि संयमानि सरलेन
मूलभूतेन च क्रमेण समाप्तं करोतु। एतावता चर्चां कृतानि अङ्गानि इत्यादीनि
भवनतः समाप्तं कर्षयन् तेषां स्थाने भवनतः जानिनां वास्तविकं स्वास्थ्यं सुखं
च प्रदास्यन्ति।

भवतः अक्षरः वदयुत् अक्षरः इव एकस्य प्रतभाशालिनः कार्यः अस्ति
कदाचित् भवनतं अगच्छन्ति जानिनाः अप्रतभाशालिनः सन्ति।

भवतः पुस्तकस्य प्रसद्धं कर्तुं यत्कमपि अशुभं तत् कर्षयामि
अहं सम्प्रतः पुस्तकस्य सम्पादनं आरभ्य पुस्तकं लखित्वा व्याख्यानं च ददामि।
एतानि कार्याणि कर्तुं दत्तवसाः अज्ञाः सन्ति। इदानीं जातः स्थितिः गम्भीरा
अस्ति परन्तु मम पतः अहं च प्रोत्साहं तौ स्मः यत् भवनतः भवतः कार्यं च भवतः
सफलता च अद्यापि अस्मिन् जात एव सन्ति इति ज्ञात्वा वयं भवतः अत्यन्तं
समीपस्थाः इति स्वीकुरुत।

अहं भवद्भूयः मम एकं पुस्तकं प्रेषयामि। वयं वर्षाणां यावत् शाकहारिणः
स्मः वयं धूम्रपानं न कुर्मः मदपानं वा न कुर्मः अहं न मम पतः अहं च भवतः
पद्धतिं प्रयुज्महे।

«WORLD UNION FELLOWSHIP» प्रथम एवेन्यू लण्डन।

ESSENCE OF HEALTH» उच्चतम स्वास्थ्य एवं जीवन कानून प्रकाशक

१९६८ ए.प्र. ल. २९ तार. ख. १.

भवतः पुस्तकं मया प्राप्तम्। न केवलं एतत् पुस्तकम् उत्तमम् इति पश्याम
परन्तु मम चारैः कर्मभः लेखनैः च सम्यक् सङ्गच्छते। अमुन्यं ESSENCE OF
HEALTH इति पत्रं क्वं प्रकाशयामः। अस्याः पत्रं कयाः प्रकाशनं स्य मम
व्यक्तं गतपुस्तकानां च अस्मात् कृतं वं देशीयपुस्तकानां वं कर्तुं इच्छामि येषां सम्यक्
मार्गं दर्शयन्ति। एतदर्थं भवतः पुस्तकं मम पुस्तकेषु समावृष्टं भवेत् इति न शक्यं तम्
अस्मात् थोकछूटस्य नयमानम् वष्ये मां सूचयन्तु इति।

२४ मे १९६८ १.

पञ्चाशत् खण्डानां क्वचा खद्यपुस्तकानां कृते ८२.५ डॉलरस्य चेकं प्रेषयन्तु अहं
प्रसन्नः। अस्मि। यद् भवान् अस्मान् पुस्तकस्य मुद्रणस्य अथ कर्तुं दातुं इच्छति तर्ह्येव
तत् हर्षणे स्वीकुरुमः। अस्माकं समीपे तस्य प्रकाशनार्थं सर्वान् साधनानि सन्ति।

बॉक्स २८२१ डरबन् दक्षिण अफ्रीका।

दौलत राम लोकम शनः १.

भवन्तः एतत् पत्रं प्राप्य आश्चर्यचकताः भवन्ति। वं श्वासं कुतः
भवतः पुस्तकं दृष्ट्वा अस्य संस्थायाः संचालकमण्डलस्य सर्वे सदस्याः न केवलं गभीरं
प्रभावताः अभवन्। अतः तु क्वचाहारद्वारा एव ज्ञानं संख्यायाः उद्धारः कर्तुं शक्यते इति अस्माकं
पूर्णतया न शक्यते। अतः पुस्तकं 'all diseases' अस्माकं समुदायः एकं दानं संस्थापितम्। भारते
क्वचा खद्यानं 'दोलनं' कर्तव्यं तु वयं न शक्यते कृत्वा ततः यद् भवान् अस्मान् स्वपुस्तकं
अङ्ग्लभाषायां स्थानीयभाषायां च मुद्रयन्तु अमुं ददात तर्ह्येव प्रथमस्थाने
दशसहस्रपर्यन्तं याः नः शूलकं वं तस्य भयम्। वयं कर्तव्यम्। अस्मात् स्वास्थ्यमन्त्रालयेन
सह सम्पर्कं कुर्वन्तु येन ते अस्माकं याक्लापयोः अस्य वष्यस्य च चारं कुर्वन्तु।
अस्माभः च कस्मालयेषु अस्मात् सत्यं सद्धं कर्तुं न शक्यते।

वयं जन्मिः यत् भवतः दर्शनस्य व्यक्तं गतं तस्य दृष्ट्या परतः दत्तं द्वयः
सन्ति। परन्तु भारतसदृशे देशे यत्र अस्माकं शक्तिं संख्यायाः दराः क्षुधार्ताः च
सन्ति तत्र क्वचा भोजनं उपयुक्तं भूमिं प्राप्स्यति। कोटकोटमानवानां कारणं
भवति येषां परणामेण... पक्त्वा अन्नं च अन्नं च दुष्टाचाराः दुःखं प्राप्नुवन्ति
तारयन्तु। पश्चात् यदा भवतः पुस्तकम् अस्ति।

प्रकाश तं कृत्वा पर णामः प्रापूतः चेत् भवतः पर वारेण सह भारतम् आत्य भवतः नेत्रेण पर णामं द्रष्टुं न मन त्रणं प्रेषय ष्यामः ।

कृष्ण मोहन उ पाथ्यक्ष. बी अफ असी अ न ई द लली

भारतीयदूतावासात् पत्रं प्राप्य पुनः प्रयासं कृत्वा अस्माकं देशस्य अ कर भूयः ए तस्य व ज्ञस्य व ष्ये सूचय तु मया न श्चयः कृतः । प्रथमं मया मोहम्मदरेज शाह पहलवी इत्यस्मै न मन ल ख तपत्रं ल ख तम् शाहीकर्यालये फारसी अङ्ग्ल अस्मेन या पुस्तकानि खण्डः सं लग्नः ।
पत्रम् १.

अहं गर्व तः अस्म यत् अहं भवद्भूयः अत्यन्तं सुखं वारताम् आ याम यस्याः कल्पन । प्रथमे कठ न । भवेत् ।

मम त्र शत वर्षाणां प्रयत्नानाम् अध्ययनानाम् अनुसन्धानानाम् अनुभवानां च फलस्वरूपम् अद्य न श्चयेन स दधं जतं यत् सर्वेषां रोगानाम् करणानां पक्वानां खद्यानां रसायनानां अन्ये च मृतानां पदार्थानां सेवनेन भवन्ति ये ज्ञाताः अज्ञात्वा स्वशरीरे स्थापयन्ति । प्रस दधैः वैद्यैः प्रभावाणां औषधानां दृढीकरणस्य आहारस्य च व ह तस्य पर णामेण मम प्र यत्नानां द्रव्यं ए क दशवर्षीयः अमरः चतुर्दशवर्षीयः तदा ए व मम व श्वासः अभवत् मया अस्मेन याभाषायां ल ख तं व सततं पुस्तकं १९ ६० तमे वर्षे मुद्रितं प्रकाश तं च ततः १९ ६३ तमे वर्षे मम फारसीदेशवास नां पुरुषाणां सूचनं दातुं मया अस्थायीरूपेण फारसीभाषायां लघुपुस्तकं प्रकाश ता यस्याः प्रत ल पः मया तस्मिन् ए व काले प्रस्तुता । उल्लेख तं पुस्तकं सं सूक्त क्लामन्तरी पहलबोदमहोदयेन लक्ष तम् । सः मां अह्य अकेसमागमानन्तरे डॉ.

अब्बास न फीसी रेड लायन एण्ड सन केमहासच व । खजेनूरी प्रसूत च क त्सालये प्रमुख डॉ. अब्बास न फीसी महोदयः मम व चाराः मताः च रोचन्ते सर्वव ध सहायतां सहकर्यं च प्रत ज्ञातवन्तौ क्वचाहारस्य व ष्ये प्रारम्भ कजगृत्तर्यं ते मां नेमूनेह आ थालयस्य प्रथमन म्बरन र्सरीन गरस्य बहामीबाल च क त्सालये च पर चयं दत्तवन्तः दुर्भाग्येन तत्र कश्चन कष्टान् अभवन् यतः केषां चन वैद्यानां कर्मचारिणां च पुरातन असत्यव चारात् पृथक्करणीयम् अस्ती तेषां व चारान् नूतन व चारैः पर च तं कर्तुं च अशक्यम् अस्ती अतः कर्यस्य स्थगनस्य कारणात् मम प्रयत्नः न षफलाः अभवन् अहं च अस्थायीरूपेण तस्य अनुसरणं त्यक्तवान् प्रकरणम् । अशक्यं महता सह

खेदः व शेषतः यतः तेषां दुष्टाहारस्य हान करकं मया न कृतया अलोक तम् ।

मूलतः उल्ल ख तानां सं स्थानां प्रशासकः अत्र च सर्वे वैद्याः मृतभोजनस्य वास्तव कम्पभावे ध्यानं न दत्तवन्तः तथा च केवलं सर्वेभ्यः रोग भ्यः पक्त्वा अग्र्थानं च भोजनं पोषयन्त स्म यथा भोजनालयाः येन रोगाः शतप्रतः शतम् कारणं भवन्त । स्वदेशे सफलतायाः अभावात् परं मया व देशानां वैज्ञान कानां समक्षं स्वव चाराः प्रकट्य तुं न श्च तं येन भवतु ए वं प्रकरणे मम योजनां स्वदेशे कर्यान्व तुं वैधानां आ र्वचनीयानां च प्रमाणानां प्राप्तिं शक्नोम । इदानीं यदा समयः आतः तदा शाहस्य ज्ञानां च श्वेतक्वान्तनां व श्वे भवतः अभिप्रायं दर्शयानां भवद्भ्यः एतां महत्त्वपूर्णानां सूचनां प्रसारय तुं मम पत्रं कर्तव्यं मन्ये ।

मम अङ्गलपुस्तकं प्रथमवारं १९६३ तमे वर्षे मुद्रितं प्रकाशितं च तत् व क्रीतम् अस्ति । ततः १९६५ तमे वर्षे अस्मिन् याभाषायां द्वितीयं पुस्तकं प्रकाशितम् वर्षद्वयानन्तरं च तदेव पुस्तकं अङ्गलभाषायां अनुवादितम् येन तेषां प्रत्येकं भवद्भ्यः प्रेषितम् । एतेषां पुस्तकानां दशसहस्राणां खण्डानां प्रायः अर्धलक्षं नः शुल्कप्रत्युत्पादनाय च व देशदेशानां राजन्येभ्यः वृत्तपत्रेभ्यः संस्थाभ्यः व श्वव द्यालयेभ्यः इत्यादिभ्यः मम व्यक्त गतसाधनेन साधनेन च प्रेषितवान् । अस्मिन् वर्षे पुनः अहं अस्मिन् याभाषायां दशसहस्राणां पुस्तकानां मुद्रितवान् यत् ज्ञानां कृते नः शुल्कं प्रदातुं शक्नोम । एतेषां कार्याणां परिणामः अभवत् यत् अद्यत्वे व श्वस्य देशेषु व शेषतः अमेरिकाभारतास्मिन् यादेशेषु लक्षशः ज्ञानाः सन्ति ये कच्च शाकाहाराः सन्ति तेषु अधिकांशः वैद्यैः न राशाः रोगाः अस्ति अतः च ते सम्यक् अशोग्येन स्वजीवनं न रन्तं कुर्वन्ति । तेभ्यः धन्यवादपत्राणां सहस्राणां प्राप्तिम् । प्रायः सर्वे शाकाहारिणः प्राकृत कच कत्सकः च अन्ये च प्रगत शीलाः स्वास्थ्यसंस्थाः मम पुस्तकानां पत्रिकाः च प्रसारयन्ति तथा च कच्च शाकाहारस्य वष्येव सत्तुव ज्ञापनं अभिनन्ते ते मम घोषणाः स्वपत्रेषु प्रकाशयन्ति कच्च शाकाहारस्य कृते सेनेटोरियमाः न रमान्ति । मेक्सिकोदेशे कच्च शाकाहारस्य अथालयः स्थापितः अस्ति । मम पुस्तकस्य अनुवादः अर्जेन्टीनादेशे स्पेन भाषायां दलीदेशे च ह नदीभाषायां कृत्यते सम्प्रति मुद्रितं भवति । बीबीसी मम पुस्तकं टीवी माध्यमेन प्रस्तुतवान् तस्य भागाः ज्ञानां समक्षं पठितवान् यूरोप अमेरिका इत्यादिषु परोपकारी वैद्याः असाध्य रोग भ्यः मम सम्बोधनं ददति पठितुं च आशंसन्ति ।

क्वचाभक्षकपुस्तकम् । येरेवान् ए वेडमी इत्यस्य जीवव ज्ञानः Science & Technics
इत मास कमत्र कयां मम व चाराणां रक्षणं समर्थनं च कुरुवन्त ।

यतः मम अस्मिन् याभाषायां महत् पुस्तकं दशवर्षपूर्वं प्रकाशितम् तस्मात्...
येरेवान् न ग्रे क्वचाभक्षकाणां संख्या वर्धता । ते परस्परं सम्बन्धं
स्थापयन्त क्वचाहारस्य अन्तरेण पार्श्वे उत्सवयोः अोज्ज्वलं कुरुवन्त । एतेषु
क्वचाहारभक्षकेषु बहवः वैद्याः अपि दृश्यन्ते येरेवान् स्व श्वव द्यालयस्य पोषणव भागस्य
प्रमुख प्राध्यापकश्च क्वचाहारव श्ये व्याख्यानान् अोज्ज्वल एतेषु समागमेषु ये ज्ञानः
तीव्ररोगेभ्यः उद्धारताः ज्ञानः स्वप्रतिवेदनं ददत

यथा एक महला वैद्यः यः पक्षाघातेन पीडितः अस्मिन् साच अस्मिन्
चतुर्वर्षं यावत् चलतुं असमर्थः चतुर्दशमासान् क्वचाहारस्य अन्तर्गतं उत्तमं
अधुना सम्यक्स्वस्थः अस्ति । अयत् रोचकं उदाहरणम् मम एक बन्धुः
अष्टाव शत वर्षीयः युवकः तं त्रिदशबलतायाः पीडितः अस्मिन् तस्य बाहूपादौ कदापि
चालयतुं न शक्नोत स्मः मम नः शुल्कं र्देशेषु ध्यानं न दत्तवान् त्रिं वारं
यूरोपदेशं गत्वा दशलाखदं कं रयाल्व्ययं तवान्यावत् अतः सः मम पुस्तकं पठत्वा
सत्यं ज्ञातवान् प्रसन्नं दधत्वा तं यूरोलॉजिस्टात् लौसान् न ग्रे क्वचाभक्षणस्य पुस्तकं न
प्राप्तवान् सः तेहरान् नगरं प्रत्यागतवान् ।

प्रासंगिकं च कयां सहस्राणामानन्दसत्तावेजनं सन्त अहं च
तान् कस्मैच तन् युक्ताय प्रस्तुतुं सज्जं अस्मि . क न तु अधुना मम समीपं या
महती सफलता प्राप्ता तत् अस्ति यत् भारतसर्वकारेण मम पुस्तकं उपयोगी इति अन्तः कर क्तया
स्वीकृत्य तस्य प्रकाशनं कृत्वा भारतजनेभ्यः तस्य पठनस्य अनुशंसिताः कर्तुं न शक्यः कृतः
येन ते पुस्तकस्य न र्देशान् अनुसरणं कर्तुं शक्नुवन्त . व्याधदार्द्र्यक्षुधाभ्यां च
तारताः भवन्तु ।

अद्य न श्च तूरेण स दधं यत् ये उपभोगं परहरन्त
पक्ष्वाणि वषाणां औषधानि अयेषां मृतानि सर्वेषां रोगानाम् लघुः गुरुः वा
यथा हृदयघातः क्वक्रोगः मधुमेहः संक्रामक्रोगाः शीतरोगाः मुक्ताः भवन्त
इत्यादयः रक्षताः भवन्त । उपलब्धः दस्तावेजः सम्यक्सं दधयन्त यत्
यथा यथानूतनः च क त्सालयाः उद्घाटिताः भवन्त तथा तथा रोगाणां संख्या
अनुपातं कूपेण वर्धते यतः च क त्सालयाः औषधालयाः पाक्शाताः च रोगप्रकोपस्य
स्रोतः भवन्त अतः नूतनानि च क त्सालयानाम् न र्माणस्य अन्त्येकानि सन्ति
परन्तु एतादृशाः परस्थितयः न र्मातव्याः येन च क त्सालयाः रोगाः
वनां अशष्टाः भवन्त क्रमेण च प हताः भवन्त तथा च...

एषा स्थ तः केवलं ज्ञानं भोजनस्य परवर्तने एव भवति । केवलं ज्ञानः यत्
च नित्यं तस्यैव परीतम् एतत् कर्तुं अतीव सुलभम् अस्ति ।

यथा भारतसर्वकारेण नृण्यः कृतः सर्वप्रथमं राष्ट्राय कच्चाहारस्य पुस्तकं पठितुं
आशुशंसनं अशयकं द्वितीयं च पाक्वला अस्वाभावकं अप्रत्यक्षं च कर्यम् इति
अत्र कारकतया घोषितव्यम् । मृताहारस्यैव षयुक्तानां रासायनिकं टाम्नस्य
च मध्या भ्रामकं ज्ञापनस्य सीमा भवेत् ।

कृषकाणां मध्ये व षयुक्तानां औषधानां वितरणं तु स्थाने स्वास्थ्यकारस्य अत्र कारणः
तान् केभ्यः जीवतशास्त्रेभ्यः कथं उत्पादनं कर्तव्यम् तं शक्यं तु शक्नुवन्ति ।
तथा अकुरुतः गोधूमः स्वादुष्टानां सस्तानां च स्वस्थानां आहारपदार्थानां
नृणां ताः अवाक्यं मनुष्यैः द्वौ रयालौ जीवतगोधूमेन द्वौ रयालौ खजूरी
द्वौ रयालौ शाकौ च स्वशरीरं पूर्यतया तृप्त्य रोगरहितं जीवितं शक्नुते ।
प्रेसरेड योद्दर्शनमाध्यमेन राष्ट्राय आहारभयासेषु परवर्तनस्य जीवितानां
यथार्थतया च स्फूर्तदायकानां प्राकृतिककारणानाम् नृमाणस्यैव षये
चेत्यं तु व ह तुं च शक्यते च कत्सालयाः क्रमेण च कत्सागृहेषु परणतुं
शक्यन्ते न रसरी आत्थालयाः च कत्सालयाः च भोजनस्य मार्गाः क्रमेण आचार्यः
कच्चाशाकहारी भवेत् । फलतः ज्ञानः एतान् च कत्सागृहाण स्वगृहं गत्वा
स्ववैद्याः भवन्ति । शीघ्रमेव च कत्सालयाः रोगभयः शून्याः भवन्त्यन्त
क्रमेण च ह ताः भवन्त्यन्त । तम्बाकूपानां समस्तस्यैव हानिकारकद्रव्याणां
सेवनं क्रमेण न्यूनं भवत्यति ।

बादामपस्ताखूरकशमशङ्खादीनि बहुमूल्यानि खदयपदार्थानि
अप्येव बहवः फलशाकानि अन्यदेशेषु न्यूनतममूल्येन नृणां तयन्ति एतत् स्थगितव्यं
नृणां न कर्तव्यम् । अतः अत्र उत्पादितं भोजनं अस्माकं स्वजनेनैव सेवितं
भवत्यति फलतः ज्ञानं जीवनस्तरः वर्धते तेषां न कदात्मकदृष्टि कोणः च
न्यूनो भवति । चोरी अपराधः जलसाजी च अत्रार्थानां भवत्यति । एतत् प्रथमं
असम्भवं प्रतीयते यत् अस्माकं स्वदेशे क्तपयवर्षेभ्यः परं वास्तविकता भवत्यति ।

केषाञ्चन धनप्रेमिणां नृदयानां च वैद्यानां व्यर्थं
मध्यादुरभावं च अस्माभ्यः नृदयानां दातव्यं यतः तेन केवलं स्वदावाभिरः
रोगान् वारणस्य लघुतमं उपायं प्राप्तुं असमर्थाः अभवन् । अतुस्वस्य दुष्कृतैः अत्र च

तुष्ट भ : ए तेषां रोगानाम् प्रसारः जतः अस्तीति । ए तेषां सर्वेषां चरचान ।
उत्तरं केवलं कार्यस्य कर्मस्य च न श्च तं परणामं भवत । यद मम कुटुम्बे
प्राप्तं परणामं तेषां कृते अप्रयाप्यतं भवत तथैव अन्येषु देशेषु व कीरणेषु
क्वचाहारभक्ष्येषु अ यद पर्याप्ताः सुव धाः साधनानि च प्राप्नोमि तर्ह
अहं मम दावस्य सत्यतां कर्मणा स दधय तुं प्रमाण्य तुं च सज्ज अस्मि अल्पकाले एव ।

मम आरुधः अस्ति यत् भवन्तः धैर्यपूर्वकं मया भवद्भ्यः अङ्गलभाषायां प्रेष तान
पुस्तकानि सूचनानि च पठन्तु ।

मानवतायाः दारुणरोगात् महत्तमस्य त्रातारस्य सान्निध्यं परत

अहं शाहीसेनयाः सेवान् वृत्तः अत्र करी अस्मि यः मम
स च कानुसारं सेनयाः च क त्सापर षदः न रणयानुसारं १३४४ तमे
वर्षे फारसीसौरपचाङ्गे अस्यथ कस्थूलतायाः कारणेन अष्टादशवर्षात् मासान् ।
अनुभवेन न वृत्तः अभवत् गम्भीराः रोगाः यत् व्यवस्थाप्य तम् अस्तीति । मम
स्थूलतायाः च क त्सापैक च त्वलं यावत् न वृत्तेः पूर्वं यत् मया १२५
क लोग्रामपर म तं वर्ध तम् मेट्र क्ल इत्यादीन् स्ल म गगोल्यः
व ह ताः अहं च तान् सेव तवान् फलतः मम भारः १५० क लोग्रामं
यावत् अभवत् वर्धमानः च अस्तीति यावत् अहं कार्यं कर्तुं शक्त तः सर्वथा
वं च तः अभवत् । ततः व टाम न क्वाब अह्मरव धानेन मम अ दम्मा
अभवत् । मां न वृत्तं कर्तुं न रणयः अभवत् अथात् लाभं व न । अथात्
अपूर्णवेतनेन सह । अस्मिन् समये यदा मम दम्मा मां पीडयत स्म तदा ते मां
सेनयाः ५०२ क्माडक्स्य च क त्सालये ए लर्जीव भागं परत प्रेषय त्वा मम
हस्तेषु अष्टादशप्रकारस्य इन्जेक्शन दत्तवन्तः तेषु प्रत्येकं यत् प्रफुल्ल तं तत्
भवन्तः एव सन्त इत अदन्तासु वस्तुषु ए लर्जी अशयं ते सर्वे प्रफुल्ल ताः
परन्तु द्वौ वा त्रीणि वा ते तान् याच क्थुन्या एव चार्य अदन्त्य भवतः
तेषु ए लर्जी अस्ति सप्ताहे त्रवारं इन्जेक्शनं कर्तव्यम् इत फलतः
मम हृदयदम्मा अभवत् तथा च अन्येषां गोल्यः यथा वैल यमः सूतन स रपः
घातकौषधानि च ल ख त्वा मम वृक्का व फलः अभवत् उदरस्य तीव्रः
शोफः च अभवत् ततः मम भारः १६० क लोग्रामतः वर्ध तः पुनः च वैद्येन
न र्धार ताः प्रबलाः कौस्टेन गोल्यः सेव त्वा अहं परत द न स्थूलः
अभवत् तथा च तथाक्थ तक्स्टनोमोटोपः अभवत् तथा च अहं पुनः स्ट्रेचरयानेन
प्रेष तः

तस्यैव च क त्सालयस्य वार्डं प्रत शाश्वतच क त्सायै न भ हर्न या
 शल्यक् यायाः आ न त्रं वैद्यः मां अदत्त यत् अं भवतः उ दं त्रं शत्
 म ल यन यून् ट पेन स ल न् इत्यस्य र क्तं कृत्वान् इदानीं अं
 अगच्छाम यत् ए तेन पेन स ल नेन अं मृत्युदहलीजं प्राप्त्वान् अस्म।
 अस्म न् समये मम लघुक्न यायाः हृदयस्य वातरोगः अस्मीत् तस्मात् १८ वर्षपर्यन्तं
 प्रत सप्ताहं लक्षं द्वा शतं पेन स ल न् पेन डोर इन ज्ञानं दातव्यम्
 अस्मीत् रच त : इत कथ्यते। मम भार्या या मम बालकानां च दार द्रयेन
 अकेरोगैः च पीड ता सा पर वारसमर्थन न्यायालये श क्यतां कृत्वा
 भरणपोषणं याच तवान् अं च मम अप्वेतेन स्य कारणेन भरणपोषणं दातुं
 असमर्थः अभवम् अं तां तलाकं दत्तवान् यस्य अर्थः अस्त तस्याः
 उ द्धारः अस्मात् दुः खजीवन त्। अं प च भ : रोग भ : आ थैः
 बालकै सह स्थ तवान्। प्रत द नं यदा अं स्वास्थ्यबीमापुस्त कभ : सह
 वैद्यानां समीपं गच्छाम स्म तदा पुस्त कानां बृहत्पर माणं पूर तं
 भवत स्म मम वेतेन स्य बृहत्पर माणं भ्रमणं ईसीजी प्रयोगशालाशुल्कहूपेण
 च गबनं भवत स्म बीमामताथ कारस्य कृते मम क च त्वेतेन अप न ष्टं
 कर ष्याम स्म।

यावत् मम स्थ तं लक्षणम् मम बालस्य व द्यालयस्य पुस्तकमालः
 क्वचाहारपुस्तकं मम कृते सूच तवान्। अं पूर्णतया उ त्साहेन ए तत् पुस्तकं
 पठ तवान् तस्य सामग्री च स्वीकृतवान् तथा च मम बालकै सह म ल त्वा वयं
 शतप्रत शतम् क्वचा शाकहारी खद तुम् अर्धः। क्त पयेषु द नेषु मम दम्मा
 स्वच्छः अभवत् तदा मम क्न यायाः स्थ त : क्रमेण सुध रत स्म मम
 लघुपुत्रस्य पादौ ऋजु जतः अं पुन : यौवनं अर्ध वान्। षड्मासाभ्यन्तरे मम
 भारः प्रायः १६० क लोग्रामतः ७० क लोग्रामपर्यन्तं न यूनीकृतः। ए तस्म न्
 कले पूर्णतया क्वचा भोजनेन मया बालस्य जीवनं न वीन ता च प्राप्ता अं क्दाप
 घातकं भोजनं न सप्शाम इत अस्मनः प्रत ज्। कृत्वान् अं भवतः
 पुस्तकस्य दुर्भाग्यात् मम मोक्षस्य ऋणी अस्म।

श्री अन्नवर तोफां गची न म्बर ११ खजई गली अरबी मुहल्ले न।सर खेसरो सेण्ट तेहरान ।

अस्य पत्रस्य लेख कए क मह ला अस्त या तेहरान रॉ वेगन स् आच्छत
क्लबं परत द नं स्वकार्यस्य आ न त्रं क्लबे अस्मान साहाय्यं करोत कदाच त्सा
क्लबकार्यस्य केचन भ ड यो आ गृहणात

क्वच्चे शाकाहारेन अहं कथं क्वकोगं पराज तवान्

शीघ्रमेव अहं क्वच्चे गमन स्य द्व तीयवर्षस्य उ त्सवं अन्नर ष्याम ।
केवलं वर्षद्वयात् पूर्व यदा मम क्वकोगवेदन । तीव्रता वर्ध मान । अस्मीत् तदा मम
पर चयः क्वच्चे खद्यपुस्तके अभवत् यत् मम जीवनं सर्वथा पर वर्तयत स्म ।
वस्तुतः ए तत् पुस्तकं मम प्राणान् रक्ष तवान् ।

२५३३ २ २१ फारसी साम्राज्यप चाङ्ग द न।ड्केमम दक्ष णस्तन
क च त्व च त्रं अमुभूतम् । क च तदुः ख तः अहं वैद्यस्य समीपं
गतः परन्तु क्वक रणेन क मप अस्मान यं न दृश्यते स्म । मासद्वयान न त्रं
वेदन । अर्बुद । शीघ्रमेव अ क अभवत् । च क त्सायै वैद्यान् आम् आम्नं अर्बुद म् ।

२५३३ ६ २५ द न।ड्केमम अमुतं प्राप्य शल्यक् या अभवत् यदा अहं
चेतनम् आप्तवान् तदा अहं अलोक तवान् यत् मम दक्ष णस्तनं अत्रार्थानं
जतम् मम दक्ष णहस्तः जडः अस्त ।

मम मनोदशा बहुन पर वर्तत यावत् २५३५ १ ५ द न।ड्केयदा मम वाम उरुभागे
वेदन । अभवत् तदा अहं अक्वैद्यान् समीपं गतः तथा च अक्वैन छायाच त्राण
गृहीत्वा ते अस्थ क्वक्वटस्य न दानं कृत्वा क

श रः तः पादौ यावत् अस्थि व च्छेदनस्य सङ्गणकीकृतप्रत वेदनम्। take
 अयस्मिन् न शल्यकृयायां रोगस्य प्रगतं न वारणार्थं मम गर्भाशयः अण्डकोषः
 च अत्र न षक्नोति तः । चत्वारः शतं वसाः व्यतीताः ... वैद्यः अदैन्यत्वं
 पुनः च कृत्वा लयं स्थापय त्वयम् इति । अहं व देशं गत्वा तत्र च कृत्वा
 न रन्तं कर्तुं न शक्नोति त्वान् । अहं इस्मिन् प्रदेशं गतः मम दक्षिणस्य
 न षक्नोति न तत्र ते मम फुफ्फुसस्य यकृतस्य च च त्राणं प्रत मासं त्रयेण
 गृहीतवन्तः । मम शरीरे बहु व क रणं प्रव ष्टम् । ते मां चत्वारः शतं सत्रं यावत्
 कोबाल्ट उ पचारं कृत्वा तः प्रत्येकस्मिन् सत्रे ए कस्मिन् न पार्श्वे त्रीणि
 न मेषाणि अग्रस्मिन् न पार्श्वे त्रीणि न मेषाणि यावत् कोबाल्ट उ पचारं कृत्वा तः
 इज्यायले ते पुनः च त्राणं कृत्वा रणं च गृहीतुं अशक्नोति तः ते मम गोइटर्सस्य
 च त्राणं गृहीतवन्तः यस्य मया वर्षाणां पूर्वं शल्यकृया कृता अस्तीति ।

अत्र मम वैद्यः मम समस्तं प्रकृयां व्याख्याय अदत् ते भवतः
 वक्त्रः स्थलं व लम्बेन अपसार त्वन्तः एषः रोगः शरीरस्य त्रयः भागाः
 फुफ्फुसाः यकृतं अस्थिः च अग्रमयत भवतः अस्थि कर्क्कटः उन्नतः
 अस्ति । भवतः फीमरस्य श रः ए तावत् वृक्षः जतः । यत्वं मान कुर्यात् उ पव श्य
 कथं न भग्नं मृदितं च न्त्याम

इज्यायलदेशे ते प च्चदशसत्रं कोबाल्ट इत्यस्य दत्तवन्तः । अहं फोटो
 पत्रैः व धानैः न र्देशैः च पूर्णं सूटकेसं गृहीत्वा तेहरानं नगरं
 प्रत्यागतवान् । मया तेहरानं नगरे सप्ताहं यावत् रसायनं च कृत्वा कृता प्रातः
 सप्तवादनं त्वां अपराह्णद्वयपर्यन्तं मम श रस लवणं स्थापयन्तस्मिन् । यतः ते
 हार्मोनः न वार त्वन्तः तस्मात् मम शरीरस्य भारः अष्टषष्टं क लोतः
 त्रयशीतं क लोपर्यन्तं वर्ध तः । मम केशाः पतन्तः अहं दाढ्यं
 श्मश्रुं च वर्धय ष्याम इति अत्र ते पूर्वानुमानं कृत्वा तः । ए कस्मिन् न्दने
 यदा अहं ए कं कैम्ब्रियलं गृहीतुं इच्छाम स्म यदा अहं ब्रोशरं पठ त्वान् तदा
 अहं दृष्टवान् यत् अस्य औषधस्य द्वादशपर्यन्तं प्रत कूलफलं भवत
 सम्भवतः मृत्युः च इति ल ख तम् अस्तीति परन्तु अहं जीव तः अस्मिन् अतः अहं
 स्वयमेव कर्त्तुं त्वयि न शक्नोति त्वान् ।

दशमासाभ्यन्तरे मम जीवनं महत्त्वपूर्णः पर वर्तनः अभवत् । यदा मम
 एक म त्रः यः स्वयमेव लक्वाग्रस्तः अस्तीति सः मां अदत् यत् कृत्वा
 शाकहारी गमनस्य मासस्य अन्तं सः बहु सुस्थः भवत तदा अहमपि कृत्वा
 शाकहारी भव तुम् न श्चयं कृत्वा न्परदने अहं तेषां पोषणपद्धतं ज्ञातुं
 रोगी न राशः च शरीरेण सह कृत्वा शाकहारी कूलबं गतः । अहं क्त पयदं नान
 यावत् अर्धं कृत्वा अर्धं च पक्वं खद त्वान् अध कथं कं प्रोत्साह तः
 अभवम् अत्रे च अहं एक ...

न रपेक्ष कच्चा भक्षका प्रथममासं कच्चं खद त्वा मम शरीरे चमत्कारः अभवत् । मम भ्रूकेशाः ये सर्वथा पत ताः अस्मिन् ते पुनः वर्धय तुं आबधः । मम गमन इयम् क उरुज अस्मिन् मम दृष्टः सुध रत स्म पुनः सजीवः अ अभवत् । ए कस्मिन् न्द ने अहं केन द्द्रीयबीमाकर्यालयस्य सं गमरवरतलस्य सोपानात् पत तः अहं लक्वगर्स्तः भव ष्याम इव अमुभूतवान् । ताभ्यां मासद्वयेन कच्चाहारेन मम शरीरे ए तावन्तः पर वर्तन्तः अभवन् यत् यदा ते पुनः मम श्रोण पादयोः च त्राण गृहीतवन्तः तदा वैद्यः अदत्त यत् भवतः अस्थ मम अपेक्षया स्वस्थतराः सन्त इत मम शरीरे तेषां गभीरव्रणानां लेशाः न अशेषाः अस्मिन् । कच्चाभोजनं तत्पूर्वं पश्चात् च सर्वाण दस्तावेजन छायाच त्राण च मया स्थाप तान् । अद्य वर्षद्वयस्य कच्चे शाकहारस्य अन्तरं अहं सम्पूर्णतया पर वर्त तः अस्मि । अस्मिन् काले अहं क मप औषधं न सेव तवान् । शल्यक्र यायाः अन्तरं सर्वथा जडः मम दक्ष णहस्तः पुनः सामान्यः अस्ति । रसायन च क त्सायाः अन्तरं त्वक्कः प म्पलपूर्णं मम शरीरं तीव्रवेदनया च अस्ति तत् सुस्थं जतम् प म्पल इत्येतत् अ त्तरान् जतम् । अस्मिन् काले मम वंशतः क लो वज्जं न यूनीकृतम् । अधुना अहं परत द न् अष्टघण्टाः कर्यं करोम अक्वशसमये च अवीव सक् यः अस्मि । आसे यत् अस्मिन् नूतने जीवने सुखेन स्वस्थतया च समयं यापय ष्याम इति ।

मर यम नेशन बरज्ज ज्म जुलाई

तेहरान

ए तान आ ये च सहस्राण पत्राण सम्पूर्णव श्वस्य व व ध राष्ट्रियानाम् कक्षाभक्षकाणां कृते
प्राप्तान पत्राण स दधयन्त यत् ये रोगाः औषधस्य पक्वभोजनस्य च प्रयोगं त्यजन्त ते सदयः
आ वार्यतया च ए क्वारं सर्वदा कृते सर्वव ध रोगात् न रामयाः भवन्त ।

अहमेन यादेशस्य राज्ञान् यैरेवान् न गरे प्रकाशं तं AVANGUARD इत वृत्तपत्रं स्वस्य
ए कस्मिन् अंके १९६४ क्रमाङ्क ९८ ल खत यत् अष्टकम् अभि यं ताः सं गीतकाराः
च त्रकाराः च सर्वेषां ...
ये व दयापुरुषाः कक्षाभक्षकाः अभवन् । ते भवन्तं अस्वास्थ्यं यत् ते ए तावत् लघुः स्वस्थः च अभवन्त
यत् ते स्वेदं न कुर्वन्त हृदयस्य स्पन्दनं न अभवन्त इत ।

SCIENCE AND LIFE इत मासिकपत्रं कयाः स्वीकरः अस्त
its March issue यत् अस्य पाठकानां मध्ये बहवः कक्षाभक्षकाः सन्त ये व ध रोगाणां
च क त्सां कृतवन्तः सम्पादकान् च तेषां पुनरप्राप्तेः पूर्णव वरणं सूच तवन्तः ।

पर स्थ तौ जीवव ज्ञान नः आ ये च उत्तरदायी अभि कर णः कक्षाहारस्य स दधान्तानां
कार्यान्वयनार्थं क मर्थं सकृ यपर हारं न कुर्वन्त इत अभिगन्तुं न शक्यते यदा मान व्रजते रोगात् मुक्त
कृत्वा सर्वेषां सुखैव न सुन श्च त्प आ त मलवर्ण्यं प्रापतुं मार्गः प्राप्तः तदा ते क मर्थं सं कोचम्
कुर्वन्त यद ते इच्छन्त तर्ह मासद्वयेन अतः प्रत्येकं रोगी च क त्सां कृत्वा स्वरोगाणां
च क त्सालयाः र क्तं कर्तुं शक्नुवन्त । ए तत् लक्ष्यं प्रापतुम् इच्छन्त वान वा इत पृच्छ तुं
प्रत्येकस्य अस्म्यस्य कर्तव्यम् ।

अहं गम्भीरतापूर्वकं समग्रं जातघोषयाम यत् अः परं व ष्युक्तानां औषधानां व ह तं पक्वभोजनस्य
आशं सा च मान वतायाः व रुद्धं अस्मिन् हृदयहीनः अमराधाः इत गणनीयाः यतः ते ए व कारकाः सन्त

सर्वेषां मान वरोगाणां कारणं कुर्वन्तु ।

सुनं दरः ७ वर्षीयः श्वेतकुतुरः जैमी जीवनस्य प्रथमतः एव अस्माभः सह कच्चशाकाहाररूपेण न वसत ।

इदानीं मां सभक्षणम् अग्रेभ्यः अग्रे अम्राकृतं कम्पितं सुलभतया सद्धम्
पशवः अस्माकं च वास्तविकः मां साहारणः नास्ति । जैमी जन्मतः
एव वयं यत् भोजनं खदामः तस्य अभ्यस्तः अस्ति । तस्य अग्रं कं शं भोजनं गोधूमं
खजूरं कशमं शपस्तां सलादः ववधानं फलानं च सन्त एतान्
सर्वाणाम् जीवतानां कच्चानं रूपेण भवन्ति यतः अस्माकं गृहे मृतभोजनस्य
एकं ग्रामः अग्रे नास्ति अग्रं श्वः प्याजमूला अग्रे भक्षयत महता क्रमया ।
यदा वयं तं नगरात् बहः नयामः तदा सः हरतृणेषु मेषवत् चरति । अग्रेषां
श्वानां तुलने अग्रं श्वः अग्र्यन्तं स्वस्थः न विनः अग्रजयुक्तः च अस्ति ।
यदा वयं संहसं हवृकशावकान् अग्र्यं श्वः इव वनस्पतं भक्षणस्य अभ्यस्तं कर्तुम्
इच्छामः तर्ह्येकं पयानं पुस्तं कनं अग्रे न त्रं ते स्वस्य उग्रतां सर्वथा
परत्यज्य शान्ताः भवन्त्यन्तं ते च अग्र्यैः गोअभः पशुभः सह सह
वसन्तुं शक्नुवन्ति परन्तु तद्वत् परीतं वयं कदापि गावः मां सभक्षणस्य अभ्यस्तं
कर्तुं न शक्नुमः ।

कं वर्जनीयम्

शुष्कफलं यत् गन्धकेन तीक्ष्णजलेन वा संसाधितम्
अग्रसायनैः सह वा न सेवनीयम् यतः तस्य पोषणमूल्यं नास्ति वषमात्रं
च अस्ति येन कृमिः अग्रे तस्य समीपं न गच्छन्ति । रसायनैः छानं तं तत्
जैमुन तैलं भवतां न सेव्यं यस्य प्राकृतं कवचः गन्धः च स्वादः च नास्ति

तथा पोषणमूल्यं न षट्म् अस्ति । लवणयुक्ताः जैतुनः । अन्नारयुक्ताः क्वड १: लवणं वा स रक्तेन वा न र्म ताः अन्नाः च जीव ताः प्राकृत कः च अन्नाः न मन्यन्ते । अत्र च स रक्ता मद्यः ए तादृशाः खदयपदार्थाः च येषां मूलप्राकृत कस्थ त्याः प्रत्यागताः सन्त तेषां पोषणमूल्यं न अस्ति । लवणं तथैव तापयत हान करकं च भवत तदत र क्तं शरीरेण अश्वयकं लवणं फलेषु शाकेषु च व द्यते फलशाकम्प्रक्षालनार्थं परमङ्गनैट् इत्यादीनां । कीटाणुनाशकानां प्रयोगः न कर्तव्यः ।

उष्णकर्म उष्णवस्त्रं मल न वायुः च पर हरन्तु । साबुन स्य शैम्पू वा न प्रयोगं कृत्वा तु तेषु रसायनानां सन्त ये त्वचायाः शरीरस्य च हान करकाः सन्त यथाशक्त शीघ्रं सन्तानं कृत्वा तु ।

कच्चा शाकहारी अप्राकृत कं पक्वं मां सलं वसायुक्तं च अन्नं न खदन्त to... अतीव तृष्णा भवत शीतलजलेन न षप्रभं कर्तुं न षप्रयोजनं कैलरी न सेवते जलेन स्वस्थानं पूर्य तुं न स्वेदयत । तदत र क्तं प्राकृत कभोजनेषु पर्याप्तं जलं भवत । प्रकृत्या प्राकृत कहाराः ए तादृशरीत्या न र्म ताः यत् ते ग्रीष्मकाले जलपूर्णाः श श रेन यून जलयुक्ताः च भवन्त । कच्चा भक्ष्यपासा सत क्वड १ वा टमाटरं वा फलरसं वा शुद्धं वसन तज्जं वा खद त्वा तृष्णां शामयत । तदर्थं कम्पोट् इत्यादेषु जलं योज्य तुं च प्रत्येकं जीवः प्रत द नं एकं वा द्रवौ वा ग लासौ वसन तज्जस्य न र्माणं कुर्यात् । स द्धान्ततः जीव तभक्षक स्वशरीरे क मप रसायन कं व षं वा न प्रव शत यद्यप तस्य पर माणं अत्यल्पं भवत न लज्जं न प बेत्ति ए व । अस्म न् जले क्लोरीन् फ्लोराइड् च भवत क यत् अ अल्पं भवतु यतः तस्य सूक्ष्मजीवानां वध स्य शक्तः अस्ति तस्मात् मान वशरीरस्य कोश कानां क्षतं कर्तुं शक्तः । अत्र अस्ति मान वकोश का अत्र सूक्ष्मजीववत्सं वेदन शीलाः भवन्त ते अत्र शीघ्रं व षयुक्ताः भवन्त व फलाः च भवन्त अस्याः गलत्प्रथायाः व षये सम्पूर्णे व श्वे प्रबल अञ्चनः । शूर्यन ते . केचन ज्ञाः ए तत्त्व षं न यून वीकरोत ते ए तत् न लज्जं गृहीत्वा तस्म न् केचन न वीनः । रसायनानां व षाण च योज्य त्वा भ न्न वर्णान कृत्वा अमद्यपानानां इत वदन्त ।

मासे ए क्वारं वयं अस्माकं समीपे स्थ तस्य तेहरान न गरस्य वन क्स्रोतस्य क्त पयान क्लेशान ज्ञस्य आ यनं कुरमः तस्य उ पयोगं कुरमः च । वसन तज्जस्य न लज्जस्य च रसगन्धयोः महत् अ त्रम् अस्ति ।

अस्य युगस्य सभ्य ज्ञानं । अत्र वेकी कर्षेषु छ द्रवणं रसायन कं उर्वरकं च अत्यन्तम् अस्ति । लोभी ज्ञाः पृथ वी व षं ददत

रासायन कउ र्वरकं कृत्स्न मरूपेण उ त्पादस्य मात्रां वर्धयत तस्य स्थाने तस्य गुणवत्तां न्यूनं करोत फलशाकान पक्वान स च न त तत्क्षणमेव ज्ञानं कृते व क्षयनं च । पश्चात् ए तत् स च न अ षक्तः वैदयः ए व स्वस्य कर्यस्य दुष्परिणामं पश्यत तस्य न वारणस्य स्थाने फलशाकभोजनं न ष दधं करोत ।

इदानीं स्थितः : ए तादृशी अस्ति तस्मात् ज्ञातुं हानं न पर्योक्तव्याः स च न स्य बहानं न कृत्वा फलशाकान पचनं तु । यतः यद स च न न उ त्पादस्य मूल्यं उ दाहरणार्थं १० न षटं भवत तर्ह पाकेन मूल्यं १०० न षटं भवत तत्सहकलं च स च न त मृतभोजनं दूरतरं व षं उ त्पद्यते ए तान व षयुक्तान भदराण परिक्षालय युगपत् अस्य आन वीयपरथायाः व रुद्धं युद्धं कुर्वन्तु । अन्तु न व श्वस्य सर्वातः ज्ञानं । स्वराः उ त्थाप ताः सन्त । ते सं घं न र्मानं त पत्र काः मुद्रयन्त व शेषभण्डारं सेनेटोर यमं आसीयगृहं च उ दघाटय रासायन कउ र्वरकं कीटन शकं च व न । उ त्पाद तं भोजनं ज्ञानं पोषयन्त मम केचन व देशीयाः अनुयायिनः स्वस्य कृते न जउ दयानं भव तुं भूमं क्रीत्वा रासायन कउ र्वरकं व न । स्वस्य फलशाकअश्वयुक्तान् प्रदातुं वास्तव कस्यतन त्रतायां जीवन्त ।

तेहरान सङ्घस्य साहस कं RawVegans Association मया मम पुस्तकस्य अनुवादं

प्रकाशनं च फरे चर्चमन स्पेन शअबीभाषायां कर्तुं अ च असीव रोचक अक्षरेभ्यः पुस्तकान न र्मातुं मम वैश्व कक्ष याक्लापस्य व स्तारं कर्तुं च न श्चयः कृतः परन्तु म त्राण क्वचान खदयव क्रेतारः च तेहरान न गरे क्लबस्य स्थापन याः आरहं कृत्वा न्तः . केभ्यः सं स्थापकै सह वयं अस्माकं मध्ये ध न राशं सङ्गृह्य चार्टरपत्रं सज्जीकृत्य कर्यं आबध वन्तः । अहं मम गृहस्य भूतलस्य द्वौ व शालौ कक्षौ ज्ञं व द्युत् दूरभाषं च युक्तौ क्लबाय न : शुल्कं दत्तवान तथा च क्लबस्य क्वचा शाकहारीभोजन गारस्य च प्रबन्धने सार्धं द्वयवर्षं व्यतीतवान् । मया सदस्यान् सङ्गृहीताः ये मम दर्शने अस्माकं समुदायस्य सं व धाने च न ष्ठावान् अस्मान् ते च सक् याः अस्मान् साहाय्यं कृत्वा न्तः मैत्रीपूर्णसमागमानाम् अग्रेजं कृत्वा न्तः क्वचान खद त्वा प्राप्ता न । पर णामानं व षये क्वयन्त स्म उ पहारं सं ग्रहयन्त स्म ते च व शालपर वारवत् व नोदं कुर्वन्त स्म तथा च अस्म न् व षये यथा वयं प्रायः ९०० सदस्यान् सङ्गृहीतवन्तः ।

समूहस्य न र्माणात् ए क्वर्षेण अ न्तरं ज्वाद रमेजनीमहोदयः यः गम्भीरगुणः अस्ती वैदयैः च तस्य उ दरं छ न न् म् अस्ती तथा च

ग्रहणीम् अङ्गुर्वन् उदरे पर वरतनं कृत्वान् सः म्र यमाणः गदाम् आत्य यत् उ कृत्वान्
 सदस्यः अभवत् कच्चाभक्षक भूत्वा मृत्युतः उद्धार तः । सः समुदायस्य कार्येषु अवीव
 रुचं लभते स्म सं चालकमण्डलस्य सदस्यत्वेन न र्वाच तः च । दुर्भाग्येन
 सः कच्चे शाकहारस्य गहनं सरलं च दर्शनं कदापि अग्नयः न शक्त्वान् । सः
 कदाचिद्वदत् यत् मम चारः अद्यापि अस्मिन्नेहोवस्य मनसि न प्रापतः
 एवम् नन्दने तत्र प्राप्नुयात् इति । वर्षाणां यावत् एतान्द नान् प्रतीक्षमाणः
 अस्मि परन्तु व्यर्थम् । रमेजनीमहोदयः अदत् यत् अस्मिन्नेहोवः वैद्यानाम्
 च कत्साव ज्ञानस्य च उपरि अस्मिन्नेहोवः कृत्वा तेषां गलतत्वात् याक्लापान् न न्दां
 न कर्तव्यः । परन्तु मम एतत् मतं नासीत् अहं ज्ञानस्य वक्तुम् इच्छामि स्म ।

यदा गदस्य क्वाक्लापाः कचत्समृद्धाः अभवन् तदा अहं मम गृहस्य
 प्रथमतः रक्तं कृत्वा दलालैः प्रदत्तस्य भाडयाः तृतीयभागं पूर्वकक्षेषु योज्यत्वा गदाय
 दत्तवान् गृहस्य अर्धभागः मम एव अस्ति पत्नी । अहं मम अर्धत्वात् रायानं
 प्राप्नुमि । स्वव्ययेन अहं वीथिं परितः शेषद्वारं उद्घाटय भण्डारणार्थं ३०
 घन मीटर् तहखानं न र्म तवान् समुदायस्य सदस्याः न यम त्रूपेण सभाः न
 कुर्वन्त स्म केषुचिद्वत्सक्यसदस्यानां मध्ये वयं सं चालकमण्डलं
 न युक्तवन्तः क्रमेण च रमेजनीमहोदयाय स दधयितुं यत्सः स्वदृष्ट कोणेषु
 गलतः अस्ति अहं तस्मै स्वयमेव बोर्डं चयनं कर्तुं दत्तवान् । सः डॉ.

मोहम्मदकरः तेहरान च कत्साव श्वव द्यालयस्य प्राध्यापक
 सं चालकमण्डलस्य अध्यक्षत्वेन । अयं वैद्यः Raw Vegetarianism इति पुस्तकं
 अमूर्तैः न र्थकैः प्रयोगशालासूत्रैः पूर्णं लखितवान् तथा च सः परीक्षकाणां
 समयं व्यर्थव्याख्यानैः अवययितवान् । सः शीघ्रमेव क्लबे कोलाहलं जनयितुं स्मयत् क्लब
 सं वधायितुं स्य अचुच्छेद २९ अनुसारं अस्माभः तं सदस्यतायाः न र्षकसनं
 कर्तव्यम् अस्तीति । सः स्वस्य क्लबे च न समानं चारद्वारं ज्ञानं सह गत्वा
 न वेशं कृत्वा मन्सटर्स सेण्ट इत्यत्र Scientific Raw Vegetarianism इति
 क्लबं उद्घाटितवान् प्रत्येकं व्यक्तिः ४० वा ५० सहस्राणां टोमनं त्यक्त्वा तत्
 बनदं कृत्वान् क्लबं ज्ञातः अस्ति स्वकार्यस्य पश्चात्तापं कृत्वा अस्माकं क्लबे पुनः
 सम्मिलिताः । रमेजनीमहोदयः स्वस्य गलतक्रमणान् शङ्कितवान् परन्तु तद्वत् परितम्
 एकस्य वैद्यस्य स्थाने आयौ द्वौ वा त्रयः वा वैद्यौ भाषणं कर्तुं गदायां आसन् ।

यदा ते मम वचनं स्वीकृतवन्तः यत् मया वर्षाणां पूर्वं कच्चाभक्षणपुस्तके
 लखितम् अस्तीति तर्ह्यस्ति मेषु वर्षेषु ये ज्ञातः मृताः तेषां अर्धं शः इदानीं
 जीवन्ति स्यात् । यथा च कत्साव्यवस्थायाः प्रमुख डॉ. इक्बालः

यः मां दण्डार्थं न्यायालये समर्प्य तवान् परन्तु सः एव वास्त्व कजीवनं
 दण्डं तः भूत्वा मृतः । दण्ड्या न्यायालयेन च क त्साव्यवस्थायाः श क्यतां
 न राधारं इत न रसुतं कृत्वा मम पक्षे न रण्यः कृतः । च क त्साव्यवस्था दावान्
 अस्तोत्युत अहं च क त्सा व ज्ञानं हस्तक्षेपं करोम क न तु मम क मप कर्तुं
 न अस्त whit तान् अहं केवलं प्रकृतीनां मार्गं दर्शयाम तथा च एषः सम्यक्
 मार्गः ज्ञानं स्वस्थं कर ष्यत तथा च तेषां च क त्सां कर ष्यत फलतः
 च the income way of doctors is blocked परन्तु कोऽप व्यापारी न रोचते तस्य
 धनं न र्माणव्यापारः न ष्टः भवत कच्चाभक्षणम् इत पुस्तकेयस्म न कच्चे
 अहारस्य दर्शन स्य व्याख्या कृता अस्त तथा च अस्य पुस्तकस्य मार्गदर्शनेन कच्चे शाकहारीणां
 समाज न र्म तः अस्त तत्तु केचन मूलभूताः ब न दवः उल्ल ख ताः सन्त
 ये च क त्साव ज्ञान स्य दोषं हान करक्तां च स द्धयन्त ।

अहम् अस्य सं घस्य गदायाश्च प्रवाहे बहु अलम्बनं ते यतः मम अस्त
 कथं अहं षड्वर्षाण यावत् मम सर्वं समयं अव्ययं तवान् वैश्व कर्त्र याक्लापात्
 दूरं स्थ तवान् पर शर्मं कृत्वान् धनं च व्ययं तवान् इत स द्धयं तुं
 परन्तु ए ते सर्वे प्रयत्नः । अव्यय ताः यतः क्त पयेव चकः ते समुदायं
 क्लबं भोजनालयं च तस्य सर्वैः सम्पत्तु भः सह गृहीतवन्तः तथा मम समुदायस्य
 वास्त्व कसदस्यानं च फर्न चरं कृत्वा व रोध भूयः समर्प तं । कूरः
 धनं प्रेमी च धनी व्यापारी जवद रमेज्जीमहोदयः सः कच्चे शाकहारस्य
 अस्थानं सरलस्य उत्तमस्य च दर्शन स्य गहनं अर्थं अगन्तुं न शक्तवान् मम
 मतस्य व परीतम् सः च न त तवान् यत्सः व ज्ञान स्य माध्यमेन शीघ्रमेव
 गन्तव्यस्थानं प्राप्स्यत इत । सः स्वमते ए तावत् शवासं कृत्वान् स्वस्य
 अमनः व ष्ये ए तावत् शच तः अस्तीत्यत्सः मां गदातः न षक्स्य तुं
 क मप कर्तुं न श्चयं कृत्वान् मम स्थानं स्वं स्वं स्थापय तुं प्रकृतेः
 न यमस्य स्थानं स्वस्य वैज्ञान वदर्शनं च कर्तुं न श्चयं कृत्वान् ते कच्चा
 भोजन पुस्तकस्य स्थानं डॉ. मज्जी इत्यस्य खदतु सुन्दरं च इत पुस्तकं स्थापय त्वा
 वैद्यानं साहाय्येन क्लबं स्वीकुर्वन्त । ए तत् खरनं लक्ष्यं प्रापुत तस्य शतशः
 उल्लङ्घनान् वानून भङ्गः मृषावादः धमकी ज्वरदस्ती म चनम्
 इत्यादीनां प्रयोगः करणीयः अस्ती प्रथमं सः मोहम्मदरेज महताबी मनोचेहर
 सफरजदेः सं चालकमण्डलस्य सदस्यद्वयं च स्वतः दूरं कर्तुं प्रयत तवान् .

महताबीमहोदयः २८ वर्षीयः कृष इ ज्ञानीयरः कच्चाहारं खद त्वा
 तीव्रवृक्कोगेण जीव तः अभवत् सः क्त पयान्मासान् यावत् क्लबस्य मरम्मतं कर्तुं
 साहाय्यं कृत्वान् सः एक प्रत भाशाली युवक अस्तीत्यः गर्वेण गदाया सर्वाण तार
 न र्माणं प्लम्ब ड्गं च त्रक्ला कषठकार्यं च गदाया साहाय्येन कृत्वान्

सफरजदे महोदय। ततः सः षड्मासान् यावत् सम्पूर्णं क्लबं भोजनं च प्रबन्धं तवान् । सः कच्चे सलादस्य न रमाणस्य अभ्ययनं कृत्वा कच्चा शाकहारी खद्यान एवमात्रं मानवभोजनम् इतः पुस्तकं लब्धं तवान् । महताबीमहोदयः समाज्य कृष्णकम्पनीं स्थापयितुमिच्छति स्म परन्तु तस्य योजना अस्मात्पाता एव अशुभा यतः समुच्चिन्तयामः न प्राप्तं महताबीमहोदयः बहुधा न कर्तुं यत्नं तस्मै क्लबस्य प्रबन्धनार्थं अल्पं वेतनं दत्त्वा तं स्थापयामः समग्रं अस्माकं क्लबस्य एतादृशी दुःखस्थितिः न स्यात् परन्तु रमेजनीमहोदयः एतावत् उपद्रवः अभवत् यत् सः अस्मात्पलायितवान् मन्त्राणां च अद्भुतं अहं गमयामः पक्वं खदयामः मर्यादाः च भवयामः । स च तथैव अगच्छत् । सः खेरमशहरं गत्वा केशवर्जितटे कर्यं प्राप्तवान् गृहात् मन्त्रेभ्यः जनानां च दूरं गतः एवमन्तस्थित्वा पाकं कृतवान् फलतः तस्य वृक्क्रोः पुनः प्रादुर्भूतः तस्य मृत्युः च अभवत्

मन्त्रोद्धारसफरजदेहमहोदयः क्लबस्य कृते परश्रमं कृतवान् साहाय्यं च कृतवान् परन्तु यतः सः कच्चे शाकहारस्य गहनं दर्शनं सर्वोत्तमरूपेण अगच्छति स्म सर्वदा तस्य रक्षणं करोति स्म तस्मात्करणं यत् रमेजनीमहोदयः तं शत्रुरूपेण पश्यति स्म एव प्रकरेण । फलकं वीरणम् अस्तीति । सफरजदे महोदयः शराजं गतः अमुलफज्ज सदराट् महोदयः जहरोम् श्री.

रमेजनी च कयहानमहोदयः च स्थितवान् तौ अमुलफज्जकयहानमहोदयः महत्त्वपूर्णः व्यक्तः न अस्ति सः रमेजनीमहोदयस्य तस्य नष्टवान् मन्त्रस्य च बन्धुः अस्ति । अहम् अस्मिन् समये तत्र चतुर्वारं व देशात्राम् अगच्छाम् कच्चाः शाकहारणः मां सम्पूर्णं व श्वेत्मान् त्रयन्तं ते मां द्रष्टुमिच्छन्तः अहं च कदाचित् तान् द्रष्टुं गच्छामि । एतेषु परस्थितेषु रमेजनीमहोदयः फलद्रुक्तां दृष्ट्वा स्वस्य तान् शाही अभ्यवन् । अस्माकं कृते अनुभवः भवति न्यायवदैः न रमन्तं संवधानम् अस्ति ये सर्वं पूर्वं दृष्ट्वा एतादृशानां उल्लङ्घनानां न वारणाय मम अधि कारं सुदृढं कृतवन्तः परन्तु रमेजनीमहोदयः न यमं न जानाति । तस्य इच्छा एव न यमः ।

अनुच्छेदः १८ २१ २९ च अनुसारं रमेजनीमहोदयः श्री. कयहानीः कानूनानुसारं समुदायात् नष्कसताः मम वरुद्धं तेषां प्रत्येकं कदमः अधैधः बाध्यकारी च अस्तीति । यद्विच्छामि तर्हि अहं समये एव मम अधि कारस्य उपयोगं कृत्वा तान् दूरीकृत्य संघस्य प्रबन्धनं स्वीकृत्वा तुं शक्नुमि स्म परन्तु यथावच्च त्रिप्रतीयते तथापि व शेषतया तस्य सक्कयस्य गति शीलस्य च भावनायाः कृते मम व शेषरुचिः रमेजनीमहोदयस्य वषये अस्तीति सः सक्कयः अस्तीति सङ्घस्य साहाय्यं च कृत्वा अस्तीति इति । सः सर्वोदयानं गोष्ठीम् आज्ञां तवान् अस्तीति । अहं तं दुःखं कर्तुम् इच्छामि स्म अहं सर्वदा प्रतीक्षमाणः अस्मि यत् सः स्वस्य त्रुटिं स्वीकृत्य अस्माकं समीपं आच्छेत्ति ।

भवतु नमः सां पहासयत स्म च क त्साशास्त्रं स्वीकृत इत करणेन अस्मान् बुद्ध मान्
मन्यते स्म परन्तु अहं न करोम । सः अदत् युद्धाय सर्वव ध साधनं योजनं च परयोक्तव्यम् इत ।
रमेज्जीमहोदयेन स्वस्य एकं म त्रं सहपाठ नं च मोस्तान् महोदयं पुस्तकमालकूपेण युक्तं कृतवान्
यः भोजनं लयस्य कार्यालयस्य सदस्यतायाः च व क्रयात्सं गृहीतं सर्वं धनं बै कं परत नीत्वा
रमेज्जीमहोदयस्य व्यक्त गतलेखपातयत । रमेज्जीमहोदयः ए तेन धनेन कं करोत न कश्चिद्
जनित न च कस्मैचिद् तत्तत् ददात । रमेज्जीमहोदयेन मुद्रा कृता अस्तीत् रव वासरे मं गलवासरे च १६ ००
तः २० ०० वादन पर्यन्तं गुरुवासरे च १३ ०० तः १५ ०० वादन पर्यन्तं व्याख्यानानि रोगिण्यो च
नः शुल्कं परीक्षणं वैद्यैः पोषणं शेषजैः च कृतम् । सः मया स्वव्ययेन मुद्रा तेषु पत्रे कस्यु एतत्
मुद्रां स्थापयत यतः रमेज्जीमहोदयः व ज्ञापनार्थं धनं न व्ययत । च क त्साव्यवस्था मम कृते
अश्लेश तवती यत् अहं च क त्साव्यवस्थां हस्तक्षेपं करोम अमुन् । रमेज्जीमहोदयः ए तत् करोत ।

ते क च त्कालं यावत् गदायां ए क्यूपं क्वरं अब्ध वनतः मौनं परत मा इव कर्णनमसि कओम्पिललाटहस्तजनुषु
सुईः अष्टनतः भ त्त पार्श्वे उपव ष्टाः सत्र यः बालकः वृद्धाः युवाः च ते परीक्षन्ते स्म यत् रोगः
सुईयाः आरभागात् बहः कूरु त्वा तान् उद्धरय ष्यत

पक्वजानाम् अज्ञानं कीदृशान् हास्यदृशान् न सृजत डॉ. न वाबः क्लबस्य वक्तुः माध्यमेन भाषणं दत्त्वा
होवान् नैस यन् इत्यस्य मतेन सह सहमतः नास्ति इत घोष तवान् । अवीव साधुन वाबमहोदय यद्
भवान् मम दर्शनेन सह सहमतः नास्ति तर्ह भवान् अस्मिन् क्लबे कं करोत व श्वे कोट कोट जानः
सनत ये क्वचे शाकहारदर्शनस्य व रोधनः सनत कं तेषां सर्वेषां अस्माकं स्वकीयक्लबे प्रव श्य
अस्माकं व उद्धं वक्तुं अद्य करः अस्ति यदा मया सदस्यान् सूचय तुं ए तेषां व कसानां व षये
सूचन । जरीकृता तदा ए तेन रमेज्जीमहोदयः कुरुद्धः अभवत् सः प्राङ्गणस्य द्वारस्य तालं पर वर्तयत स्म यत्
अहं स्वयमेव फालतुन । पुष्पैः रोप तवान् येन अहं उद्यानं जतं दातुं प्राङ्गणं प्रव ष्टुं न
शक्नुम मम कार्यालयस्य द्वारं कुण्ड तम् अस्ति अतः मया प्रकौष्ठान् मम कार्यालयस्य नूतनं द्वारं
उद्घाटनं त्वयम् अस्तीत् । गल यारात् गदस्य प्रवेशद्वारं अ पृष्ठतः कुण्डल तम् अस्ति ।

नूतनं सं चालकमण्डलं न र्वाचय तुं समयः अस्तीत् । रमेज्जीमहोदयः पृष्ठवान्
क्वेन जानः अन्तर्णपत्राण सज्जीकृतुं । अन्तर्णान् ल ख त्वा ल फाफेषु स्थाप तान् अस्मिन् ।
रमेज्जीमहोदयः ए तान ल फाफान् स्वगृहं नीत्वा मुद्रणं कृत्वा पोस्ट् कृतुं नीतवान् परन्तु तेषु एकं अ
न स्थाप तं येन कश्चन अ न स्थाप तः

सङ्घस्य सदस्यान । नूतन सं चालकमण्डलस्य न र्वाचन व षये ज्ञातम् । एतेषु द नेषु
 रमेजनीमहोदयः सदस्यान । सर्वाण दस्तावेजन सङ्ग्रह्य स्वगृहं नीतवान् अस्मीत् ।
 सः मोस्तान् महोदयं क च त् सदस्यत्वेन न स्वीकुर्यात् इत आह । दत्तवान् अस्मीत्
 । ए षः महत् अपराधः अस्ति । कश्चन रमेजनीमहोदयं पृष्ठवान् यत् कश्चन सज्जनः
 सदस्यः भव तुम् इच्छत भवान् क मर्थं न स्वीकृतवान् सः च अदत् तस्य
 रूपं मम न रोचते स्म । ए तादृशं आ षट् उत्तरं दातुं जात कोऽप तान् शाहः
 न इच्छत । स्वगृहे रमेजनीमहोदयः म त्राण पर च ताः परत वेश नः
 बन्धुज्ज १ः आ ये च ज्ञान् समागमे आन त्रय तेभ्यः प्रत्येकं सदस्यतापत्रं
 दत्तवान् यत् ते क्लबं प्रव श्य न र्वाचन द ने तस्मै मतदानं कर्तुं शक्नुवन्त

न र्वाचनस्य न यतद ने रमेजनीमहोदयः क्लबं प्रव शत
 न क्ली कचचाभक्षणस्य न टक्कर णां समूहेन सह नूतन सं व धान स्य पाठेन
 सह नूतन नामेन सह नूतन केन दरेण सह नूतनेन दर्शनेन सह यत्
 रमेजनीमहोदयेन स्वगृहे केवलमेवैव गुप्त मतेन पार तम् । सः स्वयमेव गुप्त मतेन
 चयन तस्य वैद्याद समूहस्य पर चयं कृत्वा अदत् यत् यः सहमतः भवत सः
 हस्तं उत्थापयतु इत । अनेकः भाडेकः आचर्येन हस्तौ उत्थाप तवन्तः श्री.

रमेजनीघोषयत यत् आमुद तं जतम् इत । क्लबस्य अनेकः
 वास्त्व कसदस्याः व रोधं कृतवन्तः । अहं स्वगृहात् क्लबं प्रव श्य घोष तवान्
 यत् रमेजनीमहोदयः बहुकालात् समुदायस्य सदस्यतायाः अङ्गीकृतः अस्ति अतः तस्य
 मतदान स्य अन्तरः न अस्ति न च चयन स्य चयन स्य च अन्तरः अस्ति ।
 अयं न र्वाचनः अथैधः न क्ली च अस्ति । रमेजनीमहोदयेन ए तत् न र्वाचनं
 प ज्ञेयम् अस्माभः व रोधः न कृतः यतोह ए षः नूतनः सं घः अस्माकं
 सङ्गतः न अस्ति । ए षः नूतनः समुदायः यस्य नूतनं नाम नूतनं प्रयोजनं
 नूतनं स्थानं नूतनं सं व धानं नूतनं पुस्तकं नूतनं सं स्थापकं
 सच वं च अस्ति । सर्वे स्वस्य कृते लक्ष्यं च न्व तुं स्वस्य पर तः क्त पयान्
 समान व चारधार णः ज्ञान् सङ्ग्रह्य समाजं न र्माय तस्य प ज्ञेयं कर्तुं
 स्वतन्त्राः सन्त परन्तु इत हासे ए तत् न दृष्टं यत् अथैध समूहः स्वव रोध न ।
 ज्ञ सङ्ख्यायां प्रव श्य स्वस्य कृते न क्लीन र्वाचन स्य अोज्ञं करोत समुदायस्य
 मुख्यसं स्थापकानाम् अप्रसारणं करोत मूलज्ज्ञ सङ्ख्यायाः सर्वाण सम्पत्तं च
 गृह्णात । इदं यथा यद शत्रुः न गरं व्याप्तं करोत तरह तस्य क्त पये
 न गरन वास नः द्वारं उद्घाटय न गरं शत्रुभ्यः समर्पयन्त । कचचाभक्षणसमाज
 वैद्यान । गलत्क्व याक्लापस्य व रुद्धः अस्ति । सं व धान स्य आच्छेदः १७
 कथयत यत् सचचः कचचः शाकहारी कदाप न ।

रोगी भवत च क त्सायाः प्रक् याणां च अश्वयक्ता न इत् इत ।
दुर्घटनानां दुर्घटनानां च व ष्ये वयं क्चान् शाकहारीशल्यच क त्सकन प्रश क्श्यामः
ये ए टीबायोट क्स्व ना सीरमं व ना पशुप्रोटीन म् व ना च शल्यक् या क् ष्यन्त ।

ते मां वदन्त क मर्थम् ए तैः वैद्यैः क्चैः सह असहमतः इत
खदकः क्चाहारस्य व ष्ये च वदन्त ए तत् न सत्यम् । डॉ. मज्जी ज्ञान वदत
क्दाच त्पक्वं खद तुम् शक्नुथ समस्या न इत् । सः च स्वयमेव खदत डॉ.
न वाबः मन्यते यत् क्चा भोजनं क्रमेण अभिणीयम् ।
डॉ. राष्ट्र : न वमण्डलसदस्यानां मध्ये ए क इत्यस्य रूपात् रूपात् च अग्नं तुं
शक्यते यत् सः क्चा शाकहारी न इत् । ए ते वैद्याः क्चा खद्यक्लबं व ज्ञापनस्य
केन्द्रं कृत्वा प्रस दधं प्रापुं स्वकर्यालयाय ग्राहकं सङ्गृह्णन्त । डॉ. न वाबः
सं चालकमण्डलस्य अध्यक्षः अभवत् तस्य अध्यक्षपदं क भव ष्यत केवलं यत् सः
सप्ताहे ए कघण्टां यावत् प्रोटीनस्य व टाम नस्य च व ष्ये वदत तत् ए व अध्यक्षः
क्लबस्य कार्याणां अध्यक्षतां कुर्यात् ।

अश्चर्यं यत् डॉ. मज्जी डॉ. न वाब डॉ. रश्ती इत्यादयः बोर्डः क्थं
रमेजनीमहोदयेन चयन ताः सदस्याः मम दर्शनस्य क यत् अ व रुद्धाः
भवेयुः ते क्थं अस्मिन् लज्जजनकं चनेन सह अस्मिन् न क्लीन र्वाचने भागं
ग्रहीतुं सहमताः अभवन् तथा च ए सोस ए शनस्य सं स्थापकं स्थायीसच वं च
होवान् न स यन् दूरीकर्तुं सहमताः ते सं स्थापकानाम् स्थाने स्थाप तवन्तः मया
षड्वर्षाणां यावत् न र्म तं प्रबन्ध तं च गदां मम हस्तात् बहः कृत्वा सर्वैः
उपकर्णैः सुव धाभिः च सह गदां बलात् गृहीतवन्तः अस्माकं सं घस्य
वैज्ञानिकं व्याख्यानानां अश्वयक्ता न इत् । यदा वयं प्रक्तेः अस्मां स्वीकृतम्
पक्वं न खदन्तु पशवः न खदन्तु क्चान् शाकहारीभोजनान् यथा इच्छन्त
तथा च यत् इच्छन्त तत् खदन्तु इत । अस्माकं अत्यन्तं मप श्रोतुं अश्वयक्ता
न इत् ।

रमेजनीमहोदयः स्वं वैज्ञानिकं कल्पयत । यदा क्चाभक्षकः मां पर तः
प्रश्नान् पृच्छन्त तदा रमेजनीमहोदयः सम्भाषणे प्रव श्य ग्लूकोजेस्य ग्लूकोजेस्य च व ष्ये
वदत । ए क्स्मिन् द ने व वादस्य समये कयहानीमहोदयः मां शपथं कर्तुं अर्बुदवान् ।
सः हस्तं उत्थाप्य प च्षड्वारं अस्मेन या अस्मेन या अस्मेन या इत
उद्घोष तवान् । यथा अस्मेन यादेशः ए कम्प्यरस्य शापः अस्ति अहं अस्मेन यादेशीयत्वेन
गर्व तः अस्मिन् तथा च अत्यत्वेन गर्व तः अस्मिन् तथा च फारसदेशेन वसत । अस्मेन या
देशस्य ज्ञानः क्दापि फारसीदेशवासनां दुर्व्यवहारं न कृतवन्तः तेषां सम्मानं च
सर्वदा आ न्द तवन्तः । राष्ट्रानां मध्ये द्वेषस्य न र्माणं दुष्टतमेषु कार्येषु अत्यन्तम्
अस्ति । तथैव ए क अभवत्

day during a board meeting during an argument डॉ. करः कृष्णं यावत्स्वस्य सं यमं त्यक्त्वा मां शपथं कर्तुं अर्हं वान् यत् मया जीवनं केवलं वीथ स्थानं जनानां मुखे एव शरुतम् इति । अहं मौनं न उपवश्यं तः पश्यन् अस्मीत्युक्तं अग्रणीयः कथं अस्मान् नष्टवान् तस्य वचनं न अगच्छत स्म । सः मेजस्य उपरि हस्तान् अक्षिपत्वा अदत्त्वं त्वं उद्धृत्वा गत्वा स्वकक्षे उपविशतु अस्माकं अस्ति न तु भवतः । यतः पूर्वकाले सः स्वव्यवहारं पश्चात्तापं कृत्वा मां अस्ति गतवान् चुम्बनं कृत्वा कृष्णमायाचनं कृतवान् अहं तं क्षम्यताम् परन्तु त्वं तृतीयवारं सर्वथा सीमातः बहिः गतः । अस्माभ्यः तं अस्मिन् लोके महोदयेन सह मिलित्वान् केवलं सं चालकमण्डलात् अपि तु सं घस्य सदस्यतायाः अपि न श्वसनं कर्तव्यम् अस्ति ।

मां क्लृप्तं कर्तुं रमेजनीमहोदयेन मम पञ्चानां किराया दत्ता मासाः । एवमादायः गदायां उनमत्तः अभवत् यदा सः मां क्लृप्तः पयैः जनानां सह क्वचिद्वाहारेण समभाषणं कुर्वन् तं दृष्टवान् तदा सः अस्ति बहिः गच्छतु इति अग्रोशं तवान् । ततः सः इदानीं एव न युक्तं शर्म कं अस्ति अपि त्वान् यत् एतद् बहिः कक्षं पतु । अयं शर्म कः अपि मां धक्कयन् प्रवेशद्वारस्य सोपानात् बहिः कक्षं पतवान् अहं भूमौ पतित्वा मम शरीरः मोटरसाइकलं अत्यक्षतः गतः अभवत् । यदा अहं क्वचिद्वाहारेण परेमीन स्याम् तर्हि मम अज्ञातः अभवत् । वयं पुलसंस्थानं गतवन्तः ततः च क्वत्सापरीक्षकस्य समीपं गतवन्तः अयं कार्यकर्ता स्वस्य न रदोषतां प्राप्नुमिच्छति स्म उच्चैः पुनः पुनः अदत्तं यत् ओरहोवः वदत यत् यदा भवान् मेजं स्पृशति तर्हि भवतः वज्रं न युनीकरिष्यते । सः क्वचिद्वाहोऽपि तावत्कमपि ज्ञातवान् अस्ति रमेजनीमहोदयः अपि आवेषकं प्रतः केचन कागदान् दृश्यन्तुमिच्छति स्म परन्तु आवेषकं तान् स्पृशतः धक्कयति स्म । अश्रयं श्री । रमेजनी स्वस्य प्रसिद्धं संवधानं दृश्यन्तुमिच्छति स्म सः समुदायस्य सचिवः अस्ति अहं च उपद्रवकारक इति सः दध् कर्तुमिच्छति स्म । अहम् अस्ति कर्तुं शक्नोमि स्म अहं क्षम्यताम् त्वा बहिः आतः कं एषः हास्यस्य अतः मः दृश्यः अस्ति वा त्रासदीयाः अहं जनानां रमेजनीमहोदयेन उत्तरं दातव्यम् । सः बहुवारं मां धक्कयन् अगच्छत यत् सः कमपि कर्षयति यत् अहं न गन्तुः फारसदेशात् पलायनं कर्तुं बाध्यः भवेयम् कदाचित् तस्य प्रथा अस्ति यतोऽहं सः मम दर्शनस्य कृते स्वपराणान् अर्पयति । एतत् अपि एव कर्मकारस्य धनं यदादः अस्ति । यदा ते तं पृच्छन्तः तर्हि ओरहोवः कुत्र अस्ति सः उत्तरतः सः वज्रं न रोधी अस्ति इति । अस्ति अहं घोषयामि यत् मम जीवनस्य सम्पत्तयः स्य च यत्कमपि हानिः तस्मात् अथवा समानं भेदकर्मकरणां भवति ।

स्वार्थः अथ वेदिकद्वेषः च केचन जनान् एतावत्पर्यन्तं चालयति यत्र तत् मम दूरभाषणसूचकं यस्मिन् सर्वेषां सदस्यानां निमानं सन्ति

प ्रज्जिताः अस्मिन् तथा च मम कार्यालयात् अङ्गलमेलैः प्रायः सहस्रं पूरणौ पुटकौ अदृश्यौ।
 अहं वक्तुं न शक्नोमि यत् एतन्निचमोऽगोचरं च कार्यं कस्य कार्यं भवेत् परन्तु
 अहम् एतावत्जनानाम् यत् एतत्कस्यचिद्व्यक्तस्य कार्यम् अस्ति यः क्वचिं शाकाहारस्य
 अनुयायि भः सह सम्पर्कं कर्तुम् इच्छति तेषां दुरुपयोगं च कर्तुम् इच्छति । यः
 व्यक्तः तान् चोरान् तान् सः सार्वजन्यं कूपेण तान् उपयोक्तुं न शक्नोति इति
 स्पष्टम् । यद्वदम् अत्रोत्तु अत्रानि तत्तत्रोत्तु अहं क्षमाम् अनुरोधं च करोमि यत् यद
 सः हृदये क्वचिन्मानवतां अनुभवति तर्हि तेभ्यः स्वस्य अर्थं प्राप्य एतान्
 पत्राणि मम समीपं पुनः स्थापयन्तु यतः एतान् पत्राणि मम कृते भवन्त्येव क्वचिं
 शाकाहारस्य इति हासाय अस्मिन् महत्त्वपूर्णान् मूल्यवान् च भवन्त्येव ।

इदानीं यदा अहं क्लबं न गच्छामि तदा उपचारिताः जनाः मम विलासाय
 द्वितीयतलं धन्यवादं दातुं सूचनं प्राप्य पुस्तकान् च कर्तुं च आच्छिन्तु ।
 क्वचाहारस्य पुस्तके लब्धं तं दर्शनं कृत्वा वयं समुदायं न स्मृतवन्तः । यः क्वचिन्
 एतत्पुस्तकं न स्वीकुरुवन्तः सः अस्य समुदायस्य सदस्यः भवितुम् न शक्नोति । ये
 वैद्याः क्वचिं शाकाहारीसङ्घस्य सदस्याः भवितुम् इच्छन्ति ते स्वकार्यालयं बन्दं
 कुरुवन्तु रोगभयः वृत्तं वा वृत्तं वानलं खलु परन्तु ते सर्वथा वैद्याः
 सन्ति तथा च ते स्वस्य गलतज्ञानं सम्पूर्णतया त्यक्तुं न शक्नुवन्ति यद
 कुरुवन्ति तर्हि तेषां कमपि नास्ति कुरुवन्ति न च कमपि वक्तुं । ते अस्माकं क्लबे
 वनस्पतयः वृत्तानि प्रोटीन् गुणाः च वृत्ते व्याख्यानं ददन्ति । एते शब्दाः
 केवलं बकवासः पौराणिकः कल्पनक्ता कल्पनचिन्ता । अस्मभ्येते सप्ताहे
 त्रवारं पश्चात् सप्ताहे एकं दिवसं केवलं एकघण्टां यावत् व्याख्यानं ददन्ति
 स्म । शीघ्रमेव जनाः एतान् वचनानि श्रुत्वा श्रान्ताः भवन्त्येव तेषां
 शब्दाः अपि समाप्ताः भवन्त्येव ते आरेकं कुरुवन्ति ते ज्ञानं यत्
 मूर्खं कर्तुं शक्नुवन्ति

कन्तु यदा एकं दिवसं रमेजनी अभियन्तं गभीरं कृत्वा स्वस्य त्रुटिं
 स्वीकुरुवन्ति च कत्सावृत्तानि—त्यक्त्वा प्रकृतेः समीपं प्रत्यगागत्य प्रकृतेः नयमानाम्
 अधीनतां करोति तर्हि वयं तं स्वीकुरुवन्तु मुक्ताः स्मः मम कृते कः कष्टः
 कृताः इति अहं उपेक्षयामि सत्यानं । क्वचिन् शाकाहारीणां नीतिशास्त्रे कोऽपि
 द्वेषः नास्ति वयं क्षमाकर्तारः स्मः ।

क्वचाशाकाहारः उच्चतरं तच्छत

इति हासे सर्वासु क्रान्तिषु अपेक्षया

आ ाथालयस्य क्वच्चाकावहारीबालान ि समूहेन सह ए स्ट्रीमहोदया

ऑस्ट्रेल यादेशस्य नैन सी आ न ा ज ाब्लर आ ाथालये क्वच्चाकावहारीबालान ि समूहः

ए कस्य सच्च दान न दस्य मान वस्य उ दाहरणं रोगं दार दर्यं क्खुधं युद्धं हत्यां च व न ।
नूतन स्य जातः प्रवर्तक २० शताब्दयाः पूर्णवच्च शाकहारी आह तस्य २० २० .
औरहोवस्य वर्षीयः पुत्री या कदाप पक्वस्य ए कं अ कटुकं न सेव तवान् कदाप औषधं टीका वा न सेवते।

केलोगो
तेहरान कच्चा ९ .
खद्य समाज

१० वर्षीय: आ ह त: रं गीन च त्रम् २.

लेखकस्य
हस्ताक्षरम्

तेहरान

अश्वीर तेर होवनेस यन । तेहरान शहर करीम खन
ब्लावरड सन आई से ट सन आई ए सक्छू न . .

ख पयन तु

Dear mothers, note well:

If you want your child to be born healthy and live a healthy life, you should feed her/him with natural nutrition from the uterus time.

If the mother's milk is made from dead food, then it's poisonous for baby.

Your baby hates cooked food as much as she/he hates cigarettes, alcohol and drugs.

Accustoming a baby to dead food is one of the most terrible sins.

Raise your children like Anahit, healthy and happy.

क्त्वा शाकहारः व कसस्य माध्यमेन क्त्वा तः :